

John Adams
Library,

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF Nº
ADAMS
1093.15

Grammatica Busbeiana,

AUCTIOR & EMENDATIOR: *i. e.*

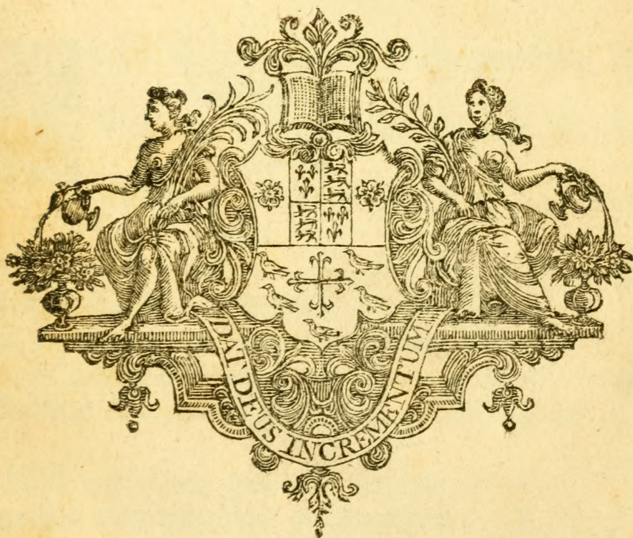
RUDIMENTUM

Grammaticæ Græco-Latinæ

METRICUM.

In USUM

Scholæ Regiæ Westmonasteriensis.

LONDINI:

Typis J. BETTENHAM; Sumptibus B. & B. BARKER ad Insignia *Collegii Westmonasteriensis.*

M.DCC.XLIII.

ADAMS 173.15

Grammatica Busbeiana

Auctior & Emendatior, *i. e.*

RUDIMENTUM, &c.

VISUM eſt Grammaticæ metricis lenire laborem
Præceptis; neque enim mentem effugientia vanum eſt
Principia, in causâ puerorum, adſtringere vinclis.
Notum id ſit primum: Linguæ documenta Latinæ
Sub Graio didicit Romana juventa magiſtro.
Græca elementa; & Græca vocabula totius artis;
Græcæ & formæ omnes; Græca Acci-*que*-dentia vocum:
Cuncta ferè ſunt, ſalvo Idiomate, Græco-Latina.

Si nihil excipitur, generalis Regula ſervit
Plerumque alterutri, data per compendia, Linguæ.

Grammatica humanæ docet Ars elementa loquelæ
Bis duo; Litera, Syllaba, Vox, Sententia, quid ſint.

Litera principium eſt; pars integra, Syllaba, Vocis;
Vox animi ſignum; ſententia adhæſio Vocum.

Pars prima Orthoepêa; ſecunda Proſodia, paſſim;
Tertia & Etymologia; Syntaxiſque ſuprema eſt.

ORTHOEPEIA.

Orthoepêa ſonat rectè, Orthographia ſcribit.

Literæ.

Litera Romanæ Dialecti deno-novena eſt.
Spiritus ex imo eſt H pectore, Græcula Z Y,
K nota antiquis, U dupla ignota Latinis:
Omnes Angliaco numerantur in Alphabeto;
Litera Græci etiam duodena bis Alphabeti.

A. B. C. D. E. F. G. I. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X.
a. b. c. d. e. f. g. i. l. m. n. o. p. q. r. ſ. t. v. x.

Α, α, a.	Β, β, ϐ, b.	Γ, γ, Γ, g.
Δ, δ, δ, d.	Ε, ε, ĕ.	Ζ, ζ, ζ, z. ds.
Η, η, ē.	Θ, θ, ϑ, th.	Ι, ι, i.
Κ, κ, c.	Λ, λ, l.	Μ, μ, m.
Ν, ν, n,	Ξ, ξ, x. cs.	Ο, ο, ŏ.
Π, π, ϖ, p.	Ρ, ϱ, ρ, r.	Σ, ϲ, σ, ς, s.
Τ, τ, τ, t.	Υ, υ, y.	Φ, φ, ph.
Χ, χ, ch.	Ψ, ψ, pſ.	Ω, ω, ō.

Unica majorem, diverſa figura minorem
Exprimit: Ultima ς *concludit litera vocem.*

Litera,

Litera Vocalis vel Conſona ; prima duarum
Vocalis dat ſola ſonum, dat Conſona junctim.
Prima elementa, manu formata vel ore, putantur
Conſona bis ſeptem numero ; Vocalia quinque.
Conſona Græca decem & ſeptem, vocalia ſeptem.

Literulis tribuunt Chaldæi nomina Græcis.

ἄλφα,	βῆτα,	γάμμα,	δέλτα,	ε ψιλὸν,
ζῆτα,	ἦτα,	θῆτα,	ἰῶτα,	κάππα,
λάμβδα,	μῦ,	νῦ,	ξῖ,	ο μικρὸν,
πῖ,	ῥῶ,	σῖγμα,	ταῦ,	υ ψιλὸν,
φῖ,	χῖ,	ψῖ,	ω μέγα.	

Primus Agenorides elementa bis octo Pelaſgis
Intulit ; è patriâ Phœnicum gente profectus.

A. B. Γ. Δ. E. I. K. Λ. M. N. O. Π. P. Σ. T. Υ.

Bis duo Naupliades, tot cura Simonidis auxit.

Ξ. Θ. Φ. X. H. Ω. Z. Ψ.

Nominis initium dat Litera Græca Latinæ :
Author & Evander fuit, & Carmenta Prophetis.
Maxima pars ſe prodit Hebræâ ad origine natam :
Singula ſed proprias ſibi quaſdam Natio cudit.
Ordo novus penè omni in Gente, aliúſque character ;
Nec numero ſunt æquo elementa, nec una poteſtas.

Initio, I cum vocali fit conſona ; ſic U. jus. vis.
C, vel G, præiens e, vel i, ſe leniùs effert. cera, cibus, gena, gigno.
Prævia vocali ti ſyllaba ſibilat ut ſi. titio.
Liquitur u poſt q, g, s ; queo, langueo, ſueſco.

Græca ſonum, niſi Γ, *ſibi conſtans Litera ſervat.*
At Γ, *ſi ſequitur* Γ, Κ, Ξ, Χ, *ſonat ut* Ν;
Migrat enim in γ ν; γ, κ, ξ, χ*ve ſequente.*
ἄγγελος, ὄγκος, λὺγξ, ἔγχος.
Vocalis longa eſt, Η, Ω; *brevis eſt* Ε *&* Ο: *longæ* Ω
Analoga eſt Ο; *ſed analoga eſt duplex* Α *&* Ε, *longæ* Η:
Mutua quas in ſe mutat variatio vocum.
Ancipites Α, *&* Ι *ſunt, &* Υ; *notæ ex carminis uſu.*
Porrò noncupla Muta eſt: Septupla Semiſonora
b, c, d, f, g, k, p, q, t. β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.
Conſona in ore Latino; ſed bis quadrupla Græco,
l, m, n, r, s, x, z. λ, μ, ν, ρ, σ, ζ, ξ, ψ.
Muta ſibi poſtponit e, Semiſonora præaptat.
b, be, *&c.* ſed f, ef. l, el, *&c.*
Litera ter triplex in ſe triplici ordine tranſit:
Tres tenues ſunt, tres mediæ, tres aſperæ: & omnes
c,p,t. κ,π,τ. b,g,d. β,γ,δ. f,k,q. φ,χ,θ.
Organa producunt tria: Κ, Γ, Χ*que palatum:*
Π, Β, Φ*que labra: &* Τ, Δ, Θ *motio linguæ.*
Has ἀντιςοίχȣς *in ſe cognatio transfert.*
L vel r liquida eſt; x vel z dupla Latinis:
Et Μ, Ν*que liqueſcunt Græcis:* Ψ*que duplatur.*
Σ *proprii eſt juris, nullâ ſub claſſe priorum.*
Litera, ſi præeat vocalis, pura vocatur;
Ceu reus: impura eſt, præeat ſi conſona; ceu rus.
Litera Radicalis ineſt ab origine vocis;
Qualiter As: flexu Servilis adhæret; ut As-ſis.
Litera cui Princeps, ſubjecta Vicaria legi eſt.
Carminis & ſermonis initia, vocis & omnis
Emphaticæ, & Propriæ, inſignit Majuſcula Prima.
Litera Romanis Nomen notat Officium & Rem:
A. velut Aulus, Coſ. Conſul, Seſtertius H S.
T. Titus, & Mam. Mamercus, F. Flavius, & M.
Marcus, & Id. Idus, N. Nonas, Kque Kalendas.

Ab

Abſolvo A. C. Condemno, dein Non Liquet NL.
C. Caius, Cn. Cneius, Reſpublica RP.
S. P. Q. R. vexillis inſcripta, Senatus
Romanus Populuſque; L. Lex; Urbs condita & U. C.
Litera dupla auget numerum; ſic Conſulibus Coſſ.
Plurima & una notat; ceu D. Decimus, dicat, & Dii.
Literulis vix Græci unquam ſua nomina truncant.
Diphthongus ſonus eſt vocali ex duplice miſtus:
Trinæ ſunt Propriæ; binæ impropriæque notantur.
Ætas, aio, aurum, muſêum, inobêdio, cuiquam.
æ. ai. au. ê pro ei. ê pro au. ui.
Ore plateaſmus Græcorum protulit amplo
Sex proprias; referente ſonum diſcrimine clarum.
αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. αἰθὴρ, αὐχὴν, εἰκὼν, εὐχὴ, μοῖρα, μοῦσα.
Tres quæ præcedunt vocales Præpoſitivæ; α, ε, ο.
Atque duæ Subjunctivæ quæ deinde ſequuntur: ι, υ.
Sex etiam improprias; facili non ore ſonandas:
Tres, ut Litera ſimplex; tres, ut Litera duplex.
ᾳ, ῃ, ῳ. στιγματίᾳ, μέσῃ, λόγῳ. ηυ, ωυ, υι. ηὐχόμην, ὠυτὸς, υἱός.

PROSODIA.

Qualis Syllaba ſit; quæ Conſectaria puncta:
Quid Pes; quid Carmen, quotuplexque, Proſodia monſtrat.

Syllabæ.

Syllaba vocalis ſola eſt, vel conſona juncta a, ab.
Vocali; vix plùs Sex-litera. Pars, cave, membri ſtirps.
Syllabici temerè à reliquis avulſa recedat.
Ut diſtinguatur cujuſvis Syllaba vocis,
Claudat vocalis; niſi conſona bina ſequatur,

Cui prior eſt liquida, aut duplex, ſimiliſve ſequenti.
M n vocali liquida hæret dupla ſequenti.
Divide compoſitum in ſua componentia membra.
Attica ſic Græcè geminatio diſtinguenda eſt.
Punctula promendæ ſex auxiliaria vocis;
Spiritus, Accentus, cum Tempore, Apoſtrophus, Hyphen,
Dialyſis: quibus additur Hypodiaſtole Græca.
Spiritus.
Utrique H olim fuit aſpiratio linguæ. Ηεκατόν.
Nunc nota ſpirandi primis vocalibus inſtat
Picta ſuper Græcis, cornutæ imitamine Lunæ.
Aſper ſpiritus eſt dextrum [ʽ], *Leniſq; ſiniſtrum* ['] ὅρος.
Cornu. Vox ferè ab initio lenem induit omnis. ὄρος.
At regit initiales Ρ *vel* Υ *ſpiritus aſper:* ῥὶς, ὕλη.
Cum duo Ρ *coeant; lenis prior, aſper & alter.* μύῤῥα.
Si tenuem vocali orbam aſpirata ſequatur, ἐφ' ᾧ,
Aſpera fit: πτ, κτ, *binæ ſimul aſpirantur.* τίφθ' οὕτως, νύχθ' ὅλην.
Flexu ſi perit aſpera, porrò mota retróve, θρὶξ, τριχός.
Literam utrobivis tenuem aſpiratio mutat. τρέχω, θρέξω.
Syllaba vix coit aſpera bina in ſimplice voce.
Ante θ, *at* κ π *facit Antiſtoichia,* χ φ. ἔχθος, ἐφθός.
Vocibus aſpera ſi præeat nota Græco-latinis,
Crebrò mutari ſolet in ſ, h, rariùs in v. ſuper, hora, veſper.
Tempus.
Syllabici eſt in voce ſoni duratio Tempus.
Linea curva (˘) brevis nota; longi recta recumbens (¯)
Temporis eſt: ſed curva cadens rariſſima longi. (⁀).

Quantitas Vocalium.

Vocalis ferè corripitur, niſi triplice cauſâ,
Naturâve, ſitúve, vel uſu longa putetur.
Naturâ diphthongus, item dupla Syllaba in unâ.

Longa ſitu, ſequitur quam conſona bina dupléxve.
Longa uſu, veteres quam produxêre Poetæ.
Unica longa breves exæquat Syllaba binas.
Muta liquenſque brevem communem reddere gaudent.
Ante duas mutas vocali Syllaba clauſa,
Vatibus ut libitum eſt, pariter communis habetur.
Producta ex brevibus tribus una, licentia vatum
Græcorum eſt nimia, & Latio fugienda Poetæ.
Pes Versûs menſura; Pedis ſed regula Tempus;
Syllabæ enim Tempus Pedibus diſcrimina ponit.
Pyrrichius pes eſt bibrevis, de nomine Pyrrhi; vĭă
Spondæus pes, ritu à ſacrificante, bilongus; pōllēx
Dactylus à digito, longus bibreviſque, trinodo. fābŭlă
Quadribrevis Proceleuſmaticus de murmure nautæ. cĕlĕrĭtĕr
Syllaba quem dupla conſtituit, pes quadruplus; & quem
Tripla, bis eſt pes quadruplus; atque ita quintuplus ordo.
Ordo pedum anteïens ſolet ingeminare ſequentem:
Inde pedes omnes, bis quinquaginta, ter octo.
Spondæus dupla Syllaba longa, & Dactylus una
Ante breves geminas, primo uſu imitabile carmen
Si ſeni, longum; ſi quini ſunt, breve pangunt.
A ſex id metris titulum, hoc à quinque capeſſit.
Illud enim Hexametrum eſt, hoc Pentametrumque vocatur,
Hæc duo legitimè metiri ut carmina poſſis,
Tertia cuique pedi ponatur Syllaba finis;
Longa ex poſtremis niſi nota ſit una duabus.
Syllaba ne ſuperet, vocis cujuſque ſupremam
Vocalem elides, h vocalíve ſequenti.
M cum vocali pariter præeunte peribit.
Hexametri quater initio pes ſervit utervis;
Dactylus in quinto, Spondæus in ordine ſexto;

Ultima

Ultima nil refert qualis ſit ſyllaba versûs.
Spondaïcum Hexametrum eſt, cui quintus pes Spondæus.
—◡◡. ——. fiunt ——. ——
Sex-decuplâ vice ſe variat prior ordo quaternus.
Signa pedum titulóſque metrorum ſtigmata monſtrant.
——. —◡◡. ——. —◡◡. —◡◡. ——.
vel —◡◡. ——. &c.

Pentametri ſunt membra duo; primóque locatur
Pes utriuſve duplex menſuræ, & Syllaba longa;
Dactylus inde duplex, & Syllaba longa brevíſve.
Membrum Pentametri variat prius ordo quaternus.
——. —◡◡. —. —◡◡. —◡◡. —.
vel —◡◡. ——. &c.

Hexametrum vox, cui dupla vel tripla Syllaba, claudit;
Cui dupla, Pentametrum, vati lex danda puſillo.
Ultima ſi vocis præeuntis facta ſequentis
Prima pedis medii eſt, fit carminis ordo canorus.
Senſum Pentametro finit diſtinictile punctum.
Aſclepiadeum
Fit de Pentametro, ſi fini Syllaba deſit;
Pes quoque principium regit invariabile binus.
——. —◡◡. —. —◡◡. —◡◡.

Porrò dedit duplicis duplex pes carminis uſum;
Pes brachymacros Iambum, macrobrachyſque Trochæum; călīx hōră.
A proprio purum pede; ſed mixtum à pede mixto.
Neutri horum ſocius miſcetur, uterque priorum;
Hinc Spondæus Iambo, & Dactylus inde Trochæo.
Pes ſuus uſque & Iambum finit, & uſque Trochæum.
Unus pes facit Herôum, metra cætera binus.

Tri-

Trimetrum purum.

Iamb. ⏑–. ⏑–. ⏑–. ⏑–. ⏑–. ⏑–.
Troch. –⏑. –⏑. –⏑. –⏑. –⏑. –⏑.

Alterutrum eſt, ſi prima ſit ultima Syllaba, carmen.

Trimetrum mixtum.

Pes ſervit, ſi par menſura, loco unius alter.
Sic Anapæſtum Spondæus vel Dactylus æquat: Bŏrĕās
Sic Tribrachys reſpondet Iambo ſive Trochæo. Nĕbŭlæ

Schema pedes tantùm analogos ſuo in ordine ponit,

––. ––. ––. ⏑–.
Iamb. ⏑⏑–. ⏑⏑⏑. ⏑⏑–. ⏑⏑⏑. ⏑⏑–. ⏑–.
* –⏑⏑. * –⏑⏑. ⏑–. * rariùs.
Troch. –⏑⏑. ––. ⏑⏑⏑. ––. ⏑⏑⏑. –⏑.
⏑⏑⏑. –⏑⏑. –⏑⏑. –⏑.

Ut loco in impare, ità in pare, vult pede Comicus uti.
Fit Scazon, ſi Spondæo prior exit Iambus.
––. ⏑–. fiunt ⏑–. ––.

Sappho & Phalæcus pedibus cecinere Trochæis.
Ex ſuâ uterque incude, ſuo & de nomine, carmen:
Quinque pedes, undena aut Syllaba condit utrumvis.
Tranſpoſito alterutrum primo extremóve Trochæo.

Sapph. –⏑. ––. –⏑⏑. –⏑. –⏑.
Phal. ––. –⏑⏑. –⏑. –⏑.

Carmen Adoniacum ſolet ad tria Sapphica poni.
–⏑⏑. –⏑.

Carmen, ſi fini quid abundet, Hypercatalectum eſt:
Si deſit, Catalectum: ſi neutrum, Acatalectum eſt.

Quinque ſolent Angli ex pedibus componere verſum:
Pes regi ab accentu potiùs quàm tempore gaudet;
Concinnè metrum rhythmo claudente ſupremum.
Nulla impar capit accentum, niſi Syllaba prima:
Nempe Anglis rarus Spondæus, Iambus abundat.

Accentus.

Accentus proba ſyllabici eſt modulaminis index.
Vocis membra Gravis premit ultima: tollit Acutus
Tertia retro à fine, ſecunda, vel ultima membra.
dié'ricer benefácis. benefít.
Altera dextra Sagittula [`] decidit, altera læva [´].
Ultima Circumflexus, vel penultima ſignat
Tantùm longa; ſono medio, junctiſq; figuris [^]; manûs, diêrum.
Vocalis contractæ, & in-â diſtinctio ſexti.
Juncta ſimul, veluti dupla Temporis, eſt nota Græcis,
Cuſpis enim nota priſca [^]; *recline eſt Sigma, moderna* [~].
Prima tono afficitur cujuſvis ſyllaba vocis: angelus.
Quæque ſed afficitur penultima longa Latino. ἄγγελος. Plutarchus.
Oxytona eſt, cui fine gravis vel acutus adhæret, ἀνὴρ, τίς.
Nempe gravi ſimilis ſub fine notatur acutus.
Nullum paſſa tonum ſub fine Barytona vox eſt, λόγος.
Syllaba enim defecta tono gravis omnis habetur.
Solùm à fine vocatur dictio circumflexa; Ποσειδῶν.
Sin mediam nota poſſidet, ante-eſt-circumflexa. Μοῦσα.

Apoſtrophus.

Index eliſæ vocalis, Apoſtrophus hæret ['] 'ſt. Plaut.
Rarius initio, bene fini, ut comma ſupernum; 'ςὶ. Theogn.
Et monet è brevibus ſenis abradier unam. men' νύχθ'
ε, ο, α, ι, αι, οι.

Hyphen.

Voces interjecta duas nota copulat Hyphen. [-]
ante-malorum. Virg.

Dialyſis.

Dialyſis, punctis in vertice ſcripta duobus,
Vocalem à ſociâ reſolutam ï ſeparat, aut ü.
auraï, Virg. ſüavis, Mart.

Hypodiaſtole.

Comma velut medium unius Hypodiaſtole vocis. ὅ, τι quod.

Sunt

Sunt etiam interſtincta quietis ſtigmata ; nempe
Octonus claudit ſermonis membra character.
Comma parum [,] plus ſemi-*que*-colon [;] plus quoque Colon [:]
Totum Periodus [.] Cum puncto curva, Rogandi
Signum eſt [?] Mirandi, cum puncto linea recta [!]
Parathesis duo ſemiquadrata [ ] includere dictum
Viſa, quod eſt dignum expoſitore ; Parentheſis ambo
Curva ſibi opponit latera ( ), haud referentia textum.

Puncta eadem Græcis, præter duo ; ſtigma Rogandi eſt
Colon dimidium [;], *vice cujus ſtigma ſupernum* [·].

Literulas tabula exponit, brevitate ligatas ;

τὸ	[illegible]	[illegible]	διὰ	[illegible]		οὗτος	[illegible]	
τοῦ	τȣ̃	[illegible] [illegible]	ει	[illegible]		περὶ	[illegible]	
τῆς	[illegible]		εἶναι	[illegible]		σθαι	[illegible]	[illegible]
τῷ	[illegible]	[illegible]	ἐπὶ	[illegible]		σσ	[illegible]	
τὸν	[illegible]		ευ	[illegible]		στ	ϛ	
τὴν	[illegible]	[illegible]	καὶ	ϗ	[illegible]	σχ	[illegible]	
τῶν	[illegible]	[illegible]	κατὰ	[illegible]		σαν	[illegible]	
ταῖς	[illegible]		μαρ	[illegible]		ται	[illegible]	
τοὺς	τȣ̀ς	[illegible]	μεν	[illegible]		τρ	[illegible]	
			μένος	[illegible]		ῦ	[illegible]	
ἀπὸ	[illegible]		μετὰ	[illegible]		υι	[illegible]	
γὰρ	[illegible]		οἷον	[illegible]		υν	[illegible]	
γεν	[illegible]		-ος	[illegible]		υς	[illegible]	
δὲ	[illegible]		οὐκ	ȣ̓κ	[illegible]	ὑπ᾽	[illegible]	

ETYMOLOGIA.

Facta ex literulis quotuplex ſit Dictio ; quot ſint
Caſus, & Numeri, & Genera, & quot Tempora ; quotque
Perſonæ ; quot ſintque Modi ; Etymologia dicit.

Dictio-

Dictiones.

Plures conſtituunt, aut unica ſyllaba vocem.
Octo ſunt Voces, generalia Symbola rerum:
Articulus, Nomen bene cum Pronomine, Verbum
Cum Participio: quinque hæc variantia finem.
Adverbium, Præpoſitio, Conjunctio, flecti
Neſcia; Particulæ Sermonis, non ita Partes.

Accidentia Dictionum.

Species & Figura Vocum. (guram;
Vox Speciem duplicem omnis habet, triplicemq; Fi-
Illa eſt vocis Origo; ſed hæc eſt Fabrica vocis.
Primitiva, Volo; Derivativa, Voluntas.
Grammaticæ partes Derivativa per omnes
Uſum Primitivæ obſervat; rarò recuſat.
Do vox eſt Simplex, Condo Compôſta; Recondo
Vox Decompoſita eſt: quam duplex ſola Latinis
Conſtituit Præpoſitio. *Sed multipla Graius*
Nomina plurimi-compoſitum coacervat in unum.
Analogia & Anomalia Vocum.
Omnis vox quæ flexilis, eſt vel Analoga, normæ
Conſona; vox vel Anomala, normæ diſſona: porro hæc
Heteroſtoicha eſt, ſi voci ſua litera differt;
Sin genus, aut numerus, caſúſve, Heteroclita dicta eſt.
Vox quoque Contracta eſt, cui bina ligatur in unam
Syllaba; quod Craſis facit atque Synæreſis, illa
Mutat vocales unitque, hæc ſervat & unit:
Ut cuï cui, manuiſque manûs; Linguaſque per ambas
Finis contractus pluſquam incontractus in uſu eſt.
Per Craſim unitâ tolli de voce recuſat Κᾀγὼ Mat. xvi. 18.
Spiritus;

Spiritus; haud rarò duplus: imò lenis & aſper. ὁὑμὸς Ariſtoph.
Spiritui comes accentus medianus adhæret. ἐγῷμαι.
Vox omni in caſu, proque omni, Technica ſervit.
hominibus eſt nomen.
Barbara vox nec Græco exit nec ſine Latino. Adam.
Bis dupla vocalis, bis quadrupla Conſona, rectis
a, e, o, u. c, l, m, n, r, s, t, x.
Ultima flexilibus Romanæ litera Linguæ:
Quintupla ſed Vocalis, quintupla Conſona Græcæ.
α, η, ι, υ, ω. ν, ϱ, σ, ξ, ψ.

Declinatio.

Flexilibus Caſus, Numerus, Perſona, Genuſque
Conveniunt; & ab his fit Declinatio membris.

Caſus.

Caſus propoſitæ eſt de fine novatio vocis.
Caſus ſex: Rectus, Vocis primus ſtatus; omnes
Obliqui reliqui: Titulos ſex Verba dederunt;
Nominat, & Gignit, Dat, & Accuſat, Vocat, Aufert.

Numerus.

Uniuſve rei eſt Numerus, pluriſve Character.
Sex caſus repetunt Numeri duo; Singulus unam
Rem ſignat; plures Pluralis: quando duorum
Mentio fit, numero uſus in his [duo & ambo] Duali eſt.
Dictio ſic Græcis inflexa Dualiter omnis.

Perſona

Principis, aut Poſſeſſivi eſt Pronominis index.
Perſonæ tres; Prima loqui Perſona Secundæ
Dicitur; & de quâ fit ſermo, Tertia habetur.

Genus.

Accedit propriè voci Genus, ut nota Sexûs.

ARTI-

ARTICULUS.

Articulus vocum eſt nexus: Demonſtrat & alter
Nomen quod ſequitur; quod & anteit Reſpicit alter.
Nempe [Hic] Præpoſitivus; ſed [Qui] Subjunctivus;
Demonſtrativuſque Relativuſque vocatur.
Græcis ſunt [ὁ] *&* [ὃς]*: egregio prior & venit uſu.*
Spiritus Articulos utroſque ſupernotat aſper.
Accentum fugiunt ὁ, ἡ, οἱ, αἱ *Præpoſitivi,*
Sed reliqui recti quartique notantur acuto;
Circumflexus amat Genitivos atque Dativos.

Declinatio Articuli.

		N.	G.	D.	Ac.	Ab.		N.	G.	D.	Ac.	Ab.
	M.	Hic			hunc	hôc		hi	horum		hos	
S.	F.	hæc	hujus	huic	hanc	hâc	P.	hæ	harum	his	has	his
	N.	hoc			hoc	hôc		hæc	horum		hæc	
	M.	Qui			quem	quo		qui	quorum	quibus	quos	quibus
S.	F.	quæ	cujus	cui	quam	quâ	P.	quæ	quarum	*vel*	quas	*vel*
	N.	quod			quod	quo		quæ	quorum	queis.	quæ	queis

VultNomen [Quis] utìArticulus [Qui] flectier; at cùm
Ecce- alius- ſi- vel ne- prævenit, ordine primo
Fœmineum -æ per -a amat verti, Neutrumque ſecundo.
Aliquis-a; Ecquis-a; Nequis-a; Siquis-a.

		N.	G.	D.Ab.	Ac.		N.Ac.	G.D.		N.	G.	D.Ab.	Ac.
	M.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν		τὼ	τοῖν		οἱ		τοῖς	τοὺς
S.	F.	ἡ	τῆς	τῇ	τὴν	D.	τὰ	ταῖν	P.	αἱ	τῶν	ταῖς	τὰς
	N.	τὸ	τοῦ	τῷ	τὸ		τὼ	τοῖν		τὰ		τοῖς	τὰ
	M.	ὃς	οὗ	ᾧ	ὃν		ὣ	οἷν		οἳ		οἷς	οὓς
S.	F.	ἣ	ἧς	ᾗ	ἣν	D.	ἃ	αἷν	P.	αἳ	ὧν	αἷς	ἃς
	N.	ὃ	οὗ	ᾧ	ὃ		ὣ	οἷν		ἃ		οἷς	ἃ

Compoſitum ὅστις, *crebrum uſu; flexumque deinceps.*

N O-

NOMEN.

Nomen ſignum Entis, ſeu ſit Res, ſeu ſit Idæa;
Duplex eſt: Subſtantivum intellectile per ſe,
Viqueſuâ ſtabile eſt: quo nititur Adjectivum,
Quod nec ſtare poteſt, nec ſignificare, remotum.
Nomen utrumque Appellativum eſt, dicier aptum
De multis; Proprium de ſolo dicier uno;
Propria Romanis tria; Græcis ponitur unum.
Prænomen ſuus eſt Perſonæ cuique character;
Familiæ, Cognomen; Gentis, nomen avitum eſt.
At * Gentilitium medium tribus inſerit uſus.
Ut Caius * Julius Cæſar, Marcus * Tullius Cicero.

Genera Nominum.

1°. A ſignificatu.

Nomina, Mas quibus innuitur, vel Fœmina, ſexu
A ſimili Genus accipiunt conforme. Quaternum eſt:
Maſculeum Genus: ut Numa: Fœmineum; ut Cleopatra:
Vel Commune duorum, ut homo; ſeu fœmina, ſeu (mas:
Sic vates, civis, pugil, incola, fur, canis, ales;
Plurima Græca, κύων, ἄνθρωπος, μάντις, & ὄρνις:
Queis genus, ut proprii ſexûs ſit mentio, certum eſt.
Neutrum eſt; quo nec mas, nec fœmina dicitur; ut fel.
At placuit Vocum Authori, promiſcua ſexu
Addere defectis omni genera omnia rebus. hic lapis, hæc virtus.

2°. A Terminatione.

Vocum à fine Genus ſua Declinatio monſtrat.
Subſtantiva unum Genus, aut Commune duorum
Admittunt; commune trium Genus Adjectiva.

Declinatio Substantivorum.

Flectendi Substantivi data quintupla forma est:
Duplex est Parisyllaba, & Imparisyllaba triplex;
Incontracta etiam triplex, Contractaque duplex.

Distinctio Declinationum.

-Æ dat Prima; Secunda dat -i; sibi Tertia vult -is;
Quarta dat -ûs; dat -eî, Genitivo, flexio Quinta.
-ου, -ης *Prima; Secunda etiam* -ου; *dare Tertia vult* -ος;
Quarta -υος *aut* -οος; *in genitivo* -εος *Ultima forma.*
-ου *vel ab* -ας, *vel ab* -ης, *primæ est; ab* -ος -ονve, *secundæ.*
Fine duas peperit contracto Tertia formas.

Genera Nominum.

Per quinque Declinationes.

Vox in -a Fœminea est Primæ, Vox aut in -us aut -r
Masculea est; sed in -um formæ vox neutra Secundæ.

Mascula in -ας, -ης; *Fœminea* -η *vel* -α, *nomina Primæ.*
Omnia in -ος *sunt Mascula; in* -ον *sunt Neutra Secundæ.*

Tertiæ ut omne Genus; sic omnes sunt ferè Fines.
Consona septemplex; Vocalis tripla Latinis. (poem-a.
La-c, me-l, re-n, co-r, pe-s, capu-t, ar-x: mar-e, serm-o,
Consona tantùm quintupla; vocalis tripla Græcis.
Μὴ-ν, ἀστὴ-ρ ἥρω-ς, νὺ-ξ, φλὲ-ψ: μέλ-ι, νάπ-υ, νόημ-α.
Mascula sunt -er, -or, -os, -o. Fœminea -aus -is, & -as, -es,
-X, -s & impurum, polysyllabon in -do vel in -go;
Sic verbale -io. Neutra -en, -ar, -ur, -t, -c, -us, -e, -l, -ma.

Venter, honor, mos, ordo. Laus, lis, pietas, nubes, arx, mens, arundo, imago, lectio. Lumen, jubar, jecur, caput, lac, rus, mare, animal, poema.

I *Mas-*

-ᾶς, -αν, -ην, -ων, -υν, -ηρ, -ωρ, -υρ, Maſcula, & -ης, -ως, -εις, -ους, -ξ, -ψ. Fœminea -ειρ, -ιν, -της, -ις, -υς, -ηδὼν, Sic -ὰς, -άδος. Sunt Neutra -ας, -ατος, Vocalis; -αρ, aut -ορ.

Τιτὰν, μὴν, λέων, μόσσυν, ἀστὴρ, πράκτωρ, ψίθυρ, σὴς, ἔρως, κλεὶς, ποῦς, ὄνυξ, θώψ. χεὶρ, ῥηγμὶν, γλυκύτης, χάρις, χλαμὺς, ἀλγηδὼν, λαμπύς· κρέας, γάλα, μέλι, νέκταρ, ἄορ.

Maſcula in -us, Neutralia in -u, ſunt Nomina quartæ:
Maſcula in -υς Grææcæ ſic quæque barytona formæ:
Fœminea, accentu ſed quæ ſignantur acuto.
Fœmineum -ὼ tantùm numero contractile primo eſt,
Per numeros reliquos variabile more ſecundæ.
Fœmineum -es formæ eſt quintæ contractile nomen:
Maſcula ſunt ſed in -ης, -εὺς, -υς Grææcæ omnia quintæ:
Fœmineum exit in -ις: Neutrum -ος; ſed -ι rariùs atque -υ.

Fines & Genera Græco-Latinorum, per quatuor Declinationes Latinas.

Græco-Latina genus Græcum ſibi pleraque ſervant:
Pauca novum tamen accipiunt, ut charta, domúſque.
Maſcula in -as -es primæ; at in -e muliebria, ſic -a.
Maſcula ſunt ſed ab -es in -a quædam verſa Latinis.
ſtigmatias, cometes, epitome, muſa. planetes eta.
Omnia in -eus ſunt maſcula, in -on ſunt neutra ſecundæ.
Theſeus, Ilion.
Maſcula in -an, -en, -in, -on, -es, -ûs; paucula in -as, -is,
Tertiæ. In -o formæ muliebria ſingula quartæ.
Titan, ſplen, delphin, Memnon, Chremes, Peſſinûs; adamas, Simois. Sappho.

Regulæ Casuum.

Casus Singulares.

Genitivus.

Purum -er e servat; ab impuro -er sed e litera dempta est:
Nempe puer pueri, liber & vult reddere libri.
At Liber, gener, & socer, & polysyllaba pauca
In -ter & in -ber amant per e salvum flectere casus.
Presbyter, Mulciber.

-A purum, aut post ρ δ ϑ *manet invariatum;*
-A quoque, de duplici quod dat contractio simplex.
φιλία ἡμέρα μνάα μνᾶ
Formam [familiâs] propè Græcam imitata Latina est.

Γαστὴρ, Δημήτηρ, ϑυγάτηρ, μήτηρque, πατήρque
Ex -ερος *amittunt suum* ε; δ *loco* ε *mutat* ἀνήρ:
Obliqui hinc casus numero geminantur in omni;
Non quintus primus pluralis neve dativus.
Ex his trina tamen, γαστὴρ μήτηρque πατήρque
Non ultra primum sunt ingeminata Dativum.
Perdit ο *voxque* κύων, *quintum* κύον *excipe primum.*
ϑυγάτηρ -τέρος -τρὸς ἀνέρος ἀνδρός.
Κύ -ων -νὸς, ὦ Κύον.

Dativus.

Finibus ᾳ ῃ ῳ *subscribit* ἰῶτα *Dativus,*
Quod passim elisum contractio subdit eisdem.

Accusativus.

Neutra volunt recto similes inflectere casus
Quartos & quintos; plurales quos in a claudunt.
Flumina in -is, nec -i quarto, nec variantia sexto:
Sic sitis, & buris, ravis, vis, tussis, amussis.
-ις *vel* -υς, *impurè si flexile sit, nec acutum,*
Quarto in -α *vel* -ν *vult: quòd si sit flexile purè,*
-ν *solum*

-N *ſolum facit, accentu quocunque notatum,*
Vocalemque ſui recti mutare recuſat.

Vocatives
Eſt ſimilis recto, ferè & idem finis utrique:
Articulique locum jubet ô ſupplere vacantem.
Ex -us & -os dat e forma ſecunda; at filius i dat.
Ex -ius -us Propria abjiciunt; Deus ô Deus effert.
Virgil-ius-i. Pompe-ius-i.

-Aς, -ης, -ς *quinto in caſu finale recidunt.*
Vox in -πης *vel* -της *vel Gentis vox facit,* -ης -α.
Sic & compoſita ex μετρῶ πωλῶ*que* τρίβω*que.*
Vox in -στης *duplicem vult quintum reddere,* -στη -στα.
στιγματίας -α, τελώνης -η, στερόπης -α, κλέπτης -α, Σκύθης -α, γεωμέτρης -α, βιβλιοπώλης -α, παιδοτρίβης -α, ληστὴς -στὴ -στά.

Corripitur longa in quinto correpta ſecundo
De rectis -ην, -ων, -ηρ, -ωρ, *Quinto* -ας -ανος -αν *dat.*
Flexilis in -ντος *vox quinto perdere vult* -τος:
Nonnunquam -ας -αντος *de recto tollere vult* ς.
-Ὴν *atque* -ὼν *fines vix corripiuntur acuti.*
Vult tamen -ων, -ωνος *breviare* Πόσειδον, Ἄπολλον,
Et Πλοῦτον; *cujus recto utitur Atticus Author.*
Τέρην -εν, Μέμνων -ον, Μήτηρ -ερ, Νέστωρ -ορ, μέλας -αν, Αἴας -ντος, -α, φρὴν -ὴν, χθὼν -ών.

Flectit ab -ὴρ -ῆρος σωτὴρ *vox unica* σῶτερ.
-Ις *vel* υς, *oxytona eſt niſi vox, amittere vult* -ς:
Adjectiva at in -ὺς *tollunt* -ς *finis acuti.*
Sic & Propria in -ὶς *muliebria Subſtantiva.*
Diphthongus perdit, ſed πους ς *ſervat,* ἰδοῦ*que*
Κτεὶς*que; ſed* -εις -εντος *quintum bis finit in* -ει -εν.
Perdit ἄναξ ξ; -ὼ *facit* -οι *referendo Dativum.*
-Ης -εος *in quinto longam ſibi corripit* -ες *dans.*
Ἀσπὶς -ὶς, ſed πατρὶς -ί. χλαμὺς -ὺς, τέρψις -ι, βότρυς -υ, πολὺς ὺ, Βρισηὶς -ὶ, πλακόεις -ει -εν, ἄναξ ἄνα, λεχὼ -οῖ, Σωκράτης -ες.

Ablativus.

Sextus cum dandi caſu velut unus, ubivis
Negligitur Græcis, caſúſque Latinus habetur:
Sola enim in -o caſus facit ambos forma ſecunda;
Sed reliquæ variant: iidem pluraliter ambo.
Neutra -al, -ar, aut -e volunt -i ſexto; in -e Propria
Animal, calcar, mare. Præneſte. (demas:
Multaque non creſcentia; in -im & finalia quarto.
ignis, mollis, acer. ſitis-im-i.
At jubar & far flectuntur per -e Analoga ſexto.

Caſus Plurales.

Sæpe -eis -is, non -es, gaudet formare vetuſtas,
Ut parteis partíſve; recens quos reſpuit uſus.

Genitivus.

In monoſyllabon -ûm, -arum -orum diſſyllaba migrant.
Cœlicolûm, Deûm,
Sextus ab -i vult neutra in -ia, omnia flecti in -ium vult.
mare-i-ia-ium.
Impurum -x vel -s, ſic pariſyllabon -es, -is,
Flectit -ium; ut merx, mons, nubes, piſcis; ſimul as, bes,
Vas vadis, os, glis, lis, vis, cor, nix, nox, caro, mus; plus.
Hi fines tres -ebs, -eps, -ops, -um flectere malunt:
Cœlebs, Princeps, Cyclops.
Hæc quoque hyems, vates, juvenis, paníſque, caníſque.

Dativus.

Tertius è primo fit; -i nempe in -ibus, -σιque tranſit.
Finis -ξ ſolet in -ξι, ſolet -ψ flectier in -ψι. Ἄναξι, Ἄραψι.
T *perit, & δ, θ, ν: ſed manet ante -σι recti*
Diphthongus; ſed in his κλεὶς πȣ̃ς *perit:* ȣ̃ς *facit* ὠσί.
-Εντι *vel* -οντι *facit pluraliter* -εισι *vel* -ȣσι.
Βοῦς βουσὶ, πλακό -εις, -ενσι -εισι, λέων -οντι -ουσι.

Syncope

Syncope pro detrito ε reponit α; ut ἀνδράσιν ἀνδρί.
Γαστὴρ γαστρὶ *parit mirum* γαστῆρσι *Dativum.*
Anteeat si vocalem -σι, *capessere gaudet*
Ν *sibi* ἐφελκυστικὸν: εἴκοσι ν *casu attrahit omni.*
χερσὶν ἀνίπτοις: εἴκοσιν ἄνδρες.

Contractio Casuum

In Declinatione Imparisyllabicâ.

Ex -uïs -ûs, -ee & -ê, contractos Tertia fines
Protulit; & formas flectendi nominis auxit.

Quartâ.

Contrahit u Crasis casu omni; deme Dativum:
Bis dempto u, casus per -ibus pluraliter exit:
Quædam in -ubus, dempto i, propter discrimina vocum.
Arcus, artus, partus, &c. -ubus. quia arx, ars, pars, &c. -ibus.
Sic quercus, lacus, veru, &c. -ubus.
-Us & in -i casu Veteres vertêre secundo. ornati, tumulti. *Ter.*
Vox * anuïs legitur, sed anûs contracta probatur:
Primo etiam legitur contractio prisca dativo.
* *Ter.* domuïs, *Varro.* metû pro metui, *Virg.* vestitû, *Ter.*

Quarta per -υς, *tres plurales Inflexio casus*
Græca plicat: totidem in numero sed utroque Latina.
Nomina in -ους *aut* -αυς *formæ accensentur eidem.*
Βοῦς βόα βοῦν *quarto in primo,* ν *cætera flectunt.*
Diphthongus primam servat, variátque secundam
Vocalem; fine in contracto eadem inde remigrat.
Ex -όος, -οῦς; -όϊ & -οῖ; -όα & -ῶ *sed nomen in* -ὼ *vult.*
βοῦς, βοὸς-ὶ-α βοῦν, βόες-ας, βοῦς.

Quintâ.

S, fine ut priſco demptum eſt, ita fine moderno.
Communi incontractus -eï genitivus in uſu eſt:
Sed contracta diês forma eſt, contracta diêque.
Cic. Virg. Cæſ. Sal. Hor.
Truditur omnis in e ferè caſus; carmine ſaltem.
Et numero patrius capit er ſervile ſecundo.
Quinta & ab -ης; *& ab* -ος *ferè caſus contrahit omnes.*
Ex -εος, -ȣς; -εϊ *&* -ει; -εα *&* -η; *plica ſingula format.*
Ex -εες *aut* -εας, -εις *pluralis*; -εε -η*que dualis.*
Fines extinguunt Vocalem, quæ præit, -οιν, -ων.
Vox in -ις, -ι, -ευς, -υς, -υ *in* -ει *primo contracta Dativo,*
Tres numero caſus ita amat formare ſupremo.
Υ Græcum per y vult mutari in Græco-Latinis:
Servatúrque per omnes invariabile caſus.
Cotys-yis, *Liv.* -yi, *Tac.* -yn, *Liv.* Halym, *Cic.* Cotye. Capy, *Liv.*

Declinationes Subſtantivorum.

Decl. 1ª.

Stigmatias, Cometes, Στιγματίας, Τελώνης,
Epitome, Muſa. Ἐπιτομὴ, Μȣ͂σα.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	D. Ab.	Ac.	V.
	as	*æ*	*æ*	*am*	*a*	*â*		ας	ȣ	ᾳ	αν	α
	es			*em*	*e, a*	*e, â*		ης		ῃ	ην	η
S.	*e*	*es*	*e*	*en*	*e*	*e*	S.	η	ης	ῃ	ην	η
	a	*æ*	*æ*	*am*	*a*	*â*		α			αν	α
P.	*æ*	*arum*	*is*	*as*	*æ*	*is*	P.	αι	ῶν	αις	ας	αι

Dual. NAV. α. GD. αιν.

Decl

Decl. 2da.

Dominus, Vir, Sceptrum, Ilion. Κύριος, Σκῆπτρον.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	D.	Ac.	Ab.
	us				*e*			ος				ε
S.	*r*	*i*	*o*	*um*	*r*	*o*			ου	ῳ	ον	
	um				*um*			ον				ον
	on			*on*	*on*							
	i			*os*	*i*			οι			ους	οι
P.		*orum*	*is*			*is*			ων	οις		
	a			*a*	*a*			α			α	α

Dual NAV. ω. GD. οιν.

Decl. 3^{ia}.

Heros, Corpus, Nubes, *Rete, Phillis.* Ἥρως, Σῶμα, Λέων.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	DAb.	Ac.	V.
	o-s	*is*	*i*	*em*	*s*	*e*		ω-ς	ος	ι	α	ς
	us	*oris*	*ori*	*us*	*us*	*ore*	S	α	τος	τι	α	α
S	*es*			*em*	*es*	*e*		ων	οντος	οντι	οντα	ον
		is	*i*									
	e			*e*	*e*	*i*						
	es	*um*	*ibus*	*es*	*es*	*ibus*		ες	ων		ας	ες
	ora	*orum*	*oribus*	*ora*	*ora*	*oribus*	P	τα	των	σι	τα	τα
P	*es*			*es*	*es*			οντες	όντων	ουσι	οντας	οντες
		ium	*ibus*			*ibus*						
	ia			*ia*	*ia*							
S	*i-s*	*dis, dos*	*di*	*dem, da*	*i*	*de*						

Dual. NAV. ε, τε, οντε, GD. οιν, τοιν, όντοιν.

Decl.

Decl. 4ta, sive 1ma Contractorum.

Casus, Cornu, Sappho. Βότρυς, Λεχώ.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.
S.	*us*	*üis, ûs*	*ui*	*um*	*ue, u*
	u			*u*	
	o	*oïs, ûs*	*oï, o*	*oa, o*	*oe, o*
	NAV.	**G.**	**DA.**		
P.	*ues, us*	*uum*	*ibus*		
	ua				

	N.	G.	DAb.	Ac.	V.
S.	υς	υος	υϊ	υν	υ
	ὼ	όος, ȣ̃ς	όϊ, οῖ	όα, ὼ	οῖ
P.	υες	ύων	υσι	υας, υε	υες, υς
	υς			υς	υς
	οὶ	ῶν	οῖς	ȣ̀ς	οὶ

Dual. NAV. υε, ώ. GD. ύοιν, οῖν.

Decl. 5ta, sive 2da Contractorum.

Res. Σωκράτης, Τεῖχος.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.
S.	*es*	**eïs, *ês*	*eï*	*eem, em*	*ee, e*
		*eï, * ê*			
	NAV.	**G.**	**DAb.**		
P.	*ees, es*	*eerum, erum*	*eibus, ebus*		

	N.	G.	DAb.	Ac.	V.
S.	ης	εος, ȣς	εϊ, ει	εα, η	ες
	ος			ος	ος
P	εες, εις	έων, ῶν	εσι	εας, εις	εες, εις
	εα, η			εα, η	εα, η

* rariùs.

Dual. NAV. εε, η. GD. έοιν, οιν.

Βασιλεὺς Πρέσβυς, Ἄςυ, Τέρψις, Σίνηπι.

	N.	G.	DAb.	Ac.	V.
S.	εὺς			έα	εῦ
	υς	εος		υν	υ
	υ			υ	υ
			ει		
			ει		
	ις			ιν	
	ι	εως			ι
				ι	

	NV.	G.	DAb.	Ac.
P.	εες, εις	έων	εῦσι	εας, εις
	εα, η			εα, η
				εας, εις
	εες, εις			
		έων	εσι	
	ι			

Dual. NAV. εε. GD. έοιν, εῷν.

Adje-

Adjectiva.

Formæ Adjectivi tres; tricatalectica prima;
Dicatalecta ſecunda; monocatalecta ſuprema eſt.
Vox in -us aut -r primæ formæ: -is ſola ſecundæ:
Tertiæ in impurum ferè -s vox deſinit, aut -x.
Vox in -ος, -ας, -εις, -ων, υς, *primæ formæ; at in* -ης, -ην,
-ις, *quævis;* -ος, -υς, -ων, -ωρ, *vox compôſta ſecundæ;*
Tertia Græca pares fines complexa Latinæ.
In ſubſtantivum quamplurima deſita formæ
Poſtremæ occurrunt Græcæ, & non pauca ſecundæ.
Nomen in -er deponit -e; ut ater flectitur atra:
Deme miſer, proſper, tener, aſper, adulter, & alter,
Et liber, lacer; & quæ in -fer compôſta vel in -ger.
Pauca in -ius flectunt Genitivum; ut ſolus, & ullus.
Nullus, uter, neuter, totus, ſimul unus, & alter.
Apocope ex -ius -i, Craſiſque -iius facit -îus;
Neutrius ut neutri; ſic aliius ſit alîus;
-ος *purum, vel* -ρος *parit* -α; *parit* ἄλλος *&* ἄλλο;
Nomen -εος, *vel* -οος; *vel compoſitum* -πλοος *effert*
Fœmineum -η, *non* -α, *quamvìs ſit flexile purè.*

Declinationes Adjectivorum.

Bonus. Decl, 1ma Καλός.

		N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	NAV.	GD.	N.	G.	DA.	Ac.	V.
	M.	*us*	*i*	*o*	*um*	*e*	*o*			ὸς	οῦ	ῷ	ὸν	ὲ
S.	F.	*a*	*æ*	*æ*	*am*	*a*	*â*			ὴ	ῆς	ῇ	ὴν	ὴ
	N.	*um*	*i*	*o*	*um*	*um*	*o*			ὸν	οῦ	ῷ	ὸν	ὸν
								Du-	-al.					
	M.	*i*	*orum*		*os*	*i*		ὼ	οῖν	οὶ		οῖς	οὺς	οὶ
P.	F.	*æ*	*arum*	*is*	*as*	*æ*	*is*	ὰ	αῖν	αὶ	ῶν	αῖς	ὰς	αὶ
	N.	*a*	*orum*		*a*	*a*		ὼ	οῖν	ὰ		οῖς	ὰ	ὰ

Ater, atra, atrum, G. *atri, atræ, atri,* &c. Ἅγιος, ἁγία, ἅγιον. G. ου, ας, ου.
Sol-us-a-um, G. *-ius,* D. *-i,* &c. Καθαρ-ὸς-ὰ-ὸν, G. οῦ, ᾶς, οῦ. D. ῷ, ᾷ, ῷ, &c.

	Sing. N.	G.	DAb.	Ac.	V.	Dual. NAV.	GD.	Plur. NV.	G.	DAb.	Ac.
M	πᾶς	παντὸς	παντὶ	πάντα	πᾶς	πάντε	πάντοιν	πάντες	πάντων	πᾶσι	πάντας
F	πᾶσα	πάσης	πάσῃ	πᾶσαν	πᾶσα	πάσα	πάσαιν	πᾶσαι	πασῶν	πάσαις	πάσας
N	πᾶν	παντὸς	παντὶ	πᾶν	πᾶν	πάντε	πάντοιν	πάντα	πάντων	πᾶσι	πάντα
M	-εις	εντος	εντι	εντα	ει, εν	εντε	έντοιν	εντες	έντων	εισι	εντας
F	χαρί-εσσα	έσσης	έσσῃ	εσσαν	εσσα	έσσα	έσσαιν	εσσαι	εσσῶν	έσσαις	έσσας
N	-εν	εντος	εντι	εν	εν	εντε	έντοιν	εντα	έντων	εισι	εντα
M	-ὼν	όντος	όντι	όντα	ὸν	όντε	όντοιν	όντες	όντων	οῦσι	όντας
F	ἑκ -οῦσα	ούσης	ούσῃ	οῦσαν	οῦσα	ούσα	ούσαιν	οῦσαι	ουσῶν	ούσαις	ούσας
N	-ὸν	όντος	όντι	ὸν	ὸν	όντε	όντοιν	όντα	όντων	οῦσι	όντα
M	-ὺς	έος	έϊ, εῖ	ὺν	ὺ	έε	έοιν	έες, εῖς	έων	έσι	έας, εῖς
F	ὀξ- -εῖα	είας	είᾳ	εῖαν	εῖα	εία	είαιν	εῖαι	ειῶν	είαις	είας
N	-ὺ	έος	έϊ, εῖ	ὺ	ὺ	έε	έιν	έα, ῆ	έων	έσι	έα, ῆ

Tristis Decl. 2[da]. Τις.

		NV.	G.	DAb.	Ac.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	Ac.
S.	C.	*is*			*em*			τὶς			να
			is	*i*					ιος	νι	
	N.	*e*			*e*			τὶ			τὶ
						Du-	-al.				
P.	C.	*es*			*es*			νες			νας
			ium	*ibus*		νε	νοιν		νων	σι	
	N.	*ia*			*ia*			να			να

Ὅστις ἥτις ὅ, τι; οὗτινος ἧστινος οὗτινος; ᾧτινι ἧτινι ᾧτινι, &c.

Ἄῤῥην, Ἀληθής. S. D. P.

	N.	G.	DAb.	Ac.	V.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	Ac.
C.	ην			ενα				ενες			ενας
		ενος	ενι		εν	ενε	ένοιν		ένων	εσι	
N.	εν			εν				ενα			ενα
C.	ὴς			έα, ῆ				έες, εῖς			έας, εῖς
		έος, οῦς	έϊ, εῖ		ὲν	έε, ῆ	έοιν, οῖν		έων, ῶν	έσι	
N.	ὲς			ὲς				έα, ῆ			έα, ῆ

Ἔνδοξος, Ἄδακρυς, Εὐδαίμων.

	S.					D.		P.			
	N.	G.	DAb.	Ac.	V.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	Ac.
C.	ος				ε			οι			ους
		ου	ῳ	ον		ω	οιν		ων	οις	
N.	ον				ον			α			α
C.	υς			υν				υες, υς			υας, υς
		υος	υϊ		υ	υε	ύοιν		ύων	υσι	
N.	υ			υ				υα			υα
C.	ων			ονα				ονες			ονας
		ονος	ονι		ον	ονε	όνοιν		όνων	οσι	
N.	ον			ον				ονα			ονα

Dicatalecta vicem alternant cum tricatalectis.

αἰώνι-ος-α-ον, 2 *Theſſ.* ii. 16. *ὁ καὶ ἡ αἰώνιος*, *Rom.* vi. 23.

Felix. Decl. 3ia. Ἧλιξ.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	Ac.
S.	*x*	*cis*	*ci*	*cem* / *x*	*ce* vel *ci*			*ξ*	*κος*	*κι*	*κα* / *ξ*
						Du-	-al.				
P.	*ces* / *cia*	*cium*	*cibus*	*ces* / *cia*	*cibus*	*κε*	*κοιν*	*κες* / *κα*	*κων*	*ξι*	*κας* / *κα*

Comparatio vocum per Gradus.

Vocibus incluſi Gradus eſt extenſio ſenſûs,
Impropriè Subſtantivis, propriè Adjectivis.

Adjectiva trium Graduum; Gradus ut Poſitivus;
A quo Com-*que*-parativus; Super-*et*-lativus. dur-us-i-ior-iſſimus.

3 Caſus

Caſus in -i Poſitivus -ior fit, & -iſſimus: -er fit
-Errimus; ex -ilis his humilis facilis ſimiliſque
-Illimus. -Us ſibi pura *magìs* vel *maximè* adoptat.
Quinetiam pura -us paucis -ior -iſſimus effert.

niger -errimus; pius, magìs pius,
maximè pius.
Piiſſimus, *Cic.* Strenuior, *Plaut.* Strenuiſſimus, *Tac.*

Σ *Vox Græca ſuum finem Poſitiva recudit*
In -τερος & -τατος: *ex* -ὺς -ίων *etiam fit*, & -ιστος.

σκληρ-ὸς, -ότερος, -ότατος: γλυκ-ὺς, ύτερος, ύτατος, -ίων, -ιστος.

Si brevis eſt penultima, flectitur -ώτερος *ex* -ος.

σοφ-ὸς, -ώτερος, -ώτατος.

-έστερος αἰδοῖος, λαλὸς -ίστερος, ἥσυχος *optat*
-αίτερος; ἄσμενος & *duplum* -έστερος -αίτερος *effert.*

Quædam neutrali aut plurali ſine moventur;
Ut μέλ-ας, -αν -τερος & -τατος, & -τέρενες, -τερος *ex* -ῶ.
-σσων *ab* -ίων; ταχὺς *ex* ταχίων *utì vult dare* θάσσων.
Subſtantivum & in -o ſe comparat, ut Nero, rarum:
Græcis plura; -ος -ίων -ιστος *velut* αἶσχος; *ut ante*
Σ *quoque ſe variat*, βασιλεὺ-ς -τερος & -τατος *optat.*

Verba gradus capiunt Græcos, vix ulla Latinos;
Φέρτερος *a* φέρω, unum à * detero deterior fit. * Priſcian.

Deficit interdum vocum gradus unus & alter;
Nempe ſenex ſenior; novus atque noviſſimus effert.

Syncope voci etiam mediæ infert detrimentum:
Dextimus a dexter, ſe φίλτατος à φίλος affert.

Bini ſunt fines Gradui qui comparat, -ων -ον;
Syncope ν *tollit, vocales Craſis & unit,*
In quarto primo, in recto quartoque ſupremo:
Ex -οα *ut ante fit* -ω, *ſimul ex* -οες *aut* -οας -ους *fit.*

Typus

Typus Comparativi in -or & -ων.

Melior. Ἀμείνων.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.	NAV.	GD.	N.	G.	DAb.	Ac.	V.
S.	*or* / *us*	*oris*	*i*	*em* / *us*	*e* vel *i*			ων / ον	ονος	ονι	ονα, οα, ω / ον	ον
						Du-	-al.	NV.				
P.	*es* / *a*	*um*	*ibus*	*es* / *a*	*ibus*	ονε	όνοιν	ονες, οες, ους / ονα, οα, ω	όνων	οσι	ονας, οας, ους / ονα, οα, ω	

Est etiam graduum variatio Anomala multis.

Ἀγαθὸς { ἀμείνων
ἀρείων ἄριστος
κρείσσων κράτιστος
λωΐων λώϊστος *Bonus, melior, optimus.*
λῴων λῷστος
βελτίων } βέλτιστος
βέλτερος }

Κακὸς { κακίων κάκιστος
χείρων } χείριστος *Malus pejor, pessimus.*
χερείων }

Μέγας μείζων μέγιστος *Magnus, major, maximus.*

Μικρὸς { μικρότερος
μειότερος
μείων μεῖστος *Parvus, minor, minimus.*
ἐλάσσων ἐλάχιστος
ἥσσων ἥκιστος

Ὀλίγος ὀλίζων ὀλίγιστος

Πολὺς

Πολὺς	πλείων	πλεῖστος
Ῥάδιος	ῥάων	ῥᾷστος

A gradibus res aucta gradus augeſcere mandat.

Proximus, proximior. μείζων, μειζότερος. ἐλάχιστος, ἐλαχιστότερος.

Forma duplex vocum Linguâ eſt Heteroclita in omni,
Vocum, queis Numerus, vel queis Perſona notatur.

Adjectivum Numerale.

Unum eſt vox numeri; & quot habent à Cardine nomen.
Flexum Unum numero primo; reliqua omnia manca:
At quot ab ordine nomen habent, Analogia flectit.
Cardo ſignificat princeps Numerale; ſed Ordo
Significat Monadem diſtinctâ in ſede locatam.

Unus. Εἷς.

		N.	G.	D.	NV.	G.	DAb.	Ac.	
	M.	*us*			Εἷς	ἑνὸς	ἑνὶ	ἕνα	
S.	F.	*a*	*ius*	*i*,&c.	*μία	μιᾶς	μιᾷ	μίαν	* ab ἴος ἴα.
	M.	*um*			ἓν	ἑνὸς	ἑνὶ	ἓν	

N. οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν. *G.* οὐδενὸς, οὐδεμιᾶς, οὐδενὸς, *&c. Sic* μηδείς.

Conſtruitur cum plurali pluraliter unum.

Una mœnia, *Sal.* unis nuptiis, *Ter.*

Duo, Ambo. Δύο, Ἄμφω.

		NV.	G.	DAb.	Ac.		NAV.	GD.	D.
	M.	*o*	*orum*	*obus*	*os*		δύο	δυοῖν, δυεῖν f.	δυσί.
D.	F.	*æ*	*arum*	*abus*	*as*		ἄμφω	ἀμφοῖν	
	M.	*o*	*orum*	*obus*	*o*				

Aptota occurrunt duo & ambo, ceu *δύο & ἄμφω.*

Tres

Tres. Τρεῖς. Τέσσαρες.

		NAV.	G.	DAb.		NAV.	G.	D.		NV.	G.	D.	Ac
Pl.	C.	*es*	*ium*	*ibus*		εῖς	ιῶν	ισὶ		ες	ων	σι	ας
	N.	*ia*				ία				α			α

Spiritus Accentúsque dato à Paradigmate noti.

Literæ Numerales.

Septemplex numeros majuſcula Litera ſignat;
I, V, X, L, C, D, M: Duplicata duplátque
1, 5, 10, 50, 100, 500, 1000. II, 2. XX, 20.
Litera: De majore minor ſe, ſi præit, aufert. IV, 4. IX, 9.

Græca minuſcula litera calculat ordine trino:
Nempe novem monas; octo decas; centuria ſeptem
Amplificat: triplici inſeritur nota in ordine triplex:
Sex Στατ̃; *nona-decas Lamed; -centuria Sanpi.* ϛ, ϟ, ϡ.
Coppa ἄλογον *ſignum; vau, non* βαῦ, *hectas Hebræa eſt,*
Litera quæque ſuprà puncto inſignitur acuto:
Punctum literulis ſubſcriptum Millia ponit.
α', β', γ', δ', ε', ϛ', ζ', η', ϑ', ι', κ', λ', μ', ν', ξ', ο', π',
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80,
ϟ', ρ' σ', τ', υ', φ', χ', ψ', ω', ϡ',
90, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900,
ͅα, ͅβ, &c.
1000, 2000.
Quoſdam etiam ſignat numeros Majuſcula Græcis;
Unus Ἰῶτα *ab* ἴος, Π *quinque à* πέντε, *decem* Δ
A δέκα, *&* Η *centum ex* Ηεκατὸν, *de* χίλιοι *&* Χ
Mille notat, ſic Μ *à* μύριοι *eſt decies* Χ.

Si quas Π *claudat, monas omnis ſit nota quina.*

|Δ| 50. |Η| 500.

Ordine Literulis numeri ſignantur Homero.

ι, 9. κ, 10. ρ, 17. ω, 24.

Syllabus aſſiduum memorat Numeralia in uſum.

Cardinalia.

Unus εἷς, duo δύο, tres τρεῖς, quatuor τέσσαρες, quinque πέντε, ſex ἕξ, ſeptem ἑπτὰ, octo ὀκτὼ, novem ἐννέα, decem δέκα, undecim ἕνδεκα, duodecim δυόδεκα, δυώδεκα, δώδεκα, δυοκαίδεκα, δεκαδύο.

Copula majori poſtponit adempta minorem.

Tredecim τρεισκαίδεκα, δεκατρεῖς, quatuordecim τεσσαρεσκαίδεκα, δεκατέσσαρες, quindecim πεντεκαίδεκα, ſedecim ἑκκαίδεκα, ſeptendecim, ἑπτακαίδεκα, octodecim ὀκτωκαίδεκα, novendecim ἐννεακαίδεκα, viginti εἴκοσι, viginti unus εἴκοσι εἷς, &c. triginta τριάκοντα, quadraginta τεσσαράκοντα, quinquaginta πεντήκοντα, ſexaginta ἑξήκοντα, ſeptuaginta ἑβδομήκοντα, octoginta ὀγδοήκοντα, nonaginta ἐννενήκοντα, centum ἑκατὸν, ducenti διακόσιοι, trecenti τριακόσιοι, quadringenti τεσσαρακόσιοι, quingenti πεντακόσιοι, ſexcenti ἑξακόσιοι, ſeptingenti ἑπτακόσιοι, octingenti ὀκτακόσιοι, nongenti ἐννακόσιοι, mille χίλιοι, duo millia δισχίλιοι, &c. decem millia μύριοι, viginti millia δισμύριοι, triginta millia τρισμύριοι, &c.

Ordinalia.

Primus πρῶτος, ſecundus δεύτερος, tertius τρίτος, quartus τέταρτος, quintus πέμπτος, ſextus ἕκτος, ſeptimus ἕβδομος, octavus ὄγδοος, nonus ἔννατος, decimus δέκατος, undecimus ἑνδέκατος, duodecimus δωδέκατος, decimus tertius τρισκαιδέκατος, decimus quartus τεσσαρεσκαιδέκατος, decimus quintus πεντεκαιδέκατος, decimus ſextus ἑκκαιδέκατος, decimus ſeptimus ἑπτακαιδέκατος, decimus octavus ὀκτωκαιδέκατος, decimus nonus ἐννεακαιδέκατος, viceſimus εἰκοστὸς, viceſimus primus εἰκοστὸς πρῶτος, viceſimus ſecundus εἰκοστὸς δεύτερος, &c. trigeſimus *ſeu* triceſimus τριακοστὸς, quadrageſimus τεσσαρακοστὸς, quinquageſimus πεντηκοστὸς, ſexageſimus ἑξηκοστὸς, ſeptuageſimus ἑβδομηκοστὸς, octogeſimus ὀγδοηκοστὸς, nonageſimus ἐννενηκοστὸς, centeſimus ἑκατοστὸς, ducenteſimus διακοσιοστὸς, trecenteſimus τριακοσιοστὸς, quadringenteſimus τεσσαρακοσιοστὸς, quingenteſimus πεντακοσιοστὸς, ſexcenteſimus ἑξακοσιοστὸς, ſeptingenteſimus ἑπτακοσιοστὸς, octingenteſimus ὀκτακοσιοστὸς, nongenteſimus ἐννακοσιοστὸς, milleſimus χιλιοστὸς, bis milleſimus δισχιλιοστὸς, &c. decies milleſimus μυριοστὸς, vicies milleſimus δισμυριοστὸς, &c.

Cardo parit ſignum in -plex, -plus Numerale; vel in -nus:
Augmentat primum paria; aſſociátque ſecundum.
-Πλȣ̃ς, -πλάσιος Græcis nota primi; nulla ſecundi eſt.
Pro ſpatio annorum varius fit temporis ordo,
Qui fines diſtinguit in -arius -ennis & -imus.
Unius & menſis ſignum dat menſtruus, -eſtris
Cætera. *Signa dies quot in -αῖος deſita Græcis:*
Μὴν, & ἔτος reliqua exponit: διετὴς, δί-que-μηνος.
Vix ſignum eſt Græcis ſociale; diale Latinis.
Subſtantiva in -io, vel -tas; *in -ὰς, omnia Græca.*

Cardinalia.

1°. Sim-plex, -plus. Ἁπλοῦς. Du-plex, -plus. Δι-πλοῦς, -πλάσιος. Tri-plex, -plus, &c. Τρι-πλοῦς, -πλάσιος.

2°. In-nus. Unus, binus, trinus, quaternus, quinus, ſenus, ſeptenus, octonus, novenus, denus, &c.

Ordinalia.

1° Annalia.

Anniculus αὐτοετὴς, biennis bimus διετὴς, triennis trimus τριετὴς, &c.

2° Menſtrualia.

Menſtruus μηνιαῖος, bimeſtris δίμηνος, trimeſtris τρίμηνος, &c.

3° Dialia.

Biduanus δευτεραῖος, triduanus τριταῖος, &c.

Subſtantiva.

Unitas, duas, ternio, trias, &c. μονὰς, δυὰς, τριὰς, &c.

Nominum Diviſio.

Nominis in varias diviſio multipla claſſes
Se fundit: Gentile; velut Brito. Quod rogat; ut quis?
Quod negat; ut neuter. Quod diſtribuit; velut omnis.
Quæ reddit vox; ut talis. Vox partis; ut alter.
Senſu indefinito; aliquis: ſenſúque minuto
In -lus, & in -la leguntur, in -unculus, -uncula ſæpe.
In-llum et -olum vel -ulum. *Græcis quamplurima, in -ίσκος,*

-Ὕλλος, *&* -ᾶς, -ῦς *Mascula.* *In* -ίσκη, *&* -υλλὶς, *&* -ίχνη.
-Αινα *vel* -ανὼ *Fœminea.* -ίχνιον, -ύλλιον, -εῖον,
-Ἄσιον, *& permulta in* -ιον *sunt Neutra; sed ortum*
Ex -ιον *interdum est* -ίδιον *quoque,* βίβλος *ut effert*
Primò βιβλίον, *inde alia & vox* βιβλίδιον *fit.*

puerulus, puellula, homunculus, homuncio, labellum, palliolum, scutulum.
νεανίσκος, Ἡρύλλος, Ζηνᾶς, Διονῦς· παιδίσκη, πολίχνη, θέαινα, θεανὼ, ἀκανθυλλὶς: πολίχνιον, κρεΰλλιον, κοράσιον, ἀγγεῖον, παιδίον, στρουθίον, &c.

Est Patronymicum vel Avo vel de Patre dictum.
Mascula sunt in -ίδης, *in* -άδης, *in* -ίων, *& in* -είων.
Manat -ίδης *ab* -ος -ȣ *Genitivi: ut* [1] Νέστορος *effert*
Νεστορίδης: *sed* -άδης *ex* -ȣ *quod* -ιος *dat, &* -ας -ης.
[2] Ναυπλίȣ *ut dat* Ναυπλιάδης, *&* [3] Βορεάδης *fit*
A Βορέȣ; *sic* [4] Ἱπποτάδης *ex* Ἱππότȣ *ortum.*
Longa -ιάδης *poscit penultima, ceu* [5] Φαέθοντος
Dat Φαεθοντιάδης: *ab* -ίδης *dat* -ίων*que Poeta;*
A Κρόνος *&* Κρόνȣ, *ut* Κρονίδης Κρονίων*que creantur:*
Ἀτρείδης *atque* Ἀτρείων *facit* Ἀτρέος Ἀτρεύς.

[1] Νέστωρ. [2] Ναύπλιος. [3] Βορέας. [4] Ἱππότης. [5] Φαέθων.

Fœminei fines -ὶς *&* -ὰς *sunt;* -ίνη *&* -ώνη.
Omnes ex vocis Genitivo principis orti.
Νεστορὶς, Ἰλιὰς; Ἀδραστίνη, *&* Ἰκαριώνη.

Νέστορ-ος-ὶς, Ἰλί-ȣ-ὰς; Ἀδράς-ȣ-ίνη, Ἰκαρί-ȣ-ώνη.

Appellativis Propriorum forma tributa est:
Lemniades Lemni popularis, epósque Maronis
Nomine ab Æneæ Æneis. *Sic dicta* Ἀφροδίτη
Κύπρις *Diva potens Cypri, non inde creata.*

P R O N O M E N.

Pronomen titulo Personæ est triplicis auctum.
Sunt tria Substantiva, quibus forma unica flexûs:
Undecim & Adjectiva, bimembris queis sua forma est.
Græca duplex; hæc Substantivi, illa Adjectivi.

Prima,

Prima, ego, nos, tantùm: tu, vos, perſona ſecunda:
Tertia, Pronomen reliquum; cum nomine quovis.
Porrò, ſuî & ſuus, ambo Reciproca; Poſſeſſoris,
Qui præit aut ſequitur verbum, ſpectantia caſum.
Sex Græcis, ſeptem ſunt Primitiva Latinis.
Ego, tu, ſuî; is, ille, iſte, ipſe.
Ἐγὼ, σὺ, οὗ; ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτός.
Perſonas omnes capiunt, ipſe, αὐτὸς, ἑαυτοῦ.
Græca decem; ſeptem ſunt derivata Latina.
Hæc iterum aut Poſſeſſiva; aut Gentilia dicta.
Poſſ. Meus ἐμὸς; tuus σὸς; ſuus ὃς, σφέτερος; noſter
ἡμέτερος, νωΐτερος; veſter ὑμέτερος σφωΐτερος.
Gent. Noſtras ἡμεδαπὸς; veſtras ὑμεδαπὸς.
Compoſitum eſt iſthic tantùm triptoton, & illic.
Græca Reciproca ſimplicia; οὗ, ὃς. Sunt tria ab αὐτὸς
Compoſita, & triplici Pronomine Subſtantivo:
Sunt etiam tria ab οὗτος, *& à tribus Adjectivis.*
ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ. τηλικοῦτος, τοιοῦτος, τοσοῦτος.

Declinatio Pronominis Subſtantivi.

N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	D.	Ac.	V.
Ego	*meî*	*mibi*	*me*		*me*	Ἐγὼ	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	
Tu	*tuî*	*tibi*	*te*	*tu*	*te*	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σύ
	Suî	*ſibi*	*ſe*		*ſe*		Οὗ	οἷ	ἕ	
nos	*noſtrûm-rî*	*nobis*	*nos*		*-bis*	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς	
vos	*veſtrûm-rî*	*vobis*	*vos*	*vos*	*-bis*	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς	ὑμεῖς
	ſuî	*ſibi*	*ſe*		*ſe*	σφεῖς	σφῶν	σφίσι	σφᾶς	

νῶϊ νῶ. νῶϊν νῷν.
Dual, NA. σφῶϊ σφῶ GD. σφῶϊν σφῷν.
σφωὲ σφὲ σφῶϊν σφίν.

Declinatio Pronominis Adjectivi.

Decl. 1ma.

N.	G.	N.	G.

S. *Ille, illa, illud. Illius*, &c. Εκεῖνος -η -ο, -ου -ης -ου, *&c.*
Huc refer meus -a -um. V. *mî* pro *mee.* Ἐμὸς -ὴ -ὸν, *&c.* *ut bonus*, καλός.
S.N. *Ipſe, ipſa, ipſum.* G. *ipſius*, &c. αὐτὸς -ὴ -ὸ. G. -οῦ -ῆς -οῦ, &c.
Οὗτος *caſu omni fieri ex* ὁ *videtur &* αὐτός.

		N.	G.	D.	Ac.	Ab.	NV.	G.	D.	Ac.
	M.	*Is*			*eum*	*eo*	Οὗτος	τούτου	τούτῳ	τοῦτον
S.	F.	*ea*	*ejus*	*ei*	*eam*	*eâ*	αὕτη	ταύτης	ταύτῃ	ταύτην
	N.	*id*			*id*	*eo*	τοῦτο	τούτου	τούτῳ	τοῦτο
	M.	*ii*	*eorum*		*eos*		οὗτοι		τούτοις	τούτους
P.	F.	*eæ*	*earum*	*eis, iis*	*eas*	*eis, iis*	αὗται	τούτων	ταύταις	ταύτας
	N.	*ea*	*eorum*		*ea*		ταῦτα		τούτοις	ταῦτα

Dual. NAV. τούτω, ταύτα, τούτω. GD. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Articulus Qui; nomen Quis; pronomen Is, Ille,
Iſte, capit pro m, d neutrum, reſpuit Ipſe;
Quod, quid, id, illud, & iſtud, & ipſum. Sumere mavult
Ante d is vel quis n pro m, quendam & eundem.
Hæc tria neutrum in -ο *flectunt* οὗτος, ἐκεῖνος *&* αὐτὸς:
Sic in compoſitis οὗτος: *nec* -ον *excidit uſu.*

Decl. 2da.

N.	G.

S. *hic hæc & hoc noſtras, -atis, &c. ut felix.*

Compoſitum.

S. N. *Iſth -ic -æc -oc.* Ac. *-unc, -anc, -oc.* Ab. *-ôc, -âc, -ôc.*
Pl. *iſthæc.*

Ἐμαυτοῦ
S. Σεαυτοῦ ῆς οῦ. ῷ ῇ ῷ. ὸν ὴν ό.
Ἑαυτοῦ, αὑτοῦ, &c. P. ῶν. οῖς αῖς οῖς. οὺς ὰς ά.

Empha-

Emphatica hæc ſunt;-met,-te,-pte, ſic -cine vel -ce parelca.
Egomet, túte, noſtrâpte, hiccine, hiſce.
Quis-que,-piam,-nam,-quam; Qui|vult-dam,-cunq;-libet,-vis.
Primitiva gradum admittunt Pronomina ſummum.
Tuiſſimus, Cic. *ipſiſſimus*, Plaut. *αὐτότατος*, Ariſtoph.
Spiritus & tonus ante-dato ex paradigmate ſcitur.

HETEROGENIA, id eſt, Variatio vel Generis vel Genitivi.

Variatio Generis.

1° Maſculina alienæ Terminationis.

Maſcula, neutro fine; lien, cum pectine, ren; ſol;
Furfur, item turtur, vultur; ſalar; & lepus; & mus.
Maſcula, fœmineo; dens,fons,mons,pons. Tudes,ames,
Ceſpes, item fomes, gurges, cum limite, merges.
Pes, paries, palmes, poples, cum ſtipite, termes,
Trames: meridies, formæ vox unica quintæ.
Callis, caulis, collis, follis, menſis, & enſis,
Faſcis, fuſtis, piſcis, poſtis, ſentis, & unguis,
Et torris, vectis, vermis, ſimul orbis, & axis:
Et vox in -nis; ut ignis: item ſanguis, lapis, & glis.
Vomiſque & vomer, mugilque & mugilis, atque
As cum compoſitis in -is omnibus; ut centuſſis:
Sic pars aſſis in -ans, vel in -ens, vel in -unx; itidem bes.
As valet uncias 12. ſextans 2. quadrans 3. triens 4. quincunx 5. ſemiſſis 6. ſeptunx 7. bes 8. dodrans 9. decunx vel dextans 10. deunx 11.
Adde frutex, caudex, codex, ciméxque, latéxque.
Grex, murex, pollex, pulex, ſoréxque, culéxque,
Ramex, & vertex, & apex: forníxque, calíxque.
Plura ſed his præbet Lectori rarior uſus.

2° Fœminea.

Vannus, humus facit -i; tribus -ûs; ſic porticus, Idus,
Sic acus, & manus: unica ſed domus-i facit aut -ûs,
Additur his caro, quæque à talis talio nata eſt.
Arbor, cos, dos; cum tellure, ſalus, palus, incus,
Servi-*que*-tus, virtuſque, juventus, atque ſenectus.

3° Neutralia.

Suber, acer, ſiler; uber, iter, ver; junge cadaver,
Tuber; item cicer, & piper, & ſiſer, atque papaver.
Æquor, marmor, cor; æs; vas -ſis, & os -ſis, & os -ris.
Omne etiam nomen caſu invariabile; ceu fas.

4° Communia.

Omnibus his commune genus: plerumq; ſed Hæc ſunt
Maſcula; adeps, finis, torquis, pulvis, cinis, anguis,
Vepres, linter, margo, rudens, ſcrobs, pampinus, obex,
Index, calx, cortex: Hæc fœminea; ut colus, alvus,
Grando, ſilex, corbis, rubus, & lux, carbaſus, imbrex.
Plura, utriuſque notæ, genera in diverſa feruntur.

Neutrum aliquando legis, nomen commune duorum.
ruricolæ aratri. *Ovid.*

Sunt quæ, neglecto proprio, generale capeſſunt
Et genus affini ductum de nomine ſumunt.
Fœmineum capit [1] Urbs, Gemma, Inſula, & Arbor, & [2] Herba;
[3] Navis: Maſculeum ſibi Mons, Fluviuſque cooptat.
Hinc nomen vel in -um per Syntheſin eſt muliebre.

[1] Narbo pulcherrima, *Mart.* [2] Melilotos laudatiſſima, Dictamnum pota, *Plin.* [3] Centaurus magna, *Virg.*

Adjectiva ſui, genere omni ſine vel omni,
Vim Subſtantivi capiunt; ut maſcula bis ſex
Menſis Nomina: fœminea; ut * quartana, † curulis.

Januarius, &c. * febris. † Sella.

Η διάμετρος, *id est*, γραμμὴ; & ἔρημος, *id est*, γῆ.
Neutrum, utì Subſtantivum, antiquâ lege receptum eſt.
bonum, malum. ἀγαθὸν, κακόν.

Heterogenia Nominum Græcorum.

Nomina fœmineo ſunt ſine hæc Maſcula, δελφὶν,
Ἰχθὺς, φθεὶρ, ὄφις, ἧις, ἀΐς, λῖς, λῖς, *leo, pannus.*
Nomina maſculeos non pauca gerentia fines,
Fœminei generis, vel neutrius eſſe jubentur.
Fœminei generis ſunt; ἄσβολος, ἀτραπὸς, ἄμμος,
Ἄσφαλτος, βάσανος, βίβλος, βύσσοςque, γνάθοςque,
Et δοκὸς, & δρόσος. ἤπειρος. θόλος. *adde* κέλευθος.
Μίλτος. νῆσος. ὁδός. πλίνθος. πρίνοςque, νόσοςque.
Et ῥάβδος, σορὸς, *atque* σποδὸς, ψῆφοςque, τρίβοςque.
Φρὴν; & ἅλων, εἰκὼνque, λαγὼνque, σταγὼνque, χιὼνque,
Σινδὼν, χθὼν, σιαγὼν; γαστὴρ, κὴρ, *nubila* & ἀήρ.
Αὖλαξ, πλὰξ, κλίμαξ, σὰρξ, θρὶξ, μάστιξque, κύλιξque.
Σμῶδιξ, στὶξ, χοῖνιξ; φλὸξ, νὺξ, ἄντυξque, πτέρυξque.
Ἐσθὴς, κλεὶς, αἰδὼς, ἠὼς, φὼς, *puſtula*; φλὲψ, ὤψ.
Sic γῆρυς, γένυς, & χέλυς, ἄρκυς *nomina quartæ.*
Neutrum; ἔλωρ, ὕδωρ, ἦρ, κῆρ, πῦρ, σκῶρ, στάϊς. οὖς, φῶς.
Pauca λίθος, γνώμων, κίων, & στάμνος, & οἶμος.
Βάρβιτος, *atque* ὑάκινθος, ἕλιξ, *communia habentur,*
Πίδαξ *fœmineum eſt;* βὴξ, ἄμπυξ *maſcula; rarò.*
Maſculeum eſt αἰὼν, αὐλὼν; *muliebre Poetis.*

Variatio Genitivi in tertiâ Declinatione.

Tertia dat varios Genitivi Inflectio fines.
-Is crebrò manet; -es vel -e ſic pariſyllabon -is fit.
Adde -is, -nis, -dis, -tis, -ſis; -s fit -dis, -tis, & -is, -ris:
Sol, ſermo, cor, lac, as; laus, nox, grus ſimul, & mus.

Vox

Vox capit -is, quam -c, -l, -n, -r litera claudit:
Verte -ter in -tris; ut accipiter: -ber & in -bris; ut imber.
Græca duo, mater, pater, in -tris; cætera in -eris.
Impurum -s -tis: glans, -dis; frons, lénſque -tis, & -dis.
Purum -s non pauca ſolent inflectere per -tis;
Qualia in -as, pietas: lis; cos, dos; nomen & in -pos,
Ceu compos; & in -es, abies, ariéſque, quiéſque,
Interpres, paries, ſeges, & teges; adde ſalúſque
Servi-*que*-tus, virtuſque, juventus, atque ſenectus.
Præpes, hebes, locuples, teres, & veges Adjectiva.
Græcum in -a -tis capit, ut problema, -tis: adjice lac-tis.
Pes, merces, hæres: caſſis, cuſpis, lapis, in -dis,
Præs, itidem cuſtos: fraus, laus, incuſque, paluſque.
Multa ſed -es per -itis variant; velut ales, & ames,
Ceſpes, cocles, eques, fomes, cum gurgite, limes,
Et merges, miles, palmes, popléſque, pedéſque,
Et ſtipes, termes, trames, tudes, atque ſatelles,
Veles. Item dives, ſoſpes, comes, hoſpes; & in -ſtes
A ſto: ſes, -ſidis à ſedeo, ſic -cors utì cor -dis.
S, poſt b, m, p, capit i, ceu trabs trabis, & ſtirps
Stirpis, hyems hyemis: poſt, c, g, clauſum & in x quod
Monſtrat Primitivum, [à duco] ut dux ducis; & rex
[A rego] regis. At -x crebro in -cis verſa, velut pix:
Rariùs in -gis, lex, rex, grex, cum remige, conjux.
-Ebs, ſimul -eps, ferè & -ex, ſi vox monoſyllaba non ſit,
E facit i; cœlebs, princeps, ut & auſpicis auſpex.
Excipe ſed vervex vervecis; & aucupis auceps.
Orta ſed à capite, ut præceps, -cipitis dare malunt.
Nomen in -ut ſibi format -itis; cum ſimplice complex.
-S per -ris variant flos, mos, os, ros; Ceres, æs, glis;
Mas; & tellus; neutra & in -us monoſyllaba; ceu rus.

Flectitur

Flectitur -us per -oris, neutris; corpúſque, decúſque.
Fœnus, item facinus, frigus, littúſque, nemúſque,
Et pignus, pectus, pecus: & cum ſtercore, tempus.
Robur, ebur, femur. Una lepus vox maſcula tantùm.
Sic omne Adjectivum in -or -us, quod comparat, -oris.

Non pauca inflectunt -us -eris; ceu fœdus, acúſque,
Funus, onus, genus, & munus, pondus, latus, ulcus,
Rudus, olus, cum ſidere, opus, cum viſcere, vellus.
Et vulnus, ſcelus; adde Venus; pulvíſque, ciníſque.

Accipit -o -nis, bubo: at poſt d, g, fit -inis; ceu
Ordo, margo: ſic homo, turbo & Apollo: -men & -cen,
Lumen, tibicen: gluten, cum pectine, pollen,
Et ſanguis, caro carnis. Et as, os, s geminat, grus
Et ſus -s perdit; & his, far, fel, mel, conſona dupla eſt.
aſſis, oſſis, gruis, ſuis, farris, fellis, mellis.

Græcorum placet in compendia ſtringere fines:
Additur -ος, -τος; -Σ *fit* -τος, -δος, -νος, -θος, -ος, [α] -ντος:
-Ξ *in* -κος, -γος, -χος, -κτος: -ψ *in* -βος *migrat, &* -πος:
Μάρτυρ, σῶμα; χάρις, φῶς, ἀὴρ, κόρυς, ἅλς*que*, γίγας*que*:
Σὰρξ, τέττιξ, *&* ὄνυξ, *&* ἄναξ: φλὲψ, *denique* λαῖλαψ.

Pauca in -αρ *accipiunt* τ *flexu, ut* ἄλειαρ, ὄνειαρ,
Ἦμαρ, ἔδαρ, δέλεαρ, στέαρ *&* σφέαρ, ἧπαρ, *&* οὖθαρ;
Σκῶρ σκατὸς, ὕδωρ ὕδατος: *&* ποῦς, οὖς; ποδὸς, ὠτός.

Hæc ſed Anomala ſunt, iter, & nix, boſque, ſenexque,
Itineris, nivis, & bovis, & ſenis: hos tamen olim
Sunt viſi obliquos recti formare vetuſti.

Contractum ex -ως, -ους, *diverſum à ſimplice flexum*
Accipit; ut φῶς *miſſum in* -τος; νοῦς *in* νοός. -ᾶς, -ῆς,
-ῦς *ſervant vocalem immotam: qualia* Θωμᾶς,
Ἰαννῆς, Διονῦς; *ſacrum in* -οῦς *ſic Nomen* Ἰησοῦς.
Pauca barytona in -ας; *veluti* Κλεόπας *&* Ἀγρίππας.

HETEROCLISIS.

Variatio Accidentium in Nominibus.

Vox Heteroclita triplex eſt. Vox ſine Redundans.
Deficiens Caſu, aut Numero. Varians ſibi Flexum.
Græca Heteroclita non ſunt multùm aliena Latinis.

REDUNDANTIA,

1° In Nominativo.

Multiplices recti fines opulentia Linguæ
Parturit; ut lanio, lanius; ſic veſpera, veſper;
Segnitia, -es; honor, -os; rubor, -edo; ſenecta, ſenectus.
At Vocum Græcis immanis turba redundat;
Θὶς, θὶν; ὕδος & ὕδωρ; ἡεὺς, ἡὲς & ἧις;
Χειμὼν, χειμὰς, χεῖμα; & ἀέθλον, ἄεθλιον, ἆθλον.
Et σίμβλος σίμβλη σίμβλον; ſic pauca Latinis.
acinus, acina, acinum.
Græca ſibi fines geminant mutata Latinis;
Delphin, Delphinus; Caſſis ſic Caſſida gignit:
In rectum Genitivus enim quartúſque remigrat.
Græca ſecundus item in rectum fert nomina caſus;
A μάρτυρ *fit* ὁ μάρτυρος; ἀ δμὼς, δμωὸς, ὁ δμωός.

2° In Obliquis.

Nomina ſunt etiam obliquos geminantia caſus:
Laurus in -i, rarò -ûs; ſic pinus flexa Maroni.
Quercus in -ûs, rarò -i. Colus, -i; ſed Tullius -u dat.
Jecinoris jecoríſque jecur. Θέμις -ιστος -ιδοςque,
Τίγρις -ιδος *vel* ιος. Sunt Græco-Latina Poetis,
Propria; queis formam generalem exempla miniſtrant.
Atrides -is & -æ; Æneas aut -am facit aut -an.
-a ſimul -e variat quinto ſextóque Thyeſtes.
Theſeus ſe per -eï aut -eos, & per -eum aut -ea, flectit.
Vultque Chremes -is & -etis, quinto Comicus -es, -e.
Phyllis, Phylli -dis & -dos, -dem ſibi duplicat & -da;

-des pluraliter aut -das. Dat Paridemque Parimque
Atque Parin Paris. At Mæotis quatuor optat,
-dem -da priùs, deinde -im ſive -in. Dido -onis & -ûs dat.
Mæotidem Mæotida, Mæotim Mæotin.
Denique vult -is, -eï, & contractè -î, ter dare Achilles.
Ultima forma placet Græcis, ſed prima Latinis.
Feſta etiam in -lia flecte -lium, quandoque -liorum.
Bacchanalia
Paucula amant duplici ſexto diſtinguere ſexum
-Abus & -is, anima, & dea, filia, nata, equa, mula.
Flecte -matis -matibus, neutrum polyſyllabon in -ma.
Epigramma
Vox Deus, -ii vel -eï, -iis vel -eïs, Pluraliter effert.

DEFICIENTIA,

1° Caſu.

Aptota.

Aptoton Caſus manet uno fine per omnes,
Ut pondo; & vox omnis barbara, technica ſeu vox.

Monoptota.

Contentum caſu Monoptoton flectitur uno;
Ut nauci; inficias eo; ad inci-*que*-tas redigo; ſic
Ingratiis: duo Græco-Latina ergóque, dicíſque.
Multa per -u, vel -ui, dat declinatio quarta.
permiſſu, deſpicatui.

Diptota.

Nomina ſunt Diptota duos referentia caſus;
Ut tabi tabo; & ſpontis ſponte; impetis & vult
Impete; jugeris & dare jugere; verberis & ſic
Verbere: ſed numero hæc duo ſunt perfecta ſecundo.
Suppetiæ, & nihil, & dica, vult quartum addere recto.
Et Verbalia in -um -u, quæ vulgò dicta Supina.

Tri-

Triptota.

Tres caſus Triptota ferunt: Hæc ſine ſub uno;
Fas, cæpe, inſtar, ador; grates, cete; adjice Tempe.
Quid pariter quarto, quî debes flectere ſexto.

Tetraptota.

Hæc recto & quinto Tetraptota carentia caſu:
Nempe dapis, ditionis, opis, frugíſque, precíſque,
Et pecudis, ſordis, vicis; ordine ſana ſecundo.
Hiſce Jovis, vulgò cui rectus Jupiter, addas.
Vox & in -u dandi caſu orba eſt; ſola Poetis
Flexa & in -ûs; ſed deme gelu, pluralis in uſu eſt.
Mille ſecundo & tertio eget, per cætera ſanum.
Vox ſuî eget recto & quinto, numero una in utroque.

Pentaptota.

Traduntur quinto defecta vocabula caſu;
Nemo; & ego: quinto nec ego vox prorſus abhorret.

2° Numero. Singularia.

Propria vix numerum tranſcendunt Nomina primum,
Signa individuæ naturæ; ut Apollo, Diana.
Nomen item vitii polyſyllabon aut virtutis:
Sic ferè in -as, -ia, ut improbitas, prudentia; in -éſque
Flexuræ quintæ; ut rabies: ſed réſque diéſque
Integra nomina ſunt: Similes nec paucula caſus
Tres flectunt numero, ut facies, aciéſque, ſecundo.
Humanæ ætatis quoque ſigna; juventa, ſenectus:
Signa metalli & in -um, velut aurum; ſic quoque fructus
Terrâ orti, ut cicer; hiſce fabis deme, hordea, avenæ,
Nomina & herbarum quamplurima, ut intuba, menthas.
Quali-*que*-tas abſtracta, ut amaror; vel liquor, ut lac.
Græci etiam numero haud flectunt elementa ſecundo.

Pluralia.

Feſta Deûm numero tantùm contenta ſecundo;
Ut Floralia: Sic etiam Loca multa; ut Athenæ.

Catalogi exhibeant ſpecialia manca ſequentes.

Singularia.

Aër, -es, -ibus.
Æther,
Ævum, -is.
Æs, -ra, -ribus.
Alvus, -os.
Barathrum.
Bilis, -es.
Callum, -is.
Cœnum.
Culpa, -as.
Cutis, -es, -ïbus.
Ebur, -a.
Electrum, -a.
Fama, -as.
Fames.
Far, -ra.
Fel.
Fimus.
Fœnum.
Forum, -a, -is.
Fuga, -æ, -as.
Gloria, -æ, -as.
Gluten.
Hilum.
Humus.
Hyems, -es.
Indoles.
Jubar.
Jus, -ra.
Juſtitium.
Labes, -es.
Lethum.
Limus.
Lues.
Lutum.
Lux, -ces, -cibus.
Mare, -ia, -ibus.
Mel, -la.
Meridies.
Metus, -us.
Murmur, -ra.
Muſcus.
Muſtum, -a.
Nemo.
Nihilum.
Orichalcum, -a.
Os, -ra, -ribus.
Pallor.
Pax, -ces.
Pituita, -as.
Pix, -ces.
Plebs.
Pontus.
Proles } *homi-*
Propago } *nis.*
Proſapia, -as.
Pubes.
Pus.
Quies, -es, -ibus.
Rus, -ra, -ribus.
Salum.
Salus.
Sanguis.
Sitis.
Situs, -us.
Soboles.
Solium, -a, -is.
Solum, -a.
Tabes.
Talio, -um, -es.
Tellus.
Thus, -ra.
Tuſſis, -ibus.
Venia.
Ver.
Veſper.
Vinum, -a.
Viſcum.
Vitrum.

Pluralia.

Acta.
Adverſaria.
Ambages, -e.
* Annales, -i.
* Antes.
Antiæ.
Apinæ.
Argutiæ.
Arma.
Aromata.
Artus, -us.
Bellaria.
Blanditiæ, -am, -â.
Calendæ.
Cancelli.
* Caſſes, -e.
Caſtra.
Clitellæ.
Cœlites, -e.
Compedes, -e.
Compita.
Crepundia.
Cunabula.
Cunæ.
Cupediæ.
Divitiæ.
Bxcubiæ.
Exequiæ.
Exta.
Exuviæ.
Facetiæ.
Fori.
Faſti.
Fauces, -e.
Feriæ.
Gerræ.
Idus.
Ilia, -e.
* Indigetes, -em.
Induciæ.
Inferiæ.
Inſidiæ.
Lactes.
* Lemures.
Liberi.
Licia.
Luſtra.
Magalia.
* Magnates.
* Majores.
* Manes, -ium.
Manubiæ.
Mapalia.
Mariſcæ.
Minæ.
Mœnia.
Munia.
Nonæ.
Nugæ.
Nuptiæ.
Offuciæ.
* Optimates, -i, -em.
Palpebræ.
Palearia, -ar.
* Penates.
Phaleræ.
Plagæ.
Præcordia.
Præſtigiæ.
Primitiæ.
* Primores, -em, -i.
* Proceres, -em.
* Pugillares.
Quiſquiliæ.
Reliquiæ.
Scapulæ.
Scopæ.
Scruta.
Tenebræ.
Teſqua.
Thermæ.
Tonſillæ.
Tricæ.
* Triones.
Valvæ.
Vergiliæ,
Vindiciæ.
* Utres, -em, -e.

Hæc [*] *Nota Maſculina.*

Singula ſunt tantùm hæc, αἰδὼς, ἄορ, *αὖταque* βήξ*que*
Εὐδία, εἰρήνη, ἔαρ, ἕσπερος, ἦτορ, & ἠχὼ,
Κὴρ, μῆνις, νέκταρ, πειθὼ, ὄψ, ὢψ, ὄπις, ὀργὴ
Et πόντος, φειδώ. *Vox una eſt* ὄσσε *dualis.*
Pauca μεγιστᾶνες, πραπίδες, κλέρε', εἴτεα, κλῶθες,
Τείρεα *ſunt numeris pluralia manca duobus.*

VARIANTIA,

1° Flexum.

Sunt, quæ duntaxat variant, Heteroclita, flexum.
-Em ſive -im quarto ſibi flectunt pauca; uti puppis.
-I vel -e pro libitu gaudent variare Poetæ;
Navis, ſicut in his, clavis, febríſque cutíſque;
Sic etiam * occipiti cæco; ſic † de mare pleno. *Perſ. †Ovid.
Pauca, ut apis, volucris, pluraliter -um vel -ium dant.
Iſta boum bobus medium u, quod ſervit, omittunt.
Vis vires parit; & vix primo inventa Dativo eſt.

2° Genus.

Paucula cum Numero variant Genus; altera duplant.
Nempe, dies primo communis, maſcula vox eſt
Plurali numero. Sal Maſcula, Fœminea Halec
Integra: Neutra ferè ſunt & triptota ſecundo.
Hæc pelagus, virus, vulgus, numero integra primo
Maſcula; neutra triptota, & manca utrobique ſecundo.
Carbaſ-us ut dat carbaſ-a, ſic urbs Pergamus, & mons
Taygetus; plura & Græcæ loca Anomala Gentis.
Poſtulat -i cœlum, ſi vox ſit plurima. Raſtrum,
Frænum, ſibilus, & jocus, & locus, -i vel -a præbent.
Delicium atque epulum poſcunt pluraliter -æ; ſic
Nundinum; item vox balneum, habens quoque balnea.

Tripli

Eſt

Eſt generis penus, & ſpecus, at manca utraque flexu.
Bis fit Anomala in -ectilis, -ectilia, una ſupellex.
Vox domus eſt formæ quartæ, pariterque ſecundæ.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.		NV.	G.	DAb.	Ac.
S.	*dom-us,*	*-i*	*-ûs,-ui,*	*-um,*	*-o*	P.	*-us,*	*-orum-uum,*	*-ibus,*	*-os-us.*

HETEROCLISIS Græcorum.

Præceptis quædam præiêre inſperſa Latinis;
Plura ſed hæc. Bina eſt Heteroclisis: Altera formæ
Contractæ; ut πλακόεις *facit* -οῦς, *facit* ὀστέον ὀστοῦν,
Græcis propria: Formæ Simplicis altera; ceu vox
Deficiens, vel vox Varians, vel ſine Redundans:
Deficit ἅλς; *variátque* γυνή; νοῦς *biſque redundat.*
Eſt τὸ χρεὼν *aptoton, & eſt* ἡ δὼς *monoptoton.*
Λᾶας *& -αν diptoton.* μάρτυς -υυ *& -σι triptoton:*
Sic βρέτας, *&* δέμας, *&* λέπας, *&* σέβας, *&* σκέπας, ἦδος,
Κῶας; *ſic* μῆχαρ, τέκμωρ, ὕπαρ, ἄλκαρ, ἐέλδωρ.
Nomina pauca genus variant, & paucula duplant:
Ἡ ὁδὸς *&* τὼ ὁδὼ, ὁ ζυγὸς τὰ ζυγά, ὁ δίφρος οἱ, τά.
Subſtantiva Typus dat Anomala: Ζεύςque, γυνήque
Χείρ, γάλα, *ſic* δόρυ, *ſic* γόνυ, *& à* κλέος *omnia facta.*
Rectum multiplicat, tres obliquos duplicat Ζεύς;
Recta γυνή, *genere & flexu & tono Anomala, ab* -αιξ -κος.
Χείρque *ſemel genus; & diphthongum* -ει *bis per* -ε *mutat:*
Et γάλα *triptoton caſus ſibi ſumit ab* -αξ -κτος:
At δόρυ *cum* γόνυ *tergemino ſe ſchemate flectunt.*
Compoſitum à κλέος *obliquos bis contrahit omnes.*
Quartum -έεα *aut in* -έη *Craſis vel* -έα *bene ſtringit.*

	N.	G.	DAb.	Ac.	V.
S.	Ζεὺς, Ζὴν Δὶς, &c.	Ζηνὸς Διὸς	Ζηνὶ Διΐ	Ζῆνα Δία	Ζεῦ

		N.	G.	DAb.	Ac.	V.		NAV.	GD.
S.	ἡ	Γυνὴ Χεὶρ	γυναι-κὸς χειρ-ὸς	-κὶ -ὶ	-κα -α	γυναί χεὶρ	D.	τὼ -κε -ε	ταῖν -κοῖν χεροῖν
P.	αἱ	-κες -ες	-κῶν -ων	-ξὶ χερσὶ	-κας -ας	-κες -ες			

	N.	G.	DAb.
S. τὸ	Γάλα	γάλακτος	γάλακτι, &c.
	Δόρυ	δόρυος, δουρὸς, δόρατος	δόρυϊ, δουρὶ, δόρατι, &c.
	Γόνυ	γόνυος, γουνὸς, γόνατος	γόνυϊ, γουνὶ, γόνατι, &c.

	N.	G.	DAb.	Ac.	V.
S. Ἡρακλ	-έης -ῆς	-έεος -έους -έος -οῦς	-έεϊ έει -έϊ -εῖ	-έεα -έη vel -έα -έα -ῆ	-εες -εις -ες

Quartæ αἰδὼς, ἠὼς, formæ muliebria tantùm
Singula ſunt; quartum & caſum ambo circumflectunt.

HETEROLOGA quæ variant,

1°. Significationem.

Eſt vox, cum numero quæ mutat, ceu nova, ſenſum;
Ut roſtrum, fortuna, facultas, mos, opis, ædes.

2°. Genus & Significationem.

Nomen idem mutare genus, mutabile ſenſu,
Sæpe ſolet; ceu calx, vas, ſtirps, acus, unio, ficus.

HETE-

HETEROSTOICHIA.

Simplex compoſito vocalem in nomine mutat;
Ars, ut inertia; ſic caput, occiput; his lege plura.
Par Heteronymia eſt Græcis: Heterologon; ut φρῶ:
Ἅλς *genus & ſenſum alterat: Heteroſtoichon* ἀγήνωρ.

HETEROCLISIS Adjectivorum.

Contractum quadriforme genus, ſimpléxque triforme eſt.
Forma Adjectivi caſus contracta per omnes
Holopathes: in -εος; *vel* -οος; *vel* -όεις; *vel in* -ήεις.

N	G.
Χρύσ-εος -οῦς, -έη -ῆ, -εον -οῦν.	-έου -οῦ, -έης -ῆς, -έου -οῦ, &c.
Ἁπλ-όος -οῦς, -όη -ῆ, -όον -οῦν.	-όου -οῦ, -όης -ῆς, -όου -οῦ, &c.
Τιμ-ήεις -ῆς, -ήεσσα -ῆσσα, -ῆεν -ῆν.	-ήεντος -ῆντος, -ηέσσης -ήσσης, -ήεντος -ῆντος, &c.
Μελιτ-όεις -οῦς, -όεσσα -οῦσσα, -όεν -οῦν.	-όεντος -οῦντος, -οέσσης -ούσσης, -όεντος -οῦντος, &c.

Ἥμισυς *eſt & Oligopathes & Anomala; ſic* σῶς.
Sing. N. Ἥμισυς. G. -ους. D. -ει. Pl. NAc. ἡμίσεις, ἡμίση.
Sing. N. Σάος, σῶς. Ac. σάον, σῶν. Pl. Ac. σάους, σῶς.
Simplicis Adjectivi tripla Heteroclita forma eſt.

1° Redundantia.

Subſtantiva ſuis geminant finem Adjectivis;
Qualia in -us, vel in -is, duo de ſe nata, bacillum,
Arma, animus, nervus, frænúmque, jugúmque, dederunt.
Rectus in -er, vel -ris; celeris celer, acer & acris.
-X -or -s impurum ſextum aut -i terminat aut -e.
melior -e -i. felix -ce -ci. ſapiens -te -ti.
Infinita redundant Græca, ut ἀεργὸς, *&* ἀργὸς;
Ἀργὴς -ητος, -έτος: *natum à* ποῦς, -ποῦν -ποδα *duplat.*

2°. Deficientia.

Sunt, quæ deficiunt, generum Adjectiva duorum;
Qualia in -es ſunt, ut locuples: neutralia rarò.
Fœmineum in -trix, plurali ſolo ordine neutrum eſt.
Sunt Aptota, ut tot, quot, nequam; à Cardine voces
Uſque ad centum *ἑκατόνque*, *à πέντε* & quatuor, omnes.
Macte Monoptoton, ſic macti nomen, & expes.
Triptoton volupe eſt: & utrumque neceſſe neceſſum.
Flexile tantundem Genitivo, & flexile quarto.
Plus primos nec vult ſextum nec habere dativum.
Sunt etiam quinto defecta vocabula caſu:
Quod negat; ut nullus: quod percontatur; ut ecquis.
Infinitum, aliquis; ſignum generalius, omnis.
Pronomen: meus & noſtras & noſter omiſſis.
At contrà Veterum Authorum proba lectio ſuadet.
Græca duorum etiam generum ſunt manca, φιλέλλην:
Uniuſque, καμινώ: & numero ἰσχέαιρα
Deficit, & caſu ἀλλήλων Plurale triptoton.
Δεῖνα priore uſum numero eſt, Aptoton utroque.

G. Ἀλλήλων. D. -οις, -αις, -οις. Ac. -ȣς, -ας, -α.
S. N. Ac. Voc. Δεῖν-α. G. -ος. D. -ι, *vel* S. P. Δεῖνα.

3°. Variantia.

Sunt quoque quæ variant communemHeteroclita flexum.
Pauper, dives, ſoſpes -e vult, memor -i, dare ſexto;
His pluralis in -um Genitivus, & Adjectiva
Lectio plura dat, à quibus -i perit; ut ſapientûm.
Tres numero variant primo πολὺς & μέγας; omni
Sed numero caſus πολλὸς, μεγάλοςque miniſtrant.
Fœmineo τάλας, & μέλας, omni Heteroclita caſu eſt.

S. N.

S. N. Πολὺς, πολλὴ, πολὺ. G. πολλ-ῦ, -ῆς, -ῦ. D. -ῷ, -ῇ, -ῷ.
Ac. πολυν, πολλὴν, πολὺ. V. πολὺ, πολλὴ, πολύ, &c.
S. N. Μέγας, μεγάλη, μέγα. G. μεγάλ-ου, -ης, -ου. D. -ῳ, -ῃ, -ῳ.
Ac. μέγαν, μεγάλην, μέγα. V. μέγα, μεγάλη, μέγα, &c.
S. N. Τάλ-ας, μέλ-ας, -αινα, -αν. G. -αιος, -αίνης, -ανος, &c.

PROSODIA NOMINIS.

Spiritus.

Vocalis ρμ vel ρπ prævia quævis
Aspera; si præcedant ρκ sic ε & ο spirant.
Et voces quibus est specialis syllaba prima;
Qualiter αἱμ-ύλος; ἅπτ-ος; ἕκα-τος; ἑδρ-αῖος; ἑῶ-ος;
Ἕσπ-ερος; ἑψ-ανὸς; ἥσ-υχος; ἥβ-η; ἱε-ρὸς; ἵππ-ος;
Ἱδρ-ὼς; ἱμ- *sive* ὁσ- *cum vocali*; ἱσ-ὸς & ὅπλ-ον,
Ὁμ- *sine* φ. *Tabula ostendit specialia pauca.*

A.
Ἁβρὸς mollis.
Ἅγιος sanctus.
Ἁγνὸς purus.
Αἴδης orcus.
Ἁδρὸς adultus.
Ἃλς mare.
Ἅλυσις catena.
Ἅλων area.
Ἅμαξα plaustrum.
Ἅμιλλα certamen.
Ἁπαλὸς tener.
Ἅπας omnis.
Ἁπλόος simplex.
E.
Ἑδανὸς suavis.
Ἕδος sedes.
Ἕδνον dos.
Ἕκτωρ Hector.
Ἑκυρὸς socer.
Ἑκὼν spontaneus.
Ἕλη calor solis.
Ἕλκος vulnus.
Ἑλικὼν Helicon.
Ἕλλην Græcus.
Ἕλος palus.
Ἓξ sex.
Ἑορτὴ festum
Ἑπτὰ septem.
Ἑταῖρος socius.
Ἕτερος alter.
Ἕτοιμος paratus.
H.
Ἡδὺς suavis.
Ἥκιστος minimus.
Ἧλιξ coævus.
Ἥλιος sol.
Ἧλος clavus.
Ἡμέρα dies.
Ἥμερος quietus.
Ἥμισυς dimidius.
Ἡνία, ἰον habena.
Ἧπαρ jecur.
Ἧρα Juno.
Ἥρως Heros.
Ἥττων minor.
I.
Ἱκανὸς idoneus.
Ἱκέτης supplex.
Ἱλαρὸς hilaris.
Ἵλαος propitius.
O.
Ὁδὸς via.
Οἷος qualis.
Ὅλμος mortarium.
Ὅλος totus.
Ὅρος terminus.
Οὗτος iste.
Ω.
Ὥρα hora.

Spiritus affertur vocis duplus unius ; ut vox
Una eadem ἐρση *&* ἕρση *: diverſa,* οἶος *&* οἷος.

TEMPUS.

Longa uſu vatum vox eſt monoſyllaba quævis:
Excipe vir, quis, is, es ; bis, cis, ter; nec, per, in, an, vel ;
Et que, ve, ne Encliticas, voci quæ ſemper adhærent.
Quam quoque vocalem b, d, t, conſona claudit, ab, ad.
Quamvìs naturâ producta ſit antè plicata ;
Ut fio, flas, flat; item fleo, fles, flet; item ſcio, ſcis, ſcit.

SYLLABÆ.

Ultimæ Longæ.

Poſtremæ longæ; -en niſi neutra, -as, -es, ſimul -os, -i,
-U, -c, -us quæ creſcit in -udis, & -uris, & -utis,
-A ſextus caſus; ſextus vel tertius -is, -o.
-As ſed -adis brevis eſt; -es, -itis. Seges adde, tegéſque:
Interpreſque, tereſque, vegeſque, & præpes, hebeſque.
liēn, carmĕn, majeſtas, nubes, honos, gummi, cornu, halec, incus, tellus, virtus. muſ -â -is, domino, lampas, miles.

Ultimæ Communes.

-O caſu in recto communis; vox & in -inta,
Ut quadraginta: in -pos -par Compôſta, utì compos,
Compar. Cor, fel, mel. adde his diſſyllaba pauca,
Nempe mihi, tibi, vel ſibi; vel duo, & ambo, vel octo.

Ante-ultimæ longæ.

-Onis ab -o; ſic -oris ab -or; ſic -alis & -aris,
tyronis, honoris, animalis, calcaris.
Ex -al & -ar; ſic -arum, -orum; ſic -abus, & -obus.
muſarum, dominorum, du-obus -abus.
Proprium in -al, vel in -ar, vel in -or, breve creſcere gaudet. Hannibalis, Cæſaris, Hectoris.
Sic jubar, atque memor, ſal, arbor, marmor, & æquor.

Semper

Semper i vocales inter, v ſæpe, priorem
Extendit: prope r ſæpe utraque tenditur, aut m.

Caius, major, pravus, ſtiria, ripa, rupes, limes, miles, pumex, mugil.
Turba licèt variat, memori tamen utilis eſt lex.

CATALOGUS Brevium Irregularium.

V inter duas vocales.

Avis, avus, avena. Brevis. Cavus. Favus. Gravis. Juvenis. Levis. Novus, novem, noverca. Severus. Ovis. Bovis. Jovis. Aveo. Caveo. Faveo, foveo. Juvo. Lavo, levo. Moveo. Ovo. Paveo. Voveo.

I vel U prope R.

Lubricus, luridus. Quirites. Tribus, tribulus, tripudium: tri-præpoſitivum; ut tridens.
Frico. Rigeo. Tribuo. Vireo.
Crumena, curulis. Defrutum, frutex. Lemures. Nurus. Rudens, rudis, rutilus. Spurius.
Furo. Rubeo. Saturo.

U prope M.

Cucumis, cuminum, cumulus. Humus. Incolumis. Mutilus. Numerus, numiſma. Tumulus, tumultus.
Autumo. Tumeo. Sumus.

Quævis vocalis ſita fines ante ſequentes:
Da-ma, cloa-ca, loque-la, ſtate-ra, auri-ga, culi-na,
Vi-ta, rube-do, pena-tes, vi-tis, aga-ſo, lupa-nar,
Do-num, querce-tum, fi-lum, manti-le, cana-lis,
La-bes, compa-ges, ſe-des, ſarta-go, legu-men,
Fi-nis, re-mus, ahe-nus, ava-rus, na-ſus, avi-tus,
Stella-ris, cochlea-re, ſena-tor. Finibus hiſce
Deme Superlativa in -imus polyſyllaba; ſigna
Ordinis & Numeralia: vox in -inus, nota ſi ſit
Materiæ; aut ex Adverbio, nota Temporis: aut ex
Verbo in -itus, quam gignit -uíque -didíque -ſtitíque,

optimus, decimus, faginus, craſtinus, genitus, traditus, præſtitus.

Et ſevi: citus adde, lituſque, datúſque, ratúſque,
conſitus.
Et ſatus, & ſtatus; & rutus à -ruo; verbo -ilis orta, ut
Flebilis; omne minutivum, ſive in -la vel in -lum.
togula, palliolum.

CATALOGUS brevium Irregularium.

-ca.	Alica. Braſſica. Fabrica, fulica. Manica, mantica. Pedica, pertica, plica. Tunica. Vomica.
-la.	Copula, crapula. Fabula, fibula. Gula. Macula, mola. Regula. Simila. Tabula, Tegula, tragula. Ulula.
-ra.	Camera, cumera. Hara, hedera. Litera. Mora. Opera. Patera, purpura. Sera. Veſpera, vipera. Phaleræ.
-ga.	Caliga.
-na.	Buccina. Fœmina, fiſcina, fuſcina. Gena. Machina. Pagina, patina. Sarcina, Trutina. Apinæ. Minæ.
-ta.	Amita. Cucurbita. Navita, nota. Orbita. Rota. Semita.
-do.	Cado. Edo.
-tis.	Cutis. Ratis. Sitis.
-num.	Laganum. Nundinum.
-tum.	Fretum. Lutum.
-lum.	Nihilum. Poculum. Salum, ſeculum, ſolum, ſpeculum, ſpiculum, ſtabulum, ſtragulum.
-lis.	Gracilis. Humilis. Parilis. Similis, ſterilis, ſtrigilis.
-bes.	Hebes.
-go.	Ego. Ligo. Ago. Lego -is, ligo. Nego. Rego, rigo, rogo. Tego.
-men.	Columen. Regimen. Specimen. Tegimen.
-nis.	Canis, cinis. Juvenis.
-mus.	Animus. Calamus. Domus. Fimus. Humus. Nemus.
-nus.	Acinus, anus, aſinus. Bonus. Circinus, cophinus. Dominus. Facinus, fraxinus. Galbanus, geminus, genus. Hebenus. Manus. Onus. Pampinus, penus, platanus. Sinus, ſonus. Terminus.
-rus.	Barbarus. Camurus, creperus. Ferus. Herus, humerus. Numerus, nurus. Streperus. Torus. Uterus.
-ſus.	Carbaſus. Pegaſus.
-tus.	Agnitus, arbutus. Catus, cognitus. Halitus. Latus-eris. Metus. Vetus.
-ris,-re.	Hilaris. Mare.

Pluraque queis tempus ſua derivatio monſtrat.

Ante-

Ante-ultimæ Communes.

Litera muta, ſequénſq; brevem, præïénſque liquentem,
Treſve breves, primam communem reddere poſſunt.
Unica vox genus & variat parilitera, tempus,
Neutra ut idem brevis eſt, ſed maſcula tenditur idem.
Communis Genitivus in -ius penultima habetur:
Deme utriuſque atque alterius, contractum & alîus.

Ante-penultimæ Longæ.

Syllaba queis tenſa eſt quovis prior ordine, voces,
Ne fruſtra omnino ſit Tyro, tabella miniſtrat.

Acet-abulum.	Ar-aneus.	Mon-edula.	Patrim-onium.
Vin-aceus.	Libr-arius.	Cent-eſimus.	Tent-orium.
Vern-aculus.	Coloc-aſium.	Nov-itius.	Pec-ulium.
Sex-aginta.	Pal-atium.	Id-oneus.	
Co-agulum.	Fan-aticus.	Fav-onius.	
Map-alia.	Aqu-atilis.	Cic-onia.	

Menſuram ſibi Græco-Latina vocabula ſervant. aēr.
Ultima corripier ſolet e per a verſa Latinis. Syllaba.
Syllaba compoſita, aut derivativa tuetur
Vocis, quâ manat, tempus, nec flexio mutat,
Conſona de binis niſi ubi una amota recedat:
Quippe amota brevem vocalem deſerit; ut trabs:
Mamma, mamilla etiam breviat, ſignúmque ſigillum.
At -x vocalem longam reſoluta manentem
Conſervat; pax ut pacis. Sin flexio mutat,
Corripit, à remex ut remigis, obicis obex.
Corripe fax; & nex, grex; & nix cum pice, fornix,
Styxque, calixque, larixque, ſalixque, varixque, filixque,
Appendix, hiſtrix, coxendix, cum duce, conjux,
Crux, nux, trux; cum Cappadoce, atque Allobroge, præcox.

Irregulares Derivativæ.

Longæ. tegula, regula, ſedes, à tego, rego, ſedeo.
Breves. fides, pejero, dejero, pronuba, innuba, ſopor, à fido, juro, nubo, ſopio.
Communes. connubium à nubo.

QUANTITAS in Græcis Syllabis.

Ultimæ Longæ.

-Ας, -αν, -ιν; *crebrò* -υρ, -ρα; *dicatalecta & in* -ις, -ιν;
-Υς, -ω: *vox & in* -α *finita dualiter omnis.*
-Ας *primæ in quarto formæ pluraliter addas.*
Poſt longam, gemináſve breves -ις *flexa per* -ίδος.
Α *poſt* α, *vel* ε; *poſt* αι, ει, *vel* ι; *facta vel ex* -ος.

Αἰνείας, Τιτὰν, ῥηγμὶν, ψίθυρ, χαρὰ, ἀκτὶς-ὶν, φόρκυς-υν; μοῦσα-ας, κνημὶς, πλοκαμίς. Σεληναία, θεὰ, Ἀθηναία, χρεία, σοφία, ὁμοία.

At poſt diphthongum -ρα *ſolet breviarier*; -ὰς *ſic*
Flexa in -άδος, -τρια *& ex* -της: -ειαque, *quæ venit ex* -ης;
-Εῖα *Adjectivi pariter, quod flectitur ex* -ύς.
Urbs aut officium, Ἀντιόχεια *vel* ἀγγελίεια.
Corripitur vox tripla in -ια; *ut* μία, πότνια, δῖα.

μοῖρα, χιλιὰς, ψάλτρια, ἀλήθεια, ὀξεῖα.

Penultimæ Longæ.

Anceps vocalis longis intexta duabus.
Propria nomina in -άων, -ᾶϊς: *pleraque in* -άτης.
-Ιτης, -ίκη, -ίτη, -ίνη *deſita, &* -άϊξ.
Poſt vocalem etiam vel ρ *polyſyllaba in* -αῖος.

Ἀμφίων. Μαχάων, Θαΐς, Εὐφράτης. Θερσίτης, Εὐνίκη. Ἀφροδίτη, ὑσμίνη. πολυάϊξ. ἀνίαῖος, Ἄρατος.

Græca brevis tantùm tabula eſt, ſed larga Latina.

EXTEN-

EXTENSIO Particularium.

A.
Acer.
alea.
area.
ater.
Baro.
baſium.
brachium.
Caligo.
carex.
carica.
caſeus.
cicada.
contagium.
crates.
Fabula.
facundus.
flagitium.
fragum.
frater.
Halec.
Gratiæ.
Janua.
Lamina.
lanugo.
laterna.
Maceries.
malus *ſubſt.*
manes.
materia.
maturus.
matuta.
meracus.
Omaſum.
opacus.
Pagina.
pagus.
palus-i.
papilio.
proſapia.
Qualus.
quatuor.
Radix.
ramex.
rapum.
Staturus.
Tabum.
talus.
trames.
Vagina.
E.
Cepe.
ceritus.
ceruſſa.
clemens.
creber.
Dicterium.
Eruca.
Feralis.
feria.
Gleba.
Leno.
lethum.
Nequam.
Penula.
penuria.
Rete.
rheda.
Sebum.
ſeculum.
ſedulus.
ſemita.
ſepes.
ſerius.
ſtrenuus.
Teda.
temo.
teter.
Veles.
velox.
veſica.
vindemia.
volemum.
I.
Antiquus.
Clitellæ.
craticula.
convicium.
Fibula.
ficus.
filius.
faſtidium.
faſtigium.
Idus.
ilex.
ilia.
Lacinia.
liber-a,-um.
libum.
licium.
lilium.
linea.
litera.
Mendicus.
Nidor.
Obliquus.
Pediculus.
picus.
pileus.
pituita.
poſticum.
pudicus.
Sibilus.
ſtipes.
Tibia.
Vectigal.
veſtigium.
vibex.
viburnum.
vicies.
viginti.
vinea.
vipera.
Umbilicus.
O.
Adorea.
Boletus.
Codex.
comis.
copia.
copula.
Dolium.
Fomes.
Gloria.
Locuſta.
lodix.
lorica.
lorum.
Moles.
Nodus.
Obex.
otium.
Poculum.
pomum.
populus *arbor.*
procerus.
proles.
proſa.
Robur.
Scopa.
ſcrofa.
ſolus.
ſorex.
Tophus.
Vomer.
U.
Aculeus.
Culeus.
cunæ.
Fuligo.
Gluten.
Judex.
jugera.
jugis.
Nugæ.
Pugio.
pupillus.
pugillares.
Suber.
Tuber.
Uber.
Y.
Hybernus.
Tyro.

Α Ι Υ Longæ.

A.
Ἀαγὴς infractus.
ἀὴρ aër.
ἀρητὴρ ſacerdos.
ἄτη noxa.
Δανὸς fænus.
Κλάδος ramus.
Λαὸς populus.
Νάπυ ſinapi.
Ῥάδιξ ramus.
I.
Ἀκόνιτον aconitum.
Ἐνίπη minæ.
Ἰατρὸς medicus.
ἱερὸς ſacer.
ἰθὺς rectus.
ἵλαος benevolus.
ἴλη agmen.
Ἴλιον Ilium.
ἰλὺς limus.
ἰτέα ſalix.

ἰχὼρ

ἰχὼρ sanies.
ἰωχμὸς tumultus.
Κίων columna.
κνίδη urtica.
Πέδιλον calceus.
πῖδαξ fons.
Σέλινον apium.
σκίπων baculus.
σχῖνος juncus.
Φιλήτης fur.
Χαλινὸς frænum.
χελιδὼν hirundo.
χίλιοι mille.
χιλὸς cibus.
χλιδὴ mollities.
Ψιλὸς tenuis.

Υ.

Ἀϋτὴ clamor.
Γύης dentale.
Ἐνυὼ Enyo.
Θαλύσια primitiæ.
Θυὰς Thyas.
Θύλακος saccus.
Κίνδυνος periculum.
Λύπη tristitia.
Μύωψ luscus.
Ξυνὸς communis.
Ὀλολυγὴ ejulatus.
Σκύτος corium.
Ὕαλος vitrum.
Ψυχὴ anima.
Ψῦχος frigus.

A I Υ Communes.

A.

Ἄατος nocens, innocens,
ἄορ ensis.
Ἀπόλλων Apollo.
Ἄρης Mars.
Καλὸς bonus.

I.

ἸΗΣΟΥ͂Σ JESUS.

Υ.

Ξύλον Lignum.
Ὕδωρ aqua.

CATALOGUS brevium Irregularium.

A terminalis post ρ,

Ἄγκυρα anchora; Γέφυρα pons; Ὄλυρα far.

I vel Υ prope ρ.

Ἔριφος hœdus; Κρίνον lilium, κριτὸς selectus, ἀρι- ἐρι- præpositivum. Ἄχυρος palea; Ἔρυμα propugnaculum; Λιγυρὸς stridulus; Μινυρὸς querulus; Πυρετὸς febris; Ῥύπος sordes; Σφυρὸν malleolus; Τρυφάλεια galea, τρυφὴ deliciæ, τύραννος tyrannus. Ψιθυρίζω susurro.

Υ *prope* μ.

Μύλαξ saxum, μύλη mola, μύρον unguentum. Ψίμυθος cerussa.
-ίκη Δίκη jus; Ἑλίκη ursa major.

ACCENTUS.

Non ita Græcorum est facilis doctrina Tonorum.
Sunt voces Atonæ, tono egentes: bis putà quinæ.
ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, ὐκ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς, ἐκ.
Sunt etiam Encliticæ, accentum quæ amittere; vel quæ
In finem anteeuntis amant transmittere acutum:

Hæ

Hæ sunt; τὶς casus Indefinita per omnes:
Singula per tres & Pronomina Substantiva, &
Σφωὲ, σφὲ, σφιςὶ, σφᾶς, σφῷ. Πῇ, ποθὶ, ποὶ, ποτὲ, πȣ̃, πω.
Τοί γε, τε, πῶς, νῶϊ, πέρ, κε, κεν, & νύ ῥα, *sæpius &* θήν.
Præsens φημὶ, εἰμὶ, *excepta est persona secunda.*
Emphasis accentum tamen in pronomine servat.
ὅμοιός ἐςι, Mat. xiii. 52. τȣ̃το δέ φημι, 1 Cor. vii. 29. σκληρὸς εἶ, Mat. xxv. 24. δώσω σοὶ, Marc. vi. 22.
Amittunt, si picta tono præit ultima; quòd si
Anteit Encliticam, postrema gravis fit acuta.
Post præacutam etiam accentum monosyllaba perdunt.
παῖς μȣ, Mat. xii. 18. Θεέ μȣ, xxvii. 46. μήτηρ μȣ, xii. 48.
Transmittunt, si picta accentu est tertia; vel si
Circumflexa secunda præit, finisve Trochæus.
ἄνθρωπός τις, Luc. xvi. 1. σῶμά μȣ, Mat. xxvi. 26. μίσφά τοι, Theoc. Id. 2. 144.
Entona vox proprio una tono vult pingier uno.
Incontracta acuas quævis monosyllaba; χεὶρ, τίς.
Circumflexa hæc βȣ̃ς, γραῦς, δρῦς, λῖς, μῦς, ναῦς, ȣ̃ς, πᾶς,
Πᾶς, πȣ̃ς, πῦρ, σκῶρ, ῦς; *monosyllaba litera, ceu* μῦ.
Picta tono longa ante brevem vult circumflecti.
Ultima si longa est; poterit nec tertia acutum,
Nec circumflexum accentum bene ferre secunda.
μȣ̃σα, μȣ́σης. ἄνθρωπος, ἀνθρώπȣ.
Nullaque acutum in fine gerit, nisi quæ venit ante
Encliticam: aut quæ interrogat: aut quæ prævia puncto est.
τίς, πόθεν εἶς; Anthol. Θεόν. Joh. i. 2.
Rara toni, encliticæ adventu, aut variatio sedis.
ἥπερ, ἧςινος, ὧντινων.
Denique nec sedem aut speciem vox recta tonorum
Mutat in obliquis; nisi prævia regula suadet.
λόγος, λόγȣ. ἄγγελος, ἀγγέλȣ. πατὴρ, πατέρος. σωτὴρ, σωτῆρος.
Sic quasi fine breves -αι, -οι, exturbare recusant
Sedibus accentum primis: nisi reddere longos

Mandat

Mandat possibilis modus aut contractio fines.

μῦσαι, ἄγγελοι: λελέχοι, τιμήσαι, εὔνοοι, εὖνοι.

Simplicium Compôsta tonos revocare jubentur:
Composito Oxytoni quoties manet ultima longa,
Et manet Accentus; nisi sit monosyllaba simplex.

καλὸς, φιλόκαλος. βασιλεὺς, φιλοβασιλεύς. χεὶρ, αὐτόχειρ.

NOMINA OXYTONA.

Substantivum.

In -σσὸς, -εδὼν, -ὼ, -ὰν, -ὴν, -ὶν, -ὴρ, -εὺς, -ὰς -άδος, -τὺς,
Atque -υὸς, *vel in* -ὼν *mensisque locique: & in* -ωλὸς,
-ωνὸς, & -ωπὸς, & -ωρὸς; & *in* -μὸς, ε *non præeunte.*
Nomen in -ανὸς *avis, vel manans fonte Latino.*
Barbara quovis fine Hebræâ ab origine multa.

νεοσσὸς, σηπεδὼν, λεχὼ, τιτὰν, αὐχὴν, ῥηγμὶν, χαρακτὴρ, βασιλεὺς, μονὰς, ἐδητὺς, υἱὸς, ἑκατομβαιὼν, νυμφὼν, Πακτωλὸς, οἰωνὸς, Ἀσωπὸς, σιμωρὸς, ὀφθαλμὸς, φασιανὸς, Ἀπιανὸς, Σιὼν, Δαβὶδ, Ῥαββὶ, Φαρές.

Adjectivum,

In -κὸς, -λὸς, -νὸς, -πὸς, -ρὸς, -τὸς; *vel* -ὺς, -ὴς, *quod* -έος *dat.*
Finibus & Substantiva his, compôstaque multa
Adjectiva acuas. Graduum omnes excipe voces.
Sic in -ινος *seu materiæ, seu signa coloris.*
Intra bis denum Numerale & ab Ordine dictum.

λευκὸς, καλὸς, κενὸς, χαλεπὸς, ξηρὸς, κλειτὸς, ὀξὺς, ἀληθής.
δοκὸς, πηλὸς, ἀμνὸς, σκοπὸς, ἀγρὸς, στρατὸς, φιλομαθὴς, &c.
γλυκ-ὺς -ύτερος -ίων -ύτατος -ιστος, λίθινος, κόκκινος, πρῶτος, &c.

Compositum in -βοσκὸς, -κλειτὸς, -κλυτὸς, -ηγὸς, -αγωγός.
-ποιὸς, -πηγὸς, -αμοιβὸς, -αρωγὸς, -αοιδὸς, & -ωδὸς,
-εργὸς, & -ουργὸς, & -ωργὸς, & -ωρὸς, & -ουρὸς, & -ολκὸς.

χοιροβοσκὸς, τηλεκλειτὸς, δουρικλυτὸς, κυνηγὸς, παιδαγωγὸς, ὀργανοποιὸς, ναυπηγὸς, χρυσαμοιβὸς, ἐπαρωγὸς, φιλαοιδὸς, τραγῳδὸς, συνεργὸς, ὑπουργὸς, γεωργὸς, πυλωρὸς, κηπουρὸς, ἐφολκός.

Nomina Paroxytona.

Vox in -ίλος, -λέος, -ίσκος, -ύλος. *Finalia in* -ήρης,
-ήκης, -ώκης, *aut* -ώδης: *Quot ab* ἦθος *&* ἔγχος,
Et κῆτος, μέγεθος, στέλεχος, *compôsta per* -ης *sunt;*
Sic etiam producta Latinis -άτος *&* -άτον.

ὀργίλος, ἀργαλέος, νεανίσκος, ἀγκύλος, τριήρης, ἀμφήκης, ποδώκης, πετρώδης, κακοήθης, χαλκέγχης, μεγακήτης, παμμεγέθης, μακροστελέχης. Πιλάτος, μανδάτον.

Vox in -ίον, *nata oxytono, est præacuta trimembris:*

στρουθὸς, στρουθίον; παῖς, παιδὸς, παιδίον.

Multa Paroxytono orta. In-ιος *Propria, & Tibrachys vox.*

βίβλος, βιβλίον. Ὀδίος.

Sæpe ut -ίτης, *sic finis* -ίτις *præponit acutum.*

νεφρίτης -ίτις.

Nomina Proparoxytona.

Compositum triplex ab ἔρωςque, γέλωςque, κέραςque.

δύσερως, φιλόγελως, μονόκερως.

NOMINA Circumflexa.

-ᾶς *aut* -ῦς *sensum minuentia: quædam & in* -ᾶ, -ᾶς
Nomina, & -ᾶν, -ῆς, -αῦ *Hebraïca; sic &* ἸΗΣΟΥΣ.

Ζηνᾶς, Διονῦς. ἀββᾶ, Θωμᾶς, Σατᾶν, Μωσῆς, Ἡσαῦ.

Nomina Ante-circumflexa.

Nomina in -οῖος, *&* -ῷος; *substantiva & in* -ῖνος;
Compositum & cui finis in -οῦτος *&* -οῦχος *&* -ῆλιξ.
Signa dieque quoto numeralia desita in -αῖος.

γελοῖος, ἀθῷος, γελασῖνος, τηλικοῦτος, σκηπτοῦχος, ὁμῆλιξ, δευτεραῖος

ACCENTUS Casuum.

Circumflectit in -ῶν *genitivum formula prima:*
Prima, secundaque, cum genitivis usque dativos
Nominis Oxytoni, numero omni circumflectit.

κομητῶν: ποιητ-ής, οὐραν-ός, -οῦ, -ῇ, -ῷ, -αῖν, -οῖν, -αῖς, -οῖς.

Vox monosyllaba, quæ genitivo tenditur, omnes
Plurales in -ν *circumnotat atque duales.*

Excipe δᾷς, κρᾶς, πᾶς, παῖς, οὖς, δμὼς, Τρὼς ; & φῶς *lux.*
At casus, vel in -ος, *vel* -ι, *vel* -σι *notantur acutè.*
Regula per reliquos casus generalis in usu est.
ποῦς ποδοῖν ποδῶν ; ποδὸς -ὶ -σὶ ; πόδα -ες -ας.
-Ηρ -ερος, *amissâ vocali, hâc lege notatur ;*
Ast -άσι *pluralis gerit in penultimâ acutum.*
Penacuunt ε *manens etiam* μήτηρ θυγάτηρ*que*
πατὴρ πατρὸς πατράσι ; μήτηρ μητέρος ; θυγάτηρ θυγατέρος.
Si sit Metathesis, vel Syncope, vel Paragoge ;
Par tonus hisce, γόνυ & δόρυ ; & *hisce* κύων*que* γυνή*que ;*
Ut γουνὸς, δουρὸς, κυνὸς, *alloclitónque* γυναικός.
Ex gravibus nulla accentûs nota facta duobus.
Ex gravi acutóque omnis acuta fit ; ex & acuto
τείχεϊ τείχει, κενεὼν -ὼν.
Atque gravi, vox circumflexa fit ; à νόος *ut* νοῦς.
Ex -άα -ὰ, -όω -ώ*que duales. Recto* -εος -οῦς *fit,*
Quarto & -όα -ὼ, *ex* -εὺς *quinto* -εῦ *venit,* -οῖ *venit ex* -ὼ.
μνάα μνὰ, νόω νὼ, λεχόα -ὼ, χρύσεος χρυσοῦς, βασιλεῦ, λεχοῖ.
Quintus ab -ων -ονος *aut* -ωνος *polysyllabus, inque* -ερ,
Retro agit accentum ; sic vult -ες *ab* -ης *præacuto.*
Neutrum in -ον *Adjectivi etiam polysyllabon ex* -ων.
Bis duo in -ης *per* -α *flexa tonum revocare jubentur.*
Ἀγάμεμνον, Τέλαμον, πάτερ, εὔδαιμον, Σώκρατες.
ἀκάκητα, δέσποτα, εὐρύοπα, μητίετα.
Dittona sunt vario accentu parisyllaba. Si vox
Propria, Substantiva etiam, sensúque rogandi est,
Antè gerit tonum : amat sed vox contraria finem.
Βῆλος βηλὸς, βρότος βροτὸς, ποῖος ποιός.
Vocis & ejusdem est duplex tonus ; ἄορ & ἆορ :
Isque frequens, si vox sensu sit duplice ; φὼς, φῶς.

Spe-

Specialia Oxytona.

A.

Ἀγαθὸς bonus.
ἀγκὼν cubitus.
ἀγορὰ forum.
ἀγὸς dux.
ἀγυιὰ vicus.
ἀδελφὸς }
ἀδελφεὸς } frater.
ἀδελφὴ ſoror.
ἀετὸς aquila.
αἰγιαλὸς littus.
αἰδὼς pudor.
αἱμασιὰ ſepes.
αἰχμὴ cuſpis.
αἰὼν ævum.
ἀκὴ acies.
ἀκμὴ vigor.
ἀλαζὼν jactator.
ἀλκὴ robur.
ἀλαλητὸς clamor.
ἀλωὰ area.
Ἀμαζὼν Amazon.
ἀμνειὸς agnus adultus.
ἀμολγὸς mulgendi tempus.
ἀνθρακιὰ carbo.
ἀνδριὰς ſtatua.
ἀνεψιὸς conſobrinus.
ἀοιδὸς poëta.
ἀρὰ comminatio.
ἀραιὸς tenuis.
ἀργὸς otioſus.
ἀρετὴ virtus.
ἀρηγὼν auxiliator.
ἀρνειὸς agnus adultus.
ἀρχὸς princeps,
ἀσκὸς uter.
ἀστεροπὴ fulgur.
ἀτραπὸς }
ἀτραπιτὸς } via.
αὐλὴ ſtabulum.
αὐλὸς tibia.
ἀφνειὸς opulentus.
ἀφρὸς ſpuma.
Ἀχαιὸς Achæus.
ἀχλὺς tenebræ.

B.

Βαιὸς parvus.
βιὸς arcus.
βιοτὴ vita.
βλαισὸς blæſus.
βοηθὸς auxiliator.
βουνὸς collis.
βυθὸς profunditas.

Γ.

Γαλεὸς felis.
γαμβρὸς gener.
γενεὰ generatio.
γεραιὸς ſenex.
γοργὸς velox.
γυνὴ mulier.

Δ.

Δαλὸς fax.
δεξιὸς dexter.
δηναιὸς diuturnus,
δοιὸς duplex.
δολιχὸς longus.
δραχμὴ drachma,
δωρεὰ donum.

E.

Εἰκὼν imago.
ἑκὼν ſpontaneus.
ἑκατὸν centum.
ἑκυρὸς ſocer.
ἐνεὸς mutus.
ἐνιαυτὸς annus.
ἑορτὴ feſtum.
ἑπτὰ ſeptem.
ἐριννὺς furia.
ἐρινὸς }
ἐρινεὸς } caprificus.
ἐσχατιὰ finis.
ἐτεὸς verus.

Z.

Ζυγὸς jugum.
ζωὸς vivus.
ζωὴ vita.

H.

Ἡδονὴ voluptas.
ἠϊὼν littus.
ἠλεὸς ſtultus.
Ἠὼς Aurora.

Θ.

Θαμειὸς frequens.
Θεὸς Deus.
θερμὸς calidus.
θηλὴ papilla.
θησαυρὸς theſaurus.
θοὸς velox.
θυηλὴ ſacrificium.
θυρεὸς ſcutum.

I.

Ἱδρὼς ſudor.
ἰλὺς limus.
ἱμὰς lorum.
ἰξὸς viſcus.
ἰξὺς lumbus.
ἰὸς ſagitta.
ἰσχὺς robur.
ἰχὼρ ſanies.
ἰχθὺς piſcis.

K.

Καιρὸς Tempus.
καλλονὴ pulchritudo.
κανθὸς angulus oculi.
κανὼν regula.

καπνὸς fumus.
καρπὸς fructus.
κενεὸς vacuus.
κεραυνὸς fulmen.
κεφαλὴ caput.
κηρὸς cera.
κιβωτὸς urca.
κλαδὼν ramulus.
κολεὸς vagina.
κολοβὸς mutilus.
κολοιὸς graculus.
κολωὸς tumultus.
κομψὸς elegans.
κονιορτὸς pulvis.
κορυφὴ vertex.
κραταιὸς fortis.
κριθὴ hordeum.
κρημνὸς præcipitium.
κριὸς aries.
κυφὸς gibboſus.
κωφὸς ſurdus.

Λ.

Λαγὼς } lepus.
Λαγωὸς }
λαγὼν ilia.
λαιμὸς gutter.
λαιὸς lævus.
λαὸς populus.
λειμὼν pratum.
ληνὸς torcular.
λιτὴ preces.
λοβὸς pars infima auris.
λοιγὸς peſtis.
λοξὸς obliquus.
λοχὸς inſidiæ.
λωτὸς lotus.

Μ.

Μαζὸς mamma.
μηρὸς femur.
μισθὸς merces.
μοιχὸς mœchus.
μοναχὸς monachus.
μορμὼν larva.
μορφὴ forma.
μοχλὸς vectis.
μυελὸς medulla.
μυχὸς penetrale.

Ν.

Ναὸς templum.
νεβρὸς hinnulus.
νεὸς novale.
νεφρὸς ren.
νυὸς nurus.
νωδὸς edentulus.

Ξ.

Ξανθὸς flavus.
ξουθὸς rufus.
ξυρὸς novacula.

Ο.

Ὀβελὸς veru.
ὀβολὸς obolus.
ὁδὸς via.
ὀδοὺς dens.
ὀϊζὺς miſeria.
ὀκτὼ octo.
ὁλκὸς tractus.
ὀλοὸς pernicioſus.
ὀμφαλὸς umbilicus.
ὀμφὴ divina vox.
ὀπὴ foramen.
ὀπηδὸς comes.
ὁπλὴ ungula.
ὀργὴ ira.
ὀρθὸς rectus.
ὀρυμαγδὸς ſtrepitus.
οὐδὸς pavimentum.
οὐλὴ cicatrix.
οὐρὰ cauda.
οὐρανὸς cœlum.
ὀχετὸς canalis.

Π.

Παιδιὰ luſus.
παλαιὸς vetus.
παλαιστὴ palmus.
παρειὰ gena.
πατρὶα patria.
πατρωὸς vitricus.
πεζὸς pedes.
πελαργὸς ciconia.
πενθερὸς ſocer.
περιστερὰ columba.
πηδὸς gubernaculum.
πιμελὴ pinguedo.
πλειὼν annus.
πλευρὰ & πλευρὸν latus.
πληθὺς multitudo.
ποινὴ pœna.
πολιὸς canus.
πρασιὰ areola.
πρωϊζὸς matutinus.
πτελεὸς ulmus.
πτερὸν ala.
πτωχὸς pauper.
πυγμὴ menſuræ genus.
πυρὰ rogus.
πυρετὸς febris.
πυρὸς triticum.
πυρσὸς fax.

Ρ.

Ῥινὸς ſcutum.

Σ.

Σειρὰ catena.
σηκὸς ſtabulum.
σινδὼν ſindon.
σιαγὼν maxilla.
σιμὸς ſimus.
σκαιὸς lævus.
σκηνὴ ſcena.
σκηπτὸς fulmen.
σκευὴ apparatus.
σκιὰ umbra.
σκολιὸς tortuoſus.
σκοπιὰ ſpecula.
σορὸς loculus.
σοφὸς ſapiens.
σπιθαμὴ ſpithama.
σποδὸς cinis.

σπογγιὰ ſpongia.
σταυρὸς crux.
σταφυλὴ uva.
στερεὸς ſolidus.
στοὰ porticus.
στρατιὰ exercitus.
στρουθὸς paſſer.
συρφετὸς colluvies.
συφεὸς } hara.
συφὸς }
σφυρὸν malleolus.
σχολὴ otium.
σωρὸς cumulus.

T.

Ταρσὸς crates.
Ταρσὸς N. Urbis.
ταὼν, ταὼς pavo.
τελαμὼν lorum.
τροχὸς rota.
τροχιὰ curſus.
τυτθὸς parvus.
τυρὸς caſeus.
τυφὼν procella.

Φ.

Φειδὸς parcus.
φοινικὴ palma.
φλοιὸς cortex.
φολκὸς ſtrabo.
φοξὸς acutus.
φρουρὸς cuſtos.
φυλὴ tribus.
φωλεὸς caverna.

X.

Χαλκὸς æs.
χαλινὸς frænum.
χειμὼν hyems.
χελιδὼν hirundo.
χηλὴ forceps.
χθιζὸς heſternus.
χιλὸς cibus.
χιτὼν toga.
χιὼν nix.
χλαμὺς chlamys.
χολὴ ira.
χορδὴ chorda.
χορὸς chorus.
χρεὼν debitum.
χρυσὸς aurum.

Ψ.

Ψιττακὸς pſittacus.

Ω.

Ὠκεανὸς oceanus.
ὠὸν ovum.
ὠτειλὴ vulnus.

Paroxytona.

A.

Αἰόλος varius.
ἄκρος extremus.
ἄλλος alius.
ἀντίος contrarius; *cum compoſitis.*
ἁπλόος ſimplex.

E.

Ἐννέα novem.

H.

Ἡλίκος quantus.

Θ.

Θυγάτηρ filia.

I.

Ἴτυς circumferentia.
ἰκρίον tabulatum.

K.

Κόλος mancus.

Λ.

Λάλος loquax.

M.

Μήτηρ mater.
μόνος ſolus.
μυρίος infinitus.

N.

Νυμφίος ſponſus.

Ξ.

Ξένος hoſpes.

O.

Ὀλίγος parvus.
ὅλος totus.
ὀστέον os.

Π.

Παρθένος virgo.
πίτυς pinus.
πλήρης plenus.

Σ.

Σκορπίος ſcorpius.

Φ.

Φίλος amicus.

Proparoxytona.

A.

Ἄργιλος argilla.
αὔλιον ſtabulum.

B.

Βάσκανος invidus.

Δ.

Δάκτυλος digitus.
δείελος meridianus.

E.
Εἴκελος ſimilis.
ἕτερος alter.
ἕωλος heſternus.
ἑκάεργος procul arcens.
K.
Κόνδυλος digiti articulus.

Λ.
Λοίδορος convitioſus.
M.
Μάρμαρος albus.
μέρμερος anxius.
O.
Ὅμιλος agmen.

Π.
Πέλωρος ingens.
παράγωγος deductivus.
πάρεργος alienus ab opere.
περίεργος curioſus.
πολύεργος operoſus.
πύματος ultimus.

Circumflexa.

Γυμνῆς miles levis armaturæ.
Δασπλῆς terribilis.

Ante-circumflexa.

Γ.
Γαῦρος ſuperbus.
Δ.
Δῆλος manifeſtus.
δῖνος vortex.
δῖος divinus.
E.
Ἐκεῖνος ille.
ἑταῖρος ſocius.
Θ.
Θοῦρος impetuoſus.
K.
Κᾶλον lignum.

κοῖλος cavus.
κῦδος gloria.
κακοῦργος maleficus.
Λ.
Λᾶας lapis.
M.
Μῖμος mimus.
μῖσος odium.
Π.
Πρᾶος mitis.
πρᾶγμα, πρᾶξις, πρᾶγος } actio.

πανοῦργος vafer.
Σ.
Σῖτος panis.
σκῦλον ſpolium.
σπῖλος macula.
σῦκον ficus.
Φ.
Φᾶρος pallium.
φαῦλος pravus.
φῦλον tribus.
X.
Χῆρος viduus.

Dittona.

Βίος vita.
Βιὸς arcus.
Βροῦχος bruchus, vermis.
Βρουχὸς præco.
Γαῦλος navigium onerarium.
Γαυλὸς poculum paſtorale.

Δῆμος populos.
Δημὸς pinguedo.
Δόκος opinio.
Δοκὸς trabs.
Θέα ſpectaculum.
Θεὰ dea.
Λῆνος lana.
Ληνὸς torcular.

Νόμος lex.
Νομὸς paſcuum.
Παίδια pueritia.
Παιδιὰ luſus.
Πόνηρος laborioſus.
Πονηρὸς improbus.
Τρόχος curſus.
Τροχὸς rota.

Dialectus.

Diſtat communi Dialectus quintupla linguæ ;
Attica Rhetoribus, ſed Ionica grata Poetis:
Vocales ſolet illa plicare, hæc ſolvere gaudet.
Atticus utitur ω; *ſed Ioni acceptior eſt* η;
Doribus α; *queis Bœotis pari & Æolis ore eſt.*

At

At vix Æolicus, non est Bœoticus Author;
Utraque sed libris Dialectus testibus orba est.
Rectè igitur, sparsâ in populos sub Doride, utramvis
Tyro legit; nisi ubi Æolidem sibi adoptat † Ionis.
Retrahitur tonus, & † lenitur spiritus asper.
κάλος. Od. E. v. 260. οὖρος. Herod. p 8. l. 25.
Authores propriæ Dialecto principe gentis
Usi omnes, aliena suis idiomata miscent.
Tyro igitur, suus unde author fuerit, bene nôrit.
Una tamen, varia ex Dialecto, versio vocis.
Ἄρταμις. Homer. Theocr.
Effræni canonem omnem exturbat jure Poesis.

Dialectus LITERARUM.

Attica.

Atthis ο *in* ω *mutat,* σ *& in* τ, ρ *simul in* σ,
[1] Γλῶττα, [2] λεὼς, [3] ἄρσην, *ex* γλῶσσα, *&* λαὸς *&* ἄῤῥην.
[1] Isoc. [2] Soph. [3] Phocyl. v. 1.

Ionica.

Vult α *in* η *aut* ω: αυ, ε, *vult in* α *vertere Ionis;*
Demit ε *nonnunquam, vel in* η *transfert* ε *solutum.*
Ω *in* ο *transit;* οη *& in* ω; σ *vertitur in* δ. (ἑταῖρος;
[1] Θῶϋμα, [2] πρῆγμα, [3] ἕταρος *pro* θαῦμα, *&* πρᾶγμα, *&*
Fit μέγεθος [4] μέγαθος, *fit &* [5] ὁρτὴ *trunca ab* ἑορτὴ;
Et pro κλεὶς [6] κληῒς, ζωὴ [7] ζοὴ, ὀσμὴ *&* [8] ὀδμή.
Contractam [9] χλωρὸς *dedit incontracta* χλοηρός.
Lenis vix unquam aspera fit, crebro aspera lenis.
Una [10] χιτὼν *sed facta* κιθὼν *alternat utramque.*

[1] Herod. p. 6. l. 7. [2] p. 5. l. 20. [3] Hom. Ιλ. α΄. 183. [4] Herod. p. 12. l. 24. [5] p. 8. l. 6. [6] Homer. Ιλ. ν΄. 168. [7] Herod. p. 8. l. 25. [8] p. 21. l. 17. [9] Phavor. [10] Herod. p 3. l. 15. τεθμὸς pro θεσμὸς Pind. Ol. Od. 5. Stroph. δ.

Dorica.

Doris per gentes diffusior ore præamplo
Vexat literulas, η ω *facit* α ; ο *vel* ȣ ω.
Ut ποιμὴν [1] ποιμὰν, πρῶτος *dialectica* [2] πρᾶτος,
[3] Μῶσα & [4] πωμενικὸς *pro* μȣ́ση ποιμενικόςque.
Nonnunquam alternis α & ο *se transvertere malunt,*
Τέσσαρα *sic* [5] τέτορα, & *contrà* εἴκοσιν [6] εἴκατι *format.*
Ου *facit* οι, γ *it in* δ, π *vel* ρ *meat in* κ.
Et μȣ̃σα *ut* [7] μοῖσα, *ex* γῆ μήτηρ *Propria fit vox*
[8] Δαμάτηρ, μικρὸς *dat* [9] μικκὸς, ὁποῖος [10] ὁκοῖος.
Aspera in aspiratam aliquando it, nempe θ *in* χ ;
Σ, *sumpto quasi* κ, *fit* ξ ; ζ *solvitur in* σδ.
Ὄρνιθες *facit* [11] ὄρνιχες, *mutataque* μαζὸς
Vox effert [12] ματδὸς, κλεὶς *transformatur & in* [13] κλᾶξ.
Θὴρ *in* [14] Φὴρ ; μὴν [15] μεὶς ; ἠὼς *mutatur in* [16] αὠώς.
A πόλις *atque* [17] πόλευς *contracta, Theognidis usu.*
Ζὴν *fit* [18] ζὰν, [18] ζὰς [18] ζὴς, [19] δὰν δὴν : *fit* Ζοῦςquoq; [20] Δεὺς, [21] Βδεὺς,

[1] Theoc. Id. 1. 7. [2] Id. 8. 5. [3] Id. 1. 20. [4] Id. 1. 23. [5] Id. 14. 16. [6] Id. 4. 10. [7] Id. 1. 144. [8] Id. 7. 32. [9] Id. 5. 66. [10] Id. 15. 32. [11] Id. 5. 48. [12] Id. 3. 16. [13] Id. 15. 33. [14] Hom. Ιλ. α'. 268. [15] Hes. ἔργ. β'. 175. [16] Sapph. Frag. αὐὴρ Pind. Schol. [17] 774. [18] Pherecyd. [19] Eustath. p. 387. l. 28. [20] Hesych. [21] Comici vet.

Dialectus ARTICULI.

Attica postponit casus ὁ δὶ *pro* δὲ *per omnes* ;
[1] Ἡδὶ, [2] ταδί. *At pro* τȣ̃ [3] τεῦ, [4] τῶ ; τῶν *Dorica* [5] τάων ;
Ex οἱ [6] τοὶ ; αἱ [7] ταὶ ; τȣ̀ς [8] τῶς. Τοῖς [9] τοίσδεσι *vates.*
Atque [10] ἅτιν' ἅσσ' ; *atque* [11] ὅσις ὅτις *facit.* Ὧι τινι *verò*
Reddit Ion [12] ὅτεῳ, *plura & pro* τὶς τεὸς *effert,*
Ὧνque τίνων [13] ὁτέων *dedit,* οἷσισιν *atque* [14] ὁτέοισι.

[1] [2] Aristoph. [3] Theoc. Id. 5. 39. [4] Id. 1. 29. [5] Id. 22. 161. [6] Id. 1. 80. [7] Id. 7. 59. [8] Id. 1. 92. [9] Hom. Ὀδ. φ'. 93. [10] Ἰλ. α'. 554. [11] Ἰλ. γ'. 279. ὅτινα Ὀδ. θ'. 204. ὅτινας Ἰλ. ο'. 492. ὅτινα plur. Ἰλ. χ'. 450. [12] Herod. p. 26. l. 20. [13] p. 305. l. 11. [14] Hom. Ἰλ. ο'. 491.

Dia-

Dialectus NOMINUM.

Attica flexura est duplex, & Ionica duplex;
Altera contractæ, incontractæque altera vocis.

ATTICORUM Declinatio duplex.

Mascula in-ως, neutra-ων, sunt primæ; -ας, neutra secundæ.

Prima Declinatio.

Omnis in -ω casus, neuter vel masculus, exit:
Alteruter finis, si binos excipis, idem est.
Ante ω si venit ε, vel si longa α, per ε versa est.

	N.	G.	D.	Ac.	V.		NAV.	GD.		NV.	G.	D.	Ac.
S.	Λε-ὼς Ανώγ-εων	ω	ῳ	ων	ως ων	D.	-ω	ῳν	Pl.	ῳ ω	ῳν	ῳς	ως ω

Ω vice ο, non à fine tonum, ut vult Regula, ponit.
Propria in -os ita flexa Poetis pauca Latinis.
Androgeos *Virg.*

Secunda Declinatio.

Consona vocales præbet detrusa ligandas.

	NAV.	G.	D.		NAV.	GD.		NAV.	G.	D.
S.	Κέρ-ας	ατος αος ως	ατι αϊ ᾳ	D.	ατε αε α	άτοιν άοιν ῷν	P.	ατα αα α	άτων άων ῶν	ατι

Extrito τ, α, quæ præcedit, ε reddit Ionis.
Κέρεος, Herod. p. 330. l. 13.
Syncope nomen in -ις truncat, plicat Attica Crasis.
S. N. Ἔρις. Pl. ἔρ-ιδες, -ιδας; ἔρεις. Gal. v. 20.
S. N. κλεῖς. Pl. κλεῖ-δες, -δας· κλεῖς. Apoc. i. 18.

IONUM Declinatio duplex.

Declinatio prima.

-Ευς, -ης; -ις *rarò; incontractile parturit* -ηος.

	N.	G.	D.	Ac.	V.		NAV.	GD.		NV.	G.	D.	Ac.
S.	Βασιλ-εὺς Ἄρ-ης Πόλ-ις	ηος	ηϊ	ηα	εῦ ες ι	D.	ηε	ήοιν	Pl.	ηες	ήων	εῦσι ησι	ηα

Declinatio secunda.

Nomen in -ις, *vel* -ι, *propriam habet contractile formam.*

	N.	G.	D.	Ac.	V.		NAV.	GD.		NV.	G.	D.	Ac.
S.	Πόλ-ις Σίνηπ-ι	ιος	ιϊ, ι	ιν ι	ι	D.	ε	ίοιν	Pl.	ιες, ις ια, ι	ίων	ισι	ιας, ις ια, ι

Vocis ναῦς, *duplex Dialectus flectere plures*
Communi solet ex usu, quàm Regula, casus.
Atthis α *reddit* ε; -ος, -ως: *sed Ionis* α *in* η *sibi format.*
Flexio Thucydidæ casus allata per omnes.

	N.	G.	D.	Ac.		GD.		N.	G.	D.	Ac.
S.	[1] Ναῦς.	[2] νεὼς. [3] νηὸς.	[4] νηΐ.	[5] ναῦν.	D.	[6] νεοῖν.	P.	[7] νῆες. [8] νέες.	[9] νεῶν.	[10] ναυσί.	[11] ναῦς.

[1] Thucyd. 156. A. [2] 162. C. [4] 156. A. [5] 162. C. [6] 255. A.
[7] 162. B. [9] 156. B. [10] 157. B. [11] 156. A.
[3] Herod. 1. 17. [4] 1. 25. [8] Anthol. Tetrast.

Dialectus CASUUM.

Genitivi.

Quintæ -εος *Atthis* -εως, [1] ἠέως *à* ἠέος *orta est.*
-Ου *in* -εω *primæ*; -ῶν *in* -έων *dat Ionis ubique:*

[1] Thuc. 11. A.

Γύγεω

[3] Γύγεω ἀ Γύγου, [4] ἀνδρέων effertur ab ἀνδρῶν.
Doricus -ου *facit* -ευ, -ω -ει ; χείλους *uti* [5] χείλευς
Redditur, & θυμοῦ [6] *θυμῶ, χαρικλοῦςque* [7] *χαρικλεῦς.*
Primæ -ου, -αο *vel* -α ; *primæ* -ῶν, -άων *facit aut* -ᾶν:
[8] Ἀτρείδαο *ex* Ἀτρείδου, Ὕλου *dedit* [9] Ὕλα ;
Pro μουσῶν [10] μουσᾶν, [11] μουσάων. *Deinde Poeta,*
-ου *producit in* -οιο, *duale* -οιν *efficit* -οιιν ;
Ut βιότου [12] βιότοιο, ποδοῖν *dat versa* [13] ποδοῖιν.
-Οίους *ex recto* -οιος, ὁμοῖος [14] ὁμοίιος *effert.*

Dativi.

Addit Ion -αις -οις -ι ; *sed* -αις *facit* ῃς, *simul* ῃσι ;
Pro πέτραις [15] πέτραισι *venit,* βλεφάροις [16] βλεφάροισι ;
Σχίζαις, ναυτιλίαις *dant* [17] σχίζῃς, [18] ναυτιλίῃσι.
Mutat -ι *sed per* -εσι, *aut etiam* -εσσι, *licentia Vatum* ;
A παντὶ *ut pro* πᾶσι *facit* [19] πάντεσσιν *Homerus.*

Accusativi.

Atticus -η *quintæ* -ην *facit,* -εις *pluraliter* -ῆς -ας ;
Ut βασιλεῖς [20] βασιλῆς, *&* ἀγυιεῖς *reddit* [21] ἀγυιᾶς,
Et [22] Δημοσθέν -η -ην. *Dat Ion primæ* -ην -εα, Γύγην
[23] Γύγεα ; *datque* -ω -ουν, *sic* Ἰὼ *migrat in* [24] Ἰοῦν.
Corripit -ας *primæ Doris, ceu* [25] τέχνας ἐγείρει.
-Ους *fit* -ος -ως, ἔρωτους [26] ἔρωτως ; *sic* [27] παρθέν-ος *ex* -ους.

[3] Herod. p. 4. l. 14. [4] p. 282. l. 40. ἑρπετμέων Hom. Ιλ. α'. 495. πεσσέων Herod. p. 26. l. 4. [5] Theoc. Id. 7. 20. Εὐμήδευς. Id. 5. 134. [6] Id. 2. 61. [7] Pind. Pyth. Od. 4. Ant. 5. [8] Hom. Ιλ. α'. 203. Αὐγείαο Theoc. Id. 25. 7. [9] Id. 13. 7. πολυβῶτα Id. 10. 15. [10] Id. 7. 37. [11] Id. 16. 29. αἰχμητάων Hom. Ιλ. α'. 152 Αἰολιδᾶν Pind. Pyth. Od. 4. Stroph. 4. [12] Anthol. Tetrast. [13] Ιλ. ξ'. 228. [14] Ιλ. δ'. 315. [15] Theoc. Id. 9. 26. [16] Anthol. Tetrast. βαρβάροισι Herod. p. 3. l. 33. [17] Hom. Ιλ. α. 462. [18] Herod. p. 1. l. 10. [19] Ιλ. α'. 288. [20] Aristoph. [21] Demosth. contra Mid. [22] Thuc. 244. D. [23] Herod. 3. 28. Δεσπότεας p. 30. l. 9. [24] p. 1. l. 16. [25] Theoc. Id. 21. 1. [26] Id. 1. 26. [27] Id. 1. 90.

Dialectus ADJECTIVI.

Adjectiva pares Dialectos Substantivis,
Per casus parili variatos fine, capessunt.
Flectit Ion [1]*-εα ab -εια; τέρην facit Atticus* [2] *-εινα.*

[1] εὐρέα Herod. p. 45. l. 41. [2] Apollon. Ἀργοναυτ.

Dialectus Comparationis Irregularis.

	Att.	Ion.	Dor.	Dor.
Ἀγαθὸς	[1] κρείττων	[3] κρέσσων	[6] κάῤῥων	[9] Βέντιστος
Μικρὸς	[2] ἥττων	[4] ἕσσων	[7] μήων	
Μέγας		[5] μέζων	[8] μάσσων	

[1] Hebr. i. 4. [2] Demost. [3] Herod. 16. 30. [4] 200. 36. [5] 7. 2. [6] Plut. Lycurg. [7] Bion. Id. 5. 9. [8] Theocr. Id. 22. 113. [9] Id. 5. 76.

Dialectus Adjectivi πολύς.

Vox πολὺς in varias mutatur Anomala formas;
Perque Heteroclisin, & Dialectos, perque Figuras:
Non tantùm in metrico, sed & in sermone pedestri.

Declinatio Poetica.

S. N. Πολ-ὺς. G. -έος. D. -έϊ. Ac. -ύν. N. ύ.
P. N. V. -έες, -εῖς. G. -έων. D. -έσι, -έεσσι. Ac. -έας, -εῖς.
Comparatio Figurativa. πλείων & πλέων.
Dialectica. πλεῦν I. πλήων D.

Declinatio Comparativi Gradûs.

Ionica S. N. πλέων, πλέον. [1] πλεῦν. G. [2] πλεῦνος. Ac. [3] πλεῦνα.
P. N. [4] πλεῦνες. G. [5] πλεύνων. Ac. [6] πλεῦνας.
Poetica Ac. [7] πλέας.
Dorica S. N. [8] πλήων. G. πλήονος. &c.

[1] Herod. 60. 35. [2] 26. 38. [3] 350. 33. [4] 22. 2. [5] 276. 35. [6] 28. 37. [7] Hom. Ιλ. β. 129. [8] Bion. Id. 5. 3.

Dialectus Numeralium.

[1] Δύω *A.* [2] δυῶν *A. I.* [3] δυεῖν *A.* [4] Τέτταρες *A.* [5] τέσσερες *I.* [6] τέτορες *D.* [7] πίσυρες *P.* [8] Πέμπε *D.* [9] Εἴκατι *D.* [10] Ὀγδώκοντα. [11] Διξὸς, [12] τριξὸς *I.*

[1] Hom. Ιλ. α΄. 16. [2] Herod. 26. 7. [3] Thuc. 255. A. [4] Xenoph. [5] Herod. 63. 26. [6] Theoc. Id. 14. 16. [7] Hom. Οδ. π΄. 249. [8] Herod. 362. 26. [9] Theoc. Id. 4. 10. [10] Herod. 49. 1. [11] 67. 38. [12] 44. 7.

Dialectus PRONOMINUM.

	N.	G.	D.	Ac.		NA.
S.	[1] Ἔγωγε *A.* [2] ἐγὼν [3] ἐγώνη *D.*	[4] ἐμέο μέο *I.* [5] ἐμεῦ [6] μεῦ *D.* ἐμεόθεν [7] ἐμέθεν *P.*	[8] ἐμὶν *D.*	[9] ἀμὲ *D.*	D.	[10] ἄμμε [11] ἄμμε *D*
P.	[12] ἄμμες *D.* [13] ἥμεες *I.*	[14] ἡμέων *I.* [15] ἁμῶν D. [16] ἡμείων *P.*	[17] ἁμὶν [18] ἄμμιν *D.* [19] ἄμμι	[20] ἡμέας *I.*		

[1] Thuc. 139. C. [2] Theoc Id. 1. 14. [3] Eust. 641 51. [4] Herod. 34. 32. [5] Hom. Ιλ. α΄. 88. [6] Theoc. Id. 2. 28. [7] Hom. Ιλ. β΄. 26. [8] Theoc. Id. 2. 244. [9] 11. 42. [10] Pind. Ol. Od. 9. Epod. 4. [11] Theoc. Id. 8. 25. [12] Theoc. Id. 5. 67. [13] Herod. 57. 24. [14] Hom. Ιλ. γ΄. 101. [15] Theoc. Id. 2. 158. [16] Hom. Οδ. ω΄. 158. [17] Theoc. Id. 5. 106. [18] Id. 1. 15. [19] Id. 1. 102. [20] Herod. 8. 22.

	N.	G.	D.	Ac.	NA.
S.	[1] Τὺ [2] Τύνη D. [3] Τύγα	[4] σέο *I.* σεῦ [5] τεῦ *D.* σεόθεν [6] σέθεν *P.*	[7] τοὶ [8] τὶν *D.* [9] τεὶν *I.*	[10] τὲ [11] τὺ *D.*	[12] ὔμμε *D.*
P.	[13] ὔμμες *D.*	[14] ὑμέων *I.* [15] ὑμείων *P.*	[16] ὔμμιν [17] ὔμμι *D.*	[18] ὑμέας *I.* [19] ὔμμας *D.*	

1 Theoc. Id. 1. 2. [2] Hom. Ιλ. έ. 485. [3] Theoc. Id. 5. 69. [4] Herod. 3. 18. [5] Theoc. Id. 2. 126. [6] Hom. Ιλ. α΄. 180. [7] Theoc. Id. 1. 146. [8] 2. 11. [9] Herod. 194. 38. [10] Theoc. Id. 1. 5. [11] Id. 1. 59. [12] Id. 5. 145. [13] Id. 5. 111. [14] Hom. Οδ. ί. 7. [15] Οδ. φ΄ 318. [16] Theoc. Id. 1. 116. [17] Hom. Οδ. ω΄. 109. [18] Herod. 13. 6. [19] Theogn. 1100.

	N.	G.	D.	Ac.
S.		[1] ἕο *I.* [2] ἑῦ *D.* ἑόθεν [3] ἕθεν *P.*		
P.	[4] σφέες *I.*	[5] σφέων *I.*	[6] σφὶ *I.*	[7] σφέας *I.* [8] ψὲ *D.*

Atticus addit ι *vocum finibus* οὗτος, ἐκεῖνος.

S. N. [9] οὑτοσὶ [9] αὑτηὶ [9] τουτί. G. τουτουί. D. [9] τουτῳὶ [9] ταυτῃί. A. [9] τουτονί. P. N. [9] ταυτί. G. [9] τουτωνὶ, &c. *I.* [10] τουτέων. *I.* [11] Ὠὗτὸς [12] ὠὗτοὶ [13] τωὐτὸ [14] τωὐτῷ [15] τωὐτόν [16] Ἐμεωὐτοῦ [17] Ἐμεωὐτόν. [18] Σεωὐτοῦ [19] σεωὐτῷ. [20] Ἑωὐτοῦ [21] ἑωὐτῆς [22] ἑωὐτῷ [23] ἑωυτῇ [24] ἑωὐτὸν [25] ἑωὐτῶν. D. [26] Τῆνος [27] τήνα [28] τῆνο [29] τήνω [30] τήνῳ [31] τῆνον [32] τήνα 33 τήναις. [34] ἁμὸς [35] τεὸς [35] ὑμός.

At. Ἐκεινοσί. *I.*

Dorica [37] μὶν *vel* [38] νῖν *próque* αὐτὸν *ponit &* αὐτήν.

[1] Hom. Οδ. η. 217. [2] Ιλ. ξ. 427. [3] Ιλ. α. 114. [4] Phavor. [5] Herod. 8. 19. [6] 2. 1. [7] 2. 21. [8] Theoc. Id. 4. 3. 9 Aristoph. [10] Herod. 12. 17. [11] 74. 43. [12] 93. 34. [13] 4. 14. [14] 2. 30. [15] 26. 43. [16] 9. 30. [17] 10. 33. [18] 11. 11. [19] 29. 17. [20] 29. 18. [21] 187. 22. [22] 9. 17. [23] 3. 35. [24] 6. 20. [25] 309. 42. [26] Theoc. Id. 1. v. 4. [27] 1. [28] 8. [29] Id. 2. 60. [30] 40. [31] Id. 1. 71. [32] Id. 2. 153. [33] Id. 1. 11. [34] Id. 5. 108. [35] Id. 2. 116. [36] Pind. Pyth. Od. 7. Epod. [37] Theoc. Id. 1. v. 58. v. 143. [38] v. 43. v. 151.

VERBUM.

Verbum ſignificat vario cum tempore motum:
Copulat & voces; ſine quo ſententia nulla eſt.

Diviſio Verbi.

Diſtinguit verbum, cum ſenſu triplice, triplex
Litera: -m, Subſtantivi; ſed -o, -rque character
Verbi Adjectivi; incluſum cui nomen inhæret.
Lego, legor, curro, ægroto, ſequor.
Activum per -o, Paſſivum -or, mutabile ſcitur:
Neutrum in -o, Deponens in -or, immutabile perſtat:
Fini utriuſque pari eſt ſua ſignificatio diſpar;
Paſſio in -o, aut interna includitur actio; contrà
Actio in -or: neq; enim Commune imitabile verbum eſt.
Flexio ſed pariles fines par conjugat ambos.
Bis duo in -ω & -ομαι affinia Græca Latinis.
λέγω, τρέχω, νοσῶ, λέγομαι, ἕπομαι.
Præter & hæc, Genera occurrunt quamplurima Verbi:
Eſt Primitivum lego, Derivatum, utì Cauſor;
Nupturio, Meditativum: Inceptivum, Adoleſco;
Eſt Imitativum, Patriſſo; Frequentativum,
Rapto; Minutivum, Cantillo. Cætera miſſa.

Accidentia Verbi.

Caſus, Perſona, & Numerus, communia Verbo;
Propria ſunt, Modus & Tempus; ſummúſque Character
Verbi, ſive eſt Actio, ſive eſt Paſſio, Motus.
Ut Modus indigitat, quali ſit Motio ſenſu;
Sic Tempus Morula eſt, quâ durat Motio Verbi.

Quadrupla forma Latina Modorum, *quintupla Græca*
Oſtendit quòd ſit; Jubet, ut ſit Motio; dicit (*eſt:*
Poſſibilem; ut Numerum, ſic Perſonam infinitat.
Signum Poſſibili triplum ineſt, volo, debeo, poſſum.
Si Verbum innuitur cave vel fac, Mandativus.
Sin nota votiva o ſi, utinam, Modus Optativus;
Poſt voces varii ſenſûs fit Subjunctivus.
Unica forma & in hos & plures ſervit in uſus.

cave putes, *Cic.* fac appareant. *Ter.* o ſi referat. *Virg.* Utinam ſit. *Ter.*

Græci autem, ſi clauſula vel ſi vocula rectrix
Anteeat, quintum interponunt Subjunctivum.

Bis tria ſola Latinis, *ter tria Tempora Græcis:*
Præſens, Præteritum triplex, duo utriſque Futura:
Græca Indefinita duo, citò poſtque Futurum.
Vult Indefinitum omni pro tempore ſumi.
Perfectum eſt Monſtrante Modo, Præſenſque Jubente;
Poſſibilique Modo, vel Subjungente Futurum.
Participium Tempus verbi cui jungitur optat.

Tempora cenſentur primi tria, totque ſecundi
Ordinis: ut quod & eſt; & quod fuit; & quod erit: ſic
Vix quod erat, fueratque priùs; fueritque quod olim;
Dicuntur Præſens, Perfectum, moxque Futurum.
Bina, Imperfectum, Pluſ-perfectumque Latinum
Poſſibili ſunt uſa Modo; Primumque Futurum
Monſtranti duntaxat, Poſſibilique Secundum.

Græcè Imperfectum, Pluſ-perfectumque prioris
Septa Modi cohibent: tria ſeque Futura coërcent
*Uſque Modo à Mandante: à Subjungente nec * uſque.*

* κερδηθήσωμαι, 1 Pet. iii. 1. βληθήσωμαι, Mat.v.25. καυθήσωμαι, 1 Cor.xiii.3.

Includit ſenſum per Tempora cuncta Futurum
Poſſibilis Modus; & Perfectum aliquando Futuri,

Per-

Perfectique Futurum etiam vice fungitur; unde
Primum Infectum dicitur, Exactumque Secundum.
Usus Personæ verbo discrimina ponit:
Personale triplex Persona, sed unica flectit
Verbum Impersonale per omnes tertia formas.

Conjugatio Verbi Personalis.

Conjugat omne ferè una eadem variatio Verbum:
Flectio enim triplex; per membra Criteria, prima;
Perque Modus cum Temporibus fit proxima; perque
Personas numero tres omni, tertia forma.

Verbum SUM; Εἰμί.

Sum Verbum prius est Naturâ, & crebrius Usu:
Conficit omne etiam, incluso cum nomine, verbum.
Lego, legor; i. e. sum legens, sum lectus.
Commodat & Linguæ passivum tempus utrique.
Forma Latina refert se Græcâ ab origine natam:
Plurima sunt defecta in utroque, & Anomala, verbo,
Εἰμὶ ab ἕω: Sum ab ἕω, φύω, fio; membra cooptat.

Terminatio TEMPORUM.

Litera tripla Latina, & quadrupla Litera Græca
o, m, i. ω, ν, μι, μαι.
Personas omnes, per & omnia tempora, flectit,
Simplicis aut Contracti omnis parifinia Verbi.

PARADIGMA Generale.

Sum, ero, fui.

PARADIGMA Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Sum*	*es*	*ſim*	*eſſe*	
Imperf.	*eram*		*eſſem, forem*		
1 Fut.	*ero*				
Perf.	*fui*		*fuerim*	*fuiſſe*	
Pluſq; p.	*fueram*		*fuiſſem*		
2 Fut.			*fuero*	*fore*	*futurus*

PARADIGMA Perſonarum.

	1.	2.	3.		1.	2.	3.
S.	*Sum*	*es*	*eſt*	P.	*ſumus*	*eſtis*	*ſunt*
		es eſto,	*eſto*			*eſte eſtote,*	*ſunto*
	-m	*-s*	*-t*		*-mus*	*-tis*	*-nt*
	-o	*-is*	*-it*		*-imus*	*-itis*	*-unt. -int* 2 F.
	-i	*-iſti*	*-it*		*imus*	*-iſtis*	*-erunt -ere.*

Part'cipium Ens migrat in ſolius Nominis uſum:
At cum præpoſito ab, præ, s mediam interponit.
abſens, præſens.

PARADIGMA Generale.

Εἰμὶ, ἔσομαι, ἦν.

PARADIGMA Temporum & Modorum.

	Ind.	Imper.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	Εἰμὶ	ἴσθι, ἔσθι, (ἔσο	εἴην	ὦ	εἶναι	ὢν
Imperf.	ἦν					
1 Fut.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
Pluſq; p.	ἤμην					

PARA-

Paradigma Personarum.

	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plur. 1.	Plur. 2.	Plur. 3.
Sing. 1.								
μι. Εἰμὶ	εἷς, εἶ	ἐστὶ		ἐστὸν	ἐστὸν	ἐσμὲν	ἐστὲ	εἰσὶ
	ἴσθι &c.	ἔστω		ἔστον	ἔστων		ἔστε	ἔστωσαν
-ην	-ης	-η		-ητον	-ήτην	-ημεν	-ητε	-ησαν
ν. μην *Ind.*	-σο	-το	-μεθον	-σθον	-σθην	-μεθα	-σθε	-ντο
-μην *Pot.*	-ο *&c.*							
ω. ὦ	ἦς	ἦ		ἦτον	ἦτον	ὦμεν	ἦτε	ὦσι
μαι. -ομαι	-ῃ	-εται	-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται
μαι. -ωμαι	-ῃ	-ηται	-ώμεθον	-ησθον	-ησθον	-ώμεθα	-ησθε	-ωνται

Verbum in O; & in Ω.

Verbum in -o; simplex, impurum est; contractile, purum.
Omne, per -is, verbum incontractum Analogia flectit:
Sola brevem -ĭs tendit triplex contractio finem.
Omne in -ao, vel -eo, vel -io finale Latinis;
Omne in -άω, vel -έω, vel -όω finale ita Græcis:
Ex -aïs, -âs; -eïs, -ês; -iis, -îs contractio format;
-ᾶς ab -άεις fit; & -εῖς ab -έεις fit; & -οῖς ab -όεις fit.

Ratio Contrahendi.

Post -a, silent -i, vel -u, vel -e: par contractio post -e.
Post -i, perit similis; vel -e nuda, vel ante -re clausa.
Contrahe -ao, -o; sed -ae, -e. Forma incontracta siletur,
Romæ exul; priùs ut desueverat, exul Athenis.

Am-ais-as,-aunt-ant,-ae-a. mon-eis es,-eunt-ent,-ee-e.
aud iis-is,-ie-i. -ierem-irem. am ao-o,-aem-em.

Contrahitur Thema solum, Imperfectúmque per omnes Personas Græcum: Mutilum est Paradigma Latinum.

 Verbi

Verbi -ao bina omnis ſe ſyllaba trudit in unam:
Nec primam monſtrantis -eo, nec contrahit ullam
Poſſibilis Præſentis. -io Præſentis omittit
Primam etiam Perſonam, pluralémque ſupremam:
Imperfecti nec Poſſibilis; reliquas -io ſtringit.
In ſe vocalem præeuntem ω *contrahit omnem.*
ου *vel* -ο *poſt* α *dat* -ω; *retinent* α *cætera cuncta.*
Perdit ε *verbum in* -εω; εε *in* ει, εο *in* ȣ *bene tranſit.*
Poſt ο, *brevis plicat* ȣ, *longa* ω; *reliqua omnia dant* ει.
Ου *ab* οȣ *fit,* & -ȣ͂ν *ab* -όειν *facit Infinitus.*

Τιμ-άω, φιλέ-ω, χρυσ-όω-ῶ, τιμ-άεις-ᾷς, -άομεν-ῶμεν.
Φιλ-έεις-εῖς, -εε-ει, -έομεν-ȣ͂μεν.
Χρυσ-όεις οῖς, -οε-ȣ, -όητον, -ῶτον, -όȣσι -ȣ͂σι, -όειν-ȣ͂ν.

Verba in -io occurrunt tribracha incontracta bis octo:
Hæc; capio, cupio, facio, fodio, fugioque,
Et jacio, quatio, rapio, ſapio, parioque;
Atque orior, morior, gradior, patior; duo priſca
Tantùm in Compoſitis lacio, ſpecio; per -i cuncta
-Am flectunt aut -ebam aut -unt, velut audio, ſalvum.
-As pauca ex -eo, plura ſed ex -io, flectere gaudent.

capio -iam -iebam -iunt.

Beo, creo, meo, ſcreo, calceo, cuneo, galeo, laqueo, lineo, nauſeo, enucleo.
Allevio, amplio, aſcio, brevio, concilio, crucio, excorio, faſcio, frio, ſurio, hio, initio, linio, luxario, nuncio, pio, propitio, radio, repudio, ſatio, ſaucio, ſocio, ſomnio, ſpolio, tripudio, vario, vitio; ferior, glorior, inficior, inſidior, præmior, ſpatior, ſuavior.

Formatio Temporum Latinorum.

Præſens eſt Thema totius Syſtematis, à quo
Proximiùs, duo Summa; remotiùs, Omnia fiunt.
Principialia dupla Latinis, *quadrupla Græcis*;
Præſens, Perfectum, ambobus, *duo deinde Futura*
Græcis; à Themate hæc ſunt immediata propago.

Cætera

Cætera sunt Cognata, suo utpote principe nata.
Imperfectum etenim præsenti tempore natum est.
Binaque sic binis Indefinita Futuris.
Plusquam-perfectum Perfecti est denique proles.
Sed nonum tempus, Paulo post nempe Futurum,
Perfecti Passivi effert persona secunda.

Litera quæque Latina Character, f nisi vel z,
Fit Thematis; quæ in perfecto fit sæpe s, u, x.
-O facit -ebam imperfecto; facit -amque futuro.
A sed contractum aut -e, -bam sibi postulat & -bo.
Rursum -o potest promptè fines formare Modorum.
Mandat -e; Possibilis fit in -am; per -ere Infinitus;
Possibile Imperfectum ex -bam se conjugat in -rem.
Tempora prima Modos dare cætera visa per omnes.

Formatio Perfecti verisimillima.

Perfectum bene de Præsentis fine creatur.
Ex -o fit -i: tria servile u vocalibus indunt;
Scilicet ex -ao, -aï, -avi provenit, ex -ïo, -ii, -ivi;
Ex -eo, eï fit -uï. Contrà, sententia vulgi
Imperat ex casu contracto ducere tempus.

Popularis.

-O mutatur in -i; contractum -o transit in -avi;
Effer-eo per -uï; sed -io fac rursus in -ivi.
Perfectum primo genitum sibi quintupla format
Tempora; bis duo Præterita, exactumque Futurum;
Ex -i ut -eram vel -erim vel -ero, simul -isse vel -issem.

CONJUGATIO Generalis.

Flectitur -O, per -is, -i, primum Paradigma Latinis ;
-Ω *sed per duo bis summaria tempora Græcis.*

Formatio Temporum Græcorum.

Litera prævenit -ω Præsentis, ut antè Latini,
Singula quæque nisi ξ, & ψ, σque : sed hæ tres
Primi signa characteristica trina Futuri.
Si præit -ω dupla ; sola duarum est prima, character.
Hinc de -πτω, -λλω, -μνω perit ultima consona flexu.
Principis & cognati idem solet esse character.
Si brevis, aut anceps α, Characteristica verbi est,
Contrahitur Præsens Imperfectumque per omnes
Personas ; Verbum Contractum atque inde vocatur :
Cætera ab Accentu sunt dicta Barytona verba.
Gaudent -κω, -γω, -χω, -σσω, per -ξω ; perque -χα flecti :
Fines -πω, -βω, -φω, -πτω, per -ψω ; perque -φα : porro
-τω, -δω, -θω, -ζω, purum -ω, per -σω ; perque -κα : demum
-λω, -μω, -νω, -ρω, -μνω, per & -ῶ ; per item -κα. Futuri
Sed -μῶ finale in perfecto vult dare -μηκα.
Contractis utrobique sua est penultima longa.

νέμω, τέμνω, -μῶ, -μηκα. τιμ-αω, -ήσω, -ηκα.

-Ω, finis Thematis, finisque utriusque Futuri est.
Post liquidam in primo, vel in unoquoque secundo,
-Ω circumflexum est. Ante -ω finale, character
Explicitus σ primi est, implicitúsve Futuri :
-ῶ itaque, in quo σ quasi plexum est, solvitur in -σω.

λέγω, λέξω, λεγῶ. νέμω, νεμῶ, φράζω φράσω, τέρπω τέρψω, ὀρῶ & ὄρσω.

A The-

A Themate ut primum ſic, Linguâ in utrâque, Futurum
Poſtremum ſolet à Perfecto tempore naſci.
Temporibus dupla Cognatis mutatio: finis,
Verbo utrique; at principii, ferè propria Græcis.
Imperfectum format -ον ex -ω; deque Futuris,
Primum Indefinitum in -α tranſit; in -ονque ſecundum:
Pluſperfectum & in -ειν vult ex Perfecto in -α reddi.
Augmentum initio eſt; vel Temporis, auctio primæ
Vocalis; vel ε Syllabicum, cui conſona præſit:
Format ἄγω velut ἦχα ſibi, πείθαque πέπεικα.
Sic ago vult egi, tendo formare tetendi.
Crebrò Syllabici augmenti, vix Temporis, uſus.

Conſona ſi ſimplex, liquidæ vel prævia muta
Orditur verbum, ſibi ſumens ε Auctile ſignum,
Præficitur Perfecto, Paulo-poſtque-Futuro.
Fit tenuis, quoties verbi aſpera conſona prima eſt.
λέγω, λέλεχα, λελέξομαι. γράφω, γέγραφα, γεγράψομαι.
Præcedit duntaxat ε Cognata omnia nudum.
ἔλεγον, ἔλεξα, ἐλελέχειν.
Quòd ſi prima brevis, vel α verbum anteiverit anceps,
Auctio mutat ε in η; rarò ει: ſed α ſemper in η: ο
Semper in ω: deinde αι facit ῃ; ſic ῳ facit ex οι.
Nuſquam ι poteſt in diverſam mutarier aut υ.
εγείρω ἤγειρον, ἔχω εἶχον, ἀκέω ἤκεον, ὀρύτlω ὤρυτlον, φύω πέφυκα, ἱκάνω ἵκανον, ὑβρίζω ὕβριζον.
Emphaſis augmenta interdum conduplicat ambo.
Ϋν tantùm præponit ε; μν liquidæ repetunt μ;
Verba duo ex πl, κl, primam; vix plura reduplant.
δύναμαι, ἐδυνάμην, ἠδυνάμην. γνόω ἔγνωκα; μνάομαι μέμνημαι; πλήσσω πέπληχα, κτάομαι κέκτημαι
Concluſum eſt monſtrante modo ſignum Auctile; ſolum id
Perfecti modus omnis habet, propriúſque futuri.
ἔλεξα λέξον λέξαιμι, &c. λέλεχα εἶμι, &c. λελέξομαι λελεξοίμην, &c.

Compoſitum cum Præpoſito media auctio tendit:
Rara eſt Præpoſiti; dupla rarior auctio verbi.
Præpoſito ſua vocalis perit ante ſequentem;
Præter πρὸ *&* περὶ*:* ρ, *vocali appôſta, duplatur.*

καταλέγω καταλέλεχα: καθεύδω ἐκάθευδον & καθηῦδον.
κατέχω, προέχω, περιέχω: ἀποῤῥίπτω ἀπέῤῥιπτον.

Verbum in -*Or*.

-R fert Activa in Paſſivam tempora vocem;
-O fit -or; & -m, -r; mandans modus accipit & -re.
Infinitus, -e vertit in -i; ĕr de ſimplice trudit.
Perfecti & Pluſperfecti, exactique Futuri
Defectum, Sum & Participium complere jubentur.

Leg -o -or; am -ar; -e -ere. amar -e -i. leg -ere -i. Lectus ſum vel *fui, eram* vel *fueram, ero* vel *fuero.*

Verbum in -ομαι.

Tempora ab Activis paribus Paſſiva creantur.
-Ω *fit* -ομαι; *ſed* -θήσομαι, -ήσομαι *utrique Futuro:*
Indefinitis, fit -α -θην; *fit* -ον -ηνque, *duobus;*
Pravia ξ *&* ψ *in* χ *mutantur & in* φ.
Præteritis fit -όμην, -μαι, -μην, *triplus ordine finis,*
Ex -ον, -α, *&* -ειν. *Præiens Perfecti conſona verſa eſt;*
Aſpera χ, γ *fit;* φ, μ; κ *vertitur in* -σ.
At κ *poſt longam ex puro* -ω *liquidámque peribit.*

λέγ-ω-ομαι. λέ-ξω· χθήσομαι, λεγ-ῶ-ήσομαι, ἐλε-ξα-χθην, ἐλεγ-ον-ην-όμην. λελε-χα-γμαι, ἐλελέ-χειν-γμην, τέτυ-φα-μμαι. πέπει-κα-σμαι, πεποίη-κα-μαι, νενέμη-κα-μαι.

Ut κ *Perfecto, ſic* σ *depone Futuro.*

ποιή-σω-θήσομαι, ἐποίη-σα-μην.

Perfecti Paſſivi etiam perſona ſecunda
Ex -αι, *vult in* -ο *rite modum formare jubentem;*
Vult in -ομαι *Tempus citò poſt formare futurum.*

λέλεξ-αι-ο, -ομαι.

Perfecta

Perfecta in -μαι non purum, defecta duobus
Possibili & Subjunctivo, complere lacunas
Per verbum εἰμὶ & Part'cipium optant, more Latino.
Εἰμὶ & Part'cipium pro verbo servit ubivis.

Regulæ PERSONARUM.

Personæ Activæ.

Technica personas o, m i tripla litera format:
-O per [-i] -s, -t; -mus, -tis, sed [per -u] -nt bene flectit.
Propria contractis ante -o vocalis adhæret.
Prævia -m, -s, -t, -mus, -tis, -nt, litera flectit.
-I, pro -s, -sti; pro -tis, -stis; proque -unt, capit-êrunt.
Ex a per e vult personas formare Futurum.
Εἰμὶ *docet similes voce omni flectere fines.*
-Ω, -ν, -α, *vel* -μι, *solet Personam claudere primam,*
Sigma secunda capit, quod tertia rejicit à se.
Εἰμὶ *sed* εἶς, εἶ, ἐστὶ *parit sui anomala juris.*
Prima deest Verbi Activi Persona Dualis;
Indefinitis ita Passivisque duobus.
-Τον, -τον *dant reliquas binas, tres* -μεν, -τε, -σι *plures.*
Ante -σι *diphthongum* ει *servat pluraliter* εἰσί.
Tertia quæque Dualis in -ην, *Pluralis & in* -ν,
Finit Monstrantis Cognata & cuncta Potentis.
Longam diphthongumve sequens -ν *vertitur in* -σαν.
Format ab ἔσθι *uno personas* εἰμὶ *jubentes,*
Verso -θι *in fines* -τω; -τον, -των; *atque* -τε, -τωσαν.
Subjungens longam numero & voce optat in omni.
Singula item persona secunda & tertia, tanquam
Ex ει *Monstrantis trusum sibi subdit Iota.*
Ex -μαι, -νται; *ex* -μην *Pluralis tertia fit* -ντο.
Tertia, sive in -ε, *sive in* -ι, *per* ν ἐφελκυστικὸν, *ante*

Vocalem claudi cupit, ut ſonus haud ſit hiulcus:
Conſona ſi ſequitur, ν rarius intercedit.

ἐγίγνωσκεν αὐτὸν, Mat. i 25. ἀφίησιν αὐτὸν, Mat. iv. 11. ἔσσιν διά. Ιλ. γ'. 61.

Poſſibilis Modus in -μι ſuum vult claudere tempus;
Diphthongo -ει præeunte, per -εν pluralia finit.
Indefinitum prius unam poſtulat -αμι.
-Ω & -ον, -ειν fit; -α primo -αι, deinde -έναι Infinito.
-Ω & -ον, -ων fit; -α primo -ας, deinde -ὼς Participioque.

Perſonæ Paſſivæ.

Activum fines paſſivos Schema refingit;
Vertitur -is per -eris vel -ere, & -t per -tur, ubique:
-Mus per -mur; -tis perque -mini: his -or finibus uſum eſt.
-Ar ſed & -er, -ris, -tur: pari & ordine cætera format.
Ex -μαι fit -σαι, -ται; -μεθον, & -θον, -θον: -μεθα, -θε, -νται
Ex -μην ſed -σο, -το fit; -μεθον & -θον, -θην; -μεθα, -θε, -ντο.
Ω & ο, ſi præeant μ vel ν, non variantur;
Ritè ſed in reliquis perſonis η & ε fiunt.
-Σαι, -σο, σ amittunt, vocales contrahit Atthis.
Ex -ηαι vel -εαι fit ut -ῃ, -εο -ου fit, -αο -ω fit.
Θ, cùm vocalis præeat, prætexitur ab σ.
Pro -σο Potens -ο facit; reliquis variatio conſtat.
-Ην, ut in εἰμὶ suprà, pluraliter exit in -ησαν.

Perfecti & Pluſquam Perfecti.

Χ, prope μ, γ fit, cùm σ mutatur & in ξ;
Φ, prope μ, μ fit, cùm σ mutatur & in ψ;
Ambæ, ſi ſequitur tenuis τ, attenuantur.
Σ pro κ, fini, niſi -σαι, præponitur omni.
Υ pro ν, prope μ, in μ convertitur, aut σ:
Per reliquos fines in ν redit, unde profectum eſt.

Tertia

Tertia Perfecti pluralis, ab impuro -μαι,
Per Participium plurale -μένοι fit εἰσί.
Præteriti plusquam Perfecti per -μένοι ἦσαν.
Si -μαι sit purum, vel -μην, penultima primæ
Personæ fines manet invariata per omnes;
Σαι -σο nec amittunt σ, ne contractio fiat.

Modi reliqui, eorúmque Personæ.

Mandans Passivus contractum ε ex εο format,
Hinc -έσθω; -εσθονque, -έσθων; -εσθε, -εσθωσανque.
Inde -οίμην, -ωμαι, -εσθαι, -όμενοςque sequuntur.
Ex -ην, -ηθι facit Mandans, post θ facit -ητι,
Hinc -ήτω; -ητονque -ήτων; -ητε, -ήτωσανque.
-Είην, -ῶ, -ῆναι, simul -εὶς exinde sequuntur.
Perfecti ex -σο facit -θω, -θον, -θων, atque -θε, -θωσαν.
Ξ, Ψ, fit χ, φ; σ post liquidamque siletur.
Ex -μαι sed puro fit -μην, -μαι, -σθαιque, -μένοςque.
-Ηι, -ῳ Possibilis penultima prædita puncto
Per numeros omnes personas prævenit omnes.
Ω Subjunctivi penultima circumflexa
Ex η facta, fit η rursus, μ ιque remotis:
Ex ω facta manet fine invariabilis omni.
Σαι quoque σ perdit, contractio format & ῃ ῷ.

Musa, tace; nam Tyroni Typus omnia ponit
Ante oculos Latii & Græci primordia Verbi.

Uni-

Uniformitas omnium Verborum in-o

Per

Forma Verbi.

		Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Simplicis.	*Leg-*					
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*-o*	*-e*	*-am*	*-ere*	*-ens*

Per
Indi-

		Sing.			Plur.		
		1	2	3	1	2	3
Simplicis.	*Leg-*						
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*-o*	*-is*	*-it*	*-imus*	*-itis*	*-unt*

Impe-

		Sing.		Plur.	
		2	3	2	3
Simplicis.	*Leg-*				
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*-e*	*-ito, -ito*	*-ite*	*-itote, -unto*

& -ω Simplicium & Contractorum.

Modos.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό	-ω	-ε	-οιμι	-ω	-ειν	-ων

Perſonas
-cativi.

	Sing.			Dual.		Plar.		
	1	2	3	2	3	1	2	3
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσέ-	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετον	-ομεν	-ετε	-ουσι

-rativi.

	Sing.		Dual.		Plur.	
	2	3	2	3	2	3
Λέγ- Τίμα- Φίλε- Χρύσο-	-ε	-έτω	-ετον	-έτων	-ετε	-έτωσαν

Conju-

Conjugatio Verbi in -o & -ω.

Paradigma Generale Verbi.

Simplicis.	*Lego,*	*-is;*	*legam;*	*legi.*
	Λέγω,	-εις;	λέξω;	λέλεχα.
Contracti.	*Am-o,*	*-as;*	*-abo;*	*-avi.*
	Mon-eo,	*-es;*	*-ebo;*	*-ui.*
	Aud-io,	*-is;*	*-iam;*	*-ivi.*
	Τιμ-ῶ,	-ᾷς;	τιμήσω;	τετίμηκα.
	Φιλ-ῶ,	-εῖς;	φιλήσω;	πεφίληκα.
	Χρυσ-ῶ,	-οῖς;	χρυσώσω;	κεχρύσωκα.

Paradigma Temporum & Modorum.

Verbi Simplicis.

	Indic.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Præf.	*Leg-o*	*e*	*am*	*ere*	*ens*
Imperf.	*leg-ebam*		*erem*		
1 Fut.	*leg-am*				
Perf.	*leg-i*		*erim*	*iſſe*	
Pluſq; p.	*leg-eram.*		*iſſem*		
2 Fut.			*ero*		*lecturus.*

Indic.

	Ind.	Imperat.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	Λέγ-ω	ε	οιμι	ω	ειν	ων
Imperf.	ἔλεγον					
1. Fut.	λέξ-ω		οιμι		ειν	ων
1. Indef.	ἔλεξα	λέξ-ον	αιμι	ω	αι	ας
2. Fut.	Λεγ-ῶ		οῖμι		εῖν	ῶν
2. Indef.	ἔλεγον	λέγ-ε	οιμι	ω	εῖν	ὼν
Perf.	λέλεχ-α	ε	οιμι	ω	έναι	ὼς
Pluſq; p.	ἐλελέχειν					

Verbi Contracti.

	Indic.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
	Am-o	*a*	*em*	*are*	*ans*
Præſ.	*Mon-eo*	*e*	*eam*	*ere*	*ens*
	Aud-io	*i*	*iam*	*ire*	*iens*
	am-abam		*arem*		
Imperf.	*mon-ebam*		*erem*		
	aud-iebam		*irem*		
	amabo				
1 Fut.	*monebo*				
	audiam				

	Indic.	Imper.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	Τιμ-ῶ	α	ῷμι	ῶ	ᾷν	ῶν
	Φιλ-ῶ	ει	οῖμι	ῶ	εῖν	ῶν
	Χρυσ-ῶ	ου	οῖμι	ῶ	οῦν	ῶν
Imperf.	ἐτίμ-ων					
	ἐφίλ-ουν					
	ἐχρύσ-ουν					

Paradigma Perſonarum.

Verbi Simplicis.

		1	2	3		1	2	3
P. Ind.	S.	*o*	*is*	*it.*	P.	*imus*	*itis*	*unt.*
Imperat.			*e, ito;*	*ito.*			*ite, itote;*	*unto.*

	1	2	3	2	3	1	2	3
ω { Indic.	ω,	εις,	ει.	ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
ω { 2Fut.	ῶ,	εῖς,	εῖ.	εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
ω { Subj.	ω,	ῃς,	ῃ.	ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
Imperat. {		ε,	έτω	ετον	έτων		ετε	έτωσαν
Imperat. {		ον,	άτω	ατον	άτων		ατε	άτωσαν
μι {	οιμι	οις	οι	οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν
μι {	αιμι	αις	αι	αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν
α { Indef.		ας	ε	ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
α { Perf.		ας	ε	ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
ν {	ον	ες	ε	ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
ν {	ειν	εις	ει	ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν

Verbi

Verbi Contracti.

	1	2	3		1	2	3
Præs. Indic.	*o*	*as*	*at*		*amus*	*atis*	*ant*
	eo	*es*	*et*		*emus*	*etis*	*ent*
	io	*is*	*it*		*imus*	*itis*	*iunt*
S.				Pl.			
Imp.		*a, ato;*	*ato*			*ate, atote;*	*anto*
		e, eto;	*eto*			*ete, etote;*	*ento*
		i, ito;	*ito*			*ite, itote;*	*iunto*

	Sing. 1	Sing. 2	Sing. 3	Dual. 2	Dual. 3	Plur. 1	Plur. 2	Plur. 3
Indic. Præs.	ῶ	ᾷς	ᾷ	ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι.
	ῶ	εῖς	εῖ	εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι.
	ῶ	οῖς	οῖ	οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι.
Imperat.		α	άτω	ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν.
		ει	είτω	εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν.
		ου	ούτω	οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν.
Pot.	ῷμι	ῷς	ῷ	ῷτον	ῴτην	ῷμεν	ῷτε	ῷεν.
	οῖμι	οῖς	οῖ	οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν.
Subj.	ῶ	ᾷς	ᾷ	ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι.
	ῶ	ῇς	ῇ	ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι.
	ῶ	οῖς	οῖ	ῶτον	ῶτον	ῶμεν	ῶτε	ῶσι.
Impf.	ων	ας	α	ᾶτον	άτην	ῶμεν	ᾶτε	ων.
	ουν	εις	ει	εῖτον	είτην	οῦμεν	εῖτε	ουν.
	ουν	ους	ου	οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν.

Uni-

Uniformitas omnium Verborum in *-or*

Per

Forma Verbi.

		Ind.	Imp.	Pot.	Inf.
Simplicis.	*Leg-*				*-i*
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*-or*	*-ere*	*-ar*	*-cri*

Per
Indi-

		Sing. 1 2 3	Plur. 1 2 3
Simplicis.	*Leg-*		
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*-or,-eris-ere,-itur*	*-imur-imini-untur*

Impe-

		Sing. 2 3	Plur. 1 2 3
Simplicis.	*Leg-*		
Incontracti.	*Ama-* *Mone-* *Audi-*	*-ere-itor,-itor*	*-imini-iminor,-untor*

& -ομαι Simplicium & Contractorum.

Modos.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό-	-ομαι	-ου	-οίμην	-ωμαι	-εσθαι	-όμενος

Personas
-cativi.

	Sing. 1	2	3	Dual. 1	2	3	Plur. 1	2	3
Λέγ- Τιμά- Φιλέ- Χρυσό-	-ομαι	-η	-εται	-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται

-rativi.

	Sing. 2	3	Dual. 2	3	Plur. 2	3
Λέγ- Τιμά- Φίλε- Χρύσο-	-ου	-έσθω	-εσθον	-έσθων	-εσθε	-έσθωσαν

Conjugatio Verbi in -or & -ομαι.

Paradigma Generale Verbi.

Simplicis. { *Le-gor, -eris; legar; lectus ſum.*
Λέγ-ομαι, -ῃ; λεχθήσομαι; λέλεγμαι.

Contracti. { *Am-or, -aris; -abor; -atus ſum.*
Mon-eor, -eris; -ebor; -itus ſum.
Aud-ior, -iris; -iar; -itus ſum.

Τιμ-ῶμαι, -ᾷ; τιμηθήσομαι; τετίμημαι.
Φιλ-ȣ̃μαι, -ῇ; φιληθήσομαι; πεφίλημαι.
Χρυσ-ȣ̃μαι, -οῖ; χρυσωθήσομαι; κεχρύσωμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

Verbi Simplicis.

	Indic.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Leg-or*	*ere*	*ar*	*i*	*ctus*
Imperf.	*leg-ebar*		*erer*		
1. Fut.	*leg-ar*				*endus*
Perf.	*lectus ſum vel fui*		*ſim vel fuerim*	*eſſe vel fuiſſe*	
Pluſq;p.	*eram vel fueram*		*eſſem vel fu-iſſem*		
2. Fut.			*ero vel fuero*		

	Ind.	Imper.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	λέγ-ομαι	ου	οίμην	ωμαι	εσθαι	όμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
1. Fut.	λεχθήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1. Indef.	ἐλέχθην	λέχθ-ητι	είην	ῶ	ῆναι	είς
2. Fut.	λεγήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
2. Indef.	ἐλέγην	λέγ-ηθι	είην	ῶ	ῆναι	είς
Perf.	λέλε-γμαι	ξο	-γμένος εἴην	ῶ	-χθαι	-γμένος
Pluſq; p.	ἐλελέγμην					
P. p. F.	λελέξ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος

Verbi Contracti.

	Indic.	Imper.	Pot.	Infin.	Part.
	Am-or	*are*	*er*	*ari*	*atus*
Præſ.	*Mon-eor*	*ere*	*ear*	*eri*	*itus*
	Aud-ior	*ire*	*iar*	*iri*	*itus*
	am-abar		*arer*		
Imperf.	*mon-ebar*		*erer*		
	aud-iebar		*irer*		
	am-abor				*andus*
1 Fut.	*mon-ebor*				*endus*
	aud-iar				*iendus*

	Indic.		Imper.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præf.	Τιμ-	ῶμαι	ῶ	ῴμην	ῶμαι	ᾶσθαι	ώμενος
	Φιλ-	οῦμαι	οῦ	οίμην	ῶμαι	εῖσθαι	ούμενος
	Χρυσ-	οῦμαι	οῦ	οίμην	ῶμαι	οῦσθαι	ούμενος
Imperf.	ἐτιμώμην ἐφιλούμην ἐχρυσούμην						
Perf.	τετίμ- πεφίλ- }	ημαι	ησο	ήμην	ῶμαι	ῆσθαι	ημένος
	κεχρύσ-	ωμαι	ωσο	ώμην	ῶμαι	ῶσθαι	ωμένος

Paradigma Perſonarum ;
Verbi Simplicis.

		1	2	3		1	2	3
Pr. Ind.		*or*	*eris, ere*	*itur*		*mur*	*imini*	*untur*
Imper.	S.		*ere, itor*	*itor*	Pl.	*imini*	*iminor*	*untor*
		r	*ris, re*	*tur*		*mur*	*mini*	*ntur*

Sing. 1	2	3	Dual. 1	2	3	Plur. 1	2	3
ομαι	εσαι, η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
όμην	εσο, ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
γμαι	ξαι	κται	γμεθον	χθον	χθον	γμεθα	χθε	γμένοι εἰσὶ
γμην	ξο	κτο	γμεθον	χθον	χθην	γμεθα	χθε	γμένοι ἦσαν
ῶμαι {	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
	ῷ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται

ου, έσθω, &c. ηθι / ητι } ήτω, &c. ξο, χθω, &c. σο, σθω, &c.

Verbi

Verbi Contracti.

	1	2	3		1	2	3
Præſ. Indic.	or	aris, are	atur		amur	amini	antur
	eor	eris, ere	etur		emur	emini	entur
	ior	iris, ire	itur		imur	imini	iuntur
S. Imp.	are,	ator	ator	Pl.		amini, aminor	antor
	ere,	etor	etor			emini, eminor	entor
	ire,	itor	itor			imini, iminor	iuntor
1 Fut.	or	eris, ere	itur		imur	imini	untur

	1, 2, 3	1, 2, 3	1, 2, 3
Indic. Præſ.	ῶμαι, ᾷ, ᾶται	ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον	ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται
	οῦμαι, ῇ, εῖται	ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον	ούμεθα, εῖσθε, οῦνται
	οῦμαι, οῖ, οῦται	ούμεθον, οῦσθον, οῦσθον	ούμεθα, οῦσθε, οῦνται
Imperat.	ῶ, άσθω	ᾶσθον, άσθων	ᾶσθε, άσθωσαν
	οῦ, είσθω	εῖσθον, είσθων	εῖσθε, είσθωσαν
	οῦ, οῦσθω	οῦσθον, ούσθων	οῦσθε, ούσθωσαν
Pot.	ῴμην, ῷο, ῷτο	ῴμεθον, ῷσθον, ῴσθην	ῴμεθα, ῷσθε, ῷντο
	οίμην, οῖο, οῖτο	οίμεθον, οῖσθον, οίσθην	οίμεθα, οῖσθε, οῖντο
Subj.	ῶμαι, ᾷ, ᾶται	ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον	ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται
	ῶμαι, ῇ, ῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον	ώμεθα, ῆσθε, ῶνται
	ῶμαι, οῖ, ῶται	ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον	ώμεθα, ῶσθε, ῶνται
Imp.	ώμην, ῶ, ᾶτο	ώμεθον, ᾶσθον, άσθην	ώμεθα, ᾶσθε, ῶντο
	ούμην, οῦ, εῖτο	ούμεθον, εῖσθον, είσθην	ούμεθα, εῖσθε, οῦντο
	ούμην, οῦ, οῦτο	ούμεθον, οῦσθον, ούσθην	ούμεθα, οῦσθε, οῦντο

Verbum Medium.

Naſcitur ambiguum ex opulento Idiomate Verbum;
Vox Media, Activo & Paſſivo à Schemate, fines
Sumit; ab Activo tamen omnia tempora format.
-Ω *fit* -ομαι; -ον, -όμην; -α & -άμην; -ῶ *poſtulat* -οῦμαι:

Λέγ-λέξ-ω-ομαι. ἔλεγ-ον-όμην. ἔλεξ-α-άμην. λεγ-ῶ-οῦμαι.

Perfectum Medium format nota ſumpta Futuri
Activi alterius: Thematis penultima verſa eſt;
Αι *fit enim* η; ει, οι; *diſſyllabicique Futuri*
Activi breve ε *factum* ο; *velut factum* οι *priùs ex* ει.

φανῶ ex φαίνω πέφηνα, πιθῶ ex πείθω, πέποιθα. λεγῶ, λέλογα.

Perſonæ antedatis conformes ſunt; ſed & -οῦμαι
Ex -έομαι, *tanquam contractum, flectier optat.*
Inde -οίμην, -οῖο *dat &* -ούμενος *ordo Modorum.*
Indefinitum Primum Mandans ab -άμην *dat*
-Αι -άσθω, -ασθον*que*, -άσθων, -ασθε, -άσθωσαν*que.*
Inde -αίμην, -ωμαι, -ασθαι, ἀμένος*que ſequuntur.*
[1] *Tempora prima duo, & cum* [2] *primis prima Futuris*
Indefinita, Activo ferè prædita ſenſu;
Cætera, Paſſivo: vix eſt contrarius uſus.
[3] *At regimen Paſſiva Activum imitata leguntur.*

[1] λέγομαι, ἐλεγόμην. [2] λέξομαι, ἐλεξάμην. [3] Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου, Mat. xxi. 37. ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, Act. xiii. 47. ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι, Act. xv. 22.

Perfectum crebrò Medium, Activum in Thema tranſit;
Nempe κέκληγα, κεκλήγω; -ων, *hinc fingitur ex* -ώς.

Para-

Paradigma Generale.

Λέγομαι,	-η;	λέξομαι;	λέλογα.
Τιμῶμαι	-ᾶ;	τιμήσομαι;	τέτιμα.
Φιλοῦμαι,	-ῆ;	φιλήσομαι;	πέφιλα.
Χρυσοῦμαι,	-οῖ;	χρυσώσομαι.	

Paradigma Temporum & Modorum.

	Indic.	Imp.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	Λέγ-ομαι	ου	οίμην	ωμαι	εσθαι	όμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
1 Fut.	λέξ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1. Ind.	ἐλεξάμην	λέξ-αι	αίμην	ωμαι	ασθαι	άμενος
2. Fut.	λεγ-οῦμαι		οίμην		εῖσθαι	ούμενος
2. Ind.	ἐλεγόμην	λεγ-οῦ	οίμην	ωμαι	έσθαι	όμενος
Perf.	λέλογα	ε	οιμι	ω	έναι	ὼς
Plusq.p.	ἐλελόγειν					

	Sing. 1	Sing. 2	Sing. 3	Dual. 1	Dual. 2	Dual. 3	Plur. 1	Plur. 2	Plur. 3
F.2.	οῦμαι	-ῇ	-εῖται	-ούμεθον	-εῖσθον	-εῖσθον	-ούμεθα	-εῖσθε	-οῦνται
I. 1.	άμην	-ασο vel -ω	-ατο	-άμεθον	-ασθον	-άσθην	-άμεθα	-ασθε	-αντο
Imperat.		-αι,	-άσθω		-ασθον	-άσθων		-ασθε	-άσθωσαν

Verbum Deponens.

Non aliud quàm Paſſivum, Paradigma Latinum eſt; Cum Participiis in utrâvis Voce duobus.

Texitur ex Medio & Paſſivo Schemate Græcum ;
Bis duo dat Medium ; Paſſivum, tempora ſeptem :
Vix Themate ex uno ſe Cognata omnia formant.
Sæpe ſolent Veteres paſſivum inducere ſenſum ;
Præcipuè Participio : idque imitabile cautè.

Comitor. *Juſtin.* dignor. *Cic.* bella matribus deteſtata, parentibus abominatus. *Hor.* Oblita mihi Carmina. *Virg.*

Paradigma Generale.

Sequor -eris, -ar, ſecutus ſum.

Δέχομαι, δέξομαι, δέδεγμαι:
Πυνθάνομαι, πεύσομαι, πέπυσμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Pr.	*Sequ- or*	*-ere*	*-ar*	*-i*	*ſequens*
Imp.	*ſequ -ebar*		*erer*		
F. 1.	*ſequar*				*ſecuturus, ſequendus*
Per.	*Secutus* *ſum* vel *fui*		*ſim* vel *fuerim*	*eſſe* vel *fuiſſe*	
Pl.p.	*eram* vel *fueram*		*eſſem* vel *fuiſſem*		
F. 2.			*ero* vel *fuero*		

Δέχ-

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præf.	Δεχ- / Πυνθάν- ομαι	ȣ	οίμην	ωμαι	εσθαι	όμενος
Imp.	ἐδεχόμην / ἐπυνθανόμην					
1.Fu.	δεχθήσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1.Ind.	ἐδέχθην	δέχθ-ητι	είην	ῶ	ῆναι	είς
Perf.	δέδε- γμαι / πέπυ- σμαι	ξο / σο	γμένος / σμένος είην	ῶ	χθαι / σθαι	γμένος / σμένος
Pl. p.	ἐδεδέγμην / ἐπεπύσμην					
P.p.f.	δεδέξ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1.Fu.	δέξ- / πεύσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
1.Ind.	ἐδεξ- / ἐπευσ- άμην	δέξ- αι / πεῦσ- αι	αίμην	ωμαι	ασθαι	άμενος
2.Fu.	πυθ- ȣ̃μαι		οίμην		εῖσθαι	ȣ́μενος
2.Ind.	ἐπυθόμην	πυθ- ȣ̃	οίμην	ῶμαι	εσθαι	όμενος

Verbum in -μι.

Verbum aliud Linguæ exundantia protulit in -μι,
Ortum ex Contracto; mutatâ -ω *in* -μι, *brevique*
In longam, initioque locatur Iota; ut ἕω *vox*
Format ἵημι, ϛάω-*que* ἵϛημι. *Sed ingeminatur*
Simplex consona prima per ι, *anteïensve liquentem;*
Aspera fit tenuis, venit unde τίθημι, δίδωμι
Ex θέω *atque* δόω. *Duo tempora deinde sequuntur;*
Nempe Imperfectum à Thematis -μι *refingitur in* -ν.
Ex Imperfecto duplicatio dempta secundum
Parturit Indefinitum Activum: inde recusum
Ex -μι -μαι, *ex* -ν -μην *formatur voce sequenti.*
Præceditque brevis penultima primitiva.
Nil sibi præfigi Thema Hyperdissyllabon optat,
Indefinitum neque vult nisi ab -ωμι *secundum.*
Cætera sunt censenda Barytona tempora, verbo
Sumpta ex desueto, quod, in -ω *redeunte* -μι, *versâ*
Inque brevem longâ, duplicatio dempta reponit.
Indefinitum primum ἧκα *&* ἔθηκα *&* ἔδωκα
Perfecti κ *habet pro* σ *formante Futurum.*
Simplicia in Monstrante Modo ferè clausa quiescunt:
Subjunctivum adhibent tamen his sua prima Futura.
Per reliquos nonnulla Modos compôsta vagantur.

θήσω τεθήσομαι, ἔθηκα, ἐτέθην, ἔθην, ἐθέμην, θῆσαι, Nazian. Poem. 61. v. 295. θέσσαντο, Pind. Nem. Od. 5. Ant. 2. καταθηκάμενος Pind. Ol. Od. 6. Ep. 2.

Próque τέθηκα τέθεικα *venit, próque* ἧκα *fit* εἷκα.
Hoc genus, innumera est Verborum copia; manca
Perfecto medio, Indefinitoque secundo
Passivo; pariterque secundo omni orba Futuro.
Integra sola ab -άω *tantùm una aut altera forma est.*

Personæ

Perſonæ Activæ.

Perſona ex -μι ſecunda facit -ς, tertia ſed -σι.
Primum extra numerum capitur penultima Verbi
Deſueti, numeroque Modi Mandantis in omni.
Tertia pluralis facit -ᾶσι vel -εῖσι vel -οῦσι.
ἵςα -τον -μεν -τε -θι. ἱςᾶσι. τιθεῖσι. διδοῦσι.
Indefiniti manet ultima longa ſecundi
Activi: excipe ἔθην & ἔδων, ſimul ἱῶ; tria tantùm.
Ex -μι, vel ex -ν, ſe format Mandans Modus in -θι.
Pro -θι ſed hæc duo bis ponunt -ς, θὲς, σχὲς, ἕς, & δός.
Inde -αίην -είην -οίην tripla forma Potentis.
Tertia pluralis per & -εν formatur ab -ησαν. θεῖεν Ιλ. δ.364.
Ω Subjunctivi contracto fine movetur,
Et per Perſonas manet invariabile ab -ῶμι;
Factum at ab -ῆν parit -ῆ, fines niſi -μεν -σι ſequantur.
-ναι format, præeunte brevi triplice, Infinitum.
Indefinito penultima longa ſecundo eſt.
Hæc θεῖναι, δοῦναι, diphthongus format, & εἶναι.
Participia -ὰς -εὶς -οὺς formant Præſentia fines.
Indefinita hinc duplicatio dempta reformat.

Perſonæ Paſſivæ & Mediæ.

Regula Perſonas format generalis, ut antè,
Ex -μαι -μηνque; brevis præiens manet invariata.
Ex -μαι -μηνve -σο fit, tunc -μην, -μαι, -σθεque, -μενοςque:
Tripla præit diphthongus αι ει οι -μηνque Potentis.
Séque per ᾶ, ῖ, ῶ penultima flectit in -ῶμαι;
Ante tamen liquidam μ vel ν non variatur.
Corripitur longa Activæ penultima Vocis
Voce in Paſſivâ; penultima longa Futuro

Sola

Sola manet Medio, Indefinitoque priori.
Perfectum quoque in -εικα alienum -ει servat in -ειμαι.
Præsentis penitus formam Perfecta sequuntur,
Perque Modos omnes, per Personasque Modorum.
Ausi Contractum Thema sunt duplicare Poetæ;
A δοω ut διδόω venit, unde [1] *διδοῖσ-θα,* [2] *διδοῖque.*
Hinc tres in numero [3] *primo Imperfecta creârunt*
Personas ita [4] *contractas; pluraliter unam:*
Personamque Modo simul in [5] *Mandante secundam.*
Par aliquando Modo Contractio in [6] *Infinito.*
Indè [7] *Futurum etiam ex διδόω deductile primum.*

[1] Ἰλ. ί. 164. τ'. 270. [2] Eust. 744. 18. [3] ἐτίθει, 2 Cor. iii. 13. [4] ἐτίθουν Act. iii. 2. [5] ἀνάστα, Act. xii. 7. ἐπιτίθει, 1 Tim. v. 22. δίδου, Theoc. Id. 1. 143. pro quo δίδοι Doricè. Pind. Ol. Od. 1. Ep. 3. vide Schol. [6] διδοῦν, pro quo διδῶν Doricè. Theoc. Id. 29. 9. [7] διδώσομεν, Hom. Ὀδ. ν'. 358. διδώσειν, Ὀδ. ώ. 313. συνιστῶν, 2 Cor. x. 18.

Vox Activa.

Paradigma Temporum Principalium.

Ἵστημι	στήσω	ἕστηκα.
Τίθημι	θήσω	τέθεικα.
Δίδωμι	δώσω	δέδωκα.

Paradigma Temporum differentium à Barytonis.

	Ἵστημι		ἵστην		ἔστην.
Præs.	Τίθημι	Imperf.	ἐτίθην	Ind. 2.	ἔθην.
	Δίδωμι		ἐδίδων		ἔδων.

Para-

Paradigma Temporum & Modorum.

	Indic.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præf.	Ἵσ- ημι	-αθι	αίην	-ῶ	-άναι	-ὰς
Imp.	ἵστην					
Ind. 2.	ἔστην	στῆθι	σταίην	στῶ	στῆναι	στὰς
Fut. 1.	στήσ- ω		-οιμι		-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔστησ- α	στῆσ-ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας
Perf.	ἕστηκ- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
Plusq; p.	ἑστήκειν					
Præf.	Τίθ- ημι	-ετι	-είην	-ῶ	-έναι	-εὶς
Imp.	ἐτίθην					
Ind. 2.	ἔθην	θὲς	θείην	θῶ	θεῖναι	θεὶς
Fut. 1.	θήσ- ω		-οιμι	-ω	-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔθηκα					
Perf.	τέθεικ- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
Plusq; p.	ἐτεθείκειν					
Præf.	Δίδ- ωμι	-οθι	-οίην	-ῶ	-όναι	-οὺς
Imp.	ἐδίδων					
Ind. 2.	ἔδων	δὸς	δοίην	δῶ	δοῦναι	δοὺς
Fut. 1.	δώσ- ω		-οιμι	-ω	-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔδωκα					
Perf.	δέδωκ- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
Plusq; p.	ἐδεδώκειν					

Paradigma Perſonarum.

		Sing. 1	Sing. 2	Sing. 3	Dual. 2 3	Plur. 1	Plur. 2	Plur. 3
	Ἵς-	ημι	ης	ησι	α-			ᾶσι
Præſ.	Τίθ-	ημι	ης	ησι	ε-τον-τον	μεν	τε	εῖσι
	Δίδ-	ωμι	ως	ωσι	ο-			ȣ̃σι
	ἵς-	ην	ης	η	α-			
Imp.	ἐτίθ-	ην	ης	η	ε-τον-την	μεν	τε	σαν
	ἐδίδ-	ων	ως	ω	ο-			
	ἔς-	ην	ης	η	η-			
In. 2.	ἔθ-	ην	ης	η	ε-τον-την	μεν	τε	σαν
	ἔδ-	ων	ως	ω	ο-			
Impe-	rativi.							
		ἵςα-	θι					
Præſ.		τίθε-	τι					
		δίδο-	θι					
				τω	τον-των		τε	τωσαν
		ςῆ-	θι					
In. 2.		θὲ-	ς					
		δὸ-	ς					
Poten-	tialis.							
	ἱςαί-							
Præſ.	τιθεί-							
	διδοί-							
		ην	ης	η	ητον-ήτην	ημεν	ητε	εν
	ςαί-							
In. 2.	θεί-							
	δοί-							
Sub-	junctivi.							
	ἱς-	ῶ	ᾷς	ᾷ	ᾶ-		ᾶ-	
Præſ.	τιθ-	ῶ	ῇς	ῇ	ῆ-		ῆ-	
	διδ-	ῶ	ῷς	ῷ	ῶ-		ῶ-	
					τον-τον	ῶμεν		τε ῶσι
	ςῶ		ςῇς	ςῇ	ςῆ-		ῆ-	
In. 2.	θῶ		θῇς	θῇ	θῆ-		ῆ-	
	δῶ		δῷς	δῷ	δῶ-		ῶ-	

Vox Passiva.

Paradigma Generale.

Ἵσταμαι σταθήσομαι ἕσταμαι.
Τίθεμαι τεθήσομαι τέθειμαι.
Δίδομαι δοθήσομαι δέδομαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.		Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Pr.	Ἵστ-	αμαι	ασο	αίμην	ῶμαι	ασθαι	άμενος
Imper.	ἱστάμην						
Fut. 1.	σταθήσ-	ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Ind. 1.	ἐστάθην		στάθ-ητι	είην	ῶ	ῆναι	είς
Perf.	ἕστ-	αμαι	ασο	αίμην	ῶμαι	άσθαι	αμένος
Pl. q. p.	ἑστάμην						
P. p. F.	ἑστάσ-	ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Pr.	Τίθ-	εμαι	εσο	είμην	ῶμαι	εσθαι	έμενος
Imper.	ἐτιθέμην						
Fut. 1.	τεθήσ-	ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Ind. 1.	ἐτέθην		τέθ-ητι	είην	ῶ	ῆναι	είς
Perf.	τέθ-	ειμαι	εισο	είμην	ῶμαι	εῖσθαι	ειμένος
Pl. q. p.	ἐτεθείμην						
P. p. F.	τεθείσ-	ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Pr.	Δίδ-	ομαι	οσο	οίμην	ῶμαι	οσθαι	όμενος
Imper.	ἐδιδόμην						
Fut. 1.	δοθήσ-	ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
Ind. 1.	ἐδόθην		δόθ-ητι	είην	ῶ	ῆναι	είς
Perf.	δέδ-	ομαι	οσο	οίμην	ῶμαι	όσθαι	ομένος
Pl. q. p.	ἐδεδόμην						
Pl. p. F.	δεδόσ-	ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος

Vox Media.

Paradigma Generale.

Ἵςαμαι	ςήσομαι	ἐςάμην.
Τίθεμαι	θήσομαι	ἐθέμην.
Δίδομαι	δώσομαι	ἐδόμην.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Infin.	Part.
Pr.	Ἵς -αμαι	ασο	αίμην	ῶμαι	ασθαι	άμενος
Im.	ἱςάμην					
I. 2.	ἐςάμην	ςάσο	ςαίμην	ςῶμαι	ςάσθαι	ςάμενος
F. 1.	ςήσ- όμαι		οίμην		εσθαι	όμενος
I. 1.	ἐςησ-άμην	ςῆσ-αι	αίμην	ωμαι	ασθαι	άμενος
Pr.	Τίθ- εμαι	εσο	εῖμην	ῶμαι	εσθαι	έμενος
Im.	ἐτιθέμην					
I. 2.	ἐθέμην	θέσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος
F. 1.	θήσ- ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
I. 1.	ἐθηκάμην					
Pr.	Δίδ- ομαι	οσο	οίμην	ῶμαι	οσθαι	όμενος
Im.	ἐδιδόμην					
I. 2.	ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δῶμαι	δόσθαι	δόμενος
F. 1.	δώσ-ομαι		οίμην		εσθαι	όμενος
I. 1.	ἐδωκάμην					

Perſonas ex Barytono Paradigmate formes.

Verbum Imperſonale.

Verbum Imperſonale inflectit tertia ſolùm
Singula; Perſonis tamen omnibus una cohæret.
Tertia * Pluralis cum Nomine congruit olim.

* Signa, quæ oportent. Ter. And. Act. 3. Sc. 2.

Verba

Verba Activa creant Neutro non paucula ſenſu,
Ut confert; formæ & Paſſivæ, ut fertur; & orta
Plurima ſunt Neutris Paſſivi finis, ut itur.
Oportet, oportebat, &c. χρὴ, ἐχρῆν, &c.

Heteroſtoichia Verbi Simplicis in Perfecto.

Conſona mutatur: -go, -cto, vel -ho vertitur in -xi;
Junge quibus coquo, dico, duco, ſtruo, fluo, vivo:
Deme leg-o, -i. Tria, ſpargo, mergo, tergo; ſed octo,
Claudo, lædo, ludo, plaudo, divido, rado,
Rodo, trudo, ſolent -go, vel -do, reddere per -ſi.
Mitto miſi. Uro, gero, cedo, premo geminant ſ.
-Po dat -pſi: & duo, nubo, ſcribo; & quatuor in -mo,
Como, demo, promo, ſumo ita flectere malunt.
Græca Futuri in Perfectum converſa Latinum.
Litera, -ξω, -ψω, -σω; -xi, -pſi, -ſi: mutua forma eſt.

-Sco, -no, -vi faciunt; noſco ut novi, ſino ſivi.
Sperno ſolet ſprevi, ſterno ſibi poſcere ſtravi.
Vocalem -i mutant pauca hæc Perfecta ſupremam.
-I fit -uï poſt l ſimplex: pariter fremo, pinſo,
Sterto, gemo, ſtrepo, texo, tremo, vomo, -uï ſibi formant.
Pono vult poſui; genui, à geno, ſumere gigno:
Vult & -uï rapio, ſapio; & meto meſſui habere.
Hæc -ivi pariunt, arceſſo, capeſſo, laceſſo,
Et cupio, peto: quæro quæſivi; tero trivi.
Conſona ſæpe perit; Vocalis prima novatur.
Findo, fundo, linquo, ſcindo, vinco, ſuum n;

Rumpo m perdit: frango vult reddere fregi;
Quin & ago, capio, facio, jacio, e parit ex a.
Verba duas tredecim gaudent geminare priores;
Qualia ſunt hæc; curro, poſco, pendo, tendo;
A diſco didici, pupugi dat litera dempta
A pungo; at tetigi à tango, à pello pepulique.
Cum medio i cado dat cecidi, cædoque cecîdi,
Atque cano cecini; medium e ſibi fallo fefelli,
Et pario peperi ſumit. Fit ſiſto ſtitique.
Syllaba negligitur dupla raró; ut, *retia tendi.*
Plurima contractæ formæ uti ſimplice gaudent:
Ex -ao contracto, lavo vult lavi, & juvo juvi.
At crepo,-ui; domo-ui; frico-ui; mico-ui; plico-ui vult:
Sic ſeco-ui; ſono-ui; tono-ui; veto-uique; necoque
Non renuit necui, ſed amat formare necavi,
Conſona in his, do, ſto, repetita dedique, ſtetique.
Ex -eo fit -veo -vi. Fleo, vel neo, parturit -evi;
Prandeo, vel ſedeo, video, vertunt -deo per -di;
Pendeo habere pependi, mordeo vultque momordi;
Spondeo habere ſpoſpondi, tondeo vultque totondi.
Conſona ſe mutat; -geo ut impurum, cadit in -ſi.
Augeo, frigeo, lugeo, luceo, flectitur in -xi
Ardeo, rideo, ſuadeo, amant -deo vertere per -ſi:
Hæreo & hæſi, & mulceo mulſi, & torqueo torſi,
Vult maneo manſi, jubeo vult flectere juſſi.
Ex -io perditur -i; ut venio format ſibi veni.
Impurum -cio fit -ſi; ſed poſt n, -cio fit -xi;
Sarcio ſic ſarſi format, ſic vincio vinxi.
Haurio item hauſi, ſentio ſenſi, ſepio ſepſi:
Amicio amicui: ſalio ſalto ſalii dat.

Heteroſtoichia Verbi Compoſiti.

Mutatur vocalis a quàm multis in e; carpo,
Fallo, etiam ſcando, ſpargo, pario; patro, capto,
Arceo, jacto, ſacro, lactóque, & farcio; damno,
Tracto; prædamnó deme, & pertracto, retracto.
Partior, & gradior: priſca & duo, cando, fatiſcor.
Juro, dejero, pejero; ſic halo dare anhelo,
Mando-as commendo, patior dare perpetior vult.
Prima etiam Thematis vocalis ſe per i mutat;
Cædo, lædo, quæro, cado, rapio, cano, tango,
Et ſapio, ſtatuo; atque egeo, lateo, taceoque,
Et teneo; & ſalio: atque habeo, ſi demitur unum
Poſthabeo; ſed diſpliceo à placeo additur unum.
Hæc ago, emo, capio, frango, jacio, premo, pango,
Atque rego; ſedeo; priſca & lacio, ſpecioque;
Et fateor; cum præpoſito & facio: omnia primam
Vocalem Thematis, non Perfecti, per i mutant.
Adde lego; ſi non præeat per, præ, re, ſub, aut trans.
Aufer ab his compôſta; ſuperſedeo, coemoque,
Circumago, cogo, dego, perago, ſatagoque,
Oppango circumpango, depango, repango.
Syllabicum abjiciunt pergo ſurgo Thematis re.
Quod tamen in Perfecto, & pergo & ſurgo, reſumunt.
A calco, ſalto compôſta per u variant a:
Excludunt a ſed ex cauſo, quatio, lavo, claudo:
Cludo tamen legitur. Natum à plaudo o facit ex au.
At relavo, applaudo retinent ſibi ſimplicis uſum.

Heteroſtoichia Perfecti in Compoſito.

Simplicis aufertur geminatio; deme creata
A diſco, poſco, à cano natum, ut concino, verbum

Se per -ui, ſic compeſco, diſpeſcoque flectunt.
A pungo compôſta ſolent adſciſcere punxi.
A lego, ſic intelligo, diligo, negligo, -lexi.
A ſto nata ſtiti dant, à do flecte -didíque;
Flecte -dedi venun- peſſun- circun -do, ſatis -do.

Infinitivi Simplicis & Compoſiti.

Flectitur ex orior modus Infinitus oriri.

Heteroſtoichia
Augmenti & Temporum Græcorum,

Sunt, quibus initio augmentum eſt defectile; ut [1] ἄω:
Crebriùs in [2] *Pluſquam-perfecto augmenta ſilentur.*
Poſt [3] δὺς *&* [4] εὖ *media in verbo ſolet auctio poni.*
Pauca modos retinent augmentum verba per [5] *omnes.*

[1] ἄεν, Apollon. Ἀργοναυτ. 2. [2] πεποιήκεισαν, Marc. xv. 7. δεδώκει, ib. xiv. 44. [3] δυσηρεστοῦντο, Polyb. l. 3. [4] εὐηργέτησα, Ariſtoph. Plut. vide Heb. xi. 5. [5] εἰπὲ, Mat. xviii. 17. εἴποι, Dem. εἴπω, Mat. ii. 13. εἰπεῖν, Heb. vii. 9. εἰπὼν, Joh. xx. 20.

Ex diphthongis ει, αι, ι *demitur ante liquentem;*
Demptum ex ει *ſed* ι *prima Indefinita reſumunt:*
Deque Futuro α *per* η, *aut* ῃ, *extendere gaudent;*
Sic Thematis vertunt ε *per* ει, νεμῶ *ut ſit* ἔνειμα.
Prima Futura, Indefinitaque prima reponunt
*Ex -*μῶ *Activo Paſſivum -*ηθήσομαι, -ήθην.

σπείρω σπερῶ ἔσπειρα, ψάλλω ψαλῶ ἔψηλα, φαίνω φανῶ ἔφηνα, νέμω νεμῶ ἔνειμα, νεμηθήσομαι ἐνεμήθην.

Καίω *vult* καύσω, κλαίω *ſe flectere* κλαύσω:
*Multa à -*ζω *in -*ξω; *pauca in -*γξω, *flectier optant;*
*Quædam per -*σω *&* ξω; *à -*σσω *paucula per -*σω.

Κράζω κράξω, κλάζω κλαγξω, πλάζω πλαγξω, ἁρπάζω ἁρπάσω & ἁρπάξω, πλάσσω πλάσω.

Crebra ſecundi etiam mutatio facta Futuri eſt:
Η, α, αυ, αι, ε, *vult Thematis penultima verti*

Per

Per brevem α: *se simul* ου *in* ο, & ευ *in* υ; & ει *in* ι *mutat.*
E quibus illæsum suum ε *quædam in* α *vertere nolunt.*

λήθω λαθῶ, τρώγω τραγῶ, παύω παῶ, καίω καῶ, τρέπω τραπῶ, ἀκούω ἀκοῶ, φεύγω φυγῶ, λείπω λιπῶ; *sed* λέγω λεγῶ, βλέπω βλεπῶ, φλέγω φλεγῶ, &c.

Ante tamen liquidam ει, *cùm sint dissyllaba verba,*
Verti in α *vult; sed, quando trisyllaba, vult in* ε *verti:*
Perfectum Activum suum & ει *&* ε *conjugat æquè:*
Sic Perfecta etiam Passiva, Futuraque prima
Formant ει *vel* ε, *quæque his sunt cognata duobus.*

σπείρω σπαρῶ, ἔσπαρκα ἐσπάρκειν, ἔσπαρμαι ἐσπάρμην, σπαρθήσομαι ἐσπάρθην; ἐγείρω ἐγερῶ, ἤγερκα ἠγέρκειν, ἤγερμαι ἠγέρμην, ἐγερθήσομαι ἠγέρθην; στέλλω, σταλῶ, ἔσταλκα, ἔσταλμαι.

At verbo in -ζω, -σσω, *primo formata Futuro*
Per -σω, -ξω *faciunt* -δῶ, -γῶ *formata secundo.*

φράζω -σω -δῶ, ὀρύσσω -ξω -γῶ.

Undecies quoque bina Futuri elementa secundi,
Β, Φ, *sumuntur pro* π *tenui,* ἀντίστοιχα.

Β βλάπτω, καλύπτω, κρύπτω, βῶ. Φ ἅπτω, βάπτω, δρύπτω, θάπτω, θρύπτω, ῥάπτω, ῥίπτω, σκάπτω, -φῶ.

Omnia in -ίνω, *aut* -είνω, *dissyllaba tollunt*
Ν *medium ex Perfecto: & plurima flexa per* -ηκα
Vocalem cupiunt Perfecto extrudere primam,
Passivoque Futuro primo & utroque creatis;
Ν *tamen abreptum revocant aliquando Poetæ.*

κρίνω κέκρικα κριθήσομαι ἐκρίθην, τείνω τέτακα ταθήσομαι ἐτάθην, τέμνω τέτμηκα τμηθήσομαι ἐτμήθην, ἐκρίνθην.

Ευ *suum* ε, *Perfecti Passivi ante-ultima, crebrò*
Abjicit: -αίνω, -ύνω, *vult* -νω *reddere per* -σμαι.

φεύγω πέφυγμαι, φαίνω πέφασμαι, μολύνω μεμόλυσμαι.

Paucula in -ω *purum, sua cùm penultima longa est,*
Σ *capiunt; sua cùm brevis est,* σ *pauca recusant;*
Sunt, quæ σ *capiunt renuuntque, biformia verba.*

ἀκούω ἤκουσμαι. δέω δέδεμαι. κλείω κέκλεισμαι & κέκλειμαι.

Ex -ε- τρέπω, τρέφω, *atque* στρέφω *flectuntur in* -αμμαι

τέτραμμαι, τέθραμμαι, ἔστραμμαι.

Primum ſæpe Futurum, & ſæpiùs inde profectum
Indefinitum in -θην eſt, quod perdit, & eſt quod
Sumit σ; *quod &* η *in* ε *vertit; &* η *vel* ε *format.*

ἐσώθην, ἐμνήσθην, ἐῤῥώσθην. εὑρέθην, ἡρέθην, ἐσχέθην, ἐῤῥήθην & ἐῤῥέθην.

Verba ex contractis quædam averſantia longam;
Ut τελέω, ἀρόω: *in -άω quibus anteit aut* ε,
Aut ι, *&* λ *vel* ρ *purum; dat lectio plura.*

γελάω, ὁράω, ἐάω. ποπιάω. θλάω. κλάω -άσω.

Formant -εύσω pauca, θέω*que,* νέω*que,* πλέω*que,*
Et πνέω, *&* ῥέω, *atque* χέω. *Diſſyllaba verba*
Præter in ει *perrarò ab -έω contracta leguntur.*

πλεῖν, Act. xxvii. 2. πλεόντων, Luc. viii. 23. χῶν, Herodot. 42. 8.

Perfectum inter ſe variant primumque Futurum
Η *&* ε; *ut in duplici verbo* καλέω*que,* δέω*que;*
Paſſivo, brevis huic, redit illi longa, futuro.

καλέω καλέσω κέκληκα, κληθήσομαι. δέω δήσω δέδεκα, δεθήσομαι.

Verba in -άω & -έω, contracto ω *prævia ſi ſit*
Conſona, Perfectum Medium Exactumque Futurum
Agnoſcunt: ſi vocalis ſit prævia, neutrum.
At contracta carent in -όω verba omnia utroque.

Verbum in -υμι & -σκω.

Duplicis Heteroſtoicha characteriſtica verbi eſt;
Uſu quod crebro fines -υμι poſtulat, aut -σκω.
Vertier -ω vult per -μι, quod ex -ύω venit; -ω ſed
Plexile conduplicat ſibi ν: *Thema penè vetuſtum eſt.*

ζευγνύω ζεύγνυμι, κεράω κεράννυμι, κορέω κορέννυμι.

Verbum in -σκω, ante -ω contractile, σ *capit &* κ.

γηράω γηράσκω.

Producta & rarò brevis eſt; in ι *migrat* ε, *ſic* ο,

γνόω, γιγνώσκω.

Εὑρέω εὑρίσκω, ἁλέω *ceu format* ἁλίσκω.

Finis

Finis queis -υμι, verba modis ſunt manca duobus,
Poſſibili, & Subjunctivo: ferè cuncta ſed in -σκω
Integra ſunt, ſimile & Themati in -μι gerentia ſignum
Augmenti; Indefinitumque imitata ſecundum.
γιγνώσκω ἔγνων à γνῶμι.
Cætera ſuppeditat Thema in -ω, quo manat utrumvis,
Pro -ννυμι ſi redit ω: pereunt ſervilia σ, κ.
At -σκω, diviſis σ, κ, ſua tempora format;
Et redit in Perfecto eadem brevis, inque Futuro:
ζεύγνυμι à ζεύγω, ζεύξω. ἀρέσκω ab ἀρέω ἀρέσω.
Tranſpoſitis σ κ, nonnullis datque Futurum.
ἀλύσκω, βρώσκω, διδάσκω, θνήσκω -ξω.

Verbum in -υμι.

Vox Activa.

PARADIGMA Generale.

Ζεύγνυμι, ζεύξω, ἔζευξα.

PARADIGMA Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præſ.	Ζεύγν-υμι	υθι			-ύναι	-ύς
Imperf.	ἐζεύγνυν					
Fut. 1.	ζεύξ- ω		-οιμι		-ειν	-ων
In. 1.	ἔζευξ- α	ζεῦξ-ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας

PARADIGMA Perſonarum.

	Sing. 1	Sing. 2	Sing. 3	Dual. 2	Dual. 3	Plur. 1.	Plur. 2	Plur. 3
Pr.	ζεύγν-υμι	-υς	-υσι	-υτον	-υτον	-υμεν	-υτε	-ῦσι
Imp.	ἐζεύγν-υν		-υ		-ύτην			-υσαν.
Impe. Pr.		ζεύγν-υθι	-ύτω	-υτον	-ύτων		-υτε	-ύτωσαν

Vox Passiva.

Paradigma Generale.

ζεύγνυμαι, ζευχθήσομαι, ἔζευγμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præs.	ζεύγν- υμαι	-υσο			-υσθαι	ύμενος
Imp.	ἐζευγνύμην					
F. 1.	ζευχθήσ-ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
In. 1.	ἐζεύχθ- ην	-ητι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-είς
Perf.	ἔζευ- γμαι	-ξο	-γμένος εἴην	ὦ	-χθαι	-γμένος
In. 2.	ἐζύγ- ην	-ηθι	-είην	-ῶ	-ῆναι	-είς

Paradigma Personarum.

Indic.	Sing. 1 2 3	Dual. 1 2 3	Plur. 1 2 3
Præs.	ζεύγνυ-μαι-σαι-ται	-μεθον-σθον -σθον	-μεθα-σθε -νται
Imp.	ἐζευγνύ-μην-σο-το	-σθην	-ντο
Imp. Præs.	ζεύγνυ-σο-σθω	-σθον-σθων	-σθε-σθωσαν

Vox

Vox Media.

Paradigma Generale.

Ζεύγνυμαι, ζεύξομαι, ἐζευξάμην.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præſ.	Ζεύγν-υμαι	-υσο			-υσθαι	-ύμενος
Imp.	ἐζευγνύμην					
F. 1.	ζεύξ- ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
In. 1.	ἐζεύξ-άμην	-αι	-αίμην	-ωμαι	-ασθαι	-άμενος

Sola Indefinita, Biſyllabi in -ῦμι, leguntur.
Ind. 2. Ἔδυν, δῦθι, δυῶαι, δύς. *à* δῦμι *obſoleto.*

Verbum in -σκω.

Paradigma Generale.

Γιγνώσκω, γνώσω, ἔγνωκα.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præſ.	Γιγνώσκ -ω	-ε	-οιμι	-ω	-ειν	-ων
Imp.	ἐγίγνωσκον					
Fut. 1.	γνώσ- ω		-οιμι		-ειν	-ων
Ind. 1.	ἔγνωσ- α	γνῶσ-ον	-αιμι	-ω	-αι	-ας
Perf.	ἔγνωκ- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ὼς
Pluſqp.	ἐγνώκειν					
Ind. 2.	ἔγνων	γνῶθι	γνοίην	γνῶ	γνῶναι	γνὺς

Cætera more Barytonorum.

Heteroſtoichia Reduplicationis in -μι

Augmentum per ε, *vel per* ι *cum* μ, *ſumptile paucis.*
[1] Τέτλαθι, [2] πιμπλᾶσι: *& nullum optant pauca, utì* [3] φημί.
Ponit & aſſumit ſibi κλῦμι; *ut,* [4] κέκλυτε, [5] κλῦθι.

[1] Ιλ. α'. 586. [2] Ιλ. φ'. 23. [3] Ιλ. β'. 129. [4] Ιλ. δ'. 5. [5] Ιλ. α'. 37.

PARTICIPIUM.

Part'cipium genere & quaſi Nomen flexile caſu eſt;
Sæpe etiam augetur gradibus pro Nomine ſumptum,
aman-s-tior-tiſſimus. lect-us-iſſimus.
Motum habet à verbo, varii cum temporis uſu.
Vocis ſunt utriuſque duo; unum utrinque Futurum;
Actio ſed Præſens, Perfectum Paſſio novit,
Part'cipium non pauca creant Neutralia trinum.
dol-eo-ens-iturus-endus.
Præſens Part'cipium Thematis de fine creatur;
-O parit -ens, ſed -ao aut -eo contractè parit -ans, -ens,
Format -io ſibi -iens. Præſens facit inde Futurum
Paſſivum in -dus, -s facto -dus; amans ut amandus.
Perfectum verbi Activi duo cætera format;
Scilicet in -tus Perfectum; in -turuſque Futurum.
Sunt verbi orta ab origine neutrius in -dus, & in -tus.
pigendus, *Ovid.* titubatus, *Virg.*
Barbara Grammaticæ vox, nullis cognita linguis,
Queis ſolis legitur, non intellecta Latinis;
Excidat è manibus puerorum aliquando, Supinum:
Nil aliud, quàm Verbi ortum de ſtemmate Nomen,
Præpoſiti Elleipſis, lex & Derivatorum,
Indicat; ut ſpectatum eo, venatuque revertor,
Præpoſito orba ſuo phraſis utraque; Quin, eo ludos
Spectatum, quaſi apud Plautum, ſpectatio ludos.
Quid iſtum tibi tactio eſt? *Plaut.*
Nec Modus eſt, nec Tempus in hoc, nec Copula vocum
Contexto in ſermone: Tria hæc ſignacula Verbi.

For-

Formatio Participii in -tus.

-I fit -tus; dempto u; redit a; geminatio nulla eſt;
Ici, ictus; ſcivi, ſcitus; tetigi quoque tactus.
G, q, x prope -tus migrat in c; legi utì lectus.
linquo liqui lictus, tego texi tectus.
Perditur u, x, ſervilis; radix manet; ut fit
De caveo cavi cautus; de texoque textus.
At perit in foveo, moveo, voveo, juvo, radix.

Heteroſtoichia Participii.

Conſona Part'cipii interdum poſtrema novatur.
-Di, -li, -ri, vel -ſi format -ſus: quinque duplant ſ;
Nempe fidi, fodi, miſi, ſedique, ſcidique.
Pulſus item à pepuli, à peperi dat regula partus.
Poſt p, -ſi format -tus; ſic fit ab uro, gero -tus;
Sic indulgeo, torqueo; fulcio, farcio, ſarcio.
Fingo, mingo, pingo, ſtringo, rejiciunt n.
A -cto -xi fit -xus; fluo, fluxus; figoque fixus.
Vocalem interdum penultima Syllaba mutat;
Ex -ui -itus venit; ut domo, -itus: ſed Regula princeps
Excludit rapio, occulo, conſulo, texo; fricoque,
Atque ſeco; doceo, teneo; amicio, ſalioque.
Verto vult verſus; paſtus paſco, haurio & hauſtus,
Torreo toſtus habet, colo cultus, emoque dat emptus;
Siſto ſtatus, datus & do, ſepelióque ſepultus.

For-

Formatio Participii Compoſiti.

Sic ſua Compoſitum, ut Simplex, perfecta reponit ;
Inſperſus ſolet inſpergo, ut ſpargo dare ſparſus ;
Inficio infeci, ſimul infectus ſibi format.

Heteroſtoichia Participii Compoſiti.

Diverſam à propriâ, vocalem ſimplicis optant
Hæc ab ago, frango, pango, vel tango creata ;
A facio, niſi ubi præpoſitio ante locetur.
Flecte -didi, -ſevi, -ſtiti, -itus ; nata ex do, ſero, ſto.
Noſco duo pariter per i, cognitus, agnitus, edit.
Hæc vocalem i, cano, rapio, teneo, per e mutant ;
At ſalio -ſultus ſibi vult ; adoleſco & adultus :
Eneco & enectus ; neco ſed formare necatus.
Part'cipium Græci ferè ab omni tempore formant.
Activum -ων, -ας, -ὼς, -οὺς, -ὺς : *Paſſivum* -ος : *utrumque*, -εὶς.

Declinatio Participii.

-Ens ſe flectit ; ut amens : -us ſe flectit ; ut albus.
S.N.V. *Legen-s.* G.*-tis.* *D.-ti.* Ac.*-tem & -s.* Ab.*-te vel -ti.*
P.N.A.V. *-tes -tia.* G. *-tium.* D. Ab. *-tibus.*
S. N. *Lect -us -a -um.* G. *-i -æ -i*, &c.

Decli-

Græcorum Declinatio Participii.

		NV.			G.			
-ας	λεξ	-ας	-ασα	-αν	-αντος	-άσης	-αντος,	&c.
-ος	λεγόμεν	-ος	-η	-ον	-ȣ	-ης	-ȣ,	&c.
	λέγ	-ων	-ȣσα	-ον	-οντος	-ȣ́σης	-οντος,	&c.
-ων	λεγ	-ὼν	-ȣ̃σα	-ὸν	-όντος	-ȣ́σης	-όντος,	&c.
	λεγ	-ῶν	-ȣ̃σα	-ȣ̃ν	-ȣ̃ντος	-ȣ́σης	-ȣ̃ντος,	&c.
	τιμ	-ῶν	-ῶσα	-ῶν	-ῶντος	-ώσης	-ῶντος,	&c.
-ὼς	λελεχ	-ὼς	-υῖα	-ὸς	-ότος	-υίας	-ότος,	&c.
-εὶς	λεχθ	-εὶς	-εῖσα	-ὲν	-έντος	-είσης	-έντος,	&c.
-ȣ̀ς	διδ	-ȣ̀ς	-ȣ̃σα	-ὸν	-όντος	-ȣ́σης	-όντος,	&c.
-ὺς	ζεύγν	-ὺς	-ῦσα	-ὺν	-ύντος	-ύσης	-ύντος	&c.

Ut rectum, flectunt ſic, præter -ος, omnia quintum.
Syncope fœmineum ſolet -ὼς variare per -ῶσα.

ἑστηκὼς -υῖα, ἑστὼς -ῶσα.

Heterocliſis Verbi Latini.

1°. Verba Redundantia

In Præſenti.

Verba eadem, non ſine uno; ut ſunt ſtrideo, ſtrido.
Pluraque ſine uno ſenſum formamque novabunt;
Ut dico -is, dico & -as; fundo, mando; & lego, lego.

In

In Futuro.

Verbi in -io contracti, occurrit in -ibo, Futurum.
ſcibo, *Ter.*

In Perfecto.

Plura uno viſa ex verbo Perfecta creari;
A lino, lini, livi, levi; à pango, paciſcor,
Fit pepigi; pro jungo, pegi; pro cano, panxi.
Flecte ſero pono ſerui; ſero ſemino ſevi.
Viſum etiam ex Verbo Perfectum duplice ſimplex:
Mulceo, mulgeo, mulſi; fulgeo, fulcio, fulſi,
Luceo, lugeo, luxi; pendeo, pendo, pependi.
Compoſita à ſto ſiſto -ſtiti, cubui à cubo cumbo.
Non pauca Analogam patiuntur Anomala formam:
Nempe lavo interdum facit -avi; ſancio -civi.
Contractum potior legitur ſub ſimplice formâ;
Utpote Mars potitur: Nos te poteremur Achille. *Ovid.*
Compoſitum à pario contractum eſt, & -perui vult
Perfecto; ſed com- re- peri quaſi de peperi dant.
Forma vetus parſi, ſed in uſu eſt parco peperci.
Perfecto Activo Paſſivum affingere mos eſt;
Juro ut juravi, juratus; prandeo prandi,
Pranſus ſum; ſic plura hujus verbalia ſortis:
Præterito ſed utrique eſt ſignificatio diſpar.

juravi, i. e. temerè. juratus ſum, i. e. in judicio. *Cic.* prandi, jam nunc; pranſus ſum, dudum.

At libuit, libitum à libet; & licuit, licitumque
A licet; & piguit pigitum; puduit, puditumque;
Tæduit, & pertæſum; Uno vox utraque ſenſu.

In Infinitivo.

Dat morior plerumque mori; quandoque moriri.

Com-

Compoſita Redundantia

In Præſenti.

Flexio compoſiti interdum cum fine novatur;
A ſpecio, -ſpicio & ſpicor; à plecto, -ector & -exor.
Conſpic-io -is; -or -aris. amplect-or -eris; amplex-or -aris.

In Perfecto.

Compoſitum à plico, quod neq; ſub, re præit, neq; Nomen,
Omne in -ui, aut -avi; ſic increpo, diſcrepo, flexum eſt.
A ſalio ſalto veniunt -ſilii, -ſiluique.
-Velli & -vulſi à vello: à necto -xique, -xuique.
De, præ, con, per, ad, ex, curro-curri, atque -cucurri.
Ad, re, ſub, ob, per, in, ex, oleo dat -ui, ſimul -evi:
At parcè per, in, ex dat -ui; parcè ob, re, ſub, -evi.
Rarò abſcondo -didi ſibi format, -dique frequenter.

2°. Verba Defectiva.

Themata.

Fendo, gruo, nuo, ſtinguo, fligo; ſidero, ſtauro,
Et clino, futo, rito, ſtino, tamino, ſtigo;
Fragor; niveo; futio: quæque ex Nomine fiunt,
Retio, item pedio, rudio: buo vel duo, Græca;
Simplice neglecto, compôſtum crebrius uſu eſt.
Compoſita occurrunt Græcis ſine ſimplice verbo.
ἐυδαιμονέω.

Compoſiti, à Themate inſueto, formatio diſpar;
A lacio -lexi, elicio elicui; à leo -levi;
A ſpecio -ſpexi; à cumbo -cubui; à pleo -plevi;
Cello -cellui habet, ſolum percello -culi dat.

Per-

Perfecta.

Perfectum fugiunt meio, tollo, furo, vergo,
Ambigo, Neutrum ſiſto; renideo, polleo, ſtrideo;
Et ferio. Inceptivum in -ſco; ſic gliſco, fatiſco:
Et Meditativum; niſi parturio, eſurioque.
Sic liquor, medeor, ringor, veſcor, reminiſcor:
Queis putà Part'cipii Perfecti deficit uſus.
Perfecto, Thema, quo mutilum eſt, Compôſta fruuntur.
Cerno vult -crevi; quatio ſibi vult dare -cuſſi;
Tundo -tudi; vado -vaſi; temno dare -tempſi:
Sorbeo -ui format; ſimul unum abſorbeo -ſorpſi.

3°. Verba Variantia

Perfectum.

Perfectum hæc ſumunt alienâ ab origine Neutra;
Mœreo mœſtus ſum, gaviſus gaudeo, & auſus
Audeo, dat fido fiſus, ſoleo ſolitúſque.
Nec Vox paſſiva eſt, nec Perfectum, unde creentur,
Activum; neque enim fidor, fidive, leguntur.

Heteroclita varii generis.

Eſt communi uſu ſpeciale Heterocliton; unum
Paucula habent tempus, perſonam paucula & unam.
Poſſum, malo, volo, nolo, queo, eo, fero, fio;
Cœpi, odi, memini; quæſo, inquam, aio; explicit, infit;
Salve, & ave; faxo, atque auſim, Typus exhibet infrà.
Omne ſuo gaudet Præſens variabile flexu:
Finis in -o, -m, -i, conjugat hæc, ut Analoga verba.

Poſſum.

Possum.

Possum à Sum cum voce Potis; cui, sine resecto,
T cum vocali manet, in s cum pare transit:
Syncope f medium vult semper tollere; bis, te.
Potui à fui, Possem posse, pro pot-essem pot-esse, ab essem esse.

Paradigma Generale.

Possum, potes; potero; potui.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Pot.	Inf.	Part.
Præs.	*Possum*	*possim*	*posse*	*potens*
Imperf.	*poteram*	*possem*		
Fut. 1.	*potero*			
Perf.	*potui*	*potuerim*	*potuisse*	
Plusq; p.	*potueram*	*potuissem*		
Fut. 2.		*potuero*		

Paradigma Personarum.

	1.	2.	3.		1.	2.	3.
Pr. S.	*Possum*	*potes*	*potest.*	Pl.	*possumus*	*potestis*	*possunt.*

Volo, Malo, Nolo.

Singula personas binas, pluralis & unam
Syncope diminuit Thematis; simul u tribus infert
Vis vult, vultis volumus.
Antithesis: Tria membra simillima flectere, ceu Sum:
Nempe velim, sim; vellem, essem; velle, esse videntur.
Mandat Nolo; Volo & Malo, Mandare recusant.

 Para-

Paradigma Generale.

Volo, vis; volam; volui.
Malo, mavis; malam; malui.
Nolo, nonvis; nolam; nolui.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Volo*		*velim*	*velle*	*volens*
	Malo		*malim*	*malle*	*malens*
	Nolo	*noli*	*nolim*	*nolle*	*nolens*
Imperf.	*Volebam*		*vellem*		
	Malebam		*mallem*		
	Nolebam		*nollem*		
Fut. 1.	*Volam, malam, nolam.*				
Perf.	*Volui, malui, nolui,* &c.				

Paradigma Perſonarum.

	1	2	3		1	2	3
Ind.	*Volo*	*vis*	*vult*	Pl.	*volumus*	*vultis*	*volunt*
Pr. S.	*Malo*	*mavis*	*mavult*		*malumus*	*mavultis*	*malunt*
	Nolo	*nonvis*	*nonvult*		*nolumus*	*nonvultis*	*nolunt*
Imp.	*Noli-ito,ito*					*-ite-itote,-unto.*	

Eo, Queo.

Tot,quot habent queo, eo,velut audio,Tempora formant.

Paradigma Generale.

Eo, is; ibo; ivi.

Para-

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Eo*	*i*	*eam*	*ire*	*iens*
Imperf.	*ibam*		*irem*		
Fut. 1.	*ibo*				*iturus*
Perf.	*ivi*, &c.				

Paradigma Perſonarum.

		1	2	3		1	2	3
Ind. Præſ.	S.	*Eo*	*is*	*it*	Pl.	*imus*	*itis*	*eunt*
Imperat.			*i*, *ito*	*ito*			*ite*, *itote*	*eunto*

Flectit -iens ſibi -euntis, -itus breviàtque priorem.
Compoſitum ſibi Eo Paſſivo ex ordine format. præterear.
Præſ. *Queo*, *queam*. Imp. *quibam*, *quirem*. Fut. 1. *quibo*.
Sing. *Queo*, *quit*. Pl. *queunt*. Part. * *quitus*. * Ter.
Plura his compoſitum nequeo dat; priſcus & Author.

Fero.

A Tulo Perfectum Cognataque Tempora format,
Poſt r, i ſic e breves, m non ſectante, peribunt.

Paradigma Generale.

Fero, *fers*; *feram*; *tuli*.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	*Fero*	*fer*	*feram*	*ferre*	*ferens*
Imp.	*ferebam*		*ferrem*		
Fut. 1.	*feram*				*laturus*

Paradigma Perſonarum.

	Sing. 1	Sing. 2	Sing. 3	Plur. 1	Plur. 2	Plur. 3
In. Pr.	*Fero*	*fers*	*fert*	*ferimus*	*fertis*	*ferunt*
Imp.		*fer, ferto*	*ferto*		*ferte, fertote*	*ferunto*

Feror.

Paradigma Generale.

Feror, ferris; ferar; latus ſum.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Præſ.	*Feror*	*ferre*	*ferar*	*ferri*	
Imp.	*Ferebar*		*ferrer*		
Fut. 1.	*Ferar*				*ferendus*

Perf. *latus.*

Paradigma Perſonarum.

	Sing. 1	Sing. 2	Sing. 3	Plur. 1	Plur. 2	Plur. 3
In.P.	*Feror*	*ferris-re*	*fertur*	*ferimur*	*ferimini*	*feruntur*
Imp.		*fer-re-tor*	*fertor*		*ferimini-or*	*feruntor*

Fio.

Fio vicem facior deſueti Simplicis, aut ex
Præpoſito non compoſiti, per Tempora ſupplet;
factus ſum, eram, ero.
Compoſitum & cum præpoſito, omni in tempore ſanum
(eſt.

Para-

Paradigma Generale.

Fio, fis ; fiam ; factus sum.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præf.	*Fio*	*fi*	*fiam*	*fieri*	*factus*
Imp.	*fiebam*		*fierem*		
Fut. 1.	*fiam*				*faciendus*

Paradigma Perfonarum.

	S. 1	2	3	P. 1	2	3
Ind. Pr.	*Fio*	*fis*	*fit*	*fimus*	*fitis*	*fiunt*
Imper.		*fi, fito*	*fito*		*fite, fitote*	*fiunto*

Cœpi, odi, memini, -eram -erim -iffe -ero. Memento, mementote. Quæfo, quæfumus. † Inquio. Inqu -am -is -it ; -itis -iunt. † Inquii, inquifti. Inqui -es, -et. Inque, inquito, inquiat, inquiens.

a -io, -is, -it ; -iunt. aie -bam, -bas, -bat ; -bamus, -batis, -bant. aifti ; aiftis. ai -as -at ; -mus, -ant. aiens. Explicit. Infit ; infiunt.

Salveo, falv-e, Av -e, -eto ; -ete, -etote ; -ere. falvebis.

Auf -im, -is, -it ; -int. Fax -o ; † -unt. † Fax-im -is, -it ; -imus, -itis, -int. † parùm ufitata.

Edo.

Sumit Edo analogum es fibi, & eft, effem, effe vel eftur.
For, vel dor, nifi compofitum, ambo fpreta filentur.
Adde etiam hæc, dic, duc, fac, fer, monofyllaba trunca.

Heteroclifis Verbi Græci.

Βέλομαι, ἀναίνομαι, ἔω, διώαμαι, γίνομαιque, φέρωque,
Græca etiam funt penè fimillima verba Latinis ;

Digna typis: Ordo hæc & plura dat Alphabetus.
Turba etenim eſt ingens Heteroclita; multa redundant;
Pluraque deficiunt; variant & Anomala plura:
Ut φθίω, φθίνω; εἶπα, εἶπον; & ἔρχομαι, ἦλθον.
Ultra Imperfectum ſunt manca Poetica multa,
Queis ι *fit ex* ε; & *tunc* μ, ϖ, τ *conſona Verbi*
Aut prima adſeritur; media aut prætexitur ab σ;
A μένω & πέτω *ut* [1] μίμνω [2] πίπτω*que,* τέκω *fit*
[3] τίκτω *præpoſitâ* κ; [4] ἴσχω [5] ἐνίσπω & [6] ἔσπω.
Quædam in -σκω [7] μίσκω; χθω, [8] ἄχθω; -θω*que* [9] βιβάθω;
Plura in -έθω [10] φλεγέθω; *in* -άθω [11] μελανιάθω; *in* -δω
Impurum, veluti [12] τένδω; *in* -ύθω [13] φθινύθω; -βω
Poſt liquidam, aut ε, [14] σέβω, [15] στίλβω: *Thema; deq; Futuris*
[16] ξω, [17] ψω, [18] -σω, [19] -σείω. *Sunt* [20] *Temporis unius; & ſunt*
[21] *Perſonæ unius; atque* [22] *Modi unius: Unica ceu vox.*

[1] Hom. Ιλ. β'. 296. [2] Marc. v. 22. [3] Joh. xvi. 21. [4] Hom. Ιλ. ε'. v. 90. [5] Ιλ. β'. 80. [6] v. 484. [7] Ιλ. γ'. 270. [8] Ιλ. ν'. 352. [9] v. 809. [10] Heſ. Θεογ. 846. [11] Hom. Ιλ. σ'. 532. [12] Heſ. Ἔργ. β'. 142. [13] Hom. Ιλ. β'. 346. [14] Ariſtoph Nub. [15] Hom. Ιλ. γ'. 392. [16] ἴξω Οδ. γ'. 5. [17] ἕψω Xen. Pæd. 8. [18] ὄρσω Hom. Ιλ. γ'. 250. [19] πολεμησείω Thuc. l. 1. ὀψείω Hom. Ιλ. ξ'. 37. ἀπαλλαξείω Thuc. l. 1. [20] νέομαι Hom. Ιλ. α'. 32. [21] πῖθι Adag. [22] φορῆναι Hom. Ιλ. β'. 107.

Participium Heteroclitum.

1° Redundans.

Part'cipium, priùs ut Perfectum, ſæpe redundat.
Explico ut explicitus conduplicat ex-*que* plicatus.
Sic ſolet & ſevi ſatus, & ſerui dare ſertus.
-Cello ab -ui -celſus, ſed ab -i vult mittere -culſus;
Compoſitum à Sto -ſtaturus paritérque -ſtiturus.

Conſtaturus *Mart.* Obſtaturus *Quint.*

Fit duplex etiam Perfecto à ſimplice; tendo
Tentus tenſus habet; panſus paſſus ſibi pando.
Miſcui item mixtus vel miſtus; alo altus -ituſque;
Potatus poto & potus; lautus lavo lotus.
A -tundo -tuſus; -tuſus -tunſúſque retundo:
Pinſo triplex, piſtus, pinſúſque & pinſitus, effert.
A cieo civi format citus, à cio citus.

2° Deficiens.

Part'cipium de Perfectis fit pluribus unum,
De livi, pegi, punxi, vulſique profectum.
Perfecto tot part'cipio, quot Tempore manca
Activo: hæc Perfectum Activum & habentia tempus;
Qualia diſco, lambo, rudo, ſterto, tremoque,
Poſco, volo, malo, nolo, metuo, ſcabo, parco,
Et ſapio, ſtrido; ſalioque, & geſtio. Junge
Verba in -eo; ut timeo; Activo non paucula ſenſu:
Omnia Neutra, velut jaceo. Compôſta; refello,
Compeſco, diſpeſco, inceſſo, reſpuo, dego,
Et ſatago; duo priſca, gruo, nuo: & arceo ſimplex,
Non ità Compoſitum, Perfecto caſſa Futurum
Multa creant; cado caſurus, valeo valiturus.
Pro Participio, cavè ne de Nomine factum
Accipias, vel verbo omne ortum; quale, ſenatus
A ſene; vel cantus Subſtantivum, à cano natum.

3° Varians.

Plùs minùs hæc variant ſibi Deponentia formam.
Vult labor lapſus; patior paſſus, gradiorque
Vult greſſus, pariterque fatiſcor reddere feſſus:

Metior & menſus ſibi poſtulat, utor & uſus;
Vultque paciſcor pactus, nanciſcor dare nactus,
Oblviſcor & oblitus, ulciſcor & ultus:
Junge queror queſtus, proficiſcor junge profectus.
A loquor adde locutus, & à ſequor adde ſecutus,
A reor & ratus, expergiſcor & experrectus,
Experiorque expertus, miſereorque miſertus,
Rarò -itus; & comminiſcor commentus, apiſcor
Aptus, quod vetus eſt, adipiſcor adeptus in uſu.
Nitor amat nixus niſus, fruor & dare fretus;
Pro texo, orditus, proque incipio, ordior orſus.
Vult tueor tuitus, ſolum obtueor dare -tutus:
Dat fateor faſſus, compôſta per omnia -feſſus.
Mortuus & morior dare fertur, & anxius angor.

Futurum.

Dant orior, morior, fugio, pario, ſibi -turus:
Arguo, noſco, luo, ruo dant, & naſcor, -iturus.

Spiritus in Verbis.

Conſona ſi duplex verbum anteit, Spiritus aſper
Augmentum Thematis Perfectique afficit in -μι.
Aſpera ſunt etiam pauca hæc ſpecialia verba.

Ἅζομαι veneror.	Ἕζομαι ſedeo.	ἕπομαι ſequor.
αἱρέω, ἁλίσκω } capio.	εἱλέω, ἑλίσσω } volvo.	εὕδω dormio.
ἅλλομαι ſalto.	εἵμαρμαι decretus ſum.	εὑρίσκω invenio.
ἁμαρτάνω pecco.	ἕρδω facio.	Ἡγέομαι duco.
ἁνδάνω, ἅδω } placeo.	ἕλω capio.	ἥκω venio.
	ἕλκω traho.	Ἵζομαι ſedeo.
		ἱκνέομαι vado.
		Ὁράω video.

Quantitas

Quantitas.

Semper -o Temporibus cunctis communis habetur.
Syllaba corripitur, si demitur altera binis
Literulis: *facit Ancipitem longam Auctio Græcis.*

pello pepuli, tango tetigi, pungo pupugi. Ἀΐω ἄϊε Ιλ. φ'. 328. ἱκάνω ἵκανε Ιλ. β'. 17. ὕω ὗε. Ιλ. μ'. 25.

Verbi Do a brevis est contracta; sed excipe da, das.
Sum, volo, finales -is -es, extendere mandant;
I sed in exacto communis ubique Futuro est.

dare darem dabo. sis velis esses velles. dixeris *Juv.* dixeritis, transieritis. *Ovid.* fecerimus *Cat.*

Prima bisyllabici Perfecti syllaba longa est;
Deme bibique, dedique, fidique, scidique, stetique,
Atque tuli: semper longa est -ebam, -ere, vel -erunt.
Fi longa in Fio est, demas fierem fierique.

leg -i, -ebam -erunt -ere.

Verbum in -άω post vocalem ferè tenditur, aut ρ.
Verbum in -ίω & -ύω communi acceptius usu est;
-ίνω aut -ύνω producto. Tendere verbi
Crebriùs ancipites, malunt suffragia Vatum.

ἐάω, ὁράω; τίω, κωκύω; κρίνω, ἰθύνω

Activæ vocis Perfecta, Futura secunda,
Et Cognata; & fine liquenti prima Futura;
Perfecta & Media; hæc penè omnia habent breve membrum

τέτυφα ἐτετύφειν, τυπῶ ἔτυπον, κρινῶ, τέτυπα.

Fini proximius. Longa est penultima primi

ἔκρινα Ὀδ. σ'. 263.

Indefiniti Activi, si non præit anceps
Correpta ex -σω; nempe suo, quo nata, Futuro.
Ante etenim -σω sæpe brevis penultima primi;
Ante etiam liquidam semper correpta Futuri est.

δικάσης Phocyl, μολυνῶ.

Tertia in -υσι extenditur, & Pluralis in -ασι.

δείκνυσι Pyth. v. 64. ἑστήκασι Ιλ. δ'. 434.

Longæ

Longæ Particulares.

A.

Areo.
Balo.
blatero.
Clamo.
Flagito.
Halo.
Indago.
Labor.
Mano.
macero.
Palor.
pareo.
placo.
Rado.
Sagio.
ſqualeo.
ſuadeo.
Vado.
vagio.
vapulo.

E.

Cedo.
celo.
credo.
Debeo.
Lego -as.
Metor.
metior.
Repo.
Sedo.
ſepio.
Velo.
venor.

I.

Dico -is.
Fido.
figo.
Ico.
Libo.
liquor.
Nitor.
Opinor.
Propino.
Sagino.
ſido.
ſtipo.
Vito.
vulpinor.

O.

Colo as.
como.
conor.
Oro.
Ploro.
pono.
poto.
Rodo.
Solor.
ſopio.

U.

Adulor.
Cudo.
Duco.
Glubo.
glutio.
Ludo.
lugeo.
Nubo.
nuto.
Punio.
prurio.
puteo.
Sudo.
ſugo.
Utor.

Longa in compoſito Thematis menſura vetuſti eſt.

Vide *p.* 125.

Longæ Ancipites.

Magna tribus thematum: ſpecimen breve charta miniſtrat,
Ampliet ut lectis quaſi raſam Tyro tabellam.

A Ἀΐσσω irruo; κιχάνω invenio.
I Νίφω ningo: νικάω vinco: σιγάω taceo: τιμάω honoro: κινέω moveo: σίνομαι noceo: ἰάομαι ſano: ἐνίπω increpo.
Υ Φυσάω influo.

Accentus.

Longa tonum poſcunt monoſyllaba circumflexum. ἦν, ὦ, δῶ.
Enclitica εἰμὶ *&* φημὶ *tono clauduntur acuto.*
Ἐςὶ *tonum retrahit, reliquis ſi vocibus anteit;*
Vel ſi præcedant ὡς, ὀκ, εἰ; *trunca vel* ἀλλ᾽, τοῦτ᾽.

ἔςι σῶμα 1 Cor. xv. 44. ὀκ ἔςι Mat. x. 24. εἰ ἔςι Act. xiii. 15. ἀλλ᾽ ἔςι Joh. vii. 28. τοῦτ᾽ ἔςι Mar. vii. 2.

Poſt

Post liquidam -ῶ primi; atque secundi -ῶ omne Futuri;
Omne -ῶ passivum; omne etiam à verbo in -μι profectum
σπερῶ, λεγῶ, λεχθῶ, τιθῶ.
Vult circumflecti. Modus Infinitus ubivis
Ante -ναι accentum gerit: ante & -αι, hæc tria; Primæ
Indefinitum primum; Mediæque secundum;
Passivæ vocis Perfectum denique Tempus.
Circumflecte -εῖν Indefiniti; -ȣ̃que Jubentis.
τιθέναι, λελογέναι, λεχθῆναι, λεγῆναι, λελεχέναι: τιμῆσαι, λεγέσθαι, λελέχθαι; λεγεῖν, λεγȣ̃.
Εἰπὲ, λαϐὲ, εὑρὲ, ἰδὲ, & ἐλθὲ *gerunt Mandantia acutum.*
Dat duo χρὴ ἐχρῆν, *tono Anomala* χρῆμι *vetustum.*
Fixa status reliquis stat Circumflexio primi. λεγῶ -εῖς, &c.
Dogma toni generale regit [1] *Thema Compositorum;*
[2] *Mandantemque modum: sed* [3] *cætera Tempora servant*
Verbi simplicis accentum. Compôsta reversam
Præpositi vocalem acuunt; quale hoc [4] ὑπόειξε.
[1] πάρειμι Joh. vii. 6. [2] μέτιθι Isoc. ad Nic. [3] παρῆν Luc. xiii. 1. [4] Ὀδ. π'. 43.
Quædam etiam retrò accentum monosyllaba mandant;
Composita à δῶ, θῶ, σχῶ, ὦ, σπῶ, *crebra poetis;*
Si Præpositio saltem dissyllaba præsit.
ἀπόδο. ἀπόθωμαι. ὑπέρεχη. ἄφες. ἐπίσποιτε.
Arist. Ran. Theoc. Id. 8. v. 70. Hom. Ιλ. δ'. 249. Mat. vi. 12. Herod. 8. 36.
Tres regit una tonos parilitera fabrica vocis,
In Mandante, & Possibili modo, & Infinito; ut
Ποίησαι, ποιήσαι, ποιῆσαι; *terτονος vox.*
Spiritu & Accentu vario parisyllaba quædam;
Spiritu ἵημι & ἴημι; *tono* εἶμι *notatur &* εἰμί.

Accentus Participii.

Oxytonum -ὼς, -εὶς, -ὺς, -ȣ̀ς; -ὰς verbi in -μι; vel -ὼν ab
Indefinito: -ῶν at ab -ῶ: -μένος à Perfecto.
λελεχὼς, τιθεὶς, ζευγνὺς, διδȣ̀ς; ἱςὰς; λεγὼν, λεγῶν, λελεγμένος.

Dialectus.

Dialectus

Mutat literulas ferè Verbi, ut Nominis, omnes.
Γλῶσσα *ut* γλῶττα *dedit,* πλήσσω *sic Attica* [1] πλήττω,
Θάῤῥει *fit* [2] θάρσει, *ut &* ἄῤῥην *fecerit* ἄρσην.
[3] Κληΐω *à* κλείω, *vel ut à* κλεὶς κληῒς *Ionis.*
Versa βοῆσαι *in* [4] βῶσαι, *in* χλωρὸς *ut antè* χλοηρός.
Doris & ὀῤῥωδεῖν [5] ἀῤῥωδεῖν, εἴκοσι *tanquam*
Εἴκατι *fecit; sic* ὑπακούσω *factum* [6] ὑπακοίσω,
Μοῦσα *ut* μοῖσα *priùs: parili verte omnia more.*

[1] Mat. xiii. 54. [2] Mat. ix. 2. [3] Herod. p. 46. l. 4. [4] P. 39. l. 6.
[5] P. 3. l. 19. [6] Theoc. Id. 11. 78.

Attica.

Attici ε *proponunt* ο *vel* ω, *semel atque Futuro,*
Ὦσε *ut* [1] ἔωσε, ὤρων *in* [2] ἑώρων, ὄργα *in* [3] ἔοργα,
Itque κατάξει, *utì Codex sacer, in* [4] κατεάξει.
Η, *ab* α *facta,* εα *sæpe,* [5] ἑάλων *ut venit ab* ἥλων.
Principio geminant ε, ο, α, *literulamque sequentem,*
Verbi & corripiunt penultima membra trimembris:
Ἦγεν *ut* [6] ἤγαγε, ἀγεῖν [7] ἀγαγεῖν *dat, &* ὦλεν [8] ὄλωλεν;
Ἤλυθε [9] ἐλήλυθεν: *ei augmentum pro* λε με *ponunt,*
Dant [10] εἴληφα [11] εἵμαρτο *insueta* λέληφα μέμαρτο.
Tempus Syllabici Augmenti auctum, [12] ἤμελλε *ab* ἔμελλε.
Vult ab -άσω *dempto* σ, -άω *se vertere in* -ῶ -ᾶς.
[13] Ἐξελῶ ἐξελάσω, *&* [14] ἐλᾷς ἐλάσεις: *per* -ιῶ *sic*
Contrahe -ίσω, -ίσομαι *per* -ιοῦμαι; *ceu* κομίσω *dat*
Activum [15] κομιῶ, *Medium* [15] κομιοῦμαι: *&* -ῃ *fit*
Ex -εαι, *ex* -εο *&* -ου, -αο *&* -ω; *velut* ἔρχεαι [17] ἔρχῃ,
Ex ἔδεο *& fit* [18] ἔδου, *atque* ἤυξαο *migrat in* [19] ἤυξω.
Ex -άεσαι -ᾶσαι, κατακαυχάεσαι *velut exit*
In [20] κατακαυχᾶσαι. -αις -αι -αιεν *facit* -ειας
-ειε -ειαν; βλέψαις [21] βλεψείας, *datque* ποιήσαι

[22] Ποιήσειε,

[22] Ποιήσειε, & τίσαιεν [23] τίσειαν. *Et in* -των
Mandans -τωσαν *abit*, γραφέτωσαν *redde* [24] γραφόντων.
-Σθωσαν *& in* -σθων, *ut* θεασάσθωσαν [25] θεασάσθων.

[1] ἑώσαιτο Thuc. 281. D. [2] 35. B. Joh. vi. 2. [3] Hom. Ιλ. β'. 272. [4] Mat. xii. 20. [5] ἑάλωσαν Jer. viii. 9. κατέαξα Thuc. 233. C. [6] Luc. x. 34. [7] Act. xvii. 5. ἀγαγέσθαι Thuc. 570. A. [8] Soph. Aj. 920. ἀπολωλεὶ Thuc. 342. A. ἀπολωλὼς Luc. xv. 24. [9] Marc. ix. 13. παρεληλυθὼς Thuc. 40. A. 1 Pet. iv. 3. [10] Apoc. ii. 27. Thuc. 474. D. [11] Hom. Ιλ. φ'. 281. διειλέχθαι Isoc. Pan. pro διαλελέχθαι. [12] Luc. vii. 2. ἠδύνατο Thuc. 3. C. Marc. v. 3. [13] Aristoph. Nub. Act. 1. Sc. 1. v. 123. [14] Eurip. Bacc. v. 1332. ἐργᾷ Gen. iv. 12. [15] Thuc. 369. A. Eph. vi. 8. [16] Thuc. 73. C. 1 Pet. v. 4. [17] Mat. viii. 19. [18] Schol. Aristoph. ἐγένου Luc. xix. 17. [19] Gen. xxxi. 13. [20] Rom. xi. 18. [21] Aristoph. p. 340. ὑποστρέψειας Hom. Ιλ. γ'. 407. [22] Thuc. 562. B. [23] Hom. Ιλ. α'. 42. [24] Lucian ἀγγελλόντων. Hom. Ιλ. θ'. 518. [25] Plat. 628. κλεινέσθων Herod. p. 246. l. 24.

Ultima & -η *rarò* -ει *fit, &* η *penultima* -ου *aut* ει,
Ceu βούλη [1] βούλει, *pro* πήσομαι *atque* πέπηθα
Antiqui πήθω, *sunt* [2] πείσομαι *atque* [3] πέπονθα.
A per & Antithesin facit η; ζᾷς *vertitur in* [4] ζῇς.
Propria in impropriam diphthongus it, εἴδει *ut* [5] ᾔδη.
-Ωῖμι *vel* -οῖμι -ῳν *dat*, τιμῷμι φιλοῖμι, [6] φιλοίην
[7] Τιμῴην; -οίην -ώην, δοίην *uti* [8] δώην.
Et loco ε *Perfectum sibi vult* ο, πέπεμφα [9] πέπομφα.
Ω *loco* ε, *sic* ι *in Perfectis, ut* [10] ἄωρτο *ab* ἄερτο
Ex & ἀφεῖνται [11] ἀφέωνται: εο *rarò ex* ει *fit*; ἀνεῖνται
Sic [12] ἀνέονται *effert. Legitur creberrima primis*
Syncope in Indefinitis; ἐγάμησα *ut* [13] ἔγημα.
-Εισαν *Plusperfecti* -εσαν *est, velut* [14] ᾔδεσαν *ortum ab*
Ηἴδεισαν; *crebro Paragoge dat* -θα *secundis*
Personis, ut [15] ἔφησθα *ab* ἔφης, οἶδας *facit* [16] οἶσθα.

[1] Luc. xxii. 42. ὄψει Mat. xxvii. 4. οἴει Job xxxiv. 12. παρέξει Luc. vii. 4. [2] Hom. Ιλ. υ'. 127. [3] Luc. xiii. 2. λέλογχα Hom. Οδ. λ'. 303. à λήχω. [4] Gal. ii. 14. πεινῆν, διψῆν Lucian. χρῆται 1 Tim. 1. 8. [5] Ιλ. α'. 70. ᾔδειν Joh. i. 31. [6] Hesiod. p. 6. ἐπισχοίης Hom. Ιλ. ξ'. 241. [7] Isoc. Areop. ἡβώῃ Hes. Ἔργ. β'. 316. [8] 2 Tim. ii. 7. [9] Thuc. 496. A. [10] Hom. Ιλ. γ'. 272. Eust. [11] Mat. ix. 5. [12] Herod. 98. 19. [13] Luc. xiv. 20. ἔκχεα Rom. iii. 15. Thuc. 372. B. [14] Thuc. 103. A. ἑστήκεσαν Apoc. vii. 11. [15] Demost. [16] Deut. ix. 2.

Ionica.

Ionica.

Tollit Ion Augmentum, ut ἔβησαν [1] βῆσαν; *& auget*
Indefinitum Perfecti more secundum,
Unde ταγὼν [2] τεταγών. Σ *ex* -εσαι *aut* -εσο *demit*
Aut -ασο; *ceu* φόβεσαι [3] φόβεαι, *sic* εἴρεσο *reddit*
[4] Εἴρεο, *de* φάσο *sic* φάο *fit. Sed tertia format*
Singula pluralem per α *pro* ν *ante* -ται *&* -το;
[6] Εἴρυωται *velut* εἰρύαται, [7] γευσαίατο *factum à*
Γεύσαιντο· *ex tenui venit aspera,* [8] τετρέφαται *ceu*
Tanquam à τέτρεπται: Σ *natum ex* -ζω *meat in* δ,
Σ *ex* -θω *in* θ, *sibi verba* [9] πεπείθατο πείθω,
Σκεδάζω*que* [10] ἐσκεδάδατο *ut pluralia formant.*
In medio verborum αν *&* η ει *dant* εα; κεῖντο
Ut [11] κέατο; ἵσανται *simili more* [12] ἱσέαται *fit;*
Οἴκηται *atque* οἴκωνται *simul* [13] οἰκέαται *dant.*

[1] Hom. Ιλ. α'. 438. δέχθαι 23. οἴχετο Herod. p. 17. l. 36. [2] Hom. Ιλ. α'. 591. [3] Herod. 10. 29. φαίνεαι 7. 11. [4] 8. 34. [5] Hom. Οδ. π'. 168. ἐργάσαο Herod. 83. 3. [6] Hippoc. καταχεχύαται. Herod. 74. 7. [7] 68. 29. [8] 77. 37. κατεστράφατο 7. 3. κατεστρέφατο 37. 27. [9] Hom. Οδ. β'. 103. [10] Herod. 257. 34. κεχωρίδαται 37. 22. λεκαδμένος Pin. Ol. Od. 1. Ep. 1. [11] Ιλ. γ'. 762. διακέαται Herod. 28. 33. [12] 82. 25. [13] 50. 10. & 38. 9.

Tertia pluralis verbi in -μι *soluta fit* -ασι,
Unde τιθεῖσι *facit* [1] τιθέασι: *& singula per* -σι
Subjunctivi, ἐθέλῃ [2] ἐθέλῃσι. *His finibus* -ον -μην
Syllaba præmissa -εσκ- *augmentum sæpiùs aufert;*
Format ἐβάλλετο *ceu* [3] βαλλέσκετο, *&* ἦγον [4] ἄγεσκον;
Salvo augmento, ἔλαβον*que* [5] ἐλάβεσκον; *in* -ασκον α *migrat*
Primo Indefinito, ἔασες *producit* [6] ἔασκες.
-ειν -εα *Præteritis fit, ut* ᾔδειν [7] ᾔδεα; *sic* -ην
Α -μι. *Et Perfectis ab* -άω η *reddit* α *demptum*
Κ, *velut* [8] ἑσαότ' *ex* ἑστηκότα: *Crasis & Atthis*

Cum brevi & α profert, [9] ἑστᾶσιν *ab* ἑσταόσιν *fit.*
Ex -ν -ναιque *Infiniti sæpe &* μεναι *&* -μεν
Cum præeunte brevi, [10] δόμεναι δοῦναι, [11] ἑλκέμεν ἕλκειν.
-Ήμεναι *ab* -εῖν -ῆναι, *ut* πενθεῖν [12] πενθήμεναι *effert,*
Ex & ἀεθμηθῆναι [13] ἀεθμηθήμεναι *ortus.*
Sic ab -έναι, τιθέναι *vox facta* [14] τιθήμεναι, *atque*
-Ήμενος *ex* -έμενος *producta* [15] τιθήμενος *exstat.*
Addita vocalem præcedit ε *circumflexam.*
Eque φυγεῖν [16] φυγέειν *venit, ex &* ὁρῶν [17] ὁρέων *fit.*
Solvitur ει *per* εε, *ut* κεῖται [18] κέεται· *redit ex* ου
Sic εο, *facta* θανοῦνται *uti* [19] θανέονται: *&* -ῶνται,
Quanquam ab -αω, *ceu dat* χρῶνται *resoluta* [20] χρέονται.

[1] Herod. p.183. l.12. ἀνιςέασι 197.25. Mat. v.15. διδόασι Herod.25.35. Prov. xxix. 15. σβεννύασι Plat. de Leg. [2] Hom. Ιλ. α'. 580. [3] Herod. 341. 43. [4] 39.17. [5] 166. 40. [6] Hom. Ιλ. τ'. 295. ἐρητύσασκε Ιλ. β'. 189. [7] Herod.94. 22. ὑπερετίθεα 138. 22. [8] Hom. Ιλ. δ'. 328. [9] Herod. 40. 26. ἑστάναι 330. 42. Act. xii. 14. [10] Ιλ. α'. 98. [11] Ιλ. β'. 181. [12] Οδ. τ'. 120. [13] Ιλ. β'.124. [14] Ιλ. ψ' 83. [15] Ιλ. κ'. 34. [16] Hom. Ιλ. β'. 393. ἀποφυγέειν Herod.1.18. ἀπολέει 9.17. ἀποθανέεαι 174.16. ἀνεστέασι 118. 14. [17] 30. 16. χρέω 40. 28. ἐνορέω 323 24. ἐπορέωσι 33. 43 προθέω 29. 16. καθετέωσι 14. 28. διὰ χρέωνται 18. 26. χρεώμενος 4. 25. [18] 38. 4. ἀπολέεσθαι 216. 30. [19] ἀποθανέονται 160. 2. κερδανέομεν 304. 23. [20] 9. 20. κοιμέονται 78. 12.

Dorica.

Doris -ζω *per* -σδω, -σω *per* -σῶ *conjugat &* -ξῶ.
Ut φράζει [1] φράσδει, δώσω [2] δωσῶ, ἐγέλασε
Atque [3] ἐγέλαξε *facit.* -ξ -ω -ψ -ω *fit &* -ῶ, *velut* ἕξω
[4] Ἑξῶ, *&* πέμψω [5] πεμψῶ. *Plurale* -μεν *in* -μες,
[6] Πράσσομες *ut factum est à* πράσσομεν. *Et* -μεθα -μεσθα,
Sic [7] ἀρχώμεσθα *ex* ἀρχώμεθα. *Et* -εις *Thematis fit*
-ες, *ceu* συρίζεις [8] συρίσδες. *At* -ειν -εν *&* -ην *dat*
Infinito; ut συρίζειν [9] συρίσδεν· *&* ἕρπειν

[10] Ἕρπην.

[10] Ἕρπην. Et mutat Persona -σι singula per -τι,
Φησὶ ut [11] Φατὶ, τίθησι [12] τίθητι, δίδωσι [13] δίδωτι.
-Ντι ex Part'cipio pluralis tertia sumit,
Φασὶ velut [14] φαντι, & στοναχεῦσι facit [15] στοναχεῦντι.
-Ω circumflexum in -σω migrat, [16] ὁρῶ velut ὅρσω.
-Ν finalis dat -σαν, ut ἦλθον in [17] ἤλθοσαν exit.
-Ησαν in εν, κοσμήθησαν [18] κόσμηθεν, & -ασι in
-Αν mutatur; & -αν se vertit in -ασι, [19] πέφρικαν
A πεφρίκασι est, & contrà [20] εἴξασιν ab εἶξαν.
Crebro -ας Part'cipii -αις; ut ἀκούσας format [21] ἀκούσαις.
Ποιῶν fitque [22] ποῶν, ἐλθὼν specialiter [23] ἐνθών.

[1] Theoc. Id. 1. 102. [2] Id. 1. 25. [3] Id. 20. 1. [4] Id. 11. 42. [5] Id. 5. 141. [6] Id. 14. 3. [7] Id. 17. 1. [8] Id. 1. 3. [9] Id. 1. 14. [10] Id. 15. 26. εὑρῆν. Id. 11. 14. [10] Id. 1. 51. [12] Id. 3. 48. [13] Simon. [illegible]ag. [14] Theoc. Id. 2. 45. λέγοντι Id. 6. 34. φιλέοντι Id. 16. 101. γοάοντι Mos. Id. 3. 24. [15] Id. 3. 28. στορεσεῦντι Theoc Id. 7. 57. ἔχωντι Id. 8. 70. γελῶντι Id. 1. 9. ὁρόωντι Id. 26. 14. πεινᾶντι Id. 15. 148. ᾠδήκαντι Id. 1. 43. ἑστήκαντι Id. 15. 82. [16] Id. 24. 82. [17] Psal. lxxix. 1. ἐχάζοσαν Lycoph. 21. [18] Hom. Ιλ. γ'. 3. συνάγερθεν Theoc. Id. 22. 76. [19] Lycoph. 232. ἔγνωκαν Joh. xvii. 7. [20] Aristoph. Av. sc. 3. v. 5. [21] Pind. Pyth. Od. 4. Ep. 6. καρύξαισα Isth. Od. 4. Ant. 2. vide passim multa. [22] Theoc. Id. 10. 38 [23] Id. 5. 67. ἦνθον Id. 2. 118. ἦνθες Id. 15. 144. ἦνθε Id. 1. 77. ἤνθομες Id. 2. 143. ἦνθον Id. 16. 9. ἐνθὲ Id. 1. 24. ἔνθοι Id. 5. 62. ἔνθω Id. 16. 68. ἔνθῃς Id. 5. 51. ἀπενθεῖν Id. 11. 64. παρενθεῖν Id. 15. 60. ἐξενθὼν Id. 23. 36.

Poetica.

Explicat -ᾶ per -άα, simul -ῶ per -όωque Poeta,
[1] Ἀγχαλᾷ ἀγχαλάα dat, ὁρῶν [2] ὁρόων. Et ab -αίην
-Είην plurali η demit, Φαίημεν ut effert
[3] Φαῖμεν, sic [4] διακρινθεῖτε à διακρινθείητε.
Inque -είω versa -ῶ, δαῶ unde [5] δαείω; in -ήω
Βῶ [6] βήω; ab -όωque -ώω producta, uti [7] ζώειν.
Ἥμαρτες mirè facit [8] ἤμβροτες; εἵλετο [9] γέντο.

[1] Hom. Ιλ. β′. 293. ἐλάαν Οδ. ε′. 290. [2] Ιλ. α′. 350. ἀντιόωσι Ιλ. φ′. 151. ἀντιόωσαν Ιλ. α′. 31. καρηκομόωντες Ιλ. β′. 11. [3] Ιλ. β′. 81. [4] Ιλ. γ′. 102. διακοσμηθεῖμεν Ιλ. β′. 126. [5] Ιλ. φ′. 61. τεθνειῶτος Ιλ. σ′. 173. [6] ὑπερβήω Ιλ. ι′. 497. [7] Muſ. Her. & Leand. v. 88. δώωσι Ιλ. α′. 137. [8] Ιλ. ε′. 287. [9] Ιλ. ϑ′. 43.

Dialectus Verbi Εἰμί.

Εἰμὶ *novas patitur formas : facit Atthis ab* ἦ [1] ἦν.
Ἦν *& Ionis* [2] ἔα ; *ex* ἔε *&* [3] ἔσκε ; *& ab* εἰσὶν [4] ἔασιν ;
Ἦτε [5] ἔατε ; ἦσαν [6] ἔσαν ; *fit &* [7] εἰμὲν *ab* ἐσμὲν ; [8] ἔμμεν*que*
Aut [9] ἔμμεναι *fit ab* εἶναι ; [10] ε*que initialiter anteit.*
Doris conjugat εἰμὶ *per* [11] ἐμμὶ ; ἔσομαι *per* [12] ἐσσοῦμαι :
Ἐστὶ *vel* εἰσὶ *per* [13] ἐντὶ *fit,* [14] εἰμὲς *ab* ἐσμὲν ; *&* [15] ἦμες
Sic fit ab ἦμεν ; *&* [16] εἶμεν *&* [17] ἦμεν *&* ἧμες *ab* εἶναι ;
Proque ἦ *crebriùs* [18] ἦς, *proque* ὄντα *reponitur* [19] ἐῶντα ;
Ex ἔσεται [20] ἔσται, εἴητε [21] εἶτε, εἴησαν *fit &* [22] εἶεν.
Ex inſueto ἦμαι *viſum eſt formari* ἔσο *&* ἔστω,
Unde vice ἔστω, σ *dempto, mirum imperat* [23] ἤτω.
Ex εἰς [24] ἐσσί ; ἦς [25] ἦα ; ἦ [26] ἦε ; *& ubique Poetæ*
Deſpicit Analogas dominata licentia leges.

[1] Joh. i. 1. [2] Herod. 60 37. [3] 51. 10. [4] 16. 33. [5] 164. 22. [6] 8 6. [7] 27. 2. [8] Hom. Ιλ. δ. 299. [9] Ιλ. γ′. 40. [10] ἔην Her. 281 39. ἐὸν 2. 39. ἐέσης 8. 6. ἐόντα 4. 28. ἐοῦσι 8. 4. ἐόντας 3. 35. [11] Theoc. Id. 20. 32. [12] Hom. Ιλ. β′. 393. [13] Theoc. Id. 1. 17. & 4. 52. [14] Id. 2. 5. ſic ὦμες, Id. 15. 9. [15] Id. 14. 29. [16] Theog. 954. [17] Theoc. Id. 3. 8, & 7. 86, 141. [18] Id. 2. v. 90, 92, 124, &c. [19] Id. 2. 3. [20] Mat. v. 21. Hom. Ιλ. α′. 136. [21] Οδ. φ′. 195. [22] Ιλ. β′. 373. [23] Pſal. civ. 31. 1 Cor. xvi. 22. contrà legitur Imperf. ἔστην pro ἤτην Ιλ. ε′. 10. [24] Ιλ. α′. 178. [25] Ὀδ. φ′. 95. [26] Ὀδ. ϑ′. 128.

Anomalia in Verbis.

Verbum Perfectum eſt, tria cui ſunt Tempora prima.
Imperfectum uno vel bino Principe mancum eſt.

 Principe

Principe ſiqua carent, ſupplent aliena lacunas;
Fructu ab inæquali dicuntur Anomala ſtirpis.
Quin Perfectum etiam ſibi Tempora Anomala adoptat.

1°. Anomalia Augmenti.

Verba redundantia Augmento.

Si dupla vocalis verbum inchoat, Emphaſis auget
Utramvis; ε *ut in* ει, ο *& in* ω *mutata viciſſim.*

ἑορτάζω, ἑιόρταζον, ἑώρταζον.

Pluraque [1] *ſimplicia augmentum,* [2] *compôſtaque duplant.*

[1] Ἔθω ſolitus ſum, εἴωθα Act xvii. 2. διαιτάομαι converſor, δεδιήτημαι Thuc. & Dem. in Mid. [2] παροινέομαι malè convivor, πεπαρῴνημαι Lucian. ἐνοχλέω moleſtus ſum, ἠνώχλουν Iſoc. ad Phil. ἀναίνομαι abnuo, ἠνηνάμην Ιλ. σ′. 450.

Deficientia Augmento.

Verbum unum aut aliud ſibi rejicit auctile ſignum.

Ἀΐω audio, ἄϊον Ιλ. κ. v. 532. ἀηθέσσω inſuetus ſum, ἀήθεσσον v. 493.

Verbum omne ex [1] οἰωνὸς, *&* [2] οἶος, *&* [3] οἶκος, *&* [4] οἶμος,
Pluraque [5] *freta interdum augmento, ſæpiùs* [6] *orba.*

[1] Οἰωνίζομαι auguror, οἰωνιζόμην Xen. Hell. 1. [2] οἰόω ſolus ſum, οἰώθην Ιλ. ζ′. 1. [3] οἰκουρέω domum cuſtodio, οἰκούρουν Plut. in Cam. [4] οἰμάω impetu ruo, οἴμησα Ιλ. χ′. 308. [5] οἰνοχοέω vinum fundo, ᾠνοχόουν Ιλ. δ′. 3. [6] οἰνίζω vinum emo, οἰνιζόμην Ιλ. η′. 471.

Variantia Augmentum.

Quædam ab ε *cœpta per* ει *malunt augeſcere, non* η.

Ἐάω ſino, εἴων, Luc. iv. 41.
ἐθίζω aſſuefacio, εἴθισμαι Luc. ii. 27.
ἕλκω traho, εἷλκον Act. xxi. 30.
ἑλκύω id. εἵλκυσα Joh. xxi. 11.
ἐρύω id. εἴρυσα Ιλ. φ′. 230.

[1] Ρ *poſt Augmentum verbi initiale duplatur:*
Hæc [2] μ, [3] σ, *ſic Augmento poſtpôſta leguntur.*

ῥυέω fluo, [1] ἐῤῥύηκα Ariſtoph. Nub. μείρω divido. [2] ἔμμορα Ἰλ. α′. 278. σεύω concito. [3] ἔσσυμαι Ιλ. ν′. 79.

Compôſta variantia Augmentum à Regulari.

Reg. Φιλοσοφέω philoſophor, ἐφιλοσόφουν Plut. προσφέρω affero, προσέφερον Mat. ix. 2. Irreg. ἀμφιέννυμι induo, ἠμφίεσα Xen. ἀμφισβητέω ambigo, ἠμφισβήτησα

φισβήτησα Dem. καθίζομαι sedeo, ἐκάθισα Apoc. iii. 21. ἀντιβολέω supplico, ἀντεβόλησα Ὀδ. ω΄. 87. & ἠντιβόλουν Athen. l. 12. διακονέω ministro, διηκόνουν Marc. i. 13. & ἐδιακονήθην Dem. ἐγγυάω spondeo, ἐγγεγύηκα Demost. & ἠγγυώμην Plat. καθεύδω dormio, καθεῦδον Plat. 8. ἐκάθευδον Mat. viii. 24.

Anomalia Temporum.

Litera, Perfecto Indefinitoque secundo,
Interdum tenuis κ, pro χ, Anomala servit.
φρίσσω πέφρικα Hom. Ιλ. κ΄. 62. χάζω κέκαδον Ιλ. δ. 498.
Verbum in -άνω Thematis desueti Tempora poscit:
Et -λω purum ab -έω non noto conjugat -ήσω.
Et Thema quod primi sumit ξ ψque Futuri.

Αἰσθάνομαι sentio -ήσομαι Isoc. ad Dem.
ἀπεχθάνομαι odio sum -ήσομαι Eurip.
Κιχάνω invenio -ήσομαι Ιλ. κ. 370.
Ἐθέλω volo -ήσω Dem. Chers.
Θέλω Id. -ήσω Herod. 29. 28.
Μανθάνω disco μαθήσομαι Deut. v. 1.
Ὀλισθάνω labor -ήσω Nonn.
ὀσφραίνομαι olfacio ήσομαι Aristoph.
Φθάνω prævenio φθήσομαι Thuc.
Κέλομαι jubeo -ήσομαι Ὀδ. κ. 296.
Ὀφείλω debeo -ήσω Xen. Pæd. 7.
ἀλέξω -ήσω, arceo.
ἕψω coquo -ήσω Aristoph.

Plura Barytona Tempus adoptant Circumflexum.

Βόσκω pasco -ήσω Ὀδ. ρ. 559.
Ἔρρω pereo -ήσω Aristoph.
Καθεύδω dormio -ήσω Xen.
Μέλλω futurus sum -ήσω Matt. xxiv. 6.
Κλαίω fleo κλαύσω Luc. vi. 25. & κλαιήσω Dem. in Mid.
κύρω incido κύρσω Ιλ. γ. 23. & κυρήσω Herod. 276. 18.
Οἴχομαι eo -ήσομαι Plat.
ὀφλω mulctor -ήσω Demost. in Leptin.
Τρύχω attero -ώσω Herod. l. 3.
Γράφω scribo γράψω & γραφήσω Dem.
Κερδαίνω lucror κερδανῶ & κερδήσω Phil. iii. 8.
Οἰκτείρω misereor οἰκτερῶ Sophoc. Philoc. & οἰκτειρήσω Rom. ix. 6.
Παίω ferio παίσω & παιήσω Arist. Nub.
Τύπτω verbero τύψω Ιλ. φ΄. 117. & τυπτήσω Arist. Nub. & Plat. & Dem. τυπτήσομαι Aristoph.

Ἀποκύω pario, Jac. i. 15. ἀπεκύησα 18. ῥίπτω abjicio ῥιπτούντων (à ῥιπτέω) Act. xxii. 23. ἐρρίπτουν Xen. Pæd. 4. σώζω servo 3 perf. plur. σῶσι (à σάω) Herod. 52. 12.

Pauca solent breviare & -έσω, extendere & -ήσω.

ἀλφάνω invenio -έσω & -ήσω Eust. αἴδομαι Ιλ. κ΄. 237. vel αἰδέομαι Ιλ. α΄. 23. vereor -ήσομαι Ὀδ. ξ΄. 388 & -έσομαι Ιλ. ω΄. 208. ἄχθομαι gravor -ήσομαι. & -έσομαι Aristoph. similiter βόω pasco, βόσω & βώσω.

Nec Circumflexum propriâ conclusile formâ,
Barytonam vel Circumflexam aliunde capessit.

Στυγέω odi στύξω Ὀδ. λ΄. 500. & στυγήσω Joseph. ὠθέω pello ὤσω Joel. ii. 28. & ὠθήσω Sophoc. Ajax.

Κεντεῖ Theophrastus & κεντῶν Herod. 106. 20. stimulo. κνυζεῖς & κνυζᾶς Athen. gannio. ξυρᾶν Plut. Apopht. & ξυρεῖ Soph. Ajax rado. σαθμᾶσθαι Theophr. l. 9. & σαθμώσασθαι Herod. 106. 11. libro. συλᾶν Plat. de leg. & συλούμενος Isocr. ad Nic. spolio.

Indefinita ex verbo in -μι vicaria, gaudent
Barytono servire etiam, vel Circumflexo.

Γιγνώσκω nosco ἔγνων Mat. vii. 23. φύω gigno, nascor ἔφυν Xen. Pæd. 2. Βιόω vivo Inf. βιῶναι Ὀδ. ξ΄. 359.

Indefinitum Perfecta frequentia supplet:
Activique vicem Medium explet sæpe Futurum.

Ἀλφάνω invenio ἦλφον Ιλ. φ΄. 79.
ἀποκρίνομαι respondeo ἀπεκρινάμην Mat. xxvii. 12.
Βόσκω pasco ἐβόσκησα Alex. Aphr.
Εὔχομαι voveo ηὐξάμην Mat. xxvi. 24.
Μανθάνω disco μαθήσομαι Deut. v. 1.
Ὄνομαι vitupero ὠνοσάμην Ιλ. ρ΄. 173.
Πέρθω vasto ἔπραθον pro ἔπαρθον Ιλ. σ΄. 454.
Ὑπάρχω sum ὑπῆρξα Demosth.
Ὕω pluo ὗσα Athen. l. 8.
Φεύγω fugio φευξοῦμαι Plat. in Apol.

Alpha-

Alphabetiſmus Anomalorum.

A.

Ἄγαμαι *miror.* Imperf. [1] *ἠγάμην ; reliqua tempora ab ἀγάζομαι minùs uſitato.* Fut. 1. [2] *ἀγάσομαι.* Ind. 1. [3] *ἠγασάμην.*

Ἄγνυμι *frango.* Fut. 1. [4] *ἐάξω.* Perf. M. [5] *ἔαγα.* Ind. 1. [6] *ἔαξα.* Præſ. Part. Paſſ. [7] *ἀγνύμενος.* Ind. 2. Paſſ. [8] *ἐάγην* Atticè. [9] *καυάξαις pro κατάξαις.*

Ἄγω *duco.* Fut. 1. [10] *ἄξω.* Perf. *ἦχα, pro quo* [11] *ἀγήοχα.* Ind. 2. [12] *ἤγαγον.* Ind. 2. M. [13] *ἠγαγόμην,* Atticè *per Metatheſin Augmenti.*

[14] Ἄιδω *cano.* Præſ. M. *ἄδομαι.* Fut. 1. [15] *ᾄσομαι.* Ind. 1. [16] *ᾖσα.* Præt. [17] *ἀείδω* Poeticè.

Ἅδω *placeo.* Fut. 1. *ἁδήσω* Perf. *ἅδηκα ab* [18] *ἁδέω* Perf. M. [19] *ἕαδα* Atticè. [20] *εὔαδα* Poet. & Dor. Inf. 2. [21] *ἅδον.*

Αἱρέω *capio.* Fut. 1. [22] *αἱρήσω.* Perf. [23] *ᾕρηκα.* Fut. 2. [24] *ἑλῶ.* Ind. 2. [25] *εἷλον.* Fut. 2. M. [26] *ἑλοῦμαι.* Ind. 2. [27] *εἱλόμην ab ἕλω inuſitato.* [28] *γέντο υ pro λ,* Γ *pro vetere puncto aſpero* [*F.*] *δίγαμμα, vid. Jo. Scal. Annot. in Euſeb. p.* 105. Fut. 1. M. [29] *αἱρήσομαι.* Pluſq. Perf. Paſſ. [30] *ἀραιρήμην.* Perf. Part. Paſſ. [31] *ἀραιρημένος* Att.

Ἀλέομαι *vito.* Ind. 1. [32] *ἠλευάμην* & [33] *ἠλεάμην, tanquam ab ἀλεύσομαι ἠλευσάμην, per Atticam Syncopen ſervilis υ & σ, quemadmodum ἔκχεα.*

[1] Plat. [2] Ὀδ. α. 389. [3] Ὀδ. σ. 70. [4] Mat. xii. 20. [5] Lucian. [6] Joh. xix. 31. [7] Ιλ. π. 769. [8] Joh. xix. 31. [9] Heſ. ἐργ. β. 311. [10] 1 Theſ. iv. 14. [11] Lev. x. 19. [12] Act. xix. 37. [13] Sap. viii. 9. [14] Dem. [15] Lucian. [16] Anth. Diſt. [17] Ὀδ. θ. 538. [18] Herod. 113. 43. [19] Ιλ. ι. 173. [20] Ὀδ. π. 28. [21] Ιλ. μ. 80. [22] Ιλ. ω. 206. [23] Plat. in Apol. [24] Luc. xii. 18. [25] Luc. i. 52. [26] Anth. Diſt. [27] 2 Theſſ. ii. 13. [28] Ιλ. θ. 43. [29] Ὀδ. β. 357. [30] Herod. 348. 20. [31] 346. [32] Ὀδ. υ. 300. [33] Ιλ. δ. 774.

Ἄλημι & ἀλάομαι *vagor*. Perf. [34] ἀλάλημαι Atticè. Inf. [35] ἀλῆναι, *pro quo* [36] ἀλήμεναι Ionicè. Imperf. ἠλώμην *unde* [37] ἀλᾶτο.

Ἁλίσκω *capio*. Fut. 1. [38] ἁλώσω. Perf. [39] ἥλωκα. Ind. 2. [40] ἥλων. Pot. [41] ἁλώην Atticè. Inf. [42] ἁλῶναι, *pro quo* [43] ἁλώμεναι Ionicè. Perf. ἑάλωκα. Ind. 1. [44] ἑάλωσα. Imperf. [45] ἀνάλουν; *omnia ab* ἁλόω & ἅλωμι *inusitato*.

Ἁμαρτάνω *pecco*. Fut. 1. [46] ἁμαρτήσω. Perf. [47] ἡμάρτηκα. Ind. 2. [48] ἥμαρτον, *pro quo* Poeticè [49] ἤμβροτον. Fut. 1. M. Inf. [50] ἁμαρτήσεσθαι.

Ἀνώγω *jubeo*. Fut. 1. [51] ἀνώξω. Perf. M. [52] ἄνωγα. Imperat. [53] ἄνωχθι *pro* ἀνώχθητι. Imperf. [54] ἠνώγουν, *quasi ab* ἀνωγέω.

Ἀπαυράω *eripio*. Imperf. [55] ἀπηύρων. Ind. 1. Part. [56] ἀπούρας, Poeticè *pro* ἀπαύρας, *idque pro* ἀπαυρήσας. Att.

Ἀτάω & ἄτω *lædo*. Ind. 1. [57] ἆσα. Pass. [58] ἄσθην. Med. [59] ἀσάμην, *extrito* τ *vel præposito* α; [60] ἀᾶται *pro* ἀτᾶται; [61] ἄασα, [62] ἀάσθην, [63] ἀασάμην, Poeticè.

Αὐξάνω & αὔξω *augeo*. Fut. 1. [64] αὐξήσω & [65] αὐξήσομαι, *rariùs* [66] αὐξανῶ. Perf. Pass. [67] ηὔξημαι.

Ἄω & ἄημι *spiro*. Imperf. [68] ἆον & [69] ἄην, [70] ἀήμην, Inf. [71] ἀῆναι, *pro quo* [72] ἀήμεναι Ionicè.

[34] Οδ. ο. 10. [35] Ιλ. π. 714. [36] Ιλ. ε. 823. [37] Ιλ. ζ. 201. [38] 2 Thes. ii. 8. [39] Plut. [40] Ιλ. μ. 172. [41] Οδ. ξ. 183. [42] Ιλ. μ. 172. [43] Ιλ φ. 495. [44] Xen. [45] Aristoph. [46] Rom. vi. 15. [47] 1 Joh. i. 10. [48] Luc. xv. 18. [49] Ιλ. ε. 287. [50] Οδ. ι. 512. [51] Οδ. π. 404. [52] 405. [53] Ιλ. κ. 67. [54] Ιλ. ω. 190. [55] Ιλ. α. 430. [56] Ιλ. ι. 107. [57] Οδ. λ. 61. [58] Οδ. δ. 503. [59] Ιλ. τ. 307. [60] Ιλ. τ. 91. [61] Ιλ. θ. 237. [62] Ιλ. π. 685. [63] Ιλ. ι. 116. [64] Aristot Rhet. 2. [65] Xen. Pæd. 6. [66] Gen. xvii. 6. [67] Isoc. ad Nic. [68] Apollon. Ἀργόν. 2. [69] Οδ. μ. 325. [70] Apollon. Ἀργ. 2. [71] Οδ. γ. 183. [72] Mus. Her. & Lean. v. 13.

B.

Βαίνω *vado*. Fut. 1. M. [1] *βήσομαι* Perf. [2] *βέβηκα* Pluſq. Perf. [3] *ἐβεβήκειν* Fut. 1. M. [4] *βασεῦμαι* Doricè. Perf. M. [5] *βέβαα*. Ind. 1. [6] *ἔβησα* & [7] *ἐβησάμην* *aſcendere feci*, *à* *βάω*. Ind. 2. [8] *ἔβην*. Imperat. [9] *ἀνάβηθι* & [10] *ἀνάβα*. Pot. [11] *βαίην*. Subj. [12] *ἀναβῶ*, [13] *βείω*, & [14] *ὑπερβήω* Poeticè. Inf. [15] *βῆναι*, *pro quo* [16] *βήμεναι* Ionicè, [17] *διαβῆναι*. Part. [18] *βὰς*, [19] *καταβὰς*. Perf. Paſſ. [20] *βέβαμαι* *à* *βῆμι*. Part. [21] *βιβῶν* & [22] *βιβὰς*, *quaſi à* *βιβάω* & *βίβημι*. [23] *συμβιβῶ* *pro* *συμβιβάσω* Atticè.

Βάλλω *jacio*. Fut. 1. [24] *βαλῶ* & [25] *βαλλήσω*. Perf. [26] *βέβληκα*. Pluſq. Perf. [27] *βεβλήκειν*, Ionicè *à* *βολέω* *per Syncopen*. Ind. 2. [28] *ἔβαλον*. Ind. 2. M. [29] *ἐβαλόμην*. Præſ. Paſſ. [30] *βάλλομαι*. Fut. 1. [31] *βληθήσομαι*. Perf. [32] *βέβλημαι* *pro* [33] *βεβόλημαι*. Perf. 3[tia] Sing. [34] *βλήεται* Poeticè *pro* *βέβληται* *per Aphæreſin* & *Epentheſin*. Ind. 1. [35] *ἐβλήθην* Part. Præſ. [36] *συμβαλλεόμενος*. Pluſq. p. Paſſ. [37] *βεβλήμην*, & [38] *βλήμην* Ionicè.

Βλαστάνω *germino*. Fut. 1. [39] *βλαστήσω*. Ind. 2. *ἔβλαστον* *unde* [40] *βλαστών*.

Βούλομαι [41] *volo*, [42] *malo*. Fut. 1. [43] *βουλήσομαι*. Ind. 1. [44] *ἐβουλήθην* & [45] *ἠβουλήθην* Atticè 2da Perſ. Præſ. [46] *βούλει* *pro* *βούλῃ* Atticè. Perf. M. [47] *προβέβουλα*.

[1] Rom. x. 6. [2] Ιλ. α. 37. [3] Ιλ. χ. 21. [4] Theoc. Id. 2. 8. [5] Ιλ. β. 134. [6] Οδ. λ. 4. [7] Ιλ. γ. 262. [8] Ιλ. α. 44. [9] Anth. Tetras. [10] Apoc. iv. 1. [11] Ιλ. ω. 246. [12] Pſal. cxxxix. 8. [13] Ιλ. ζ. 113. [14] Ιλ. ι. 497. [15] Ιλ. ν. 459. [16] Ιλ. ρ. 504. [17] Luc. xvi. 26. [18] Ιλ. ζ. 65. [19] Luc. vi. 17. [20] Thuc. [21] Ιλ. γ. 22. [22] Ιλ. η. 213. [23] Pſal. xxxii. 8. [24] Apoc. ii. 10. [25] Ariſtoph. [26] Marc. xii. 43. [27] Ιλ. δ. 108. [28] Luc. xxiii. 34. [29] Ιλ. γ. 334. [30] Mat. iii. 10. [31] Mat. v. 25. [32] Mat. viii. 6. [33] Ιλ. ι. 3. [34] Οδ. ρ. 472. [35] Joh. xv. 6. [36] Her. 120. 4. [37] Οδ. μ. 423. [38] Ιλ. δ. 518. [39] Iſa. xxvii. 6. [40] Sophoc. [41] Act. xviii. 15. [42] Ιλ. α. 117. [43] Job xxxix. 9. [44] Mat. i. 19. [45] 2 Joh. v. 12. [46] Luc. xxii. 42. [47] Ιλ. α. 113.

Βρώσκω *comedo.* Fut. 1. βρώξω. Perf. βέβρωκα *unde* Part. [48] βεβρωκώς. Ind. 1. [49] ἔβρωξα. Ind. 2. [50] ἔβρων ἔβρως. Ind. 1. [51] κατέβρωξα. Potent. [52] βεβρώθοιμι *quasi à Themate* βεβρώθω.

[48] Ιλ. χ. 94. [49] Anth. Tetras. [50] Callim. Hym. in Jov. [51] Lycoph. & Apollon. [52] Ιλ. δ. 35.

Γ.

Γαμέω *uxorem duco.* Fut. 1. γαμήσω. Perf. γεγάμηκα. Part. [1] γεγαμηκώς. Ind. 1. [2] ἐγάμησα *pro quo* Atticè [3] ἔγημα. Subj. [4] γήμω. Inf. γῆμαι & Part. [5] γήμας; *nisi fortè regulare dici possit ab inusitato* γάμω. Fut. 1. M. [6] γαμέσσομαι *uxorem dabo.*

Γηράσκω *senesco.* Fut. 1. γηράσω. Perf. [7] γεγήρακα. Inf. [8] γηρᾶν. Part. [9] γήρας *quasi à* γήρημι.

Γίνομαι & γίγνομαι *sum, fio, nascor.* Fut. 1. [10] γενήσομαι. Perf. [11] γεγένημαι. Ind. 1. [12] ἐγενήθην. Perf. M. [13] γέγονα *à* γείνω, [14] γέγαα *à* γάω. Ind. 2. ἐγενόμην. Part. [15] γενόμενος. Ind. 1. [16] ἐγεινάμην; [17] ἐγεννησάμην *à* [18] γεννάομαι, *unde quædam ex prioribus Tempora cum duplice* ν *leguntur.* Perf. Paſſ. [19] γεγέννημαι. Ind. 1. [20] ἐγεννήθην, &c.

[1] 1 Cor. vii. 10. [2] Marc. vi. 17. [3] Luc. xiv. 20. [4] 1 Cor. vii. 28. [5] Eurip. [6] Ιλ. ι. 394. [7] Plut. [8] Xen. Pæd. 4. [9] Ιλ. ρ. 197. Heſ. ἔργ. α'. 186. [10] Mat. xviii. 19. [11] Act. vii. 52. [12] 1 Cor. i. 30. [13] 1 Cor. ix. 22. [14] Ιλ. δ. 325. [15] Act. xvi. 29. [16] Ιλ. α. 280. [17] Plat. Tim. [18] Mat. ii. 4. [19] Act. xxii. 28. [20] Joh. ix. 54.

Δ.

Δαέω & δαίω *disco. utrumque minùs in usu.* Fut. 1. M. [1] δαήσομαι. Perf. [2] δεδάηκα. Perf. Paſſ. δεδάημαι, *un-*

[1] Οδ. γ. 187. [2] Οδ. θ. 134.

de

de [3] *δεδαημένος*. Ind. 2. [4] *ἐδάην*. Subj. [5] *δαείω pro δαῶ* Poeticè. Perf. M. [6] *δέδαα quasi à δάημι*.

Δάκνω mordeo. Fut. 1. [7] *δήξομαι*. Perf. *δέδηγμαι*. Part. [8] *δεδηγμένος*. Præf. Paff. Part. [9] *δακνόμενος*. Ind. 2. [10] *ἔδακον*. Ind. 1. Paff. [11] *ἐδήχθην à δήκω inufitato*.

Δαρθάνω dormio. Perf. [12] *δεδάρθηκα à δαρθέω inufitato*. Ind. 2. *ἔδαρθον*, *pro quo* Poeticè *per Metathefin* [13] *ἔδραθον*. Part. [14] *συγκαταδαρθών*.

Δείδω timeo. Fut. 1. [15] *δείσομαι* Perf. [16] *δέδοικα* & [17] *δείδοικα*, & [18] *δέδια fublato κ* Ionicè. Ind. 1. [19] *ἔδεισα*. Perf. M. [20] *δέδια*, & *fequentia Poetica* [21] *δείδια à δίω inufitato*. Imperat. [22] *δείδιθι*. Ind. 1. [23] *ἐδείδισα quafi à δειδίσω*, *idque à δείδιμι*, *fervatâ reduplicatione*.

Δέρκω video. Perf. [24] *δέδορκα*. Ind. 2. [25] *ἔδρακον per Metathefin*. Præf. Paff. [26] *δέρκομαι*. Ind. 1. [27] *ἐδέρχθην*. Ind. 2. [28] *ἐδράκην*.

Δέω defum vel careo. Fut. 1. [29] *δεήσω*. Perf. [30] *δεδέηκα*. Ind. 1. [31] *ἐδέησα* & [32] *ἐδεύησα*. Fut. 1. M. [33] *δευήσομαι*. Ind. 1. Paff. [34] *ἐδεήθην tanquam à δεέω*.

Διδάσκω doceo. Fut. 1. [35] *διδάξω*. Ind. 1. [36] *ἐδίδαξα*. Inf. [37] *διδασκῆσαι ab inufitato διδασκέω*. Præf. Paff. [38] *διδάσκομαι*. Fut. 1. M. *διδάξομαι*. & Ind. 1. [39] *ἐδιδαξάμην*. Ind. 1. Paff. [40] *ἐδιδάχθην*.

Διδράσκω fugio. vix ufitatum nifi in Compofitis Fut. 1. [41] *διαδρήσομαι*. Perf. [42] *ἀποδέδρακα*. Ind. 2. *ἀπέδρην*

[3] Apollon. Arg. l. 1. [4] Dion. Af. l. 190. [5] Ιλ. φ. 61. [6] Οδ. θ. 448. [7] Ecclef. x. 8. [8] Num. xxi. 8. [9] Anth. Dift. [10] Ιλ. ε. 493. [11] Xen. [12] Plat. Symp. [13] Οδ. υ. 143. [14] Ariftoph. [15] Ιλ. ο. 299. [16] Xen. [17] Ιλ. α. 555. [18] Ariftoph. [19] Ιλ. α. 33. [20] Demoft. [21] Ιλ. κ. 93. [22] Ιλ. ε. 827. [23] Ιλ. ε. 790. [24] Lucian. [25] Οδ. κ. 197. [26] Ιλ. α. 88. [27] Sophoc. Ajax. [28] Pind. [29] Lucian. [30] Plat. [31] Ifoc. [32] Οδ. ι. 483. [33] Οδ. ξ. 510. [34] Plat. Apol. [35] Joh. xiv. 26. [36] Ariftoph. Nub. [37] Hef. ἔργ. α. 64. [38] Anth. Hexaft. [39] Ariftoph. [40] Bion. Idyl. 3. 13. [41] Herod. 134. 1. [42] Plut.

pro quo [43] ἀπέδραν. Pot. [44] ἀποδρῴην Atticè, *quasi à* δρᾶμι.

Δοκέω *existimo, videor*. Fut. 1. δόξω. Ind. 1. [45] ἔδοξα. Perf. Paff. [46] δέδογμαι. Fut. 1. δοκήσω, *unde* [47] ἐδόκησα. Perf. [48] δεδόκημαι [49] δοάσσεται & [50] δοάσσατο *tanquam à* δοάζω, *pro quo* [51] δέατο, *extrito* αοσ Atticè & Poeticè.

Δύναμαι *possum*. Fut. 1. [52] δυνήσομαι. Ind. 1. ἐδυνήθην, & Atticè [53] ἠδυνήθην. Imperf. [54] ἐδυνάμην, & Atticè [55] ἠδυνάμην. Ind. 1. [56] ἐδυνησάμην, *item* [57] ἐδυνάσθην, *tanquam à* δυνάζω.

[43] Sophoc. Ajax. [44] Ariftoph. [45] Act. xxvi. 9. [46] Efd. γ. 8. 12. [47] 1 Cor. x. 5. [48] Ιλ. ο. 730. [49] Ιλ. ψ. 339. [50] Ιλ. ν. 458. [51] Οδ. ζ. 242. [52] Luc. xvi. 2. Dem. Cherf. [53] 1 Cor. iii. 1. [54] Ιλ. τ. 136. [55], [56] Anth. Tetras. [57] Gen. xxx. 8.

E.

Ἐγείρω *suscito*. *V. Regulare*. Perf. Paff. [1] ἐγήγερμαι Atticè. [2] ἔγρεμαι, & ἐξηγρόμην; [3] ἀνεγρόμενος, [4] ἔγρεο, & [5] ἔγρετο, Poeticè.

Ἐγρηγορέω & [6] γρηγορέω *vigilo*. Perf. [7] ἐγρηγόρηκα. Ind. 1. [8] ἐγρηγόρησα. Perf. M. [9] ἐγρήγορα, *pro quo* Poeticè [10] ἐγρήγορθα. Inf. [11] ἐγρηγόρθαι.

Ἔδω *edo*. Perf. [12] ἐδήδοκα & [13] ἐδήδομαι Atticè, *per Pleonasmum* τῦ δο, *vide* Euft. Præf. M. [14] ἔδομαι, *quod ubique pro Futuro accipitur*. Perf. [15] ἔδηδα Atticè. Inf. [16] ἔδμεναι *pro* ἔδειν Ionicè & Poeticè.

Ἕζομαι *sedeo*. Imperf. [17] ἑζόμην. *vix legitur nisi in compositis*. [18] καθέζομαι. Fut. 2. [19] καθεδῦμαι. Fut. 1. Paff. [20] καθεσθήσομαι.

[1] Mat. xi. 11. [2] Ariftoph. [3] Lucian. [4] Οδ. ο. 46. [5] Ιλ. ϐ. 41. [6] Mat. xxiv. 42. [7] Jer. i. 12. [8] Mat. xxiv. 43. [9] Ariftoph. Plut. [10] Ιλ. κ. 419. [11] Ιλ. κ. 67. [12] Athen. [13] Οδ. χ. 56. [14] Οδ. ι. 369. [15] Ιλ. ϱ. 542. [16] Ιλ. δ. 345. [17] Ιλ. β. 42. [18] Thuc. [19] Ezek. xxvi. 16. [20] Lev. xii. 5.

Εἰδέω

Εἰδέω *scio.* Fut. 1. [21] εἰδήσω. Perf. εἴδηκα. Inf. [22] εἰδέναι *pro* εἰδηκέναι Ionicè. Ind. 1. [23] εἴδησα. Plusq. p. εἰδήκειν, *pro quo* [24] ᾔδειν Atticè, & [25] ᾔδεα Ionicè. 3^tia Sing. [26] ᾔδη. Atticè. Ind. 2. [27] εἶδον *vidi,* & *rejecto* ε [28] ἴδον. Imperat. [29] ἴδε *vel* ἰδέ; [30] ἴδετε. Præs. M. [31] εἴδομαι. Fut. 1. [32] εἴσομαι. Perf. [33] οἶδα, & [34] εἶδα. 2da Perf. [35] οἶσθα Atticè *pro* οἴδασθα. Ind. 1. [36] εἰσάμην. Ind. 2. [37] ἰδόμην. Pot. [38] ἰδοίμην, & [39] εἰδείην *quasi ab* εἴδημι.

Εἴκω *similis sum.* Fut. 1. [40] εἴξω. Perf. M. [41] ἔοικα *pro* [42] οἶκα. Plusq. p. [43] ἐῴκειν, Atticè [44] πεποίκειν. Plusq. p. Pass. ᾔγμην, *pro quo* [45] ἤϊγμην Poeticè, & *sequentia syncopen passa* [46] εἶκτο, [47] εἶκτον, [48] εἴκτην *pro* εἴκετο, εἴκετον, εἰκέτην.

Εἶμι *eo.* Fut. 1. [49] εἴσομαι. Ind. 1. [50] εἰσάμην. Imperf. εἶν, *unde cum brevi* ι Dual. [51] συνίτην. Plur. [52] ἴσαν. Imperat. [53] ἴθι, [54] ἴτω, [55] ἄπιθι, [56] ἔξιτε. Εἴω & ἐΐω Poetica. Imperf. ᾖον, *à quo* [57] ᾔομεν. Ind. 1. [58] ᾖισα. Perf. M. εἶα, *unde* [59] ᾖα Poeticè. Plusq. p. [60] εἰσῄειν; *verbale gerundivum* [61] ἰτέον, & ἰτητέον Atticè.

Εἴρω [62] *interrogo, item dico,* & [63] ἐρέω, [64] ἐρῶ, *Thema parum usitatum nisi in sensu Futuri.* Perf. [65] εἴρηκα. 3^tia Plur. [66] εἴρηκαν Doricè. Perf. Pass. [67] εἴρημαι. Fut. 1. ῥηθήσομαι. Ind. 1. [68] ἐῤῥέθην & ἐῤῥήθην. Part. [69] ῥηθεὶς *à* ῥῆμι *inusitato.* Præs. M. [70] εἴρομαι. Imperf.

[21] Heb. viii. 11. [22] Tit. i. 16. [23] Xen. [24] Joh. iv. 10. [25] Ιλ. ξ. 71. [26] Ιλ. α. 70. [27] Joh. viii. 56. [28] Eust. 181. 30. [29] Ιλ. ϱ. 179. [30] Phil. i. 30. [31] Ιλ. α. 228. [32] Οδ. ω. 505. [33] 2 Cor. xix. 2. [34] Orph. Argon. 2. [35] Ιλ. α. 85. [36] Ιλ. ν. 45. [37] Ιλ. κ. 47. [38] Ιλ. γ. 453. [39] Xen. [40] Aristoph. [41] Jac. i. 6. [42] Herod. 205. 34. [43] Οδ. δ. 654. [44] Anth. Tetrast. [45] Οδ. δ. 796. [46] Ιλ. ψ. 107. [47] Οδ. δ. 27. [48] Ιλ. α. 104. [49] Ιλ. φ. 335. [50] Ιλ. ε. 538. [51] Ιλ. π. 476. [52] Ιλ. γ. 8. [53] Ιλ. α. 32. [54] Exod. xxxii. 26. [55] Adag. [56] Οδ. β. 139. [57] Οδ. κ. 570. [58] Ιλ. κ. 197. [59] Ιλ. α. 47. [60] Act. xxi. 18. [61] Xen. [62] Οδ. λ. 236. [63] Ιλ. β. 257. [64] 2 Cor. xii. 6. [65] Gal. i. 9. [66] Apoc. xix. 3. [67] Rom. iv. 18. [68] Mat. v. 21. [69] Mat. i. 22. [70] Ιλ. α. 553.

[71] ἠρόμην,

[71] *ἠρόμην*, Fut. 1. [72] *ἐρήσομαι*, & [73] *εἰρήσομαι quasi ab εἰρέω.*

Ἐλαύνω *abigo*. Fut. 1. [74] *ἐλάσω*. Perf. [75] *ἐλήλακα* Atticè. Ind. 1. [76] *ἤλασα*. Inf. [77] *ἔλσαι* & [78] *ἐέλσαι* Poeticè *pro ἐλάσαι*. Præs. Pass. [79] *ἐλαύνομαι*. Perf. [80] *ἐλήλαμαι* Atticè, & [81] *ἔελμαι pro ἤλαμαι* Poeticè. Ind. 1. Part. [82] *περιελαθεὶς*. Plusq. p. [83] *ἠληλάμην*. Ind. 1. M. [84] *ἐλασάμην*, & [85] *ἠλασάμην*. Fut. 1. *ἐλῶ*, *ἐλᾷς*, *pag.* 138.

Ἔλπομαι *spero*. Perf. [86] *ἔολπα*. Plusq. p. [87] *ἐώλπειν* Atticè. Imperf. [88] *ἠλπόμην*. Præs. Act. [89] *ἔλπω sperare facio.*

Ἔπω *dico, Thema usitatum in Compositis*. Ind. 1. [90] *εἶπα*. Imperat. [91] *εἶπον*, [92] *εἰπάτω*. Pot. [93] *εἴπαιμι*. Part. [94] *εἴπας*, [95] *ἀπείπας*. Ind. 1. M. [96] *ἀπειπάμην*. Inf. [97] *ἀπείπασθαι*, [98] *ἀπειπάμενος*. Ind. 2. [99] *εἶπον*, & M. [1] *εἰπόμην*. Imperat. [2] *εἰπὲ*, &c. Ind. 1. & 2. *augentur per Modos p.* 114. Poetica *sunt* [3] *ἐνέπω*, [4] *ἔννεπε*, [5] *ἐνέπειμι*, [6] *ἐνίπων*, [7] *ἐνίπτω*. Fut. 1. [8] *ἐνίψω*. Perf. M. [9] *ἠνίπαπα per Paragogen*, [10] *ἐνίσπω*. Fut. 1. [11] *ἐνισπήσω*, [12] *ἐνίσω*. Inf. [13] *ἐνισπέμεν* Ionicè. [14] *ἐνένιπτε*, & [15] *ἐνένισπεν*, *reduplicatio Præpositionis, pro Augmento.*

Ἐργάζομαι *operor. V. Reg.* Fut. 1. *ἐργάσομαι*, [16] *ἐργασθήσομαι*, [17] *εἴργασμαι*. Imperf. [18] *εἰργαζόμην*. Ind. 1. M.

[71] Xen. [72] Aristoph. [73] Οδ. τ. 509. [74] Exod. xxv. 12. [75] Joh. vi. 19. [76] Act. xviii. 16. [77] Ιλ. α. 409. [78] Ιλ. φ. 295. [79] 2 Pet. ii. 17. [80] Herod. 326. 4. [81] Ιλ. ω. 662. [82] Polyb. l. 5. [83] Ιλ. δ. 135. [84] Plut. [85] Ιλ. λ. 681. [86] Οδ. φ. 317. [87] Ιλ. τ. 328. [88] Ιλ. ο. 539. [89] Οδ. β. 91. [90] Joh. iv. 17. [91] Pind. [92] Apoc. xxii. 17. [93] Num. xxiii. 19. [94] Anth. Tetrast. [95] Herod. 138. 3. [96] 2 Cor. iv. 2. [97] Aristot. [98] Herod. 194. 13. [99] 1 Joh. iii. 12. [2] Ιλ. α. 85. [3] Dion. Af. 111. [4] Οδ. α. 1. [5] Dion. Af. 62. [6] Ιλ. λ. 642. [7] Ιλ. ω. 768. [8] Οδ. λ. 147. [9] Ιλ. β. 245. [10] Ιλ. β. 80. [11] Οδ. ι. 98. [12] Ιλ. ω. 238. [13] Ιλ. ο. 198. [14] Ιλ. π. 626. [15] Ιλ. ο. 552. [16] Ezek. xxxvi. 34. [17] Deut. xxi. 3. [18] Act. xviii. 3.

[19] *εἰργασάμην*

[19] εἰργασάμην. Fut. 1. 2da Perſ. Sing. [20] ἐργᾷ, 3tia [20] ἐργᾶται, 3tia Plur. [21] ἐργῶνται, *per Atticam Craſim pro* ἐργάσῃ, ἐργάσεται, ἐργάσονται.

Ἔρχομαι *venio.* Fut. 1. [22] ἐλεύσομαι. Perf. [23] ἐλήλυθα Atticè. [24] εἰλήλουθα, & 1ma Perſ. Plur. [25] εἰλήλουθμεν Poeticè. Pluſq. p. [26] ἐληλύθειν. Ind. 2. [27] ἦλθον *per Syncopen pro* [28] ἤλυθον Poeticè. 3tia Perſ. Plur. [29] ἤλθοσαν Doricè *pro* ἦλθον. Imperat. [30] ἐλθέ. Pot. [31] ἔλθοιμι. Subj. [32] ἔλθω. Inf. [33] ἐλθεῖν. Part. [34] ἐλθών. Ind. 1. [35] ἤλευσα. Ind. 1. M. ἠλευσάμην, *unde* Subj. [36] ἐλεύσωμαι, *ab* ἐλεύθω *inuſitato.*

Εὑρίσκω *invenio.* Fut. 1. [37] εὑρήσω. Perf. [38] εὕρηκα. Ind. 2. [39] εὗρον. 3tia Plur. [40] εὕροσαν Doricè *pro* εὗρον. Ind. 1. εὕρησα, *unde* Subj. [41] εὑρήσῃς. Perf. Paſſ. [42] εὕρημαι. Ind. 1. [43] εὑρέθην. Ind. 1. M. εὑράμην Atticè *pro* εὑρησάμην, *unde* Part. [44] εὑράμενος. Ind. 2. M. [45] εὑρόμην. Pot. [46] εὑροίμην.

Ἔχω *habeo.* Fut. 1. [47] ἕξω, & [48] σχήσω *à* σχέω *obſoleto.* Perf. [49] ἔσχηκα. Imperf. [50] εἶχον. Ind. 2. [51] ἔσχον. Imperat. [52] σχές. Pot. σχεῖμι & [53] σχοίην Atticè. Subj. [54] σχῶ. Inf. [55] σχεῖν. Part. [56] σχών. Præſ. [57] ἔχομαι. Fut. 1. [58] ἕξομαι & [59] σχήσομαι. Perf. [60] ἔσχημαι. Ind. 2. M. [61] ἐσχόμην. Pot. [62] σχοίμην. Subj. [63] σχῶμαι. Inf. [64] σχέσθαι. Part. [65] σχόμενος. [66] ἔχω *interdum poſſum.*

[19] Marc. xiv. 6. [20] Exod. xx. 9. [21] Jer. xxxiv. 14. [21] Jer. xxx. 8. [22] 1 Cor. xvi. 5. [23] Luc. v. 32. [24] Ιλ. α. 202. [25] Ιλ. ι. 49. [26] Joh. viii. 20. [27] Mat. v. 17. [28] Ιλ. γ. 203. [29] Pſal. lxxix 1. [30] Joh. iv. 16. [32] Ιλ. ε. 301. [32] 2 Cor. xiii. 2. [33] Joh. v. 40. [34] Luc. v. 17. [35] Æſch. Πέρσ. [36] Pſal. cxxxii. 7. [37] Mat. xvii. 27. [38] Apoc. iii. 2. [39] Mat. ii. 11. [40] Jer. xiv. 3. [41] Apoc. xviii. 13. [42] Hoſ. xiv. 8. [43] Mat. i. 18. [44] Heb. ix. 12. [45] Ιλ. π. 472. [46] Ὀδ. ι. 422. [47] Mat. xix. 21. [48] Οδ. χ. 70. [49] 2 Cor. ii. 12. [50] 3 Joh. v. 13. [51] Joh. iv. 18. [52] Pſal. xvii. 1. [53] Ιλ. ξ. 241. [54] Mat. xxi. 31. [55] Ιλ. π. 520. [56] Ιλ. ι. 485. [57] Ιλ. σ. 130. [58] Ariſtoph. [59] Ιλ. ν. 630. [60] Lucian. [61] Plut. [62] Ιλ. β. 98. [63] Οδ. ν. 151. [64] Οδ. δ. 422. [65] Ιλ. μ. 298. [66] Athen.

[67] ἔχομαι

[67] ἔχομαι *adhæreo*, ἀνέχομαι. Imperf. [68] ἠνειχόμην. Part. [69] ἀνασχόμενος.

Ἕω & ἕννυμι *induo*. Fut. 1. ἕσω. Perf. εἷκα, *Themate vix in usu*. Fut. 1. [70] ἕσσω. Ind. 1. [71] ἕσσα. Part. [72] ἕσσας. Ind. 1. M. [73] ἑσσάμην & [74] ἐεσσάμην. Imperat. [75] ἕσσαι. Part. [76] ἑσσάμενος Poeticè. Imperf. Paſſ. [77] ἑννύμην. Perf. [78] εἷμαι. Part. [79] εἱμένος. Pluſq. p. εἵμην, [80] ἕσσο, [81] ἕςο, *tanquam ab* ἕσμην. Præſ. [82] ἀμφιεννύω. Fut. 1. [83] ἀμφιέσω. Ind. 1. [84] ἠμφίεσα. Præſ. Paſſ. [85] ἀμφιέννυμαι. Perf. Paſſ. [86] ἠμφιεσμένος & [87] ἀμφιεμένος. Fut. 1. [88] μεταμφιέσομαι.

[67] Ιλ. α. 513. [68] 2 Cor. xi. 4. [69] Anth. Tetraſt. [70] Οδ. ο. 337. [71] Οδ. π. 457. [72] Οδ. ξ. 369. [73] Ιλ. ξ. 350. [74] Οδ. ξ. 529. [75] 154. [76] Heſ. ἔργ. α. 124. [77] Theoc. Id. 24. 138. [78] Οδ. τ. 72. [79] Ιλ. ο. 308. [80] Ιλ. γ. 57. [81] Οδ. τ. 218. [82] Plut. Pericl. [83] Ariſtoph. [84] Xen. [85] Xen. Pæd. 8. [86] Luc. vii. 25. [87] Bud. p. 78. [88] Lucian.

Z.

Ζάω *vivo*. Fut. 1. M. [1] ζήσομαι. Ind. 2. ἔζην. 2da Perſ. Præſ. [2] ζῇς. Inf. [3] ζῆν Atticè. Part. [4] ζῶν. Imperat. [5] ζῆθι, [6] ζήτω, *quaſi à* ζῆμι. Activè *ſæpiùs ſignificant*. Fut. 1. [7] ζήσω. Ind. 1. ἔζησα. Ind. 1. M. ἐζησάμην, *unde* Imperat. [8] ζῆσαι.

[1] Luc. x. 28. [2] Gal. ii. 14. [3] Heb. ii. 15. [4] Ιλ. α. 88. [5] Dan. iii. 9. [6] 2 Chron. xxiii. 11. [7] Pſal. cxxxviii. 17. [8] Pſal. xli. 2.

H.

Ἧμαι *ſedeo, ab* ἕεμαι *inuſitato per Craſin*. Fut. 1. [1] ἥσομαι. Perf. ἧμαι, *unde* [2] ἕαται Ionicè, & [3] εἵαται Ionicè & Poeticè *pro* ἧνται: & ἧσμαι, *unde* [4] ἧςαι. Pluſq. p.

[1] Lev. xiii. 46. [2] Ιλ. γ. 134. [3] Ιλ. β. 137. [4] Ιλ. τ. 345.

ἥμην,

ἥμην, unde [5] *εἵατο* Ionicè & Poeticè *pro ἧντο: & ἥσμην, unde* [6] *ἧσο.* N. B. *Augmentum afficit penultimam Perfecti compositi* [7] *καθῆσο, & non præponitur Præpositioni, sicuti in Imperfecto* [8] *ἐκάθητο.* Imperat. [9] *κάθητο,* [10] *κάθου* Atticè. Ind. 1. [11] *ἐκάθησα.* Plusq. Perf. [12] *ἐκαθήμην.*

[5] Ιλ. υ. 153. [6] Ιλ. α. 512. [7] Ιλ. α. 569. [8] Hom. Hym. in Bacc. 14. [9] Ιλ. β. 191. [10] Marc. xii. 36. [11] 2 Sam. xxiii. 10. [12] Mat. xxvi. 58.

Θ.

Θνήσκω morior. Fut. 2. M. [1] *θανοῦμαι.* Perf. [2] *τέθνηκα.* Part. [3] *τεθνηκὼς,* [4] *τεθνηὼς* & [5] *τεθνεὼς* Ionicè, [6] *τεθνειὼς* Poeticè, *à θνάω.* Ind. 2. [7] *ἔθανον à θείνω percutio.* Imperat. [8] *τέθναθι.* Pot. [9] *τεθναίην.* Inf. [10] *τεθνάναι* & [11] *τεθνάμεν* Ionicè, *tanquam à τέθνημι. Rariùs occurrit* Fut. 1. [12] *τεθνήξω.* M. [13] *τεθνήξομαι, præpositâ reduplicatione, p.* 106. 117.

[1] Joh. viii. 21. [2] Mat. ix. 20. [3] Joh. i. 39. [4] Ιλ. ρ. 402. [5] Plat. [6] Ιλ. ρ. 161. [7] 1 Cor. xv. 3. [8] Ιλ. χ. 365. [9] Ιλ. γ. 102. [10] Dem. Phil. 2. [11] Οδ. φ. 155. [12] Aristoph. Nub. [13] Anth. Tetrast.

I.

Ἵημι & ἵεμαι eo. Ind. 2. [1] *ἶον quasi ab ἴω.* Imperat. [2] *ἴεσθε.* Inf. [3] *ἰέναι, pro quo* [4] *ἴμεν* & [5] *ἴμεναι* Ionicè. Ind. 2. Subj. [6] *ἴω.* Part. [7] *ἰών. Frequentiùs compositum.* Εἰσίημι, 3tia Plur. [8] *εἰσίασι.* Inf. [9] *εἰσιέναι.* Ind. 2. [10] *ἐπίοιμι.* Subj. [11] *ἐπίω.* Part. [12] *ἀπιών.* Imperat. [13] *ἔξει ab ἔξιον, ἔξιε, transpositis & contractis Vocalibus.*

[1] Ιλ. β. 440. [2] Ιλ. μ. 274. [3] Οδ. ι. 225. [4] Οδ. κ. 431. [5] Οδ. β. 394. [6] Ιλ. π. 245. [7] Ιλ. α. 138. [8] Heb. ix. 6. [9] Act. iii. 3. [10] Herodian. [11] Thuc. l. 4. p. 149. [12] Dem. [13] Aristoph.

Ἵημι *mitto. V. Regulare, ut* τίθημι. Fut. 1. [14] ἥσω. Perf. εἷκα, *usitatiùs in Compositis.* 3[tia] Perf. Plur. [15] ἱεῖσι, [16] ἀνιᾶσι. Fut. 1. [17] ἀφήσω. Perf. ἀφεῖκα, *pro quo* [18] ἀφέωκα Atticè. Part. [19] ἀνεικώς. Imperf. ἵην [20] προΐην. Ind. 1. [21] ἧκα, [22] προέηκα Poeticè, ἧσα, [23] παρήσωσι, [24] εἷσα, [25] ἀνεῖσαν. Imperat. Præs. ἵεθι, [26] συνίεθι. Pot. [27] ἱείην, [28] ἀνιείην. Subj. ἱῶ, [29] καθυφιῶ. Inf. ἱέναι, [30] ἀφιέναι. Part. [31] ἱείς. Ind. 2. ἧν, ἄφην. Imperat. ἕς, [32] ἄφες. Pot. [33] εἵην. Subj. ὧ, [34] ἀφῶ. Inf. εἷναι, [35] ἀφεῖναι, [36] μεθέμεν Ionicè, & [37] προέμεν. Part. εἵς, [38] ἀφείς. Ind. 2. ἷον, [39] ἥφιον, [40] ξύνιον, *tanquam ab* ἵω. Præs. Pass. ἵεμαι, ἀνίεμαι. Inf. ἵεσθαι, [41] ἀνίεσθαι. Part. ἱέμενος, [42] καθιέμενος. Imperf. ἱέμην, [43] προσιέμην. Fut. 1. ἑθήσομαι, [44] ἀφεθήσομαι. Perf. εἷμαι, ἀφεῖμαι, ἀφεῖνται, *pro quo* Atticè [45] ἀφέωνται, [46] ἀνεῖμαι. Imperat. εἷσο, εἵσθω, [47] ἀφείσθω. Inf. εἷσθαι. [48] ἀνεῖσθαι. Part. εἱμένος, [49] ἀνειμένος. Ind. 1. ἕθην, [50] ἀφέθην: & εἵθην, [51] ἀφείθην. Subj. ἑθῶ, [52] ἀφεθῶ. Inf. ἑθῆναι, [53] ἀνεθῆναι. Fut. 1. M. ἥσομαι, [54] μεθήσομαι. Ind. 1. ἡκάμην, [55] ὑφηκάμην. Ind. 2. [56] ἕμην. Pot. εἵμην, [57] ὑφείμην, [58] προοίμην Atticè. Subj. ὧμαι, [59] πρόωμαι. Inf. ἕσθαι, [60] προέσθαι. Part. ἕμενος, [61] ἀφέμενος. Præs. [62] συνιεῖ, [63] συνιοῦσι. Part. [64] συνιῶν. Imperf. [65] ἵουν. Imperat. [66] ἵει *quasi ab* ἱέω.

[14] Ιλ. ρ. 515. [15] Ιλ. γ. 152. [16] Xen. [17] Mat. xviii. 21. [18] Herodian. [19] Plut. Public. [20] Οδ. ι. 88. [21] Ιλ. ε. 125. [22] Ιλ. ρ. 545. [23] Herod. 296. 21. [24] Ιλ. α. 311. [25] Thuc. [26] Marc. vii. 14. [27] Ιλ. τ. 209. [28] Οδ. β. 185. [29] Dem. [30] Mat. ix. 6. [31] Thuc. l. 3. [32] Mat. iii. 15. [33] Ιλ. ω. 227. [34] Marc. xii. 19 [35] Plut. [36] Ιλ. α. 283. [37] Οδ. κ. 155. [38] Mat. xxvi. 44. [39] Marc. xi. 16. [40] Ιλ. α. 273. [41] Aristot. Polit. [42] Act. x. 11. [43] Herod. 12. 1. [44] Mat. xii. 31. [45] Mat. ix. 5. [46] Isa. iii. 8. [47] Aristot. Eth. [48] Aristot. [49] Malach. iv. 2. [50] Rom. iv. 7. [51] Arrian. [52] Marc. xiii. 2. [53] Athen. l. 12. [54] Eurip. Phœniss. [55] Plut. [56] Ιλ. α. 469. [57] Xen. [58] Dem. [59] Thuc. [60] Dem. in Mid. [61] Lucian. [62] Sap. ix. 11. [63] 2 Cor. x. 12. [64] Rom. iii. 11. [65] Aristoph. Vesp. [66] Ιλ. φ. 338.

Ἱκνέομαι

Ἱκνέομαι *vado*. Fut. 1. [67] ἵξομαι. Perf. [68] ἷγμαι. Fut. 1. Inf. [69] ἵξεσθαι. Ind. 2. [70] ἱκόμην. Pot. [71] ἱκοίμην. Subj. [72] ἵκωμαι. Inf. [73] ἱκέσθαι *ab* [74] ἵκω. Imperf. [75] ἶκον.

Ἱλάσκομαι *placo*. Fut. 1. ἱλάσομαι. Perf. Pass. ἵλασμαι & [76] ἱλάομαι. Fut. 1. [77] ἱλάσσομαι & [78] ἱλάξομαι. Ind. 1. Pass. [79] ἱλάσθην. Imperat. [80] ἱλάσθητι. Ind. 1. M. [81] ἱλασάμην. *Reliqua* Imperat. [82] ἵλαθι & [83] ἵληθι Ionicè. Perf. ἵληκα, *unde* Pot. [84] ἱλήκοιμι. Subj. [85] ἱλήκω. Præs. M. ἵλαμαι. Imperat. [86] ἵλασο, *tanquam ab* ἵλημι, *idque ab* ἱλάω.

Ἵπταμαι *volo-as*. Fut. 1. [87] πτήσομαι. Perf. Pass. [88] πέπταμαι. Ind. 2. [89] ἔπτην. Pot. [90] διαπταίην. Ind. 2. M. [91] ἐπτάμην. Part. [92] πτάμενος, [93] ἐπτόμην. Inf. [94] ἐπιπτέσθαι. Part. [95] ἀναπτόμενος. Imperf. [96] ἀνεπτώμην *ab* ἵπτημι, *idque à* πτάω *inusitato*. [97] Πέτομαι *idem*. Inf. [98] πέτεσθαι. Imperf. [99] ἐπετόμην: & [1] ποτάομαι. Perf. Pass. [2] πεπότημαι: *item* [3] πετάομαι. Part. [4] πετώμενος & [5] πέταμαι. *Verba Deponentia.*

Ἴσημι *scio, valde defectivum est; format verò* 3tiam Perf. Plur. [6] ἴσασι: *sæpe abjicit* α *per Syncopen, ut* [7] ἴδμεν Ionicè *p.* 67. *pro* ἴσμεν, *idque pro* ἴσαμεν; [8] ἴστε Imperat. [9] ἴσθι, [10] ἴστω, *pro* ἴσατε, ἴσαθι, ἰσάτω. *Compositum* [11] ἐπίσταμαι *habet* τ *insertum*. Fut. 1. [12] ἐπιστήσομαι. Perf. [13] ἐπέστημαι, *unde* ἐπιστήμη. Præs. Pot. [14] ἐπισταί-

67 Ιλ. α. 240. 68 Thuc. l. 4. 69 Ιλ. ζ. 502. 70 Ιλ. λ. 227. 71 Ιλ. δ. 171. 72 Ιλ. α. 139. 73 Ιλ. α. 19. 74 Ιλ. θ. 192. 75 Ιλ. β. 458. 76 Ιλ. β. καταλ. 57. 77 Ιλ. α. 147. 78 Apollon. Ἀργ. l. 2. 79, 80 Luc. xviii. 13. 81 Lucian. 82 Theoc. Id. 15. 143. 83 Οδ. γ. 380. 84 Anthol. 85 Οδ. φ. 365. 86 Plut. 87 Anthol. 88 Ιλ. ε. 195. 89 Βατραχ. 207. 90 Lucian. 91 Ιλ. ν. 592. 92 Ιλ. ε. 282. 93 Sophoc. Ajax. 94 Ιλ. δ. 126. 95 Aristoph. Av. 96 Lucian. 97 Ιλ. β. 89. 98 Ιλ. ν. 62. 99 Ιλ. μ. 207. 1 Ιλ. β. 462. 2 v. 90. 3 Aristot. 4 Apoc. iv. 7. 5 Anth. Tetrast. 6 Ιλ. υ. 214. 7 Ιλ α. 124. 8 Heb. xii. 17. 9 Anth. Dist. 10 Ιλ. η. 411. 11 Marc. xiv. 68. 12 Isoc. ad Dem. 13 Aristot. 14 Ιλ. ξ. 92.

μην. Part. [15] ἐπιςάμενος. Imperf. [16] ἠπιςάμην & [17] ἐπιςάμην.

[15] Anthol. Tetraſt. [16] Deut. xxviii. 64. [17] Ιλ. ε. 60.

K.

Καίω uro. Fut. 1. [1] καύσω. Ind. 1. [2] ἔκαυσα & [3] ἔκηα, *ſcilicet abjecto* υσ *&* α *verſo in* η. Ionicum *Thema* [4] κήω. Inf. [5] κατακηέμεν. Imperf. [6] ἔκηον. Ind. 1. [7] ἔκηα. Pot. [8] κήαιμι. Inf. [9] κατακῆαι, *hæc omnia quaſi ab* αι *Thematis, non ab* αυ *Futuri.* Præſ. Paſſ. [10] καίομαι Part. καιόμενος. Fut. 1. [11] καυθήσομαι. Subj. [12] καυθήσωμαι. Perf. [13] κέκαυμαι. Ind. 1. [14] ἐκαύθην. Fut. 2. [15] καήσομαι. Ind. 2. [16] ἐκάην, [17] κατεκάην. Fut. 1. M. [18] καύσομαι. Part. [19] καυσέμενος *pro* καυσόμενος, Ind. 1. [20] ἐκαυσάμην & [21] ἐκηάμην Ind. 1. Act. [22] ἔκεια M. ἐκειάμην, *unde* Part. [23] κειάμενος, *tanquam à* κείω, *detrito* σ.

Καλέω *voco.* Fut. 1. [24] καλέσω. Perf. [25] κέκληκα. Ind. 1. [26] ἐκάλεσα. Ind. 1. M. [27] ἐκαλεσάμην. Præſ. Paſſ. [28] καλοῦμαι. Perf. [29] κέκλημαι. Fut. 1. [30] κληθήσομαι, & Ind. 1. [31] ἐκλήθην *per Syncopen* τοῦ σ, *& Metatheſin* τοῦ λ, *& Craſin* τῶν α *&* ε *in* η, *vel ab* ἐκάλησα *inuſitato. Poeticum* [32] κικλήσκω. Imperf. [33] ἐκίκλησκον. Præſ. Paſſ. [34] κικλήσκομαι. Imperf. [35] ἐκικλησκόμην, *tanquam ab Analogo* κέκληκα *cum Anomalo* σ.

Κεῖμαι [36] *jaceo.* Fut. 1. [37] κείσομαι. Imperf. [38] ἐκείμην. Fut. 1. [39] κεισεῦμαι Doricè. Imperat. [40] κεῖσο.

[1] Mat. iii. 12. [2] Plut. [3] Ιλ. α. 40. [4] Ιλ. η. 396. [5] Ιλ. η. 408. [6] Οδ. ι. 553. [7] Ιλ. θ. 240. [8] Ιλ. ω. 98. [9] Οδ. κ. 553. [10] Ιλ. τ. 376. [11] Apoc. xviii. 8. [12] 1 Cor. xiii. 3. [13] Heb. xii. 18. [14] Plat. [15] 2 Pet. iii. 10. [16] Ιλ. α. 464. [17] Apoc. viii. 7. [18] Herod. 52. 22. [19] 2 Pet. iii. 10. [20] Herod. 297. 5. [21] Ιλ. ι. 234. [22] Soph. [23] Οδ. π. 2. [24] Rom. ix. 25. [25] 1 Cor. vii. 15. [26] Mat. ii. 15. [27] Ιλ. γ. 161. [28] Luc. i. 61. [29] Mat. xxii. 4. [30] v. 9. [31] 1 Cor. vii. 20. [32] Ιλ. λ. 605. [33] Ιλ. η. 139. [34] Οδ. ο. 402. [35] Ιλ. κ. 300. [36] Οδ. τ. 516. [37] Οδ. χ. 319. [38] Οδ. ν. 284. [39] Theoc. Id. 3. 53. [40] Iſoc.

Part.

Part. [41] κείμθμ@. [42] κέαται [43] κέατο & [44] κείατο *pro* κεῖνται, ἔκειντο Ionicè. [45] κέεται, [46] κέονται, [47] κεοίμην, *tanquam à* κέομαι. Imperf. [48] κέσκετο *à* κέσκω *obsoleto.*

Κλάζω [49] *clamo.* Fut. 1. κλάγξω. Ind. 1. [50] ἔκλαγξα. Part. [51] κλάγξας & [52] κλάξας. Perf. κέκληγα. Part. [53] κεκληγὼς. Ind. 2. [54] ἔκλαγον. Part. Præſ. [55] κεκλήγων *à* κεκλήγω, *vid. p.* 106. *legitur* [56] κεκλάγκω.

Κράζω *idem.* Fut. 1. [57] κράξω. Ind. 1. [58] ἔκραξα. Perf. M. [59] κέκραγα. Pluſq. p. [60] ἐκεκράγειν. Ind. 2. [61] ἔκραγον. Imperat. [62] κραγέτω. Part. [63] κραγών. *Hæc* Fut. 1. κεκράξω, *unde* Ind. 1. [64] ἐκέκραξα. Fut. 1. M. [65] κεκράξομαι. Imperat. κέκραχθι *pro* κεκράχθητι, *tanquam à* κεκράγω, [66] κεκράγομαι.

Κραιαίνω *perficio.* Imperf. [67] ἐκραίαινον. Perf. Paſſ. [68] κεκράαυμαι, α *pro* αι Poeticè. Ind. 1. Imperat. [69] κρήηνον. Inf. [70] κρῆηναι. Ind. 1. M. [71] ἐκρηηνάμην.

Κτείνω *occido.* Fut. 1. [72] κτενῶ. Perf. [73] ἔκτακα & [74] ἔκταγκα. Præſ. Paſſ. [75] κτείνομαι Ind. 1. [76] ἐκτάνθην. Perf. M. [77] ἔκτονα. Ind. 2. ἔκτην. Subj. κτῶ, *unde* 1ma Plur. [78] κτέωμθμ Ionicè *pro* κτῶμθμ. Part. [79] κτὰς, [80] κατακτάς. Ind. 2. M. ἐκτάμην. Inf. [81] κτᾶσθαι. Part. [82] κτάμθμ@. Ind. 1. [83] ἔκτεινα. Pot. [84] κτείναιμι. Inf. [85] κτεῖναι. Part. [86] κτείνας. Ind. 2. [87] ἔκτανον. 3^tia^ Perſ. Sing. [88] ἔκτα & Plur. [89] ἔκταν Doricè *pro* ἔκτη, ἔκτησαν,

[41] Ιλ. η. 265. [42] Ιλ. τ. 203. [43] Herod. 124. 27. [44] Ιλ. λ. 162. [45] Herod. 45. 37. [46] Ιλ. χ. 510. [47] Herod. 17 7. [48] Οδ. φ. 41. [49] Ιλ. π. 429. [50] Ιλ. α. 46. [51] Ιλ. μ. 207. [52] Anthol. [53] Ιλ β. 222. [54] Anth. Tetraſt. [55] Οδ. ξ. 30. [56] Ariſtoph. Veſp. [57] Anthol. [58] Mat viii.29. [59] Pſal.iv.3. [60] Xen. [61] Ariſtoph. Plut. [62] Joſ. vi. 5. [63] Thuc. l. 8. [64] Pſal.xxii. 5. [65] Luc. xix. 40. [66] Ariſtoph. [67] Ιλ. β. 419. [68] Οδ. ο. 116. [69] Ιλ. α. 41. [70] Ιλ. ι. 101. [71] Οδ. γ. 418. [72] Ιλ. ο. 65. [73] Ariſtot. [74] 2 Sam. iv. 11. [75] Ιλ. ε. 465. [76] Apoc. ii. 13. [77] Plut. [78] Οδ. χ. 216. [79] Anacr. [80] Οδ. ο. 224. [81] Ιλ. ο. 558. [82] Ιλ. ε. 21. [83] Οδ. μ. 379. [84] Οδ. ξ. 405. [85] Ιλ. ε. 261. [86] Ιλ ζ. 481. [87] Ιλ. χ. 272. [88] Ιλ. ζ. 205. [89] Ιλ. λ. 526.

quasi à κλῆμι. *Sunt qui malunt ea per Apocopen fieri, pro* ἔκλανε, ἔκλανον; *quia nonnullibi* α [90] *corripitur.*

Κτίζω *condo.* Ind. 1. [91] ἔκτισα. Præſ. Paſſ. [92] κτίζομαι. Perf. [93] ἔκτισμαι & ἔκτιμαι *unde* [94] ἐΰκτίμενος. Ind. 1. [95] ἐκτίσθην.

[90] Οδ. λ. 409. [91] 1 Tim. iv. 3. [92] Thuc. l. 1. p. 3. [93] Col. i. 16. [94] Ιλ. β. καταλ. 8. [95] Col. i. 16.

Λ.

Λαγχάνω *ſortior.* Fut. 1. M. λήξομαι *rarò.* Ind. 2. [1] ἔλαχον. Pot. [2] λάχοιμι. Subj. [3] λάχω. Inf. [4] λαχεῖν. Part. [5] λαχών. Perf. [6] λέλογχα & [7] εἴληχα. Pluſq. p. [8] ἐλελόγχειν Atticè, *à* λήχω *obſoleto.*

Λαμβάνω *capio.* Fut. 1. M. λήψομαι. Perf. [10] εἴληφα Atticè. Ind. 2. [11] ἔλαβον. Præſ. Paſſ. [11] λαμβάνομαι. Fut. 1. [13] ληφθήσομαι. Perf. [14] εἴλημμαι & Pluſq. p. [15] εἰλήμμην. *Augmento Regulari utitur Herodotus,* [16] λελαμμένος Ionicè. Ind. 1. [17] ἐλήφθην, & [18] εἰλήφθην *cum irregulari Augmento Perfecti.* Ind. 2. M. [19] ἐλαβόμην *à* λήβω *inuſitato. Apud Herodotum* λαμβάνω *& compoſita conjugant Futurum & Indefinitum primum tanquam à* λάμβω; *nempe* [20] λάμψομαι, [21] ἀπολάμψομαι, [22] καταλάμψομαι, [23] παραλάμψομαι, [24] ἐλάμφθην, [25] κατελάμφθην, [26] ἀπελάμφθην, [27] ἀπελαμψάμην. *Affertur etiam Perfectum* [28] καταλελάβηκα *tanquam à* λαβέω.

[1] Act. i. 17. [2] Anth. Tetraſt. [3] Ιλ. η. 171. [4] 179. [5] Οδ. ε. 40. [6] Οδ. λ. 303. [7] Sophoc. [8] Theoc. Id. 4. 40. [9] Mat. x. 41. [10] Apoc. ii. 27. [11] 2 Cor. xii. 16. [12] Heb. v. i. [13] Luc. xvii. 34. [14] Joh. viii. 3. [15] Lucian. [16] 129. 12. [17] Marc. xvi. 19. [18] Joh. viii. 4. [19] Luc. i. 54. [20] 52. 6. [21] 333. 37. [22] 218. 25. [23] 275. 40. [24] 352. 1. [25] 186. 13. [26] 206. 19. [27] 136. 17. [28] 113. 27.

Λαν-

Λανθάνω *lateo*. Fut. 1. [29] λήσω. Ind. 2. [30] ἔλαθον. Imperf. [31] ἔληθον. Præf. Paff. [32] λανθάνομαι, Imperf. [33] ἐλανθανόμην. Perf. [34] λέλησμαι, & [35] λέλασμαι Ionicè. Ind. 1. [36] λῆθην & [37] ἐλήθην. Præf. M. [38] λήθομαι. Fut. 1. [39] λήσομαι. Perf. [40] λέληθα. Ind. 2. [41] ἐλαθόμην & [42] λελαθόμην. Ion. Pot. [43] λαθοίμην. Subj. [44] λάθωμαι. Inf. [45] λαθέσθαι: *omnia à* [46] λήθω.

Λείχω & λιχμάω *lambo*. Part. Perf. M. *irregulare* [47] λελειχμὼς *pro* λελιχμὼς *cum primitivo* ει.

Λίσσομαι [48] *precor*. Ind. 1. ἐλιτόμην *unde* Pot. 49. λιτοίμην. Inf. [50] λιτέσθαι, *à Themate* λίτομαι *rariſſimo apud Oratores*. Ind. 1. ἐλισάμην, *unde* [51] λίσαι, & [52] ἐλλισάμην. Imperf. [53] ἐλισσόμην.

Λέω *lavo*. Fut. 1. λούσω. Perf. λέλουκα. Ind. 2. [54] ἔλοεν *V. Regulare, niſi quòd Poetæ reſolvant* ου *in* οε, & *duplicent conſonam, ut* [55] λοέσσομαι. Ind. 1. [56] ἐλοεσσάμην. *ſæpe abjicitur vocalis poſt* ου, [57] ἐλούμεθα, [58] λοῦσθαι, [59] λούμενος.

[29] Ιλ. ψ. 326. [30] Heb. xiii. 2. [31] Οδ. τ. 151. [32] Heb. xiii. 2. [33] Οδ. μ. 227. [34] Heb. xii. 5. [35] Ιλ. ε. 834. [36] Pſal. xxxi. 12. [37] Pſal. cxxxvii. 5. [38] Ιλ. ι. 259. [39] Theog. v. 2. [40] Xen. [41] Ιλ. ο. 322. [42] Ιλ. δ. 127. [43] Ιλ. κ. 243. [44] Ιλ. ζ. 265. [45] Ιλ. μ. 235. [46] Ιλ. ψ. 323. [47] Heſ. Θεογ. 826. [48] Ιλ. α. 174. [49] Οδ. ξ. 406. [50] Ιλ. π. 47. [51] Ιλ. α. 394. [52] Οδ. λ. 35. [53] Ιλ. α. 15. [54] Οδ. κ. 361. [55] Οδ. ζ. 221 [56] Οδ. ζ. 227. [57] [59] Ariſtoph. [58] Οδ. ζ. 216.

M.

Μάω *vehementer cupio. V. Poeticum.* Perf. [1] μέμαα, [2] μέμαον, [3] μέμαμεν. Part. [4] μεμαώς, [5] μεμαότες, & [6] μεμαῶτες Poeticè. Pluſq. p. 3tia Plur. [7] μέμασαν *pro* μεμάεισαν. Imperat. [8] μεμάτω *pro* μεμαέτω. *Legitur* Infin. μεμάμεν.

[1] Ιλ. κ. 208. [2] Ιλ. θ. 413. [3] Ιλ. ι. 637. [4] Ιλ. δ. 40. [5] Ιλ. β. καταλ. 325. [6] Ιλ. β. 473. [7] Ιλ. β. καταλ. 370. [8] Ιλ. υ. 355.

Μάχομαι *pugno*. Fut. 1. [9] μαχήσομαι, & [10] μαχέσομαι, & [11] μαχέσσομαι Poeticè. Ind. 1. [12] ἐμαχησάμην, & [12] ἐμαχεσάμην, & [13] ἐμαχεσσάμην Poeticè. Pot. [14] μαχεσαίμην & [15] μαχεσσαίμην Poeticè. Inf. [16] μαχέσασθαι & [17] μαχέσσασθαι Poeticè. Part. [18] μαχεσσάμενος Poeticè. Fut. 2. [19] μαχοῦμαι. Part. [20] μαχεόμενος & [21] μαχειόμενος Poeticè. *Ab exoleto* μαχέομαι *verbale Gerundivum* [22] μαχετέον.

Μείρομαι *divido*. Perf. [23] εἵμαρμαι. Plusq. p. [24] εἱμάρμην Atticè. Perf. M. [25] ἔμμορα. Ind. 1. Pot. [26] μείραιμι.

Μέλω [27] *curo*. Fut. 1. [28] μελήσω. Perf. M. [29] μέμηλα. *Verbum Poeticum; rarius in formâ Personali occurrit.* Perf. M. Part. [30] μεμηλώς. Imperf. [31] ἔμελε. Præs. Pass. [32] μέλομαι. 2da Pers. Plur. [33] μέλεσθε. Perf. [34] μέμβληται *pro* μεμέληται, [35] μέμβλεσθε *pro* μεμέλησθε, [36] μέμβλετο *pro* μεμέλητο. N. B. *Litera* β *præponitur liquidæ propter Euphoniam; uti & in voce* ἤμβροτεν p. 142. *Et* ε *pro* η Poeticè. Part. [37] μεμελημένος. Ind. 1. Part. [38] μεληθεὶς, [39] πασιμέλουσα, ἐπίθετον [40] τῆς Ἀργοῦς.

Μένω *maneo*. Fut. 1. [41] μενῶ. Ind. 1. [42] ἔμεινα. Perf. M. [43] μέμονα. Perf. Act. [44] μεμένηκα, à *Themate* [45] μενέω, *quod accipitur significatione Futuri.*

Μιμνήσκω *recordari facio*. Fut. 1. [46] μνήσω. Ind. 1. [47] ἔμνησα. Præs. Pass. [48] μιμνήσκομαι *recordor*. Fut. 1.

[9] Ιλ. ψ. 621. [10] Ιλ. β. 366. [11] Ιλ. γ. 290. [12] Isoc. Helen. [13] Herod. 210. 7. [14] Ιλ. ζ. 334. [15] Ιλ. υ. 118. [16] Ιλ. γ. 433. [17] Ιλ. ε. 483. [18] Ιλ. γ. 393. [19] Aristoph. Plut. [20] Herod. 264. 1. [21] Οδ. ρ. 471. [22] Plat. [23] Plut. [24] Ιλ. φ. 281. [25] Ιλ. α. 278. [26] Æschyl. [27] Οδ. ι. 20. [28] Ιλ. ε. 228. [29] Ιλ. β. 25. [30] Ιλ. ε. 708. [31] Joh. xii. 6. [32] Apollon. Ἀργ. ι. [33] Anth. lib. 4. [34] Ιλ. τ. 343. [35] Apollon. [36] Οδ. χ. 12. [37] Anth. lib. 3. [38] Sophoc. [39] Οδ. μ. 70. [40] Eustath. [41] Phil. i. 25. [42] Mat. xi. 23. [43] Οδ. υ. 15. [44] Luc. xxii. 28. [45] Ιλ. τ. 308. [46] Οδ. μ. 38. [47] Anth. Tetrast. [48] Dem. Phil.

[49] μνηϑήσομαι. Perf. [50] μέμνημαι. 2da Perf. [51] μέμνῃ. Pot. [52] μεμνήμην, 3[tia] Sing. μεμνῇτο, [53] μεμναίατο Ionicè. Ind. 1. [54] ἐμνήσθην. Fut. 1. M. [55] μνήσομαι. Ind. 1. [56] ἐμνησάμην. Imperat. [57] μνῆσαι. Pot. [58] μνησαίμην. Subj. [59] μνήσωμαι. Inf. [60] μνήσασθαι. Part. [61] μνησάμενος, *omnia à* μνάω. Imperf. [62] ἐμνωόμην. Part. Præf. [63] μνωόμενος. Perf. Pot. [64] μεμνῷτο, Ionicè. [65] μεμνέῳτο *à* μνώομαι *&* μνόομαι *inusitatis.*

[49] Thuc. l. 3. [50] 2 Tim. i. 4. [51] Ιλ. ο. 18. [52] Aristoph. [53] Pind. [54] Act. xi. 16. [55] Dion. Af. v. 3. [56] Ιλ. δ. 222. [57] Ιλ. κ. 509. [58] Οδ. δ. 527. [59] Ιλ. ο. 477. [60] Ιλ. ζ. 112. [61] Ιλ. τ. 314. [62] Ιλ. ϖ. 771. [63] Οδ. δ. 106. [64] Xen. [65] Ιλ. ψ. 361.

N.

Ναίω *habito.* Fut. 1. M. [1] νάσσομαι. Ind. 1. [2] ἐνασσάμην. Præf. [3] ναίομαι, *unde* Part. ναιόμενος Ind. Paff. 1. [4] ἐνάσθην. Perf. Part. Paff. [5] νενασμένος. Ind. 1. Act. [6] ἔνασσα *ædificavi, à* νάω *Themate Poetico.* Imperf. [7] ἔναιον.

[1] Apollon. Ἀργόν. 2. [2] Hef. ἔργ. β. 257. [3] Ιλ. ν. 815. [4] Ιλ. ξ. 119. [5] Dion. Af. v. 264. [6] Οδ. δ. 174. [7] Ιλ. β. 511.

O.

Ὄζω *oleo.* Fut. 1. [1] ὀζήσω. Perf. M. [2] ὄδωδα. Fut. 1. [3] ὀζέσω *&* [4] ὀσδω Doricè. Ind. 1. [5] ὤζεσα. Perf. M. [6] ὤδοδα, *transposito Augmento, ut in voce* ἤγαγον. Plusq. p. [7] ὤδειν *&* [8] ὀδώδειν Atticè.

Οἴγω *aperio.* Fut. 1. οἴξω. Perf. M. οἶγα. Ind. 1. [9] ᾦξα. Part. [10] οἴξας. Imperf. Paff. [11] ὠΐγνύμην, *quasi ab* οἴγνυμι. *Tempora reperiuntur potissimùm in Composito* ἀνοίγω, *quod utitur Augmento triplici.* Fut. 1. [12] ἀνοίξω. Ind. 1. [13] ἤνοιξα *&* [14] ἀνέῳξα. Imperf. [15] ἤνοιγον. Præf.

[1] Aristoph. Vesp. [2] Plut. Symp. [3] Exod. vii. 18. [4] Theoc. Id. 1. 149. [5] Exod. vii. 21. [6] Anthol. [7] Athen. l. 2. [8] Οδ. ι. 60. [9] Ιλ. ζ. 298. [10] Ιλ. ζ. 89. [11] Ιλ. θ. 58. [12] Mat. xiii. 35. [13] Joh. ix. 17. [14] v. 14. [15] Xen.

Paſſ. [15] ἀνοίγομαι. Imperf. [17] ἀνεῳγόμην. Perf. [18] ἀνέῳγμαι & [19] ἠνέῳγμαι. Ind. 1. [20] ἠνοίχθην, & [21] ἀνεῴχθην, & [22] ἠνεῴχθην. Fut. 2. [23] ἀνοιγήσομαι. Ind. 2. [24] ἠνοίγην. Perf. M. [25] ἀνέῳγα.

Οἴομαι vel οἶμαι *puto*. Fut. 1. [26] οἰήσομαι. Ind. 1. [27] ᾠήθην. Imperf. [28] ᾠόμην, & [29] ᾤμην. 2da Perſ. Præſ. [30] οἴει Att. *v. p.* 139. *Reliqua Poetis peculiaria per reſolutam Diphthongum* [31] οΐω & [32] οΐω. Præſ. M. [33] ὀΐομαι. Part. [34] ὀϊόμενος. Imperf. [35] ὠϊόμην. Ind. 1. Paſſ. [36] ὠΐσθην. M. [37] ὀϊσάμην. Part. [38] ὀϊσάμενος.

Οἴχομαι *eo*. Fut. 1. [39] οἰχήσομαι. Perf. Paſſ. [40] ᾤχημαι. Perf. Act. [41] ᾤχηκα *ab* οἰχέω. Imperf. [42] ᾠχόμην. Perf. [43] οἴχωκα. Pluſq. p. οἰχώκειν. 3tia Perſ. [44] οἰχώκεε. Ion.

Ὄλλυμι *perdo*. Fut. 1. [45] ὀλέσω. Perf. ὤλεκα & [46] ὀλώλεκα Atticè. Præſ. Part. [47] ὀλλύς. Ind. 1. [48] ὤλεσα. Fut. 2. [49] ὀλῶ. M. [50] ὀλοῦμαι. Ind. 2. [51] ὠλόμην. Pot. [52] ὀλοίμην, ὄλοιο, *forma imprecandi*. Præſ. Paſſ. [53] ὄλλυμαι. Perf. [54] ὤλλυμαι. Perf. M. ὦλα, & [55] ὄλωλα. Part. [56] ὀλωλώς. Pluſq. p. [57] ὀλώλειν. Ind. 1. Inf. [58] ὀλλῦσαι.

Ὄμνυμι & ὀμνύω *juro*. Fut. 1. [59] ὀμέσω, Perf. ὤμοκα & [60] ὀμώμοκα. Imperat. [61] ὄμνυθι & [62] ὄμνυε. Subj. [63] ὀμνύω. Inf. [64] ὀμνύναι & [65] ὀμνύειν. Part. [66] ὀμνὺς & [67] ὀμνύων. Imperf. [67] ὤμνυν & [68] ὤμνυον. Ind. 1.

[16] Anth. l. 1. [17] Thuc. [18] Act. ix. 8. [19] Apoc. iv. 1. [20] Act. xii. 10. [21] Mat. iii. 16. [22] Apoc. xx. 12. [23] Luc. xi. 9. [24] Apoc. xi. 19. [25] 1 Cor. xvi. 9. [26] Ariſtot. [27] Iſoc. Archid. [28] Herod. l. 6. [29] Lucian. [30] Plat. [31] Ιλ. ε. 252. [32] Ιλ. α. 59. [33] ν. 78. [34] Ιλ. δ. 12. [35] Οδ. κ. 248. [36] Οδ. δ. 453. [37] Οδ. ι. 213. [38] Οδ. ι. 339. [39] Plat. Phæd. [40] Act. xiv. 16. [41] Ιλ. κ. 242. [42] Ιλ. α. 53. [43] Sophoc. Ajax. [44] Herod. 166. 19. [45] Marc. xii. 9. [46] Deut. xxxii. 28. [47] Ιλ. κ. 201. [48] Joh. xviii. 9. [49] 1 Cor. i. 19. [50] 1 Cor. viii. 11. [51] Joh. xvii. 12. [52] Lucian. [53] Luc. xv. 17. [54] Ariſtoph. [55] Ιλ. ω. 729. [56] Luc. xv. 4. [57] Ιλ. κ. 187. [58] Ιλ. θ. 449. [59] [60] Eurip. Hippol. [61] Ιλ. ψ. 585. [62] Jac. v. 12. [63] Plut. Peric. [64] Bud. [65] Marc. xiv. 71. [66] Plat. Symp. [67] Οδ. β. 377. [68] Ιλ. ξ. 278.

[69] ὤμοσα

[69] ὤμοσα. Fut. 2. M. [70] ὀμοῦμαι. Ind. 1. [71] ὠμοσάμην, ab ὀμόω *inusitato. Rariùs* Perf. Pass. [72] ὤμνυμαι. *vid. p.* 117.

Ὄνημι *juvo.* Fut. 1. [73] ὀνήσω. Ind. 1. [74] ὤνησα, *ab* ὀνάω *inusitato.* Præs. M. ὄναμαι. Fut. 1. [75] ὀνήσομαι. Imperf. [76] ὠνάμην. Pot. [77] ὀναίμην. Inf. [78] ὄνασθαι. Part. [79] ὀνήμενος *pro* ὀνάμενος Ionicè. Perf. Pass. ὤνημαι, *unde* Plusq. p. [80] ὠνήμην. *Item* [81] ὀνίνημι *cum irregulari reduplicatione Atticâ Thematis & Heterostoicho* ι *pro* ο. Præs. M. [82] ὀνίναμαι & Part. ὀνινάμενος.

Ὁράω *video.* Fut. 1. M. [83] ὄψομαι. Perf. Act. [84] ἑώρακα. Plusq. p. [85] ἑωράκειν. 2da Pers. Fut. 1. [86] ὄψει *p.* 139. Præs. Pass. [87] ὁρῶμαι. Fut. 1. [88] ὀφθήσομαι. Perf. [89] ἑώραμαι Atticè, & [90] ὦμμαι. Ind. 1. [91] ὤφθην. Perf. M. [92] ὄπωπα. Plusq. p. [93] ὀπώπειν, *ab* ὄπτω & ὄπτομαι *vix usitatis.*

Ὄρω *concito.* Fut. 1. ὀρῶ & [94] ὄρσω. Perf. M. [95] ὄρωρα & [96] ὦρορα. Plusq. p. [97] ὀρώρειν & [98] ὠρώρειν Atticè. Ind. 1. [99] ὦρσα. Subj. [1] ὄρσω. Part. [2] ὄρσας. Præs. Pass. ὄρομαι. Imperf. [3] ὠρόμην. Perf. [4] ὦρμαι. Plusq. Perf. [5] ὤρμην. Imperf. 3tia Plur. [6] ὀρέοντο *tanquam ab* ὀρέομαι. Præs. Poeticum ὄρσομαι, *unde* Imperat. [7] ὄρσεο & [8] ὄρσο. Part. [9] ὀρμενος *pro* ὀρόμενος.

Οὐτάω & οὐτάζω *vulnero.* Fut. 1. οὐτήσω & οὐτάσω. Ind. 1. [10] οὔτησα, [11] οὐτήσασκε, & [12] οὔτασα, [13] οὔτασκε. 3tia Perf.

[69] Luc. i. 73. [70] Isa. xlv. 23. [71] Plut. in Cic. [72] Herod. 224. 17. [73] Οδ. ψ. 24. [74] Ιλ. α. 395. [75] Ιλ. π. 31. [76] Ιλ. ρ. 25. [77] Philem. 20. [78] Apollon. l. 2. [79] Οδ. β. 33. [80] Ιλ. ρ. 25. [81] Ιλ. ω. 45. [82] Plat. [83] Mat. xxvi. 64. [84] Col. ii. 1. [85] Act. vii. 44. [86] Mat. vii. 4. [87] Anth. Tetrast. [88] Act. xxvi. 16. [89] Dem. [90] Æschyl. & Plat. [91] Mat. xvii. 3. [92] Ιλ. ζ. 124. [93] Οδ. φ. 123. [94] Ιλ. δ. 16. [95] Ιλ. β. κατάλ. 304. [96] Ιλ. β. 146. [97] Ιλ. δ. 436. [98] Ιλ. σ. 498. [99] Ιλ. α. 10. [1] Ιλ. ι. 699. [2] Ιλ. χ. 190. [3] Ιλ. μ. 279. [4] Ιλ. θ. 474. [5] Ιλ. ε. 590. [6] Ιλ. β. 398. [7] Ιλ. γ. 250. [8] Ιλ. ω. 88. [9] Ιλ. λ. 326. [10] Ιλ. δ. 469. [11] Ιλ. χ. 375. [12] Ιλ. ι. 438. [13] Ιλ. ο. 745.

[14] ἔτα *per specialem* [15] *Apocopen pro* ἔτασε *sicuti prius in* ἠνίπαπε *p.* 154. *per specialem Paragogen.* Infin. ἑτάναι, *pro quo* [16] ἑτάμϑμ. Part. [17] ἑτάμϑμος, *quasi ab* ἔτημι. Perf. Paff. [18] ἔτασμαι. Part. [19] ἑτασμένος.

[14] Ιλ. δ. 525. [15] Eustath. [16] Ιλ. ε. 132. [17] Ιλ. λ. 658. [18] Ιλ. λ. 660. [19] Οδ. λ. 535.

Π.

Πάσχω *patior.* Fut. 1. M. [1] πείσομαι. Ind. 2. [2] ἔπαθον. Fut. 1. M. [3] πήσομαι. Perf. [4] πέπονθα Atticè. *vid. p.* 139. 2da πεπόνθατε, *pro quo* [5] πέποσθε, *ν in σ verso: facilè enim semivocales inter se commutantur; & α τ per Syncopen rejectis metri causâ: à* πήθω *obsoleto.* Ind. 1. [6] συνεπάθησα. Fut. 1. Part. [7] συμπαθήσων, *quasi à* παθέω.

Πέσσω [8] *coquo.* Ind. 1. [9] ἔπεψα. Præf. Subj. [10] πέσσω. Inf. [11] πεσσέμεν Ionicè. Part. [12] πέσσων. Perf. Paff. [13] πέπεμμαι. *ab inusitato* πέπτω.

Πετάννυμι *expando.* Fut. 1. πετάσω. Ind. 1. [14] ἐπέτασα. Præf. Paff. [15] πετάννυμαι. Perf. πέπταμαι. Part. [16] πεπταμένος. Ind. 1. [17] ἐπετάσθην *expansus sum,* i. e. *volavi.* Part. [18] πετασθείς. Ind. 1. Part. [19] πετάσσας Poet.

Πίμπλημι & [20] πίπλημι *impleo. valdè defectivum, à* πλάω *inusitato.* Imperat. [21] ἐμπίπληθι & [22] ἐμπίπλη *pro Attico* ἐμπίπλα. Præf. Paff. [23] πίμπλαμαι & [24] πιμπλάνομαι. Imperf. [25] ἐπιμπλάμην. Plusq. p. [26] πλῆτο *pro* ἐπέπλητο Ionicè. Ind. 1. [27] ἐπλήσθην *à* [28] πλήθω. Part. [29] πλήθων, *&c. V. Regulare.*

[1] Ιλ. υ. 127. [2] Mat. xxvii. 19. [3] Plut. [4] Luc. xiii. 2. [5] Ιλ. γ. 99. [6] Heb. x. 34. [7] Isoc. [8] Ιλ. δ. 513. [9] Ιλ. α. 81. [10] Ιλ. θ. 513. [11] Ιλ. ε. 237. [12] Ιλ. ι. 561. [13] Arist. [14] Ιλ. α. 480. [15] Xen. [16] Ιλ. φ. 531. [17] Psal. xviii. 10. [18] Ιλ. φ. 538. [19] Ιλ. δ. 523. [20] Anthol. [21] Ιλ. φ. 311. [22] Aristoph. Av. p. 602. [23] Anthol. Tetrast. [24] Ιλ. ι. 675. [25] Ιλ. α. 104. [26] Οδ. ξ. 267. [27] Ιλ. υ. 156. [28] Hes. ἔργ. α. 305. [29] Ιλ. σ. 484.

Πίμ-

Πίμπρημι & πίπρημι *incendo.* Fut. 1. [30] πρήσω. Ind. 1. [31] ἔπρησα, *à* πρέω *inusitato.* Inf. [32] πρῆσαι. Part. [33] πρήσας. Ind. 1. [34] ἐπίμπρασα. Inf. [35] πιμπράναι. Præs. Pass. [36] πίμπραμαι. Inf. [37] πίμπρασθαι. Perf. [38] πέπρησμαι, *quasi à* πρήθω.

Πίνω *bibo.* Præs. M. [39] πίομαι *sensu Futuri.* Perf. Act. [40] πέπωκα; πίω & πόω *idem, inusitata Themata.* Ind. 2. [40] ἔπιον. Pot. [41] πίοιμι. Inf. [42] πιεῖν. Part. [43] πιών. Præs. Pass. πίνομαι, *unde* Part. [44] πινόμενος. Perf. πέπωμαι *unde* [45] πῶμα, & [46] πέπομαι *à quo* [47] πόμα. Fut. 1. [48] καταποθήσομαι. Ind. 1. [49] κατεπόθην. Ind. 2. M. ἐπιόμην. Part. [50] πιόμενος. *Rariùs* Fut. 2. M. [51] πιοῦμαι. Fut. 1. Act. [52] πίσω. M. [53] πίσομαι. Ind. 1. [54] ἔπισα *potum præbui.* Imperat. [55] πῖθι *quasi à* πῖμι.

Πίπτω *cado.* *v. p.* 132. Fut. 2. M. [56] πεσοῦμαι. Ind. 2. Act. [57] ἔπεσον *à* πέσω, *quod, utì* πέτω, πτάω & πτόω, *Thema inusitatum est.* Perf. πέπτωκα. Part. [58] πεπτωκὼς, [59] πεπτηὼς & [60] πεπτεὼς & [61] πεπτὼς. Ind. 1. Act. [62] ἔπεσα. M. [63] ἐπεσάμην.

Πλώω [64] *navigo. potiùs Poeticum.* Imperf. [65] ἔπλωον, *à regulari* πλέω. Part. [66] ἐπιπλὼς *pro* [67] ἐπιπλώσας [68] *vel pro* ἐπιπεπλωκὼς [69] *per Syncopen utrobivis inusitatam.*

Πρίαμαι *emo.* Imperf. [70] ἐπριάμην. Imperat. [71] πρίω *pro* πρίασο, & [72] ἐκπρίου, *quasi à* πρίομαι.

[30] Ιλ. ι. 242. [31] Ιλ. β. 415. [32] Ιλ. β. 415. [33] Ιλ. η. 432. [34] Plut. Camill. [35] Aristoph. [36] Lucian. [37] Pind. [38] Aristoph. Vesp. [39] Luc. xvii. 8. [40] Apoc. xviii. 3. [40] Marc. xiv. 23. [41] Ιλ. ω. 350. [42] Ιλ. θ. 189. [43] Ιλ. χ. 70. [44] Anth. Tetrast. [45] Eurip. [46] Οδ. χ. 56. [47] Athen. l. 1. [48] Aristoph. [49] Heb. xi. 29. [50] Οδ. κ. 160. [51] Aristoph. [52] Pind. [53] Antiph. v. minores Poet. [54] Pind. [55] Adag. [56] Mat. x. 29. [57] Mat. xiii. 4. [58] Act. xv. 16. [59] Οδ. ξ. 354. [60] Ιλ. φ. 503. [61] Sophoc. [62] Apoc. i. 17. [63] Luc. xvii. 7. [64] Οδ. τ. 122. [65] Herod. 297. 39. [66] Ιλ. ζ. 291. [67] Ιλ. γ. 47. [68] Eustath. [69] Didym. [70] Οδ. ξ. 115. [71] Aristoph. Ran. Act. v. sc. 1. v. 109. Prov. xxiv. 11.

Πτάρνυμαι

Πτάρνυμαι *sternuto, valde defectivum.* Ind. 2. [73] ἔπταρον. Subj. [74] πτ...ρω, *tanquam à* πταίρω. Pot. [75] πτάρνοιντο *à* πτάρνομαι *exoleto.*

[73] Οδ. ρ. 541. [74] Anth. Tetrast. [75] Aristot.

Ρ.

Ῥέζω *facio.* Fut. 1. [1] ῥέξω. Perf. M. [2] ἔοργα. Fut. 1. [3] ἔρξω *per Metathesin: vel ab inusitato* ἔργω. Ind. 1. [4] ἔῤῥεξα & [5] ἔρεξα. Pot. [6] ῥέξαιμι. Inf. [7] ῥέξαι. Part. [8] ῥέξας. Ind. 1. Pass. ἐῤῥέχθην. Part. [9] ῥεχθεὶς. Plusq. p. M. [10] ἐώργειν Atticè.

Ῥέω *fluo.* Fut. 1. [11] ῥεύσω, *v. p.* 116. Perf. [12] ἐῤῥύηκα, *v. p.* 144. Plusq. p. [13] ἐῤῥυήκειν. Fut. 2. Pass. [14] ῥυήσομαι. Ind. 2. [15] ἐῤῥύην *à* ῥυέω *obsoleto.*

Ῥήγνυμι *frango.* Fut. 1. [16] ῥήξω. Perf. M. [17] ἔῤῥωγα, ω *Vocalis Attica, v. p.* 66. *uti in* [18] ἀποῤῥὼξ *fractus, derivatum ab eodem Themate.* Ind. 1. [19] ἔῤῥηξα. Ind. 2. Pass. [20] ἐῤῥάγην. Ind. 1. M. [21] ἐῤῥηξάμην.

[1] Ιλ. ξ. 62. [2] Ιλ. β. 272. [3] v. 364. [4] Plat. [5] Ιλ. ι. 453. [6] Ιλ. τ. 90. [7] Ιλ. α. 444. [8] v. 147. [9] Ιλ. ρ. 32. [10] Οδ. δ. 693. [11] Anthol. lib. 7. [12] Isoc. [13] Pausan. [14] Anthol. lib. 5. [15] Xen. [16] Ιλ. ψ. 673. [17] 1 Sam. iv. 12. [18] Οδ. ν. 98. [19] Ιλ. ν. 124. [20] Xen. Pæd. 6. [21] Ιλ. μ. 191.

Σ.

Σεύω *moveo. V. Poeticum.* Ind. 1. [1] ἔσσευα *sublato* σ *per Ionismum.* Præs. Pass. [2] σεύομαι. Imperf. [3] ἐσσευόμην. Perf. [4] ἔσσυμαι *v. p.* 144. Part. [5] ἐσσυμένος. Plusq. p. [6] ἐσσύμην. 2da Perf. [7] ἔσσυο. Ind. 1. Pass. [8] ἐσύθην. M. [9] ἐσσευάμην. Pot. [10] σευαίμην. Part. [11] σευάμενος.

[1] Ιλ. ε. 208. [2] Ιλ. λ. 415. [3] Ιλ. ρ. 463. [4] Ιλ. ν. 79. [5] Ιλ. λ. 553. [6] Ιλ. θ. 58. [7] Ιλ. π. 585. [8] Sophoc. [9] Ιλ. ζ. 505. [10] Ιλ. υ. 148. [11] Ιλ. χ. 22.

Σπένδω

Σπένδω *libo.* Fut. 1. [12] σπείσω. Ind. 1. [13] ἔσπεισα. Imperat. [14] σπεῖσον. Subj. [15] σπείσω. Part. [15] σπείσας. Præs. Pass. σπένδομαι, *unde* Part. [17] σπενδόμενος. Ind. 1. M. [18] ἐσπεισάμην *à* σπείδω *inusitato.*

[12] Οδ. η. 165. [13] Ιλ. ζ. 259. [14] Ιλ. ω. 287. [15] Ιλ. ζ. 259. [16] Ιλ. π. 253. [17] Anth. Tetrast. [18] Ιλ. ι. 177.

T.

Τίκτω *pario.* Fut. 1. M. [1] τέξομαι. Ind. 2. [2] ἔτεκον. Ind. 1. Pass. [3] ἐτέχθην. Ind. 2. M. [4] ἐτεκόμην. Perf. [5] τέτοκα *à* τέκω *inusitato. vid. pag.* 132.

Τρέχω *curro.* Fut. 2. M. [6] δραμοῦμαι. Ind. 2. [7] ἔδραμον. Perf. M. [8] δέδρομα, *à* δρέμω *inusitato.* Perf. Act. [9] δεδράμηκα & Pass. [9] δεδράμημαι, *quasi à* δραμέω. *Rariùs* Fut. 1. [10] θρέξω. Ind. 1. ἔθρεξα, *pro quo* [11] θρέξασκον Ionicè. *vid. pag.* 140.

Τρώγω *comedo.* Præs. M. *cum sensu Futuri* φάγομαι. Ind. 2. ἔφαγον 2da Pers. Præs. M. [12] φάγεσαι. *Rariùs* Fut. 2. M. φαγοῦμαι [13] φαγῇ, *à* φάγω *vel* φήγω *exoletis. Regularia sunt* Ind. 2. [14] ἔτραγον. Fut. 1. M. [15] τρώξομαι.

Τυγχάνω *sum, fio, adipiscor.* Fut. 1. M. [16] τεύξομαι. Ind. 1. Pass. [17] ἐτύχθην. Perf. [18] τέτυγμαι. *v. p.* 115. & [19] τέτευγμαι. Plusp. p. [20] ἐτετύγμην. Paulo-post-Fut. [21] τετεύξομαι. Ind. 2. [22] ἔτυχον. Part. [23] τυχών. Perf. [24] τέτευχα. Part. [25] τετευχώς, *à* τεύχω *minùs usitato.* & [26] τετύχηκα, [27] τετυχηκώς. Ind. 1. [28] ἐτύχησα, *quasi à* τυχέω.

[1] Mat. i. 21. [2] v. 25. [3] Mat. ii. 2. [4] Ιλ. β. κατάλ. 248. [5] Xen. [6] Dem. [7] Phil. ii. 16. [8] Οδ. ζ. 45. [9] Xen. [10] Aristoph. [11] Ιλ. σ. 599 [12] Luc. xvii. 8. [13] 2 Sam. ix. 7. [14] Lucian. [15] Aristoph. [16] Xen. [17] Ιλ. β. 155. [18] Ιλ. ζ. 243. [19] Lucian. [20] Ιλ. ζ. 7. [21] Ιλ. μ. 358. [22] Ιλ. ε. 287. [23] Ιλ. ε. 98. [24] Heb. viii. 6. [25] Plat. Tim. [26] Dem. [27] Ιλ. ρ. 748. [28] Ιλ. ο. 581.

Υπισχνοῦμαι

Υ.

Ὑπισχνοῦμαι *promitto.* Fut. 1. ὑποσχήσομαι. Perf. [1] ὑπέσχημαι *&* ὑπέσχεμαι, *unde* [2] ὑπόσχεσις. Ind. 2. [3] ὑπεσχόμην. Imperat. [4] ὑπόσχεο Ionicè. Subj. [5] ὑπόσχωμαι. Inf. [6] ὑποσχέσθαι. Part. [7] ὑποσχόμενος *à* σχέω.

[1] Dem. [2] Ιλ. β. 186. [3] v. 112. [4] Ιλ. α. 514. [5] Ιλ. χ. 350. [6] Ιλ. ζ. 93. [7] Ιλ. κ. 303.

Φ.

Φέρω *fero.* Fut. 1. [1] οἴσω. Ind. 1. * ἤνεγκα. Ind. 1. Inf. [3] ἀνῶσαι *pro* ἀνοῖσαι, *servato augmento per modos. vid. p.* 114. Fut. 1. Paff. [4] οἰσθήσομαι. Perf. οἶσμαι, *unde* [5] οἰστέον, *ab* οἴω *parum usitato.* Ind. 2. [6] ἤνεγκον. *Sequentia potiùs in Compositis.* Ind. 1. M. [7] ἀπηνεγκάμην, *quasi ab* ἐνέγκω *pro* ἐνέχω: γ *nota aspirationis, &* κ *pro* χ, *vid. p.* 145. Perf. Paff. [8] μετενήνεγμαι. Perf. M. [9] προσενήνοχα, *reduplicatâ Præpositione vid. p.* 153. *& auctâ Præpositione ante verbum vid. p.* 145. *ab* [10] ἐνέχω. *Ionibus usitatiora sunt.* Ind. 1. Act. [11] ἤνεικα. M. [12] ἠνεικάμην, *pro* ἤνειξα ἠνειξάμην: *resolutâ* ξ *in* κ *&* σ *literam aspirationis, utpote quam Latini adhibent loco spiritûs asperi, v. p.* 6. *quæ usitatissimè unà cum præeunte spiritu aufertur per Ionismum.* Inf. [13] ἐνεῖκαι. Imperat. [14] φέρτε *per Syncopen pro* φέρετε. Ind. 1. Part. [15] ἐνέγκας.

* N. B. Indefinita prima εἶπα & ἤνεγκα servant Characteristicam Thematis.

Φημὶ *dico. V. Regulare, nisi quòd careat Perfecto Activo.* Fut. 1. [15] φήσω. Imperf. [17] ἔφην, ἔφης, ἔφη, *& per*

[1] Joh. xxi. 18. [2] Marc. ix. 17. [3] Herod. 41. 8. [4] Ariſtot. Polit. [5] Dem. [6] Rom. ix. 22. [7] Iſoc. [8] Dem. [9] Heb. xi. 17. [10] Luc. xi. 53. [11] Οδ. δ. 784. Herod. 5. 19. [12] Ιλ. ι. 127. Herod. 44. 34. [13] Pind. Pyth. 9. Stroph. γ. [14] Ιλ. ι. 171. [15] Act. v. 2. [16] Ιλ. θ. 148. [17] Joh. i. 23.

Aphæresin.

Aphæresin ἦν, ἦς, [18] ἦ. Præs. Ind. 2da Pers. [19] φῇς *acuitur cum* ι *subscripto*. Subj. [20] φῇς *regulariter*. Pot. [21] φαίην. Imperf. 2da Pers. [22] ἔφησθα & [23] φῆσθα *per Paragogen Atticam*. *v. p.* 139. Ind. 2. M. [24] ἐφάμην. Inf. [25] φάσθαι. Part. [26] φάμενος. Part. Præs. Act. [27] φάς.

Φθάνω *prævenio*. Fut. 1. M. [28] φθήσομαι. Ind. 1. [29] ἔφθασα. Inf. [30] φθάσαι. *tanquam à* φθάω. Ind. 2. [31] ἔφθην. 3tia Plur. [32] φθὰν Ionicè & Doricè *pro* ἔφθησαν; *ut* βὰν, φὰν, *pro* ἔβησαν, ἔφησαν. Ind. 2. M. [33] ἐφθάμην. Part. [34] φθάμενος *à* φθῆμι *inusitato*.

[18] Ἰλ. α. 219. [19] Ὀδ. η. 239. [20] Soph. [21] Ἰλ. ζ. 285. [22] Ἰλ. α. 397. [23] Ἰλ. φ. 186. [24] Ἰλ. α. 188. [25] v. 187. [26] Ἰλ. ε. 290. [27] Ἰλ. γ. 44. [28] Thuc. [29] Xen. [30] Id. [31] Id. [32] Ἰλ. λ. 51. [33] Ὀδ. δ. 547. [34] Ἰλ. ε. 119.

X.

Χάζομαι *recedo, teneo, item capio*. Fut. 1. [1] χάσομαι. Ind. 2. [2] ἔχαδον. Inf. [3] χαδέειν Ionicè, & κέκαδον, *unde* Part. [4] κεκαδὼν *v. p.* 140. Perf. M. κέχανδα *per Epenthesin pro* κέχαδα. Plusq. p. [6] ἐκεχάνδειν. N.B. ν *Atticum familiariùs inseritur Themati vel Perfecto; ut* λαμβάνω *à* λήβω, λαγχάνω λέλογχα *à* λήχω, πέπονθα, *à* πήθω, *v. p.* 139. *Rariùs* Fut. 1. [7] κεκαδήσω, & M. [8] κεκαδήσομαι. Ind. 2. [9] κεκαδόμην.

Χαίρω *gaudeo*. Fut. 2. Pass. [10] χαρήσομαι. Ind. 2. [11] ἐχάρην. Fut. 2. [12] χαρῶ. Perf. Pass. [13] κέχαρμαι. Part. [14] κεχαρμένος. Ind. 2. M. ἐχαρόμην, *unde* Pot. 3tia Pers. Plur. [15] κεχαροίατο Ionicè. Fut. 1. [15] χαιρήσω. Perf. Part. [17] κεχαρηὼς Ionicè *pro* κεχαρηκώς. Perf.

[1] Ἰλ. ν. 153. [2] Ἰλ. δ. 24. [3] Ἰλ. ξ. 34. [4] Ἰλ. λ. 334. [5] Ἰλ. ψ. 268. [6] Ἰλ. ω. 192. [7] Ὀδ. φ. 153. [8] Ἰλ. θ. 353. [9] Ἰλ. ο. 574. [10] Phil. i. 18. [11] 3 Joh. 3. [12] Apoc. xi. 10. [13] Eurip. [14] Anth. Tetrast. [15] Ἰλ. α. 256. [16] Aristoph. [17] Ἰλ. η. 312.

Pass.

Paſſ. [18] κεχάρημαι. Paulo-poſt-Fut. [19] κεχαρήσομαι; *quaſi à χαρέω. Formæ ſalutandi & valedicendi,* [20] χαῖρε *&* [21] χαίρειν, *quam Græci Literis præmittere ſolebant, ut* [22] Φήλικι χαίρειν.

Χέω *fundo.* Fut. 1. [23] χεύσω. Ind. 1. [24] ἔχευσα, [25] ἔχευα, [26] ἔχεα Att. *v. p.* 139. M. [27] ἐχευάμην, [28] ἐχεάμην. Fut. 2. [29] χεῶ. Ind. 2. [30] ἔχεον. M. [31] ἐχεύεμην, ευ *pro* ε. Ind. 1. [32] ἔχυσα. Fut. 1. Paſſ. [33] χυθήσομαι. Ind. 1. [34] ἐχύθην. Perf. [35] κέχυμαι. Part. [36] χυμένος Ionicè. Pluſq. perf. ἐκεχύμην, *unde* [37] χύτο, [38] χυῦτο. Imperf. [39] συνέχυνε. Part. [40] ἐκχυνόμενος. *Hæc omnia formant* χύω *vel* χυύω, *Themata parum uſitata.*

[18] Hom. Hymn. in Bacch. 10. [19] Ιλ. ο. 98. [20] Luc. i. 28. [21] 2 Joh. x. [22] Act. xxiii. 26. [23] Οδ. β. 222. [24] Οδ. α. 291. [25] Ιλ. ξ. 436. [26] Rom. iii. 15. [27] Ιλ. σ. 24. [28] Ariſtoph. Veſp. [29] Act. ii. 17. [30] Act xxi. 27. [31] Apollon. Ἀργ. l. 2. [32] Ariſtoph. [33] Luc. v. 37. [34] Act. ii. 6. [35] Act. x. 45. [36] Ιλ. τ. 284. [37] Ιλ. ν. 544. [38] Ιλ. δ. 526. [39] Act. ix. 22. [40] Mat. xxvi. 28.

Anomalum; defectivum in Perſonis.

Imperſonale

† Purum; Perſonâ tantùm variatur ab unâ

† oportet -ebat -uit, &c.

Verbum unum aut aliud; ferè cuivis Singula quævis

Verbo Imperſonalem inducit Tertia formam;

Caſum habet & neutrum, explicitum implicitéve no-(tandum.

id oportet.

Participium pariter ſervit ſine nomine neutrum,

In caſu recto, caſu interdumque ſecundo.

δόξαν viſum eſt. ὕσαντος.

Oportet -ebat.	Χρή, χρεών, ἐχρῆν. Δεῖ, ἔδει, δέον.
Confert, conducit, expedit.	Συμφέρει.
Convenit.	Συνήκει -ῆκον, προσήκει -ῆκον, (καθήκει -ῆκον.
Eſt.	Ἐστί.

In-

3

Intereſt, refert. Μέτεστι, μετόν.
Licet. Ἔνεστι -ὸν, ἔξεστι -ὸν, πάρεστι -όν.
Prodeſt. Λυσιτελεῖ.
Poteſt eſſe. Ἐνδέχεται, ἐνδεχόμενον.
Decretum eſt. Εἵμαρται. πέπρωται.

Verbale Nomen.

Signa licèt rerum ſint Nomina, prima loquelæ
Symbola; progenies tamen orta eſt poſtera verbis;
Officii nota, vel facti, vel ſymbolon artis:
A ſcribo ut ſcriba, atque à læſi læſio manat;
A ſubſto ſubſtantivum: hujus mille farinæ.
Part'cipium ſibi gignit ab -us cognomine nomen,
Multiplici fine; ut -tus -tor -trix -men -tio -bundus.
Inter & hæc duo in -um -u, planè diptota, Supina.
Part'cipium in -dus, ab Activo ceu ſtemmate creta,
Fine in di, do, dum, tria dicta Gerundia, fundit
Nomina; quæ caſum admittunt, modi ut Infiniti;
Actio queis innexa: Rei tria ſigna Gerendæ.
Tempore penè omni numeroſa familia Græco eſt
Edita; Perfecto à Paſſivo plurima; triplex
Singula enim Perſona parit ſua Nomina. Primæ
Res vox perſonæ, ut πρᾶγμα, *Actio voxque ſecundæ*
Πρᾶξις, *tertiæ & actor* πράκτωρ. *Ortaque multa*
Perfecto à Medio, Indefinitoque ſecundo,
Ut λόγος *atque* σταγών. *Perfecto nec ſua deſunt*
Activo, ſicut βλέφαρον; *Themative, uti* κλέπτης.
Demitur Augmentum pleriſque, at paucula ſervant.
πεποίθησις.
Litera detracta eſt; mutata; vel inſita multis.
Πίστις, φίλτρον; ἀγωγὸς, δωτὴρ; τέκνον, ἐφετμή.

Quantitas.

Anceps vocalis ferè tenditur ante -μα neutrum;
Sic vocalis υ in [1] *-υτὴρ,* [2] *-υτὴς,* [3] *-υτὸς, &* [4] *-ύτωρ.*

[1] ῥυτὴρ Οδ. ρ΄. 187. [2] μηνυτὴς Mosch. 1. 3. [3] κωκυτὸς, [4] ῥύτωρ. Anthol.

Oxytona. Accentus.

Perfecto à Medio, Indefinitoque secundo
[1] *-Ις per -ίδος flexum, rei in* [2] *-ὼν vox, Nomen in* [3] *-ὸς, si*
Activum. Ex Passivo Perfecto edita [4] *-μὸς,* [5] *-μὸν,*
[6] *-Τὸς,* [7] *-τρὸς,* [8] *-εμὼν; sic* [9] *-ὴ, si litera temporis anteit;*
Et nisi præcedant [10] *α &* [11] *ε -τὴς est finis acuti.*

[1] κοπὶς, [2] ςαγὼν, [3] σκοπὸς, [4] ψαλμὸς, [5] ἐρετμὸν, [6] κωκυτὸς, [7] ἰατρὸς, [8] ἡγεμὼν, [9] γραμμὴ, γραφὴ, [10] ἐργάτης, [11] οἰκέτης, [12] ποιητής.

Compositum cum Verbali monosyllabo; ut ἀκμής.

Paroxytona.

Nata è Perfecto Medio, cum nomine; si vox
Activè accipitur, [1] *præacuto fine notatur.*
Pauca & Particulis juncta, ut [2] *τηλεσκόπος, adde.*

[1] βουληφόρος dans consilium.
[2] Eminùs aspiciens. at τηλέσκοπος eminùs apparens.

Sunt [3] *sensu Passivo,* [4] *alióque à tempore quædam.*

[3] πατροτρόφος à patre pastus. [4] λογομάχος qui verbis pugnat.

Sic neutrale -τέον, passivâ ab origine ductum. γραπτέον.
Part'cipio tonus interdum imprimitur novus; ut κλών.

Irregularia.

Penacuit nonnulla tonus revocatus in -η, -της.

Sylloga Particularium.

In -η.

Ἀπάτη fraus, ἁρπάγη rapina. Βλάβη noxa. Γνώμη sententia. Δαπάνη sumptus. Ἐπιλήσμη oblivio. Θήκη theca. Κόμη coma. Λύπη tristitia, λώβη injuria. Μάχη pugna, μέλετη meditatio, μνήμη memoria. Νίκη victoria. Πλάνη error. Ῥώμη robur. Τρύγη vindemia, τύχη fors. Φήμη fama. Χάρμη gaudium.

In -της.

Ἀήτης procella, ἀρότης arator. Δεσμώτης vinctus. Ἰδιώτης privatus. Κομήτης cometa, κυβερνήτης gubernator. Πλανήτης planeta.

Dialectus.

Verbales pariunt Dialectica Tempora formas;
[1] Πομφὸς, [2] ἀρωγὸς, [3] ἐδητὺς, [4] ἐδωδὴ, [5] ὅρμος, & [6] ᾠδή.

[1] Hipp. [2] Ιλ. δ. 235. [3] Ιλ. α. 469. [4] Οδ. ξ. 193. [5] Ιλ. α. 435. [6] Hom. hym. *in* Apol. v. 20.

A D-

ADVERBIUM.

Nominis & Verbi genuinum Adverbia ſenſum
Perficiunt, vel pulchrè ornant; vel largiùs augent.
Rariùs eſt primogenium; ut, ſic, non, ità, jam, cras.
In duplex Genus, aut Quale, aut Quantum, omnia cedunt.
Finem ambo capiunt à Nomine, in -e, -ter, -us, -o, -tim.
longè, feliciter, cœlitus, ferò, viritim.

Neutrum in -us -um Adjectivum amat adverbiaſcere,
ſic -e.
plùs, multùm, facilè.

Græca -ον, -ες, -εν, vel -ι, -υ, ſic & -α Neutra Adverbia fiunt.
πολλὸν, σαφὲς, μηδὲν, τὶ, ὀξὺ, τάχα.

Fæminea, obliquo, vox; omni maſcula caſu.
ἐπιπολῆς, σπουδῆ, δωρεάν. εὐθὺς, πολλῶ, κύκλω, ἴσον, &c.

Caſus in -ων Genitivus in -ως Adverbia gignit. ἀληθῶς.

Hæc ſunt ſine novo; -ει, -στι, -τὶ, -ι, -δην, -δὸν, -υ, -τὴν, -α, -τες, -οι-ξ.
πανδημεὶ, ἀνδριστὶ, ἀκονιτὶ, ἀωρὶ, πλουτίνδην, ὁμοθυμαδὸν, πάνυ, ἐθελοντὴν, ἠρέμα, τῆτες, ἀρμοῖ, ὀδάξ.

Nomina: In -ας, -δα, -δα, -α, -δην, -θα, -δις, -ω, -ξ edita verbo.
ἀτρέμας, ἀναφανδὰ, ἐπίδρα, κρύφα, κρύβδην, μίνυνθα, ἀμοιβαδὶς, ἄφνω, ἀναμίξ.

Quale; rei accedit perfectile complementum;
Ut benè, virtutis; vitii ſic ſymbola, pravè.
Cauſæ etiam, propter; vel ſimilitudinis, ut, ſic. (Tempus;
Quantum aut Magnum, ut abundè, parùm: cui ſubjice
Temporis, -u nota, noctu: -per, tantiſper: -e, ſæpe:
-I luci; -dem, pridem: -um, nondum: -quam, velut unquam.
Huc ſpectat Locus; ut propè: ſub quo etiam ordo deinceps.
Congregat & Locus, unà: & ſeparat, abſque, ſeorſim.
Signa loci hæc; -ac, -ic, -uc, -inc, -o, -a, -tus, -bi, -de, vel -ſum.
In loco; ut -ic, hìc: -ra, ſupra: -bique nullibi format.
A loco; ut -inc, illinc: -tus cœlitus: & -de, dat unde.
Ad locum; ut -uc, illuc: ò, quoquò: -ſumque, deorſum.
Per locum; ut -âc, illac: -à, quà. In; Per; Ad; A loco; uti-vis.
ubivis; quavis; quovis; undevis.

Græca etiam; -σι, -θα, -θι, -οι, -δον, *&* -ῦ, *&* -η; *in*: -θε, -θεν; *à, de*.
Ἀθήνησι, ἔνθα, οἴκοθι, οἴκοι, ἔνδον, αὐτοῦ, πάντη; ὄπισ-θε, -θεν.

Ad; -ζε, -σε; δε *accentum transponit, Quarto & adhæret.*
θύραζε, ἐκεῖσε, οἴκαδε, οἰκόνδε.

Per locum in -η: *In & Ad locum*; *in* -ω, -οι, -α *desita, sic* -οῦ.
ὅπη, ταύτη. ἄνω, ὅποι, ἐνταῦθα. ἀλλαχοῦ.

Aut multum, ut Numerale in -ies, & -plo, -pliciterque
quinquies, du-plò, -pliciter. (-πλῶς.

Græca hæc sunt in -άκις, -χῆ, -χῶς, -χθα, -χα, -πλῆ, -πλασίως,
τρι-άκις, -χῆ, -χῶς, -χθα, -χα, -πλῆ, -πλασίως, -πλῶς.

Cardinalia.

Semel ἅπαξ. *bis* δίς. *ter* τρίς. *quater* τετράκις.
quinquies πεντάκις. *sexies* ἑξάκις. *septies* ἑπτάκις. *Octies* ὀκτάκις.
novies ἐννάκις. *decies* δεκάκις. *undecies* ἑνδεκάκις.
duodecies δωδεκάκις. *tredecies* τρισκαιδεκάκις.
quaterdecies τεσσαρεσκαιδεκάκις. *&c. Vicies* εἰκοσάκις.
tricies τριακοντάκις. *quadragies* τεσσαρακοντάκις.
quinquagies πεντηκοντάκις, *&c. Centies* ἑκατοντάκις.
ducenties διακοσιάκις. *trecenties* τριακοσιάκις, *&c.*
Millies χιλιάκις. *bis millies* δισχιλιάκις, *&c.*
decies millies μυριάκις. *vicies millies* δισμυριάκις, *&c.*

Ordinalia.

Primò vel primùm πρῶτον: *secundò vel secundùm* δεύτερον:
tertiò vel tertiùm τρίτον: *quartò vel quartùm* τέταρτον, *&c.*

Sermocinale: ut Dictio; næ, non: Passio; proh, væ;
Cur rogat; ô vocat; en demonstrat; mehercule jurat:
Duntaxat secludit; agè hortatur; putà clarat;
O si optat; prohibet ne; dat licèt; ambigit an, ne?

Posse dat ἄν, κεν, *verbo*; *Nomen & Infinitat.*

Infinita est, quæ nec Quæstio, nec nota Partis.
Vox sensu incerto, propria uni, sed vaga cuivis:
Qualem, -cunque, vel ipsa duplex, magis infinitat.

Ubi, quo, quæstionales, sensu sunt definito; citra quæstionem, sunt indeterminato; quæ si ingeminentur, significationis incertitudinem ampliùs dilatant; ubi ubi, quoquò. *Ter.*

Vult

Vult di, dis, am, co, re, ſe, tantùm componere vocem:
Con vel com pro cum, ſequitur ſi conſona, præſit.
Dis ſibi r, pro s nonnunquam mutuat aut f. dirimo, differo.
Am fit an in tribus his; anceps, anfractus, anhelo.
Accipit am ſibi b, vocalis ſiqua ſequatur,
Ambigo; ſic com-b-uro; d ſic pro, re, capeſſunt. redeo, prodeo.
Vocali co brevis: g, m, co ſyllaba longa;
Græca, ut cognoſco; contracta, ut cogito; præſit:
Cominus; ac ſi co, pro com, n clauſerit in ſe:
Com pro co brevis eſt, vocali prævia raro. cŏmedo, cŏmes.
At duo ve-, ne- negant; juncto cum nomine tantùm.
vesanus, nefas.

Comparatio Adverbiorum.

Omnis in -e gradus ultimus exit, in -úſque ſecundus.
doct-ſæp-è-iùs-iſſimè.

Principio auget ἀρι-, aut ἐρι-, βου-, ζα-, λα-. Νη-, νε- que privat:
ἀρίζηλος, ἐρικυδὴς, βούπαις, ζάθεος, λαβρὸς; νηκέρδης, νέφος.
Amplificat raro. Εὖ *facilè & benè*; δὺς *malè & ægrè.*
νήχυτος. εὔφωνος. δύσκολος.
Alpha in Compoſita privat, ligat, auget, abundat:
ἄκακος, ἄκοιτις. ἀτενὴς, ἄσταχυς.
Sæpè α ν *adſciſcit; vel pro* ν γ *capit, aut* μ.
ἀνάξιος. ἀγνοέω. ἄμβροτος.
Rariùs ἠ *ſenſum Verbi, vel Nominis, auget.*
ἠείδει, Ὀδ. ι. 206. ἠβαιὸς Ἰλ. ξ. 141.
Conſona ſi ſequitur, ν σ *de fine moventur*
Crebrò à particulis; veluti πέρα, μέχρι, μεσηγὺ
Sic κε, *ſimul* θε, φι: *ſic, dempto* κ, *redditur* οὐκ οὐ.

SPIRITUS.

Hæ ſpirant voces, ἅλις, ἥνικα, ἅπαξ, ἅμα, & ἧκα;
Queis ἑκὰς, ἕνεκα, ἕως, & ὁμοῦ *licet addere, &* ἑξῆς.
Ὡς, ἵνα, *particulæ generis non unius ambæ.*
Aſperè in initio vox Infinita notatur.

QUANTITAS.

Longæ ultimæ.

-A, niſi ſit neutrum; -c; -è, -ò, quod ab -us venit, aut -er.
fruſtrà. illuc; doctè, raròò, pulchrè, crebrò.

Longæ anteultimæ.

Coram, demum, donec, dudum, nuper, & olim,
Omnino: ſic manè, & penè, & ponè; vel in -tim
Omne, ut turmatim; quandoque, & ubique, & ibidem.
Sic alioqui; iſtis & denique ſeciùs adde.
Semi- in compoſitis tantùm; ſe-, ſo- ſimul, & ve-.
ſemivir. ſeparo, ſocors. vecors.

Communes.

Ultimæ in his: -o; citò, modò, porrò, quando, vel ergo,
Illicò, ſerò, imò; unum in -è; ceu ferè: terna in -i; nempe
Hæc ibi, ubi, vel utì, quaſi, Cæſura omnia tendit.
O ſe corripit aut tendit penultima in Ohe.
Corripe particulas in à, è, Verbi ab origine longas,
Quale, putà, & cavè, item vidè: ſic de fine prioris
Literulam componentis; sĭquidem, crucĭfigo.
Bis di- brevis: re- tantùm à Nomine ſyllaba longa eſt.
diſertus, dirimo. res, refert.

ACCENTUS.

Oxytonum; εἰ, *vel* -ὶ, -τὴν, -ὶς, -ὰς, -ὴ, -ὺς, -ὲ, -τὺς, -δὰ, -δὸν, -ὺ, -ξ.
οἰονεὶ, ἀκονιτὶ, ἐθελοντὴν, χωρὶς, ἑκὰς, μὴ, ἐγγὺς, ὀψὲ, ἐντὸς, ἀναφανδά, ἰλαδὸν, μεταξὺ, ὀδάξ.

Omne Paroxytònum eſt in -άκις, *vel* -ίκα, -δεα, *vel in* -θεν,
μυριάκις, αὐτίκα, ὑπόδρα, οὐρανόθεν.
Aut -θι: *niſi ex* πᾶς, οἶκος, & ἄλλος, & ἐκτὸς, & ἔνδον.
οὐρανόθι. πάντο-, οἴκο-, ἄλλο-, ἔκτο- ἔνδο, -θι, -θεν.
Accentum in membro ſervant Compôſta ſupremo; τουνυέχον.
Ἀντὶ, ἐγγὺς, πάλιν, εἶτα, πάλαι, πρόσθενque *remandant.*
ἔναντι, παρεγγὺς, ἀνάπαλιν, ἔπειτα, πρόπαλαι, ἔμπροσθεν.

Pau-

Paucula in -οῖ, -ȣ̃, -χῆ, -χῶς, Circumflexa notantur.
ἁρμοῖ, ἀγχȣ̃, πανταχῆ, πανταχῶς.
Vox ȣ̓κ, ὡς, Atona eſt : utravis, ſi puncta præibit,
Ὣς etiam pro ſic poſita, aut poſt Nomen, acuta eſt.
Pauca retrò, porróve, tonos aliquando retrudunt.
σφόδρα, ἄληθες. ἔλεον, ἕκοντι, ἥσυχη.
Omne, à plurali ſi Syncope demit ε, neutrum. τάχα.
Rara Polytona ; ut ἤνιδε & ἠνίδε ; & ἔνδοι & ἐνδοῖ.
Multæ Particulæ, Indefinito prope ſenſu
Encliticæ ſunt ; ut ποθὶ, πῶς, ποτὲ, πȣ̃, γὲ, τὲ, πέρ, τοί.
Plures ſi coëant, accentum prima repoſcit. (Vid. p. 59.
θήν πȣ τοι. Ἰλ. ν. 813. ποτέ τοι τι. Ὀδ. δ. 328.
Vix ſunt Encliticæ, præter que, ve, vel ne, Latinæ.
Attica litera -ì, fini adjecta, notatur acutè.
νυνὶ Thuc. 379. B. οὑτωσὶ Ariſtoph. Plut. 5. 1. 5.

Particularium Heterotonia.

Oxytona. δηθὰ diu. ἐκποδὼν eminus. ἐμποδὼν cominus. ἐπισχερὼ deinceps. θαμὰ crebrò. ἰδȣ̀ ecce. ἰὼ io. οἲ heu. ποθὶ, ποτὲ aliquando. χαμαὶ humi.

Paroxytona. αἴθαλε utinam. ἄγχι prope. ἅλις ſatis. ἅπαξ ſemel. ἄρτι nuper. ἀτρέμας placidè. ἄχρις, μέχρις uſque. ἔτι adhuc. ἐνθάδε hic. μόγις, μόλις vix. νόσφι ſeorſim. πάγχυ omnino. πάνυ valde. πρόχνυ geniculatim. πέριξ circumcirca. ὕψι altè.

Proparoxytona. ἄντικρυς coràm. ἕκητι cauſâ. πέρυσι anno ſuperiore.

Circumflexa. αὖ rurſus. εἰκῆ fruſtra. ἐκεῖ ibi. ἑξῆς deinceps. εὖ benè. ἦ certè. μῶν nonne ? νῦν nunc. πῆ quà. ποῖ ubi. πῶς quomodo. φεῦ heu. ὦ o.

Anticircumflexa. ἐνταῦθα hîc. ἐντεῦθεν hinc. ἶφι fortiter. θᾶσσον ocyus. μᾶλλον magis. σῖγα tacitè.

Particulæ Dialecticæ.

Atticæ.

δευρὶ huc, Nub. pro δεῦρο
τῆτες hoc anno, Nub.
τήμερον hodie, Plut. pro σήμερον.
ὡδὶ ibi, Plut.
} Aristoph.

Ionicæ.

ἀτρεκέως verè, Hom. Ἰλ. ϐ. 10. pro ἀτρεκῶς.
ἐνθεῦτεν hinc, 1. 26. pro ἐντεῦθεν.
κῆ quò, 9. 8. pro πῆ.
μέγαθος valdè, 67. 20 pro μέγεθος
ὅκως postquam, 166. 25. pro ὅπως.
} Her.

Doricæ.

ἁμᾶ simul, Id. 11. 39. pro ὁμῶ.
ἆμος quando, Id. 13. 25. pro ἦμος.
ἁνίκα quando, Id. 23. 30. pro ἡνίκα.
αὔτογα hìc profectò, Id. 11. 16. pro αὐτόγε.
ἔνδοι intus, Id. 15. 1. pro ἔνδον.
ἐπείκα postquam, Id. 18. 56. pro ἐπείκε.
μὰν quidem, Id. 1. 71. pro μήν.
ὄκα quando, Id. 1. 66. } pro ὅτε.
ὄκκα idem, Id. 1. 87. } pro ὅτε.
ὅπα ubi, Id. 4. 24. pro ὅπη.
ὁπανίκα quando, Id. 23. 33. pro ὁπηνίκα.
ὅππα unde, Id. 22. 11. pro ὅππη.
ὁππόκα quando, Id. 5. 98. pro ὁππότε.
πᾶ quò, Id. 4. 3. pro πῆ.
πάντα penitus, Id. 8. 41. pro πάντη.
πλὰν præterquam, Id. 14. 53. pro πλήν.
πόκα unquam, Id. 8. 15. pro ποτέ.
πόταγε agè, Id. 1. 62. pro πρόσαγε.
πρᾶν nuper, Id. 2. 115. pro πρώην.
τᾶμος tunc, Id. 13. 27. pro τῆμος.
τανίκα tunc, Id. 1. 17. pro τηνίκα.
} Theoc.

τῆδες hôc anno, Schol. in Aristoph. Acharn. 1. 1. 15.

τηνεὶ illic, Id. 1. 106. pro ἐκεῖ.
τηνόθι idem, Id. 8. 44.
τόκα tunc, Id. 7. 154. pro τότε.
} Theoc.

Poeticæ.

ἄλλυδις alibi, Ἰλ. λ. 486. pro ἄλλοτε.
ἄμυδις simul, Ἰλ. ι. 6. pro ἅμα.
ἔμποθεν coram, Theoc. Id. 9. 6. pro ἔμπροσθεν.

De suâ in Adverbii formam vox septupla transit.

hic, quod; partim, multùm; illic; agè; repentè, pòst; ut, τῷ sic, ᾗ ubi; μέγαθος valdè, εὐθὺς statim; αὐτοῦ ibi; ἄγε age; τυχὸν forsitan; μετὰ posteà; ἐπεὶ postquam.

PRÆ-

PRÆPOSITIO.

Appositæ Præpositio est Anteambulo vocis;
Componitque omnes voces, casumque gubernat.
Octupla bis monosyllaba; ab,abs,a,ad,præ,per,ob,ex,e,
Cum, de, pro, sub, post, in, trans. Dissyllaba sena est;
Ante, inter, contra, circum, præterque, superque.
Litera Compositæ mutata, inserta, minuta est;
Consona n, b, d, r, x, se crebra secutis
Assimilat: n fit l, m, r, si sequitur par.
illudo, immergo, irrogo.
Ante etiam b, p, rursus n vertitur in m.
imbibo, impono.
B fit c, f, g, p; ex his siqua sequatur.
occurro, succurro; offero, suffero;
oggannio, suggero; opprimo, supprimo.
B fit in his, asporto, ostendo, sustineo, s.
D fit c, f, g, l, n, p, r, s, item t.
accipio, afficio, aggero, alligo, annuo,
appono, arrogo, assero, attollo.
Per raró r mutat, & inter rariùs, in l.
pellicio, intelligo.
X fit f, si f sequitur, velut effero: binis
Aufugio, aufero, verbi ab in au vult Antistoichas.
Paucis ultima post, per, ad, ob, trans, consona dempta est.
pomœrium, pejero, asto, operio, trado.
Literulas Appôsta sibi & Compôsta præoptat.
Apposita ab, vocalem, aut h; r prævenit, aut d.
ab ovo, Hor. ab homine, Tull. ab re, Plaut. ab dextrâ, Ter.
Q, r, t, post abs: ferè quævis consona post à.
abs quivis homine, Ter. non abs re; abs te, Ter.
à Jove Virg. à puero Ter. &c.
Consona sic post è venit: omnis litera post ex.
è flammâ cibum, ex animo, ex sententiâ, Ter.

Composita

Compoſita ab propriè vocalem prævenit, aut h;
abutor. abhorreo.
Nec renuit liquidam, aut mutam, ſi grata ſit auri;
abluo, abnuo, abripio, abſolvo; abdico, abſore; abmittto Plaut.
Abs neque, ſi c, t ſubit; à, ſi m ſubit, aut v.
abſcedo, abſtineo, amoveo, avello.

Trina bis eſt Græcis Monoſyllaba, ἐν, ἐκ, πρὸ, πρὸς, εἰς, σὺν.
Sena bis eſt Diſſyllaba, metri transfuga; nullo
Vult niſi Pyrrichio Dithyrambo, plùs cita, ſtringi.
Ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀνὰ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ,
Μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.
Ἐν, σὺν, ν *crebrò variant; velut in priùs, & con.*
Si γ, κ, *vel* χ *ſequitur,* ν *vertitur in* γ;
Salvo utcunque ſono: β, π, μ, ψ, φ *it in* μ.
ἐγγράφω, συγγράφω. ἐγκαλέω, συγκαλέω. ἐγχειρέω, συγχειρέω. ἐμβάλλω, συμβάλλω. ἔμμετρος, σύμμετρος. ἐμπίπτω, συμπίπτω. ἔμψυχος, σύμψυχος. ἔμφυλος, σύμφυλος.
Ante ſed has λ, ρ, σ, ν *parilitera conſit.*
ἔλλειψις, σύλλειψις. ἐῤῥιγόω, συῤῥάπτω. σύσσιτος.
Vocalis ſociam ἐξ, *ſociam* ἐκ *ſibi conſona mavult.*
ἐξ ἀρχῆς. ἐκ πυρός.
Σὺν, *ſi ſubſequitur vel* ζ, *vel conſona, poſt* σ
Perdit ν; *ſed, vocali veniente, reſumit.*
συζητέω, συνεζήτουν. συστέλλω, συνέστελλον.
Contrabitur προ- *bis; ut* προ- *&* ἐ, προὖχον, *ſic* προ- *&* ὁ, φρουρῶν
Thuc. 93. 2 Cor. xi. 32.

Compoſitis Præpoſitio varium unica ſenſum
Fert, incrementi decrementique character.

Ab: abavus, abnepos. *De:* demiror, demens.
E: egregius, elinguis. *Ex:* exubero, exanguis.
In: incurvus, innocens, invocatus, *i.e.* imploratus; invocatus, *i.e.* non vocatus.
Per: perfidelis, perfidus.

Πρὸ: πρόπους magnos habens pedes, προβάλλομαι accuſo.
Πρὸς: πρόσφατος recens, προσφέρομαι veſcor.
Ἀνὰ: ἀναβαίνω aſcendo, ἀναγιγνώσκω lego.

Ἀντὶ-

'Αντὶ : ἀντίθεος divinus, ἀντίχριστος antichriſtus.
ἀπὸ : ἀπογίνομαι morior, ἀποτείνω extendo.
Διὰ : διάψαλμα pauſa inter cantandum, διάβολος accuſator.
'Επὶ : ἐπιτιμάω reprehendo, ἐπιόγδοος ſeſquioctavus.
Κατὰ : κατάφημι affirmo, κατειπεῖν contradicere.
Μετὰ : μετανοέω reſipiſco, μετέρχομαι ulciſcor.
Παρὰ : παρακαλέω conſolor, παράνομος iniquus.
Περὶ : περιοράω contemno, περίειμι excello.
'Υπὲρ : ὑπερορίζω extermino, ὑπέρχιαλος perfidus.
'Υπὸ : ὑποπίνω largiùs bibo, ὑποδείδω ſubvereor, ὑπόχρυσος aurum adulterinum.

Se geminat Præpoſitio, aut aliam ſibi nectit:
Nominis & gradibus ſe comparat Adjectivi.

Ininde Liv. proinde Ter.
προσπροκυλίνδομαι 'Ιλ. χ. 221. προσπαραγράφω Dem.
In ante Tull. ἀμφὶ περὶ κρήνην 'Ιλ. β. 305.
Præ prior primus, poſt poſterior poſtremus, ante anterior.
Πρὸ πρότερος πρότατος πρόατος πρῶτος, ὑπὸ ὕστερος ὕστατος, ὑπὲρ ὑπέρτερος ὑπέρτατος & ὕπατος.

QUANTITAS.

De, præ, pro, brevis eſt, ſi vocalem anteit, aut h.

Deerro, dehiſco. præeo, præhibeo, proavus, prohibeo.

Pro brevis interdum eſt, ſequitur ſi conſona; verùm his
Profugio, procreo, communis, & adde propago.

procella, profanus, profeſtus, profugus, pronepos, protervus, profundus; profiteor, proficiſcor, profari, propero; profecto.

ACCENTUS.

Præpoſitum oxytonum eſt, atona hæc tria præter ἐν, ἐξ, εἰς.
Pro verbo accentum retrahit, caſumve ſecutum.

ἐκ ἔνι 'Ιουδαῖος Gal. iii. 28. εἰρήνης πέρι Herod.

Vix ἀνὰ *vel* διὰ, * *nomina ne parilitera ſtant.* * ῎Ανα, δῖα.

DIALECTUS.

His crebrò Atthis [1] ἐνὶ, [2] ξὺν, [3] ἐς; *bis,* [4] προτὶ *vel* [5] ποτὶ *Doris:*
[6] Εἰν & [7] ὑπεὶρ, [8] ἀπαὶ, *&* [9] παραὶ, *uſa Poëſis* [10] ὑπαί*que.*
Dorica præpoſiti μετὰ *per* [11] πεδὰ *verſio mira eſt.*

[1] 'Ιλ. α. 30. [2] Thuc. 109. B. [3] 5. B. [4] 'Ιλ. γ. 116. [5] Theoc. Id. 1. 24. [6] 'Ιλ. ε. 160. [7] 'Ιλ. ψ. 227. [8] 'Ιλ. λ. 663. [9] 'Οδ. α. 306. [10] 'Ιλ. β. 44. [11] πεδέρχομαι. Theoc. Id. 29. 25. Pind. Nem. 'Ωδ. 7. Ant. 4. πεδαμείψαν Ol. 'Ωδ. 12. Ant.

CONJUNCTIO.

Vocibus innectit medium Conjunctio vinc'lum ;
Altera conjungit, disjungit & altera voces.
Nempe notæ primæ ſunt et, nec ; vel, ve, ſecundæ.
Sub conjunctivâ, ſpecies comprenſa quaterna eſt :
Ut, quòd, enim, quia, nam, Cauſæ : ſi, Conditionis :
Ergo, Concludit : quamvìs, tamen, adverſantur.
Sub Disjunctivâ, vox Diſcretiva ; ſed, autem.
Conjungit voces, disjungit copula ſenſum :
Disjungit voces, jungit Disjunctio ſenſum.
Sunt quæ [1] præponi ; ſunt quæ [2] ſuccedere malunt
Particulæ ; interdum in [3] Compôſto anteire volentes.

[1] Præpoſitæ. at, aut, &, nam, nec, ſed, ſi, vel, ἀλλὰ, ἐὰν, εἰ, ἢν, ἵνα, ϗ̀, ὅμως, ὅπως, ὅτι, πλὴν, ὡς, Poet. ὄφρα.
[2] Poſtpoſitæ. autem, enim, ne, que, quidem, quoque, ve, verò, ἂν, γὰρ, γὲ, δὲ, δὴ, κὲ, κὲν, μὲν, μὴν, οὖν, πὲρ, τὲ, τοί.
[3] Enimverò ; enim rariùs præponitur ; quater apud Plautum. τοιγὰρ, μενοῦνγε.

Sunt, quas vel præponere vel poſtponere fas eſt.
ergo, itaque.
Paucæ explent, non abſque ornatu aut arte locatæ.
Complementa. -ce, -cine, -met, -pſe, -pte, -te.
Explementa. ἄρ, θὴν, νὺ, νὺν, πὼ, ῥὰ, τοί.

ACCENTUS.

Ἐι Atona ; ἀλλὰ, & ἐπεὶ, ἐὰν, ἢε, ἀτὰρ, αὐτὰρ, acutæ.
Circumflectitur οὖν ſimplex vel compoſitivum.
οὖν, γοῦν, τοιγαροῦν, μενοῦνγε. Ionicum ὦν Herod.
Ἤγουν, οὔκουν, οὔμθρ & -ουν, tonus bis præacutus.
Præpoſitum & caſus, variarum & Sylloga vocum,
Contextu ſcito ſormam adverbiaſcit in unam.
διακενῆς Polyb. fruſtra. καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν 2 Cor. iv. 17. excellenter.
Vox eadem in Qualis vel Quanti claſſe locatur.
ἀντικρὺ aperte, Lucian. è regione Thucyd.
Quinetiam una eadem Loci erit, vel Temporis, index.
ubi ὅπου.

Synopſis

Synopsis Particularum.

ADVERBIUM.

PRIMITIVUM. ἄγαν Xenoph. λίαν Luc. xxiii. 8. valde ἄχρις Act. xi. 5. μέχρις Mat. xi. 23. usque. εἰκῆ Mat. v. 22. μάτην Ibid. xv. 9. frustra. ἵνα ubi Aristoph. Nub. 1. 4. 6. ut Joh. xvi. 1. πάλιν rursus Joh. xvi. 19. πρὶν priùs Marc. xiv. 72.

POETICUM. αὖ rursus Ἰλ. α. 459. μὰψ frustra Ἰλ. β. 120. ὄφρα donec Ἰλ. β. 769. ut Ἰλ. α. 147.

DERIVATUM. ἀνδρακὰς viritim. Ὀδ. ν. 14. πάνυ omnino Aristoph. Plut. 1. 1. 57. μάλα valde, quasi à μαλύς. ἀμέλει πὰξ Nub. 1. 6. 39. τηλάλως frustra Demosth. ἔμπαλιν Herod. 338. 1. τὔμπαλι Anthol. Tetrast. versâ vice. ἐκ μέρες partim 1 Cor. xiii. 10. καθόλε universim Act. iv. 18. καθ' ἕκαςα singulatim. Aristot.

Qualitatis.

PRIMITIVUM. εὖ bene Eph. vi. 3. ἐτὸς temerè Aristoph. Plut. 23. 80. ἶφι fortiter Ἰλ. α. 38.

DERIVATUM. κρύβδην clam Demosth. σῖγα tacitè Apollon. ἀραρότως firmiter Plut. ἀκονιτὶ facilè Thuc. ἀναιμωτὶ incruentè Apollon. Argon. l. 2. Πρᾶγρε è re Aristoph. Plut. 2. 6. 5. ἐπαυλοφώρω in ipso facto ibid. 2. 4. 41. ἐξεπίτηδες deditâ operâ Ibid. 4. 3. 57. Poet. ὄχα Ἰλ. α. 69. ἔξοχα Ἰλ. ε. 61. eximiè. ἄκην tacitè Ἰλ. γ. 95 πρόχνυ geniculatim Ἰλ. ι. 566. Ἀπὸ θυμῦ invitò Ἰλ. α. 562. ἀπὸ τρόπε indecenter Plato. ἀπὸ σκόπε abs re Dion. Hal. ἀπὸ εἰκότ⊕ non verisimile Pauf. Phoc. ἐξ ἀπροσδοκήτε Plato. ἐκ τ' αὐτομάτε inopinatò. Plut. ἐκ τῦ εὐθέ⊕ temerè Thuc. lib. 1. ἐκ τε τεθαῤῥηκότ⊕ confidenter Plato. δι' ἀκριβείας accuratè Aristot. ἐν τῷ φανερῷ palam. ἐν τῷ κρυπτῷ clam. Mat. vi. 4. παρ' ἀξίαν indignè Bud. πρὸς ὀργὴν iracundè Demosth. ἐκ προαιρέσεως Demosth. κατὰ προαίρεσιν Aristot. consultò. ἀνὰ λόγον. κατὰ λόγον Aristot. περὶ πόδα Lucian. congruenter πρὸ ὁδῦ, πρὸς ἀγαθῦ Aristot. πρὸς τρόπε Plato. εἰς καλὸν Xenoph. commodè. ὁδῦ πάρεργον à proposito Plut. Thess. Νεανικῶς Aristoph. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον Bud. εἰς τὸ δυνατὸν Xenoph. ὁσαχῆ περ' ἂν ἦν δυνατὸν Plato. ὡς ἔνι μάλιςα Lucian. ὡς ἐκ τῶν ἐγχωρέντων, ἐκ τῶν ἀφορμῶν. Poet. καδδύναμιν pro virili Hesiod. ἔργ. α. 334.

Ὅπως ἔτυχε temerè Demosth. ὅπως Lucian. ὅπη Thuc. ἀμῆγε, ἀμηγέπως Hesych. ἀμωσγέπως Plut. Peric. quodammodo. Ἀμηγέπα Hesych. ἐφ' ἓν Aristot. uno modo. Ὅπη ἂν Plato 3. Rep. ὅπη ἂν Ibid. 2. Rep. ὁπηδήποτε Bud. ὅπως ἂν Aristoph. Nub. ὁπωσῦν Aristot. ὅπως ποτὲ, ὁπωςιῦν, ὁπωσδήποτε Demosth. ὁπωσδηποτῦν Bud. quomodocunque.

CAUSÆ. ἕνεκεν Mat. xix. 5. χάριν Luc. vii. 47. Poet. ἕκητι Hes. ἔργ. α. 4. gratiâ.

SIMILITUDINIS. PRIMITIVUM. ὡς ut Mat. vi. 10. ὣς sic Ἰλ. α. 23.

DERIVATUM. οὕτως sic Luc. xxii. 26. ὡσαύτως Xen. κατὰ ταῦτα Thuc. Poet. ὁμῶς Ἰλ. ε. 535. τῶκε Ἰλ. ο. 51. similiter. Οἷον Aristoph. οἷα Anthol. Tetrast. καθὼς 1 Thess. iv. 6. καθὸ, καθάπερ, καθαπερανεὶ Aristoph. καθότι Thuc. καθαπερεῖν Bud. ὥσπερ Aristoph. Acharn. 2. 2. ὡς ἂν Xen. ὡσεὶ Hesiod. ὥσπερ ἂν εἰ Isocrat. ὡσπερεῖ, ὡσπερεὶ δὴ Bud. ὥσπερ ἀμέλει Plut. quemadmodum.

Quan-

Quantitatis

PRIMITIVUM. ἅλις satis Ἰλ. β. 90. ἅδην abunde Ἰλ. ε. 203.
DERIVATUM. πολλὸν Ἰλ. α. 91. πολλῷ Ariſtoph. Plut. 1. 2. κάρτα Herod. 306. 32. multùm. ἶσον Ἰλ. α. 63. ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. Thuc. ἐπὶ ἴσοις καὶ ὁμοίοις Xen. ἐξ ἰσότητος 2 Cor. viii. 13. æqualiter.

Amplificationis.

Μέγα Herod. 3. 14. valde. μεγαλωσὶ latè Ἰλ. σ. 26. Ὑπερφυῶς Herodian. ὑπερλίαν 2 Cor. xii. 11. nimis. Poet. διάμπερες Ἰλ. ε. 112. διαπρὸ Ἰλ. δ. 138. περιπρὸ Dion. Af. penitus. Ἐκ προσαγωγῆς multò magis Ariſtot. Pol. 5. ἐκ περισσοῦ Plato. ἐκ περισσοῦ μᾶλλον Marc. xiv. 31. ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ Epheſ. iii. 20. λίαν ἐκ περισσοῦ Marc. vi. 51. πρὸς ἀφθονίαν Iſocrat. excellentiſſimè. εἰς τὸ ἔσχατον Lucian. εἰς τὰ ἔσχατα Demoſth. ſummè. περὶ παντὸς Thuc. lib. 2. περὶ πολλοῦ, ἐπίπροσθεν Plato. Plurimi. Πάντως Plato. παντελῶς Xen. Pæd. τὸ παράπαν Ariſtoph. Plut. 1. 1. 17. πάντη πάντως Ariſtot. ἀντὶ παντὸς Bud. ἐπὶ τὸ πᾶν, εἰς πάντα παντάπασι Plato. πασσυδεὶ Thuc. lib. 8. Poet. πανσυδίῃ Ἰλ. β. 12. πάμπαν Ἰλ. α. 422. omninò. Καὶ πολύγε Plato de Leg. ἐπιπολὺ Thuc. ὡς ἐπιπολὺ Iſocrat. παμπολὺ, ὡς τὰ πολλὰ Plato. περιπολλὸν Apollon. Arg. εἰς μέγιστα Plato. τὰ μάλιστα, μάλιστα πάντως, ἐν τοῖς μάλιστα Ariſt. παντὸς μᾶλλον Plato de Leg. ὁμοίως τοῖς μάλιστα Demoſth. μάλιστα ἐκ πάντων, οὐχ ἧττον, οὐχ ἥκιστα. Thuc. ut plurimùm.

Hæ particulæ ὡς, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ὅτι, ὡς ὅτι, ὡς οἷόντε, ὅσον ἢ δυνατὸν, ὡς δυνατὸν, ὅπως cum ſequentibus, nempe μάλιστα, τάχιστα, &c. V. G. ὅτι μάλιστα Ariſtoph. Plut. ὡς ὅτι μάλιστα Plat. lib. 6. de Leg. ὡς οἷόντε μάλιστα Demoſth. ὡς τάχιστα Eurip. Hec. ἐπεὶ τάχιστα Xen. ἐπειδὴ τάχιστα Demoſth. ἢ δυνατὸν τάχιστα Xen. Hellen. 6. ὅπως τάχιστα Sophoc. ὅσον πλεῖστον Xenoph. ὡς δυνατὸν πλεῖστον Iſocrat. quàm vel perquàm maximè, celerrimè. Utriuſque ſortis formulæ cum nomine junguntur; V. G. ὡς λαμπρότατος ſplendidiſſimus Xen. ὡς δυνατὸν κάκιστος peſſimus Iſoc. ὡς μάλιστα σοφὸς ſapientiſſimus, &c.

Hæ verò ὡς, ὅσον, ἡλίκον, ὡς σφόδρα ſequuntur vocem ſenſu ferè poſitivo; *i. e.* θαυμαστὸν, θαυμάσιον, ἀμήχανον, &c. *viz.* θαυμαστὸν ὅσον Ariſtot. θαυμάσιον ἡλίκον Bud. θαυμαστῶς ὡς σφόδρα Plato lib. 1. Rep. θαυμασίως ὡς Plato in Phæd. ἀμήχανον ὅσον Plato quàm mirabiliter, immane quantum.

Ὅτι, ὅσον quàm, cum ſequente neutro: ut ὅτι τάχος Plato. ὅσον τάχος Bud. quàm celerrimè.

Diminutionis.

PRIMITIVUM. ἦκα ſenſim Ἰλ. ς. 155. σχεδὸν ferè Act. xiii. 44. μόλις vix. 14. 18.
DERIVATUM. μόγις Luc. ix. 39. σχολῇ Xenoph. vix. λίγδην Ὀδ. χ. 278. ἐπιλίγδην Lucian. ἐπιψαύδην, ἀκροθιγῶς Bud. ſtrictim. ἐλαττόνως minùs Plato. γεδὴ ſaltem Demoſth. Poet. μίνυνθα paululùm. Ἰλ. α 416. Παρ' ἕνα Lucian. παρὰ μίαν 2 Cor. xi. 24. uno. unâ minus. περὶ ὀλίγου, παρὰ μικρὸν, Iſocrat. παρὰ φαῦλον Bud. εἰς οὐδὲν Mat. v. 13. parvi, minimi. Ἐν ὀλίγῳ Act. xxvi. 28. παρασχεδὸν Apollon. Argon. ferè. ὅσον βραχὺ Anth. l. 2. ὅσον βαιὸν Anthol. ὀλίγον ὅσον Lucian. κατὰ μικρὸν Iſocrat. εἰς ἐλάχιστον 1 Cor. iv. 3. οὐ πάνυ Xen. ἥκιστα σχολῇγε Bud. quàm minimè. Οὐδ' ἀρχὴν Pauſan. οὐδὲ γρῦ Ariſtoph. Plut. 1. 1. 17. ne tantillum. Μόνον οὐ Ariſtoph. Veſp. ὅσον οὐ Thuc. ὅσον οὔπω Plut. Romul.

Romul. ὅσοι οὐδέπω Thuc. ἴσον οὐκ ἤδη. Xenoph. Hellen. 6. tantùm non. οὔτι Ἰλ. α. 153. οὔτοιγε Aristot. μήτι δὴ, μήτιγε δὴ, μήτοιγε, μὴ ὅτι δὴ Plato. μήτοιγε δὴ, μὴ ὅτι γε Bud. μὴ οἷον Polyb. lib. 5. nedum.

Temporis.

PRIMITIVUM. ἀεὶ semper Heb. iii. 10. νῦν Joh. ii. 8. ἤδη jam Mat. iii. 10. αὔριον cras Mat. vi. 34. χθὲς heri Act. vii. 28. ἄρτι nuper Mat. ix. 18. ἔτι adhuc Mat. xii. 46. θάμα crebrò Ἰλ. ο. 470. ὅτε Luc. iv. 25. εὖτε Ἰλ. α. 242. ἡνίκα Ὀδ. χ. 198. quando. ὀψὲ serò. Marc. xi. 19. πάλαι olim Mat. xi. 21. πέρυσι anno superiore Demosth. πρόκα subitò Herod. 305. 12. Poet. αἶψα statim. Ιλ. α. 303. δὴν diu Ἰλ. α. 416. εἶθαρ statim Ἰλ. ε. 337. ἦμος quando Ἰλ. α. 475. μέσφα donec Ἰλ. θ. 508.

DERIVATUM. αὐτίκα statim Ἰλ. α. 386. αὖθις rursus Ἰλ. α. 425. αὐτόθεν ex tempore Ἰλ. τ. 77. ἀωρία intempestivè Aristoph. Acharn. 1. 1. 22. ἑκάστοτε 2 Pet. i. 15. πάντοτε Mat. xxvi. 11. semper ἔστ' ἂν Herodot. ἔστε Xen. donec. εὐθὺς statim. Mat. iii. 16. ἕως quamdiu Joh. xii. 35. πηνίκα, ὁπηνίκα Aristoph. Av. πότε Mat. xxv. 39. ὅταν Xen. ὁπόταν Lucian. ἐπὰν Phocyl. ἐπειδὰν Lucian. quando. τότε tunc Mat. xvi. 20. πολλὰ sæpe Aristoph. Plut. 2. 2. 1. πρώην Ἰλ. ε. 832. πρωῒ Mat. xvi. 3. manè. σήμερον hodie Mat. vi. 11. σ pro spiritu aspero. Poet δηθὰ Ἰλ. ε. 587. δηρὸν Ἰλ. β. 435. diu. εἰσότε donec. Ὀδ. τ. 144. ἐπειὴ postquam Ἰλ. α. 156. ἦμαρ interdiu Hesiod. cum compositis. αὐτῆμαρ eodem die Ἰλ. α. 81. ἐννῆμαρ spatio novem dierum 53. παντῆμαρ toto die Apollon. Argon. νύκτωρ noctu Hesiod. πάρος priùs Ἰλ. α. 453. πρῶ, πρῷ manè Aristoph. πρὼ ante Aristoph. Av. πρώιζα nudius tertius Ἰλ. β. 303. ῥίμφα raptim Ἰλ. ζ. 511. τῆμος tunc Ἰλ. η. 434. τόφρα tamdiu Ἰλ. α. 509. ὄφρα quamdiu Ιλ. θ. 66. χθιζὰ heri. Ἰλ. β. 303. Ἔναγχος nuper Aristoph. πρόπαλαι olim. Bud. Ἐξαῦτις Ἰλ. α. 223. εἰς τὰ ἔπειτα Thuc. postea. Διαπαντὸς Marc. v. 5. ἀδιαλείπτως 1 Thess. v. 17. διηνεκὲς Hom. Hymn. in Apol. v. 255. διηνεκέως Ὀδ. δ. 836. εἰς τὸ διηνεκὲς Heb. vii. 3. εἰς τὸ παντελὲς Heb. vii. 25. εἰς ἀεὶ Lucian. semper. Ἐν δέοντι Bud. εἰς δέον Demosth. tempestivè. Ἐπὶ μικρὸν Aristot. ἔτι μικρὸν ὅσον ὅσον Heb. x. 37. tantillo tempore. Ἐκ ποδὸς Dion. Hal. ἐξ ὑπογυίου Aristot. ἐκ τοῦ καιροῦ Polyb. τὴν ταχίστην Demost. παραχρῆμα Mat. xxi. 19. ἐκ τοῦ παραχρῆμα Demost. εἰς τὸ παραχρῆμα Plato. ἐν βραχεῖ, ἐν ἀκαρεῖ Lucian. δι' ὀλίγου Thuc. ἐξαίφνης Luc. ix. 39. Poet. ἐξαπίνης Aristoph. Plut. 2. 3. 2. citò, momento. Ἐκ πολλοῦ Thuc. μέχρι πόῤῥω Aristot. ἐπὶ δηρὸν Apollon. Argon. diu. Ἐν τῷ παρόντι Thuc. ἐν τῷ παραυτίκα Bud. τὰ νῦν Plut. νυνμενὶ Arist. Av. νῦν ἄρτι Plato. καὶ νῦν ἔτι Thuc. l. 2. ἔτι τοίνυν Dem. nunc, illicò. Ἀπὸ τοῦ νῦν 2 Cor. v. 16. ἀπ' ἄρτι Mat. xxvi. 29. ab hinc. Ὁσημέραι quotidie Aristoph. Plut. προτεραίᾳ pridie. ὑστεραίᾳ Demosth. τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ Act. xxi. 26. ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ Luc. ix. 37. τῇ ἐπαύριον Mat. xxvii. 62. ἐπὶ τὴν αὔριον Luc. x. 35. postridiè. εἰς ἡμέραν αἰῶνος in æternum 2 Pet. iii. 18. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας 1 Cor. iv. 11. ad hanc horam, ἕως ἄρτι 1 Cor. xv. 6. in hunc diem. Δείλης ὀψίας vesperi Bud. δείλης ἑώας Bud. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ Xen. Pæd. 2. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν Polyb. l. 3. περὶ πάνυ Aristoph. Vesp. 1. 1. 104. ὄρθρου βαθέος Luc. xxiv. 1. ὑπὸ τὸν ὄρθρον Act. v. 21. diluculo. Ἤδη ποτὲ aliquando Ἰλ. α. 260. Τότ' ἤδη Demost. ὀψέποτε Xenoph. tandem. Μέχρι περ ἂν οὗ quousque Aristot.

ſtot. Πώποτε unquam Ἰλ. α. 106. οὔποτε Ἰλ. α. 234. οὐδεπώποτε Ariſtoph. Plut nunquam. Ουτέπω Xenoph. οὔπω Sophoc. οὐδέπω Ἰλ. α. 108. οὐδενώπω Apollon. Argon. μήπωγε Ariſtoph. Nub. nondum.

Loci.

PRIMITIVUM. οἷ, οὗ ubi Ariſtoph. ἐγγὺς Joh. vi. 19. ἴκταρ Plato. πέλας Prov. xxvii. 2. propè. πέραν ultra Marc. v. 1. χαμαὶ humi Xenoph. δεῦρο huc Luc. xviii. 22. Poet. ἄψ retro Ἰλ. α. 60. ἄγχι propè Ἰλ. ε. 185. τῆλε procul Ἰλ. β. καὶ ἀλ. 370.

DERIVATUM. δημοσίᾳ publicitus Demoſth. ἰδίᾳ privatim 1 Cor. xii. 11. χάμαζε in humum Ἰλ. γ. 29. θύραζε foras Ariſtoph. Plut. 1. 2. κυκλόθεν Apoc. iv. 3. ἀμφὶς Ἰλ. β. 13. πέριξ Herod. 46. 8. πέριπου Herodian. lib. 2. circùm. ἐπέκεινα ultra ibid. lib. 6. ἐπὶ τάδε cis Ariſtot. μεταξὺ Luc. xvi. 26. Poet. μεσσηγὺς Ἰλ. ε. 41. inter. Ἄλλοτε Diog. Laert. ἀλλαχοῦ, ἀλλαχῆ Xenoph. alibi. ἀλλαχόθεν aliunde Joh. x. 1. ἀλλόσε in alium locum Thuc. ὁμόσε in eundem locum Ἰλ. ν. 337. Ἀντιπέραν Ariſtot. ἀπαντικρὺ Pauſan. καταντικρὺ Ariſtot. è regione. Ἄνωθεν Joh. iii. 31. ἀνεκὰς Ariſtoph. Veſp. 1. 1. 18. ſupernè. Πλησίον Joh. iv. 5. ἔγγυθεν Ἰλ. ε. 72. ὁμόθεν Sophoc. πάρεγγυς Ariſtot. Pol. 3. ἐμποδὼν Eth. 5. Poet. ἆσσον (ab ἔγγιον) Ἰλ. α. 335. ἔμπλην Ἰλ. β. 526. propè. Ἐκποδὼν Ariſtoph. Ran. πόῤῥω Mat. xv. 8. πόῤῥωθεν Luc. xvii. 12. μακρὰν Marc. xii. 34. μακρόθεν Luc. xviii. 13. ἀπὸ μακρόθεν Luc. xvi. 23. Poet. ἀπόπρο Ἰλ. η. 334. ἀπόπροθι Ἰλ. ψ. 832. ἀπόπροθεν Ἰλ. κ. 209. procul. Προποδὼν Heſych. ἔναντι Luc. i. 8. ἀπέναντι Mat. xxi. 2. ἐνώπιον Luc. i. 15. κατενώπιον 2 Cor. ii. 17. ἔμπροσθεν 1 Theſſ. i. 3. Poet. ἄντα Ἰλ. ν. 184. ἄντην Ἰλ. α. 187. coràm. Ὀπίσω poſt Mat. iv. 19. εἰς τὰ ὀπίσω Joh. vi. 66. ὄπισθεν Luc. viii. 44. εἰς τοὔπισθεν Ariſtot. ἀνόπιν, μετόπιν Heſych. κατόπιν Ariſtoph. Plut. 1. 1. retrò. Διαμφὶς Dion. Af. ἑκατέρωθεν Herodot. ἀμφοτέρωθεν Ἰλ. ε. 726. ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα Thuc. παρ' ἑκάτερα Philo. utrinque. Ὅπου Mat. vi. 20. ὅποι Ariſtoph. Nub. ποῦ δῆτα, ποῖ δῆτα Bud. ὅπερ Ariſtoph. ubi. ὁπήποτε Plut. Pericl. ὁπέποτε, ὁπουδήποτε Bud. ὁπουοῦν Xenoph. ὅπου ἂν τύχῃ Ariſtot. ὁπουγεδὴ Suid. ubicunque. πανταχοῦ Dem. πανταχῆ Plato. ἁμηγέπου Ariſt. Acharn. 2. 6. 38. ubique. ταύτῃ πῃ, πῃ ταύτῃ alicubi Plato. ἔνθα Ἰλ. α. 536. ἐνθάδε Luc. xxiv. 41. ἐνταῦθα Plut Public. ἐνταυθοῖ Ariſtoph. Nub. ἐκεῖ Mat. ii. 13. ἐκεῖσε Act. xxi. 3. ibi ὅθεν δὴ undecunque Sap. xv. 12. ἔνθεν Dem. ἐντεῦθεν Joh. xix. 18. ἄλλην κ̀ ἄλλην hinc illinc Plato. οἴπερ Ariſtoph. ὅπῃ ἂν Plato Apol. quocunque ἔνθα κ̀ ἔνθα Ἰλ. β. 462. δεῦρο κἀκεῖ Plut. Galb. κἀκεῖσε κ̀ τὸ δεῦρο Eurip. Phœn. huc illuc. ἄλλυδις ἄλλῃ aliò atque alio Ὀδ. ξ. 35. Τῇ κ̀ τῇ Anth. Hexaſt. ταύτῃ κ̀ ἐκείνῃ Herodot. hac & illac.

Ordinis.

PRIMITIVUM. εἶτα deinde Marc. iv. 28.

DERIVATUM. πρῶτα, πρώτιστα Ariſtoph. τὴν πρώτην Bud. ἀρχὴν Herod. 3. 21. ἀρχῆθεν 297. 30. ἐξαρχῆς Ariſtoph. καταρχὰς Plut. in Solon. primùm. δεύτερα Herod. xi. 28. ἐκ δευτέρου Marc. xiv. 72. ſecundùm. ἐκ τρίτου tertiùm Mat. xxvi. 44, &c. Τέλος Sophoc. τέλος δὲ Plato. εἰς τέλος Luc. xviii. 5. τελευταῖον Æſchin. τὸ δὲ ὅλον Xen. τὸ συνόλον Plato denique. Μεταξὺ

ταςοιχεὶ

ταςοιχεὶ ordinatim Ἰλ. ψ. 358. Ἑξῆς Luc. vii. 11. ἐφεξῆς Ariſtot. καθεξῆς Act. iii. 24. deinceps. Ἔπειτα 1 Cor. xii. 28. μετέπειτα Heb. xii. 17. εισέπειτα Sophoc. Ajax deinde. Ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα Ariſtoph. Plut. 1. 1. 8. κ̀ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα Ariſtot. τῦτο μὲν δὴ τοιῦτο Bud. hactenus.

Congregandi.

PRIMITIVUM. ἅμα Mat. xiii. 29. ὁμῦ Joh. iv. 36. unà.

DERIVATUM, ἀγεληδὸν gregatim. Ἰλ. π. 160. συλλήβδην ſummatim Ariſtot. πανοικὶ cum familiâ Act. xvi. 34. αὐτανδρὶ cum viris Polyb. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ Act. ii. 1. σὺν κ̀ Nicand. Ther. v. 8. Poet. ἄμμιγα Apollon. Argon. lib. 1. ſimul.

Separandi.

PRIMITIVUM. Ἄνευ Mat. x. 29. ἄτερ Luc. xxii. 6. ſine. νόσφι Anthol. Diſt. χωρὶς Joh. xv. 5. ſeorſim.

DERIVATUM. καταμόνας Marc. iv. 10. Poet. ἄνευθε Ἰλ. ψ. 378. ἀπάνευθε Ἰλ. α. 48. ἄτερθε Soph. Ajax. ἀπάτερθε Ἰλ. ϐ. 587. ἄνδιχα Ἰλ. π. 412. διάνδιχα Ἰλ. α. 189. ſeorſim.

Particulæ Sermocinales.

DERIVATÆ. Ῥωμαϊςὶ Latinè, Βαρϐαριςὶ Barbarè Plut. ῥητῶς diſertis verbis 1 Tim. iv. 1. παῤῥησία liberè Joh. vii. 26. διαῤῥήδην Demoſth. ἐπιῤῥήδην Apollon. Ἄργον l. 2. clarè. συντόμως conciſè Act. xxiv. 4. αὐτολεξεὶ ad verbum Cic. 3. Tuſc. Διὰ βραχέων Heb. xiii. 22. δι' ὀλίγων 1 Pet. v. 12. paucis. Ὥςε ὅλον Plato de Leg. ὥςε τὸ σύνολον, ἐπίπαν Theoph. ἐπὶ κεφαλαίων, συνελόντι Demoſth. ſummatim.

Affirmandi.

PRIMITIVA. ναὶ Luc. xii. 5. certè.

DERIVATÆ. ἦ Ἰλ. α. 77. à verbo φῆ. ἀμὴν certè Joh. x. 1. ὄντως Luc. xxiii. 47. τῷ ὄντι Plato de Rep. αὐτόχρημα Ariſtoph. reverâ. πάντως Bud. πάντως Xen. πάνυ μενῦν Plato, omninò. Γεμὴν Xen. γεῦν Bud. γῦν Plato. γέτοι Xen. γέτοιπε Plato. μένδη Dem. μέντοι Jacob. ii. 8. μέντοιγε Lucian. μέντοιπε Dem. μενένγε Luc. xi. 28. μενῶν Herod. κ̀ μάλα Xen. τοίνυν Demoſth. κ̀ τοι Heb. iv. 3. κ̀ μὴν, κ̀ δὴ Demoſth. ἦ κ̀ Ἰλ. α. 63. ἦ μὲν Ἰλ. α. 77. ἦ μὲν Ariſt. Nub. ἦ μήνγε Plato. ἦπε Ἰλ. γ. 43. ἤτοι Ἰλ. α. 68. ἤτοι μὲν Ἰλ. α. 140. ſanè quidem.

Negandi.

PRIMITIVÆ. ὐ, ὐκ, ὐχὶ, μὴ non.

DERIVATÆ. ὔτοι Plato. ὔτοιγε Ariſtot. μήτοι Bud. μήτοιγε Xen. non. Ὀυδῆτα Ariſtoph. ὐ μὴν Demoſth. ὐ μὲν δὴ Xenoph. ὐ μέντοι Plato. ὔτοινυν Demoſth. non ſanè. ὔκεν neutiquam Plato. ὐδαμῆ Plato. ὐδαμῶς Mat. ii. 6. ὐμὴ Marc. xiv. 25. ὐδὲ γὰρ ὐδὲ Ἰλ. ε. 22. ὐδέπη Ὀδ. μ. 433. ὐδήπε, ὐτίπε, ὐ γὰρ ἄν πε Plato. ὐχ' ὁπωσῦν Ariſtot. πάμπαν Ariſtoph. Plut. 1. 1. Poet. ὐθὴν Ἰλ. β. 276. μή νυ ὐ Ἰλ. α. 28. nequaquam.

Prohibendi.

PRIMITIVÆ. μὴ ne Mat. vi. 7. εἰ ſi Pſalm. xci. 11. per Elleipſin nequaquam.

DERIVATÆ. μὴ γὰρ, μὴ γάρ γε Demosth. μὴ δῆτα Demosth. μὴ γὰρ δὴ Bud. οὐ γὰρ δὴ Xenoph. μὴ γένοιτο Rom. iii. 4. absit.

Hortandi.

DERIVATÆ. εὖγε euge Lucian. εἶα eia. Ἰλ. η. 427. εἶεν, εἶεν δὴ Plato. δεῦρ' ἴθι adesdum. Ἰλ. γ. 130. δεῦτε adeste Mat. iv. 19. Ἄγε Plut. ἄγε δὴ Xen. ἴθι δὴ Plato. φέρε δὴ Dem. φέρε γὰρ Plato. φέρε τοίνυν Lucian. Poet. βάσκ' ἴθι Ἰλ. β. 8. age, vade age. ἄπαγε apage Philo. ὕπαγε abi Mat. iv. 10. ἄγε Jac. iv. 13. ἄγετε Xenoph. ἴτε Ἰλ γ. 390. agite.

Optandi.

PRIMITIVÆ. εἰ ô si Plut.

DERIVATÆ. εἴτε Ἰλ. δ. 313. αἴθε Ἰλ. χ. 41. ὄφελον Gal. v. 12. ὡς ὄφελον Ὀδ. ξ. 274. εἰ γὰρ ὄφελον Plato. ὄφελόν γε 1 Cor. iv. 8. εἴθ' ὡς Ὀδ. ξ. 468. καὶ εἴθε γε κἂν Lucian. αἴβαλε Anthol. utinam.

Demonstrandi.

DERIVATÆ. ἴδε Joh. xi. 3. ἰδοὺ Aristoph. ἠνὶ Plut. 1. 2. ἠνίδε Anthol. ἠνίδου Callim. ecce.

Explanandi.

DERIVATÆ. δῆτα Xen. ἅτε Plato. δήπου, δήπουθεν Demosth. δῆθεν Bud. δηλονότι Plato. δηλαδὴ Aristoph. videlicet. τουτέστι Act. 1. 19. τοῦτ' ἔστι Rom. ix. 8. ὅ ἐστι Heb. vii. 2. id est. Φέρε εἰπεῖν Porphyr. οἷον δὴ λέγω Plato. exempli gratiâ.

Dubitandi.

DERIVATÆ. τυχὸν 1 Cor. xvi. 6. τάχα που, ἴσως που Bud. τάχ' ἂν Ἰλ. α. 205. forsitan.

Poet. αἴκε Ἰλ. α. 207. αἴκεν Ἰλ. δ. 98. αἴκέν πως Ἰλ α. 66. αἴκέ ποθι Ἰλ. α 128. si fortè.

Interrogandi.

PRIMITIVÆ. ἆρα Aristoph. μῶν Id. an, num ?

DERIVATÆ. πότερον utrum ? Joh. vii. 13. Poet. τίπτε Ἰλ. α. 202. pro τίποτε quare ?

Jurandi.

PRIMITIVÆ. νὴ Aristoph. Plut. 1. 2. 17. μὰ Ἰλ. α. 234. per. μὰ non per Aristoph. Plut. 1. 1. 22. ἦμην cum verbo ὀμνύω vehementiam addit apud Demosthenem ; ὤμνυες ἦμην.

Particulæ Naturales, sive Passionum Eruptiones.

ὦ ô Aristoph. ὢ oh Ἰλ. α. 475. αἲ heu. ἆ hau Aristoph. ἅ, ἅ, ἅ, ha, ha, ha, Euripid. ἒ, ἒ eheu Æschyl. παπαὶ papæ Plato. ὢ πόποι proh Dii ! Ἰλ. α. 254. φεῦ heu Anthol. Dist. οὐαὶ væ Mat. xi. 21. εὐοῖ evohe Demosth. pro coron. εὐὰν evan. Pausan. πάππα compellatio patris Ὀδ. ζ. 57. μαμμᾶν matris Aristoph. Nub. ἄττα Anthol. τέττα Ἰλ. δ. 412. seniorum.

CONJUNCTIO.

COPULATIVA. καὶ et, τὲ que. Poet. ἠδὲ et 'Ιλ. α. 334. καὶ δὴ Demosth. καὶ δὴ καὶ Plato. καίτοι καὶ Plut. καί τοι γε Act. xiv. 17. καὶ μὲν δὴ καὶ Isocrat. καὶ μέντοι καὶ Demosth. ἀλλὰ δὴ καὶ Liban. Poet. καί νυ Hesiod. atque etiam. μηδὲ Lucian. μήτε Luc. ix. 3. οὐδὲ Mat. ix. 17. οὔτε Act. xxv. 8. nec, neque.

CONTINUATIVA. καὶ πρὸς Plato. πρὸς δὲ Demosth. πρόσγε Plato. προσέτι Herod. ἐπὶ δὲ Apollon. ἐπί τε Thuc. ἔτι δὲ Plato. ἔτι τοίνυν Demosth. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις Demosth. ἐπὶ πᾶσι τούτοις Luc. xvi. 26. καίτοι καὶ τοῦτο Demosth. præterea.

DISJUNCTIVA. ἢ Marc. vii. 11. Poet. ἠὲ Ιλ. α. 146. vel.

DISCRETIVA. πλὴν Aristoph. ἀλλὰ Rom. v. 14. Poet. ἀτὰρ 'Ιλ. α. 166. αὐτὰρ 'Ιλ. α. 333. sed. ἀλλ' οὖν Demosth. ἀλλ' οὖν γε Aristot. ἀλλάμην Lucian. ἀλλάγε Bud. ἀλλὰ καὶ Xenoph. ἀλλά τοι, ἀλλὰ μέντοι Plato. οὐ μὴν ἀλλάγε Isocrat. οὐ μέντοι ἀλλὰ, οὐ μέντοι ἀλλάγε Plato. πλὴν ἀλλὰ Lucian. πλὴν καὶ Aristot. veruntamen. Poet. ἠέπερ quàm 'Ιλ. α. 260.

CAUSALIS. ὡς 1 Pet. i. 19. ἵνα Joh. xvi. 1. ὥστε Aristoph. Poet. ὄφρα 'Ιλ. α. 147. ut. γάρουν, γάρουντοι, γάρτε Hesiod. γάρτοι, γάρπου Xenoph. γὰρ αὖ Demosth. μὲν γὰρ Thuc. γὰρ δὴ, γὰρ δήπου Plato. etenim. ἐπεὶ Luc. i. 34. ὅτι Joh. viii. 44. ὅτι τοι Plato. διὸ 2 Pet. i. 10. διότι Luc. i. 13. διόπερ 1 Cor. viii. 13. διὸ καὶ Plato. ἀνθ' ὧν Luc. i. 20. ἀνθ' ὅτου Demosth. ἐφ' ὅτῳ Lucian. Poet. ἐπειὴ 'Ιλ. α. 156. ὁτιὴ, ὁτιητὴ Aristoph. quoniam.

CONDITIONALIS. εἰ Mat. iv. 3. ἂν Joh. xx. 23. ἐὰν 1 Tim. iii. 15. ἢν 'Ιλ. α. 90. εἴγε 'Οδ. ι. 206. εἴπερ 2 Theff. i. 6. εἰ δὴ 'Ιλ. α. 294. ἤνπερ γε Xenoph. ἐάνπερ Heb. vi. 3. si. ἐπειδὴ Luc. xi. 6. ἐπείπερ Rom. iii. 30. ἐπειδήπερ Luc. i. 1. ἐπείτοι Demosth. Poet. εἰκε 'Ιλ. ε. 131. εἰδέκε 'Οδ. ξ. 398. ἐπείκε 'Οδ. λ. 220. quandoquidem. ἐὰν δὲ δὴ Aristoph. Nub. κἂν εἰ Aristoph. quòd si. εἰ μὴ Rom. ix. 29. εἰ δὲ μὴ Joh. xiv. 2. εἰ δὲ μήγε Mat. vi. 1. εἰ μή περ γε Aristoph. Nub. ἢν μὴ Thuc. ἐὰν δὲ μὴ Aristoph. Nub. ὅτι μὴ Plato. ἀλλ' εἰ μὴ Plut. πλὴν εἰ Plato. πλὴν ἐὰν Isocrat. πλὴν ὅτι Aristoph. πλὴν ἂν Plato. πλὴν ἀλλ' ἢ Aristot. πλὴν ἀλλ' εἰ Lucian. nisi. πλὴν εἰ μὴ Theophr. πλὴν ἂν μὴ Plut. πλὴν ἐὰν μὴ Theophr. ἐκτὸς εἰ μὴ Lucian. sin minùs.

ILLATIVA. ἄρα Mat. xii. 28. οὖν 1 Cor. vi. 15. ἄρα οὖν, ἄρ' οὖν Plato. οὖν ἄρα Philo. ἄραγε Mat. vii. 20. τοίνυν Luc. xx. 25. τοιγαροῦν 1 Theff. iv. 8. τοιγάρτοι Isocrat. διὰ τοῦτο Mat. xii. 31. Poet. τῷ 'Ιλ. δ. 410. igitur.

 ADVER-

ADVERSATIVÆ. κἂν Joh. viii. 14. κἢν Anthol. Dist. καίπερ Phil. iii. 4. καίτοι Plato. εἰκαὶ Aristot. ἢν καὶ Anthol. Poet. πὲρ Ἰλ. α. 131. quamvìs. ὅμως 1 Cor. xiv. 7. μὴν Plato. ὅμως δὲ Demosth. ὅμως μὴν Bud. ὅμως μήν τοι Joh. xii. 42. ἀλλ' ὅμως Demosth. Poet. ἔμπης Ἰλ. α. 562. ἔμπας Sophoc. tamen.

CORRESPONDENTES. μὲν, δὲ quidem, verò Mat. ix. 37. post omnes dictiones. μὲν priori loco semel, δὲ posteriori sæpius adhæret; Aristoph. Plut. Act. 1. sc. 2. v. 106. μὲν: 107. δὲ, 108, 109, 110, 111. τὲ, τὲ que, que Ἰλ. α. 544. τὲ, καὶ &, & Hebr. ii. 11. τὲ semel. καὶ sæpius ponitur, ὁ μὲν, ὁ δὲ Mat. ix. 38. τὸ μὲν, τὸ δὲ· τὰ μὲν, τὰ δὲ Bud. τῇ μὲν, τῇ δὲ Aristot. τῦτο μὲν, τῦτο δὲ Demosth. πολὲ μὲν, πολὲ δὲ Bud. partim, partim. ἐκ μὲν τῦ ἐπὶ θάτερα· ἐκ δὲ τῦ ἐπὶ θάτερα· ἐπὶ τὰ δὲ μὲν, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ, ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δὲ Bud. ultrà, citrà. μᾶλλον, ἢ potiùs, quàm Isocrat. πρὶν, ἢ Act. vii. 2. priùs, quàm. μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ non solum, sed etiam Xenoph.

Vox quævis solet in formam transire rogandi;
Cum variante tono tamen, & cum dispare puncto.

Vestri. Cujus vestri? Pamphili. Pamphili? Ter. Andr.

Est etiam, triplici à sensu, vox digna notatu,
*Infinito, Inter-*que*-roganti, Reddi-*que*-tivo*;
π, τ *producunt geminas præpôsta sequentes.*

ὅτε quando Luc. iv. 25. πότε quando? Mat. xxv. 39. τότε tunc Act. i. 12.
ὅθεν unde Mat. xii. 44. πόθεν unde? Mat. xiii. 27. τόθεν inde Apol. Arg. 2.
ὅθι ubi Ὀδ. ξ. 73. πόθι ubi? Ἰλ. ν. 630. τόθι ibi Ὀδ. ο. 239.
ὁσάκις quoties 1 Cor. xi. 25. ποσάκις quoties? Mat. xxiii. 37. τοσάκις toties Anthol.
ἡνίκα quando 2 Cor. iii. 15 πηνίκα quando? Aristoph. τηνίκα tunc.

Forma Adjectivi tripla vult pari in ordine poni.

ὅσος quantus Apoc. xxi. 16. πόσος quantus? Luc. xv. 17. τόσος tantus Ἰλ. β. 120.
οἷος qualis Mat. xxiv. 21. ποῖος qualis? Luc. v. 19. τοῖος talis Ἰλ. γ. 46.
ἡλίκος quantus Aristot. πηλίκος quantus? Anth. Tetrast. τηλίκος tantus. Plat. Apol.

S Y N-

SYNTAXIS.

REgulat appoſitas Syntaxis congrua voces:
Pars eſt Concordantia; parſq; Regentia vocum.
Dicta triplex; cùm ſit tantùm Concordia duplex:
Et Verbum Subſtantivo unit, & Adjectivum.
Sic Regimen pariter duplex; Caſûſque, Modique eſt.
Nec ſolæ Partes, ſed Particulæ quoque præſtant
Officium Concordandi, officiumque Regendi.

CONCORDANTIA.

Reg. 1ª.

[1] Verbum, Perſonâ & Numero, cum nomine recto
Concordat: [2] Genere, & numero, caſuque cohæret
Cum Subſtantivo Adjectivum; utì mobile fixo:
[3] Nec vinc'lum concors vocum interruptio ſolvit.
[4] Prima ſolet Perſona, ſecundaque ſæpe ſileri: &
Tertia, ſi repetenda ſit, [5] Articuluſve ſequatur;
[6] Aut ſi vox facilè in verbi ſit cognita ſenſu,
Nempe homines vel homo, vel [7] verbum Subſtantivum.

[1] Mons parturit, naſcitur mus Adag. [2] Mala mens, malus animus Ter. [3] Nemo ſaltat ſobrius Cic. Rettulit Ajax eſſe Jovis pronepos Ovid. [4] Si dixeris, æſtuo, ſudat Juven. [5] Bene vixit, qui bene latuit Adag. i. e. ille. En dextra, quem aiunt portare penates Virg. i. e. illius. [6]Ità prædicant Ter. [7] Homo bulla Adag. quot homines, tot ſententiæ, Ter.

Reg. 2ª.

[1] *Singula Græciſmus Neutris pluralibus addit*
Verba; [2] *Duali itidem duo Singula nomina verbo.*
[3] Unus, *&* ἕις *cum Plurali numero*; ἔικοσι *Primo.*
Attica Syntaxis jungit [4] *plurale duali,*
Maſcula fœmineis; [6] *recto cum nomine caſum*

Quintum. Adjectivi de more & Subſtantivum
[7] *Subſtantivo addunt Græci,* [8] raróque Latini.

[1] ȣ̓κ ἀρετᾷ κακὰ Ὀδ. θ. 329. [2] διαςήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε ϗ Ἀχιλλεύς. Ἰλ. α. 6. [3] viginti unus. εἴκοσι ϗ ἑνὸς ἐνιαυτῶν 2 Reg. xxiv. 18. εἴκοσι ϗ μίαν ἡμέραν Dan. x. 13. [4] ὀφθαλμῶν δυοῖν Ariſtot. νὼ δ᾽ ἕξιμεν Sophoc. [5] ἄμφω τέτω ἡμέρα Xenoph. φίλε τέκνον Ἰλ. χ. 84. [6] ἱππότα Νέςωρ Ἰλ. β. 336. φίλος Μενέλαε Ἰλ. δ. 189. [7] ὕβριν ἀνέρα τιμήσȣσι Heſiod. [8] ficus anus. Plin. i. e. annoſa.

Reg. 3^tia^.

[1] Perſonâ & genere Articulus numeroque Relatus
Cum Subſtantivo concordat, clauſula quod dat
Anteïens: [2] quo ſit caſu at ſua clauſula monſtrat.
Interdum [3] ligat Articulus ſibi Subſtantivum.
[4] Hic propius notat è binis, diſtantius Ille.
[5] *Græca ſui caſum Syntaxis Subſtantivi,*
Quod præit, Articulo apponit; neque rarior uſu.
Præpoſitivus ὁ *voci, cui præfigitur, affert*
[6] *Emphaſin;* & *ponit* [7] *diſcrimen; obitque* [8] *relati*
Nominis officium; & [9] *textum Syntaxeos ornat.*
Subnuit & [10] *rem,* & [11] *perſonam, ſine* [12] *nomine creber.*
Quin, cum præpoſito & caſu, pro [12] *nomine ſervit.*
Reſpondet [13] *voci hic* ὁ μὲν, *ille* ὁ δὲ, *Græca Latinæ.*
[14] *Caſus ſi recti duo verbo utrinque cohærent,*
Præditus articulo præit, & poſtponitur orbus.

[1] Jovis ſtella, quæ dicitur Phaeton Cic. [2] Nymphæ, cum quibus illa choros agitabat Virg. [3] populo ut placerent, quas feciſſet fabulas. Eunuchum quem dediſti nobis, quantas turbas dedit! Ter. [4] Agricolæ contrarium eſt paſtoris propoſitum; ille fructum è terrâ ſperat, hic è pecore Columel. [5] μνημονεύετε τȣ̃ λόγȣ ȣ̔ εἶπον Joh. xv. 20. [6] ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος Joh. i. 1. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς Joh. x. 11. [7] Ἰωάννης ὁ Βαπτιςὴς Mat. iii. 1. [8] Ἰάκωβος ὁ τȣ̃ Ἀλφείȣ Mat. x. 3. [9] διεςώσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπȣδαίων γνώμας, ϗ τὰς τῶν φαύλων διανοίας Iſocrat. [10] τὰ τȣ̃ Θεȣ̃, ϗ τὰ τȣ̃ Καίσαρος Mat. xxii. 21. [11] τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν Apoc. iii. 14. [12] πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν ϗ Μαρίαν Joh. xi. 19. [13] οἱ μὲν τȣ̀ς φίλȣς παρόντας μόνον τιμῶσιν, οἱ δὲ ϗ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι Iſocrat. [14] θεὸς ἦν ὁ λόγος Joh. i. 1.

Reg.

Reg. 4^{a}.

[1] Neutrum Adjectivum, [2] ſermonis clauſula, vel vox
[3] Technica, [4] flecti & neſcia, vel modus [5] Infinitus,
Vim Subſtantivi ſimilem conſciſcit & uſum :
[6] *Queis Græci Articulum ſoliti præponere neutrum.*
Immò omnis generis legitur ſine Subſtantivo
Sæpe Adjectivum, ſupplente vocabula ſenſu.
Si verbum excipias titulo ſub nominis uno
Syntaxis cenſet, quicquid variabile caſu eſt.

[1] Omnia Cæſar erat Lucan. quantum nummorum, tantum fidei Juv. [2] à cœlo deſcendit Γνῶθι σεαυτὸν Juv. [3] Arma Virum, nonne hoc ſpumoſum ? Perſ. [4] Clarum mane feneſtras intrat. Euge excute totum Perſ. [5] Scire tuum nihil eſt Perſ. [6] τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας, 1 Cor. xiv. 15. τόδ' ὑμεῖς ὅταν εἴπω Demoſth. [7] Amicus alter idem Adag. rari quippe boni Juv. jam defeciſſet calda miniſtros Mart. ψυχροῦ ποτήριον. Mat. x. 42.

Reg. 5ta.

[1] Subſtantiva rei ejuſdem; & [2] vox quæ rogat, & quæ
Reſpondet; pariter caſu nectuntur in uno.
[3] Mutat reſponſi interdum altera regula caſum.
[4] Quæſtio per cujum, Genitivo ſolvitur; [5] at ſi
Facta per obliquum cujus; meus, & tuus, & quot
Talia, redduntur vocis, cui propria, caſu.
[6] Verbum aliquod quoties, [7] Adjectivumve locatur
Inter Subſtantiva, quibus Numeruſve, Genuſve
Diverſum eſt; rectè utrumvis concordat utrivis.
[8] In poſſeſſivis ſua primitiva lateſcunt
Sæpius; adjectiva quibus collata ligantur.
[9] Paſſio, vel Subſtantivi Pronominis uſus,
Uſq; mei, &c. tantùm; [10] poſſeſſio ſed meus, &c. optat.
[11] Iſte frequens vituperii nota, laudis & ille eſt.
[12] Poſt idem veniunt ac, qui, atque, Latiniùs : haud cum.
[13] *Vult communi uſu Pronomen Poſſeſſivum*
In Primitivi Genitivum vertere Graius.
[14] Poſſeſſivo uſus, vice Principis, optimus Author.

 [1] Marcus

[1] Marcus Tullius Cicero Conſul. Cic. Facio te Deum. Ter. quem Regem conſtituerat Cæſ. Victorem appellat Aceſtem. Virg. [2] quid meritus es? crucem. annon dixi? dixiſti Ter. [3] quanti ſtetit? multis minis Plaut. [4] cujum pecus? Ægonis Virg. [5] cujus codex? meus, noſter, &c. [6] quid niſi vota ſuperſunt? Ovid. [7] animal plenum rationis, quem dixere hominem Cic. paupertas onus viſum eſt, Ter. [8] noſtros vidiſti flentis ocellos Ovid. laudabant meas fortunas qui haberem, Ter. veſtrâ, qui dixiſtis, hoc maximè intereſt Cic. mea unius opera. meum ſolius peccatum. voluntati veſtræ omnium pareo Cic. [9] cæcus amor ſuî Hor. [10] quiſque ſuæ faber fortunæ Hor. [11] iſtum æmulum pellito Ter. Tu Maximus ille es Virg. [12] animus erga te idem eſt ac fuit Ter. idem eſt qui fuit Cic. idem animus nunc atque olim Plaut. [13] Πάτερ ἡμῶν Mat. vi. 9. [14] Arma Dei Vulcania i. e. Vulcani Virg. ut facilè ſcires deſiderio id fieri tuo, i. e. tuî Ter. τὸ σὸν μόνης δώρημα Soph. Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυληγενέος βασιλῆος Ἰλ. β. 54.

R E G I M E N.

Reg. 1[a]. Nominativi.

[1] Verba regunt Rectum Paſſivo prædita ſenſu.

[1] Ira eſt furor Hor. [2] cur ego ſalutor Poeta Hor. ego incedo Regina Virg.

Reg. 2[a]. Accuſativi.

Proprius Activis [1] Accuſativus adhæret.
Nonnullis quartum Perſona reduplicat, & Res:
Qualia verba [2] rogo, [3] doceo, [4] induo, & [5] exuo, [6] celo.
[7] Ex duplici Activo adſciſcunt Paſſiva remotum.
[8] Hoc, quod, id, unum, & plura ſolent neutralia, verbis
Cum quovis ſocio, ſuperaddi hærentia, caſu.
[9] Cognato accipiunt quartum Neutralia ſenſu.
[10] Juro ſibi quartum, per quem juratur, adoptat.
Omnia caſu effert quarto ferè verba Vetuſtas;
Ut [11] potior, [12] veſcor, [13] fungor, ſic [14] utor, [15] adulor,
Et [16] parco, & [17] noceo: Cœmedi his plura miniſtrant.
[18] *Dico, vel* [19] *facio, quartum, cum voce notanti*
Vel benè vel malè, ſeu Res ſeu Perſona ſit, optat.

[1] Veritas odium parit Ter. [2] poſce Deos Veniam Virg. [3] cur te literas doceo? Cic. [4] induit ſe calceos, [5] quos priùs exuerat Ter. [6] celo te hanc rem Ter. [7] rogatur ſententiam Cic. doceri motus Ionicos Hor. [8] hoc unum vos oro. quod te obteſtor. id operam do Ter. [9] Bacchanalia vivunt, i. e.

i. e. vitam Bacchantium Juv. olet lucernam, i. e. odorem lucernæ Adag. [10] juro Deos Mart. ὁρκίζω ὑμᾶς κύριον 1 Theſſ. v. 27. [11] potiri commoda Ter. [12] veſci lauros Prop. [13] fungi officium. [14] abuti operam Ter. [15] adulari furem Col. [16] parcere pecuniam; [17] nocere hominem Plaut. [18] ἀπόλλα κακῶς λέγειν, παρέντα καλῶς Epig. [19] τοὺς μισοῦντας καλῶς ποιεῖν Mat. v. 44.

Reg. 3ª. Genitivi.

Memb. 1. poſt Subſtantivum.

[1] Nomina ſi duo concurrant in diſpare ſenſu,
Poſterius ſolet in caſu ſervire ſecundo.
Subſequitur [2] duplex Genitivus duplice ſenſu.
Nomen amat, cui nexa [3] Relatio, ſæpe Dativum.
Quin & Sum, ſi ſubnuitur [4] poſſeſſio, vel ſi
[5] Officium, ſibi vult caſum ſociare ſecundum.

[1] Heſperidum mala Adag. [2] quæ ſit querela hominum frontis tuæ Cic. [3] Urbi pater. Lucan. [4] me Pompeii eſſe ſcis Cic. [5] Adoleſcentis eſt Cic.

Memb. 2. poſt Adjectivum.

[1] Adjectiva ſuum Pluralia Subſtanſtivum
In caſu quandoque volunt variare ſecundo.
Gignendi inducunt caſum Adjectiva [2] timoris,
[3] Notitiæ, & [4] deſiderii, & queis [5] cura notatur,
[6] In-*que*-nocentia, [7] parſi-*que*-monia, queiſve [8] poteſtas,
Queiſve [9] memoria: quæque his ſunt contraria dictis.
[10] Part'cipium, ſi ſumatur pro nomine, caſum
Ignotum verbo, Genitivum rite gubernat:
Part'cipium Actûs ſenſu; habitûs, conſtructile nomen.
Adjectivum & in [11] -ax; [12] partitivéque recepta
Nomina, utì [13] numerale, [14] gradus duo com-*que*-parandi:
Vox etenim partis Genitivum totius effert.
Græca pares caſus; item [15] *-ικὸς vel* [16] *-τήριος optant.*

[1] Nigræ lanarum Plin. σπουδαῖοι τῶν γονέων Iſoc. [2] Timidus Deorum Ovid. impavidus ſuî Claud. [3] gnarus rei-publicæ, ignarus officii. [4] cupidus pacis Hor. faſtidioſus literarum Cic. [5] ſtudioſus eloquentiæ Quin. negligens

ligens amicorum Tac. [6] integer vitæ Hor. avaritiæ reus Cic. [7] æris ſui parcus, alieni prodigus Sall. [8] ſuî potens, iræ impotens Liv. [9] memor ſuî, meriti non immemor Virg. [10] fugitans lites i. e. nunc fugit; litium Ter. i. e. ſemper, patiens inediæ Salluſt. [11] tempus edax rerum Ovid. [12] quiſquis Deorum Ovid. [13] ſapientum Octavus Hor. [14] major juvenum Hor. placidiſſime ſomne Deorum Ovid. [15] φρενῶν ποιητικὸς Anthol. [16] εὐχαὶ λυτήριαι δειμάτων Ariſtot.

Memb. 3. poſt Verbum.

[1] Junge rei monitæ Genitivo verba monendi:
Verba etiam, quibus eſt vehemens affectio mentis;
Ut [2] vereor, [3] faſtidio, [4] miſereor, [5] miſereſco.
Plura, quibus ratio rectrix incluſa ſiletur.
[6] *Senſûs verba ligat Syntaxis Græca ſecundo;*
[7] *Impropriè quarto,* [8] *propriè ſed verba videndi.*
Hæc; [9] *parco,* [10] *excello,* [11] *incipio,* [12] *appeto,* [13] *deſino,* ([14] *ſedo,*
[15] *Impero,* [16] *differo,* [17] *diſto,* [18] *deerro; pluraque caſu*
Græcè freta ſecundo: [19] participoque Latinè.

[1] Adverſæ res admonent religionum Liv. [2] neque hujus non ſis veritus fœminæ Ter. [3] faſtidit meî Plaut. [4] miſerere laborum. [5] miſereſcite regis Virg. [6] αἰσθάνομαι ψόφου Ariſtoph. ἤκουσα φωνῆς Act. xxii. 7. ὀσφραίνεται οἴνου Anth. ἰχθύων μὴ γεύεσθαι Pythag. γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι 1 Cor. vii. 1. οὐδεὶς πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς πράττοντος εἶδεν Xenoph. [7] ᾔσθετο τὸ πρᾶγμα Demoſth. ἤκουσα φωνὴν Act. xxvi. 14. ὀσφραίνεται κρέας Ariſtoph. ἐγεύσατο τὸ ὕδωρ Joh. ii. 9. καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα Ἰλ. ο. 127. [8] ἰδεῖν τὸν θάνατον Luc. ii. 26. [9] φείδεο σίτου Heſiod. [10] Παλαμήδης ὑπερέσχε τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ σοφίᾳ Xenoph. [11] ἄρχομαι λόγου Demoſth. [12] εἴτις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται 1 Tim. iii. 1. [13] πέπαυται ἁμαρτίας 1 Pet. iv. 1. λῆγ' ἔριδος Ἰλ. α. 210. [14] παύω σε τῆς ὕβρεως Iſocrat. [15] ἄρχειν τῶν ἐθνῶν Marc. x. 42. [16] ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει 1 Cor. xv. 41. [17] διέχει τῆς ἠπείρου Thuc. [18] διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ Thuc. [19] ſervum ſui participat conſilii Plaut.

Reg. 4ª. Dativi.

MultaDativum optant,quibus eſt aliquid vel [1] ademptum
[2] Collatumve; ſubeſt queis ſignificata [3] voluptas,

[4] Utilitas

[4] Utilitas, [5] bonitas, [6] favor, [7] auxilium, [8] unio, queis [9] fi-
-ducia, [10] com-*que*-paratio, & [11] iracundia, [12] pugna,
[13] Imperium, [14] vicinia, & [15] æquiparatio, & [16] apti-
-tudo, & [17] declaratio: vel contraria ſenſu.
Quartum pauca; [18] rego, [19] juvo, [20] lædo, offendo, [21] gu-
(berno.
Verba Dativo hærent ſenſum referentia [22] dandi; ut
[23] Debeo, [24] ſolvo: vel [25] dicendi; [26] blandior, [27] opto.
[28] Plura notæ alterius, ratio quæ monſtrat & uſus.

[1] Mihi & tibi & aliis dempſeris moleſtiam Ter. [2] mihi nec ſeritur nec metitur Plaut. uxori nubere nolo Mart. [3] non diſplicuiſſe meretur, feſtinat, Cæſar, qui placuiſſe tibi Mart. [4] cibus utilis ægro. Neve mihi noceat, quod vobis ſemper, Achivi, profuit, ingenium Ovid. [5] ſis bonus tuis Virg. ingenio fama maligna Ovid. [6] æqua Venus Teucris, Pallas iniqua fuit Ovid. [7] opitulari rei-publicæ Cic. damnoſus pecori Ovid. [8] humano capiti cervicem jungere equinam Hor. ne vita orationi diſſentiat Cic. [9] fidere nocti Virg. prudentiæ diffidere Cic. [10] parem verbis vitam Cic. fortuna impar animo Ovid. [11] hominibus iraſci Cic. peccanti mitis Stat. [12] pugnare amori Virg. num tali viro pacatus? Cic. [13] egomet mihi imperavi Ter. cupiditatibus ſervire Cic. [14] falſa veris finitima Cic. miniſterio ſceleris me removi Ovid. [15] æqualis dactylo ſpondæus Cic. paulùm ſepultæ diſtat inertiæ celata virtus Hor. [16] ô hominem mihi ſemper aptum! Cic. [17] aperi nobis Ænigma Plaut. nolo vobis claudi commodum Ter. [18] regere populos. [19] audentes fortuna juvat Virg. [20] numina læſit Ovid. offendunt Jovem Mart. [21] gubernare orbem Cic. [22] do tibi Naumachiam Mart. tibi mitto ſalutem Ovid. [23] vitam tibi debeo Ovid. [24] funeri paterno juſta ſolvere Cic. [25] dic mihi, Muſa, virum Hor. [26] tibi blandior uni Ovid. [27] vovere Deo Liv. [18] id quod antea petenti denegaverat, ultro pollicebatur Cic. fortunæ laqueum mandare Juven. fructus non reſpondet labori Ovid. literas tibi fero Plaut. rus tibi vendo tuum Mart. parcere ſubjectis Virg.

Vocibus annectit [1] ratio Paſſiva Dativum;
Sic quæ proveniunt à Verbis, in [2] -bilis & [3] -dus:
Græcorum pariter finales in [4] -τέον *&* [5] -τός.
[6] Verbum Sum, ſenſu quoties effertur habendi,
Junge Dativo; & ſi [7] laudi [8] probróve ligetur,
[9] Lucro vel [10] damno, gaudet geminare Dativum.

Sic

Sic [11] habeo, [12] duco, [13] do, [14] verto: Plura leguntur.
[15] Pronomen caſu inſeritur ſine lege Dativo.

[1] Honeſta bonis petuntur Cic. [2] flebilis omnibus, nulli flebilior quàm tibi Hor. 3. ſpectandæ vobis an exigendæ fabulæ Ter. [4] βαδιστέον μοι Plat. [5] ζηλωτὸν ἀνθρώποις Sophoc. [6] eſt mihi domi pater. cui nunc cognomen Iülo Virg. [7] id ſibi an laudi putat fore? [8] ea res mihi infamiæ eſt Ter. [9] ſapienti lucro eſt ſumptus Plaut. [10] exitio eſt mare nautis Hor. [11] me tibi habes deſpicatui Plaut. [12] laudine an vitio duci factum oporteat Ter. [13] veritus ne ſibi crimini daretur Cic. [14] timuit ne ſibi quis vitio verteret Hor. [15] ſuo ſibi hunc jugulo gladio Ter.

Reg. 5ª. Ablativi. (duſque,
[1] Inſtrumentum optat ſibi ſextum, & [2] cauſa, [3] mo-
[4] Quali-*que*-tas, [5] pretiumque, [6] exceſſus, & indita [7] forma,
Circumſtantia item [8] Perſonam quæ notat, aut [9] Rem.
[10] A nullâ Subſtantivum ſi voce regatur,
Cum Participio ſe ponit in Ablativo.
[11] Part'cipio interdum excluſo, [12] vel Subſtantivo:
[13] Congruit & verbo perſona, repôſtaque ſexto eſt.
[14] Poſcit, dempto quàm, Gradus is, qui Comparat; &
[15] Naſcendi, ſextum vocis quæ proxima caſum. (vox
Vox [16] *tripla ſe Graduum in Syntaxi mutua ponit.*
Regula, pro caſu [17] *abſo*-que-*luto,* [18] *com*-que-*parato.*
Caſu & [19] *naſcendi, genitivum Græca gubernat.* (tor,
[20] Uſus, [21] opus, [22] fungor, [23] fruor, [24] utor, [25] gaudeo, [26] læ-
[27] Nitor, [28] glorior; hæc & [29] plura regentia ſextum.

[1] Digito compeſce labellum Juv. [2] trepidare metu Virg. [3] celeritate geſtum eſt Cic. [4] homo ornatiſſimus loco, ordine, virtute, ingenio, nomine Cic. [5] ſtetit multo ſanguine. centum talentis Liv. [6] quanto doctior, tanto ſubmiſſior Cic. [7] bonâ formâ Ter. [8] major natu Ter. [9] conſilia primâ ſpecie læta, tractatu dura, eventu triſtia Liv. [10] ſæpe, premente Deo, fert Deus alter opem Ovid. [11] nil deſperandum eſt Teucro duce, & auſpice Teucro Hor. ἐμοῦ μόνης Sophoc. [12] ἀποθανόντος Rom. vii. 6. ὕσαντος Ariſtot. [13] te volente, miſiſti Quint. te vidente, vides Plaut. [14] tunica pallio propior Ter. [15] patre certo naſci Cic. [16] καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἢ ζῆν ἀθλίως Menand. πρῶτός μου ἦν Joh. i. 15. ὁ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ Luc. vii. 28. μεγάλη ἐντολὴ Mat. xxii. 38. [17] ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφὸς Mat. ix. 33.

[18] κρεῖσσων

[18] κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος τοῦ ἰσχυροῦ Prov. xvi. 32. [19] Τελαμῶνος ἐγεννήθη ὁ Αἴας Iſoc. [20] nunc viribus uſus. [21] nunc animis opus Virg. [22] fungor munere Cæſ. [23] fruor ingenio Ter. [24] uti foro Ter. [25] ſanguine gaudere Ovid. [26] lætari ſec'lo Virg. [27] ſpe nitor Cic. [28] gloriari nominibus veterum Cic. [29] non me dignor honore Virg. viri apud majores noſtros ob virtutem honore dignati ſunt. Cic.

Regimen Caſuum Variorum.

Reg. 6ª. Accuſativi vel Genitivi.

[1] Verba obliviſcor, [2] memini, [3] ſimilique notatu
Cætera, quartum aliquando regunt, aliquando ſecundum.

[1] Oblitus ſum mei Ter. obliviſcere Graios Virg. [2] dulce eſt meminiſſe laborum Virg. numeros memini Virg. [3] recordor meriti; triumphos Cic.

[1] Sortior, [2] accuſo, [3] damno, [4] abſolvo, [5] impleo, [6] privo,
[7] Conſequor, & [8] fruor, & [9] contemno, [10] negligo, [11] curo,
[12] Miror, ſæpe ſecundum, aliquando regentia quartum.

[1] Ἔλαχε ἡμικλήρου Dem. ἕδραν Ariſtot. [2] κατηγορῶ πεπραγμένων Xen. ψεῦδος Dem. [3] καταγιγνώσκειν φόνου Lyſ. θάνατον Iſocr. [4] συγχωρῶ ἁμαρτήματος Lucian. ἁμάρτημα Dem. [5] πλήθω καρπῶν Phocyl. ἡδονὴν Soph. [6] ἀποστερεῖν ἀγαθῶν Xen. χρήματα Iſocr. [7] τυχεῖν σωτηρίας 2 Tim. ii. 10. τάδε Eurip. [8] ἀπολαύειν παρόντων Iſocr. προσαύξησιν Theophr. [9] ὀλιγωρεῖν παιδείας Heb. xii. 5. ἔχθραν Ariſtot. [10] ἀμελεῖν αὐτῶν Heb. viii. 9. ὑμᾶς 2 Pet. i. 12. [11] ἐπιμελεῖσθαι αὐτοῦ Luc. x. 34. τοιαῦτα Xenoph. [12] θαυμάζω τῶν δυναστευόντων Iſocr. ἐθαύμασεν αὐτὸν Luc. vii. 9.

Dativi vel Genitivi.

His [1] ſimilis, [2] proprius, [3] communis, [4] diſſimiliſque,
Et [5] contrarius, adde Dativum, aliquando ſecundum.

[1] Non lac lacti ſimilius, quam hic tuî, tuque hujus Plaut. [2] tempus mihi proprium. libertas propria humani generis Cic. [3] mare commune omnibus Plaut. commune eſt omnium artium Cic. [4] ſuo generi diſſimilis Sen. diſſimilis ſuî Cic. [5] voluptas honeſtati contraria. vitia virtutum contraria Cic.

Ablativi vel Genitivi.

[1] Laus vult & [2] Vituperium ſe jungere ſexto:
Communi tamen ambo ſolent gaudere [3] ſecundo.
[4] *Rariùs & quarto Graii, plerumque ſecundo.*

[1] Homo antiquâ virtute Ter. [2] es nullâ fide Cic. [3] Lentulum eximiâ ſpe, ſummæ virtutis adoleſcentem Cic. [4] ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς, γυνὴ ἀχαλίνου στόματος, κόρη ἀμήχανόν τι κάλλος Heliodor. p. 135.

Hoc genus [1] accuſo, [2] abſolvo, [3] damnove, ſecundum
Admittunt culpæ aut pœnæ ; [4] generalius & cùm
Sit nomen ſceleris, ſexto conceditur uti.
[5] Copia queis inerit, contrà vel [6] inopia, caſum
Sextum ſæpius illa præoptant, illa ſecundum :
Quin ambos in utriſque regendos ſuggerit uſus.
[7] Paſſio ſi Verbo ſuberit, caſum addere ſextum
Præpoſiti ſolet Elleipſis, cauſæque ſecundum.
[8] Æſtimo, [9] vendo, emo, [10] conſto, [11] habeo, [12] ſimiliſque fa-
Plura, ſolent caſum ſibi conciliare ſecundum (rinæ
Sæpius Adjectivi, ſextum Subſtantivi.
[13] Dignus, & [14] indignus, [15] potiorque, adſciſcere ſextum
Præcipuè cupiunt, non averſata ſecundum.

[1] Accuſare conjurationis ; criminibus Cic. inſimulo avaritiæ Ter. criminibus Ovid. [2] abſolvere injuriarum Cic. ſuſpicione Liv. [3] condemnat ſceleris generum ſuum. condemnabo eodem te crimine Cic. damnatus laboris Hor. mortalitate Senec. capite Cic. [4] Milo ſcelere ſolutus eſt Cic. [5] divitiis abundat Ter. lactis abundo Virg. plenus honoribus Plin. plenus rimarum Ter. [6] eget auxilio Ovid. indigeo patris Ter. curis vacuus Cic. tempus vacuum laboris Ter. [7] animo angor, animis pendemus Cic. animi ſe angebat Ter. animi pendeo Cic. lætor malorum, miror juſtitiæ. [8] æſtimo magni Cic. flocci Plaut. unius aſſis Catul. tribus denariis Cic. [9] vendere pluris Hor. auro Virg. emo pluris Juv. denario Cic. vili Plaut. [10] conſtat minoris Cic. auro Plaut. [11] habere penſi Tacit. odio Plaut. [12] licet pluris Hor. parvo pretio Mart. facio maximi ; flocci Ter. duco parvi, puto magni Cic. parvi curo, æqui conſulo Ter. [13] dignum laude virum Muſa vetat mori Hor. ſuſcipe curam digniſſimam tuæ virtutis Cic. [14] indignus genere Ter. avorum Virg. [15] potiri ſceptris Virg. rerum Cic.

Dativi vel Accuſativi.

[1] Quartum pauca regunt, uſu meliore Dativum :
[2] Præque Dativo etiam quartum ſibi plura requirunt.
[3] Multa ſuos caſus variant, variantia ſenſum.
[4] Nonnunquam alterno ludit Conſtructio caſu :
Sumit cum quarto perſonæ res ſibi ſextum ;
Cumque rei quarto recipit perſona Dativum.
Ecce breves tabulas, facile eſt augere repertis.

[1] Indulgeo peccatis Cic. me Ter. Mederi vulneribus Cic. res adverſas Ter. medicari ſenibus. ictum Virg. Suadet mihi. me Cic. Deficiunt nobis tela Cæſ. me ſolatia Cic.

[2] Curare aliena Ter. alienis Plaut. Habitare ſylvas. vallibus Virg. donec te juſſero Plaut. jubet Hiſpanis Claud. Deus maria moderatur. moderari animo Cic. Plaudo victorem Stat. mihi Hor. Precari Deos Cic. peſſimo Plaut. Sequi gratiam Cæſ. mœror voluptati ſequitur Plaut. Temperare iras Virg. linguæ Plaut.

[3] Æmulari diligentiam Ter. i. e. imitari. æmulari veteribus Quint. i. e. invidere. Auſcultare populum Catul. i. e. audire. auſcultare ſeni Ter. i. e. obedire. Conſulere oracula Ovid. i. e. ſcitari. conſulere pudori Cic. i. e. conſilium adhibere. Manet omnes una nox Hor. i. e. expectat. promiſſis manere Virg. i. e. conſtare. Solvere nodum Hor. i. e. diſſolvere. ſolvere juſta funeri, i. e. perſolvere. ſtudere literas Cic. i. e. addiſcere. ſtudere Catilinæ Cic. *vel* novis rebus Cæſ. i. e. favere. Timeo minas Ter. i. e. ne lædant. timeo vitæ Ter. i. e. ne lædatur. Veretur patrem ut Deum Cic. i. e. veneratur. mihi verebamini Cic. i. e. ne quid mihi ſit mali. Ne hoſtes quidem ſepulturam invident Tac. i. e. negant. honori alicujus invidere Cic. i. e. malè velle. Convenire Pamphilum Ter. i. adire. poſterius priori non convenit Cic. i. e. non congruit. Præſtare officium Cic. i. e. facere. homo homini quid præſtat? Ter. i. e. præcellit. Proſpicere futura i. e. prævidere. proſpicere patriæ Cic. i. e. curam adhibere. Sufficit humorem tellus Virg. i. e. ſuppeditat. animus ſufficit malis i. e. par eſt. Vacare Philoſophiæ Cic. i. e. dare operam. vacare culpâ Cic. i. e. carere.

[4] Parmenonem ſalute impertit Gnatho. Ter. impertit tibi ſalutem Cic. Donat Gallos civitate Cic. prædam militibus Cæſ. Levo me Ægritudine Cic. paupertatem matri Plaut. Abjudicare ſe vitâ Plaut. libertatem ſibi Cic. Intercludere inimicos commeatibus Cæſ. commeatum inimicis Plaut. Induere ſe veſte Ter. ſibi veſtem Plaut. Interdico tibi aquâ Liv. fœminis uſum purpuræ Liv.

Non omnes voces data per præcepta reguntur:
Copia ſed linguæ vario contextilis uſu eſt.

Exuere ſe animâ Sen. parcus comitatu Plin. compos animo Salluſt. noſtram vicem ne iraſcare Liv. fidere terrâ Virg.

Contra regulas ſuprà datas. pag. 194, 195.

Tres caſus regere [1] Imperium, tres [2] Copia, treſque
[3] Cauſa, [4] Inſtrumentum, [5] Pretiumq; [6] Moduſq; jubentur.
Tres [7] alia adſciſcunt ſaltem haud ignota Poetis.

[1] Καδμείων ἤνασσε Οδ. λ. 275. Μυρμιδόνεσσι Ἰλ. α. 180. Ζεὺς πάντ᾽ ἀνάσσει Eurip. [2] πληρῶμαι χαρᾶς 2 Tim. i. 4. τῇ παρακλήσει 2 Cor. vii. 4. τὴν ἐπίγνωσιν Col. i. 9. [3] Ἑλλάδος γένω Euripid. τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ Herodian. Ὃς γὰρ αἰσχυνθῇ με καὶ τοὺς λόγους ἐμοὺς Luc. ix. 26. [4] Λόγου δὶς τόσον μ᾽ ἐκούφισας Euripid. Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου—&c. Oraculi reſponſum. Κολλούριον

κόλλυριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμοὺς Apocal. iii. 18. [5] Ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους Marc. vi. 37. οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ. ἐλυτρώθητε 1 Pet. i. 18. Τάλαντον δύναται μνᾶς ξ′ Suidas. [6] Πρωτεύειν τῆς ἀρετῆς Xenoph. Ἤνυσε πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει Herodian. Βίαν δὲ δράσῃς μηδὲν Euripid. [7] Ἐβάσκαινε αὐτῷ Lucian. τοῖς σοφισταῖς Philoſtrat. τὸν προσήκοντα Liban. Μέμφομαι ὑμῶν Thucyd. κασιγνήτοις Ὀδ. π. 115. τίνα Xenoph. Μετέχω ἐξουσίας 1 Cor. ix. 12. τῇ οἰκήσει Thucyd. τὰς πληγὰς Ariſtoph.

Alienus ſalutis Lucret. arti oratoriæ Quint. majeſtate Cic. Erubeſcere fortunæ Curt. malis Ovid. preces Claud.

Regimen Nominum ſpecialium,

Reg. 7ª.

Temporis; & Partis; Spatiique; Urbiſque character
Diverſo exprimitur caſu: nec ſimplice ſenſu.
Conſtruitur ſexto, [1] pars Temporis; & [2] mora quarto.
Quando Id? ſexto: quam-*que* diu? caſu aſſere quarto.
[3] Alterutro in ſenſu legitur ſed caſus utervis.
[4] *Temporis adſciſcit caſum pars Græca ſecundum.*

[1] Nocte latent mendæ Ovid. [2] tercentum totos regnabitur annos Virg. [3] quem ego toto non vidi die Ter. noctes atque dies patet atri janua Ditis Virg. abhinc annis quindecim Cic. abhinc annos quindecim Ter. [4] ἦλθε νυκτὸς Joh. iii. 2. προσμένει νυκτὸς καὶ ἡμέρας 1 Tim. v. 5.

Nomen Partis amat [1] ſextum, agnoſcitque [2] ſecundum.
Paſſivâ cum voce frequenter [3] quartus adhæret,
Si ſaltem eſt affectio, vel ſi læſio partis.
[4] Quartum, utì pars, etiam ſubjecto adjuncta capeſſunt.

[1] Crine ruber, niger ore, brevis pede, lumine læſus Mart. [2] diſcrucior animi Ter. [3] laniata comas. nuda pedem Ovid. [4] flores inſcripti nomina Regum. picti ſcuta Labici Virg.

[1] Quinetiam Menſura rei, [2] Spatiumve cohæret
In quarto, aut ſexto caſu, interdumque ſecundo.

[1] A rectâ conſcientiâ tranſverſum unguem non oportet diſcedere Cic. aſſeres ſeptem pedibus elati. area lata pedum denûm Columel. [2] abeſſe unius diei Cic. viginti dierum itinere Plin.

Urbis vox, ubi fixa Quies eſt, Propria, formæ
Si fuerit nomen [1] primæ, formæve [2] ſecundæ,
Pone ſecundo in caſu; ſin [3] plurale, dativo:
Nomen [4] tertiæ & in ſexto, pariterque dativo.

[5] Unde

[5] Unde venit ſexto; [6] quo tendit Motio, quarto.
[7] *Ad locum*; [8] *In*, [9] *Aque loco, ſi ſit motuſve quieſve;*
Græcè, Præpoſito uſus, Particulâve locali eſt.

[1] Quid Romæ faciam? Juv. [2] habitabat Rhodi Ter. [3] regnavit Amyclis Virg. [4] eſſe Babylone, Tiburi Cic. [5] Larino. [6] Romam advolavi Cic. [7] Ἦλθον εἰς Πέργην Act. xiii. 13. Ἀθήναζε Plat. Οὔλυμπόνδε Ἰλ. α. 221. [8] ἠσθένει ἐν Καπερναοὺμ Joh. iv. 46. κατῴκισεν εἰς Καπερναοὺμ Mat. iv. 13. Ἀθήνησι Athen. [9] κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων Act. xi. 27. Οἰχαλιῆθεν Ἰλ. β. κατάλογ. 103.

[1] Rus, [2] ruri, vel [3] rure, [4] domi, ceu Propria, caſu
Ponuntur ſimili; queis paſſim [5] plura miniſtrat
Præpoſiti Elleipſis; vel verbi Motio rectrix.

[1] Rus ibo Ter. [2] ruri eſſe Cic. [3] rure far modicum Perſ. venire rure Ter. [4] ego domi ero Ter. ite domum Virg. [5] cedere loco Hor. terræ procumbere Ovid. ſpeluncam deveniunt Virg.

Nomen Temporis aut Loci amat coaleſcere ſenſu
Particulis ſimili, in caſu ſociale ſecundo:
Ut *tunc temporis*, *huc viciniæ*, *ubique locorum.*
Juſtin. Ter. Cic.

Pri-*que*-die, poſtri-*que*-die, numeruſque diurnus,
Caſu præcedit ſexto ſtata tempora Romæ:
Nempe diem; & Nonas, Iduſque omneſque Calendas
Caſu poſtpoſitas quarto, caſuve ſecundo.
Quarto ut * *Nonarum*, aut *quarto* fas dicere * *Nonas.*
* Cicero.

Pridie ejus diei. poſtridie ejus diei. pridie nonas Cic. poſtridie Idus Liv.

Regimen Modi Infinitivi.

Reg. 8ª.

Subſequitur poſt [1] Verbum aliud Modus Infinitus:
Vel [2] Paſſivum Adjectivum, [3] à verbiſve profectum.
Cum [4] Quarto præeunte: regit ſed quando Dativum
Anteïens verbum, haud ſimilem Modus [5] [eſſe] recuſat.
Vult Modus Infinitus in [6] ut cauſale reſolvi,
Inque [7] quòd oſtenſivum; fit Modus & Finitus.

[8] *Crebrò Mandantis vice fungitur Infinitus:*
[9] *Crebrò Nominis; Articulusque præit, nota casûs.*
[10] *Præposito omni inservit:* [11] *Sin tria juncta coïbunt,*
Præpositum, casus Quartus, modus Infinitus;
Redditur Adverbium, Rectus, Modus & Finitus.
In Participium transit post verba [12] *recordor,*
[13] *Sentio,* [14] *persisto,* [15] *incipio,* [16] *scio,* [17] *desino,* [18] *monstro.*

[1] Mentiri nescio Jov. [2] dignus amari Virg. [3] audax perpeti Hor. [4] jubeo te salvere Ter. [5] nobis non licet esse tam disertis Mart. vobis expedit esse bonas Ter. causa me monet ut faciam Ter. vel facere. [7] scio quòd filius amet Plaut. vel filium amare. [8] ψεύδεα μὴ βάζειν &c. Phocyl. [9] τὸ ἐρᾶν γίνεται [10] ἐκ τοῦ ὁρᾶν Adag. [11] ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν Luc. xiv. 1. i. e. ὅταν αὐτὸς ἔλθῃ [12] μέμνησο ἄνθρωπος ὢν Plut. [13] αἰσθάνομαι νοσῶν Xenoph. [14] διατελῶ εὐνοέων Demosth. [15] ἄρχε λέχοσδε κίων Ἰλ. γ. 447. [16] οἶδα ἰδὼν Lucian. [17] ἐπαύσατο λαλῶν Luc. v. 4. [18] δείξω vel φαίνομαι πεποιηκὼς Demosth.

Reg. 9ª. Regimen Gerundii.

Post Nomen rectè in [1] -di pone Gerundia; sed post
Præpositum, in [2]-do vel [3]-dum. Quòd si [4] causa, [5] modusve
Voci in -do suberit, præpôsto non erit usus.
[6] Significat quoties res exponenda necessum,
Per verbale in -dum, *Græcè in* -τεον, exprime sensum.
[7] Casum aliquando regunt præmissa Gerundia, ceu Verbalia; cum casu at meliùs postpôsta ligantur.
[8] Quartum etiam casum raró Adjectiva gubernant,
Atque Gerundia habent, quasi Substantiva, [9] secundum.

[1] Illecebra peccandi, impunitas Cic. [2] ignavi à discendo citò deterrentur. Cic. [3] locus ad agendum amplissimus Cic. [4] defessus ambulando Ter. [5] alitur vitium crescitque tegendo Virg. huc refer, tu solvendo non eras Cic. [6] utendum est ætate Ovid. θεραπευτέον τοὺς θεοὺς, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον Xen. [7] ingrediendum viam Cic. cognoscendi & ignoscendi peccati dabitur locus Ter. [8] vitabundus castra hostium Liv. [9] illarum videndi gratiâ i. e. visionis, novarum spectandi copia i. e. spectationis Ter.

Reg. 10ª. Regimen Impersonalium.

Adsciscunt Impersonalia verba [1] Dativum:
Possunt hæc tamen [2] inter- & -est, [3] refertque, secundum
[4] Fœmineos Possessivo ex Pronomine sextos

Rite

Rite meâ, noſtrâque, tuâ, veſtrâque, ſuâque,
Et cujâ, ſine Subſtantivis; hoſce ſecundos
[5] Magni, parvi, & tanti, quanti, jungere fas eſt.
[6] *Pauca rei Genitivo, perſonæque Dativo:*
[7] *Vel quarto perſonæ, juncta reique ſecundo.*
[8] Pœnitet, & [9] tædet, [10] piget, [11] & pudet, & [12] miſereſcit,
Et [13] miſeret; perſonæ hæc amplectentia caſum
Quartum, una cum perſonæve reive ſecundo.
Viſa quidem caſum nonnulla regentia quartum;
Qualia [14] oportet, item [15] decet; in quibus Infiniti
Clara Modi ratio eſt; [16] ſine quo ferè juncta Dativo.

[1] Non vacat Jovi Ovid. quid refert viventi? Hor. [2] reipublicæ intereſt Cic. [3] refert compoſitionis, quæ quibus anteponas Quint. [4] & tuâ & meâ intereſt te valere Cic. tuâ refert Plaut. [5] magni intereſt, quos quiſque audiat. magni refert, quid hic velit. magni meâ intereſt Cic. [6] μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; 1 Cor. ix. 9. δεῖ μοι πολέμου Lucian. χρή σοι φίλων Euripid. ἐμαυτῷ μέτεστι τῆς διακονίας Demoſth. [7] οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ Euripid. [8] noſtrî noſmet pœnitet. ſuæ quemque fortunæ pœnitet Cic. [9] tædet vos Patriciorum, nos Plebeiorum magiſtratuum Liv. tædet vitæ Cic. [legitur, pertædet ignaviam Suet.] [10] fratris me piget [11] pudetque Ter. turpitudinis tuæ nonnullos pigeret Cic. quos infamiæ ſuæ non pudet Cic. [12] te miſereſcit meî Ter. [13] me miſeret tuî Ter. homines miſerebat non magis pœnæ quàm ſceleris Liv. [14] communicatum oportuit Ter. homini ſervos ſuos domitos habere oportet oculos Plaut. [15] oratorem iraſci minimè decet, ſimulare non dedecet Cic. [16] decet nobis Ter. victoribus decebat Sall. decet principi Liv. ita tibi juvat Plaut.

Reg. 11ª. Regimen Participii.

[1] *Articulus cum Part'cipio Demonſtrativus*
Vertitur in Subjunctivum cum Tempore Verbi.
[2] *Articulus vice Part'cipii:* [3] *contrà vice Verbi*
Servit Part'cipium; [4] *bis ſæpe locabile, terque:*
[5] *Exprimit & Pathos Emphaticum, vice Subſtantivi.*
Cum Participio [6] λάθον [7] *&* φθάνον *&* [8] τύχον *æquè*
Ac Adverbia cum Verbis Syntaxin inibunt.

[1] Πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει Mat. vii. 8. i. e. ὅς αἰτεῖ. [2] ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Mat. vi. 9. ſcil. ὁ ὢν i. e. ὅς εἶ. [3] τὶς ἐμὲ παλάξας Sophoc. [4] ἀναστὰς, ἄρας, ἀπῆλθε δοξάζων Luc. v. 25. [5] μεστὸς ἦν θυμώμενος Sophoc. i. e. θυμοῦ. [6] ἐλαθόν τινες

ξενίσαντες

ξενίσαντες ἀγγέλους Heb. xiii. 2. i. e. imprudenter exceperunt. 7 ἐπαίνου ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν Xen. i. e. priùs benefecerit. 8 θηρητὴς ἐτύχησε βαλὼν Ἰλ. ο. 581. i. e. fortè percussit.

Regimen Derivatorum.

Reg. 1ª.

[1] Derivata regunt, quos Primitiva regebant,
Casus, qualicunque profecta ab origine vocum.
[2] Periphrasis regit & casum, quem dictio simplex.
[3] Sic Nomen verbale, modo junctum Infinito
Ire, iri, casum regit ut verbum, unde profectum est.
[4] Activi par Finiti constructio crebra est.

[1] Navis, tibi creditum debes Virgilium Hor. non ego credulus illis Virg. Graiis servitum matribus ibo. pacem à Rege petendum Virg. omni spe reditionis domum sublatâ. Cæs. quid tibi hunc hominem tactio est? Plaut. [2] tuarum virtutum tibi veniat in mentem Cic. i. e. memento. [3] ire dejectum monumenta Hor. audivit uxorem non datum iri filio Ter. [4] vide ne puerum perditum eas Cic.

Regimen Particularum
Cum Nominibus vel Verbis, i. e.
Cum Casibus vel Modis.

1°. Regimen Casuum.

Reg. 1ª. ADVERBIUM:

Cum Genitivo. ([3] eoque.

Quantum, ut [1] abunde, [2] parum, genitivum adsciscit;

[1] Abunde fraudis Virg. [2] parum splendoris Hor. [3] eò insolentiæ processit Plin.

Accusativo.

[1] Adversùs, citra, cis, circa, circiter, erga,
Extra, intra, juxta, supra, propter, [2] secus, ultra,
[3] Clanculum, apud, [4] penes, [5] usq; infra, prope, ponè, secun-
Versùs; quartum undena bis exposcentia casum. (dum

[1] Adversùs Solem ne loquitor Adag. ara ex adversus locum consecrata Cic. [2] secus viam stare Quint. [3] clanculum patres Ter. [4] fides sit penes authorem Sallust. [5] à Romulo usque Augustum Flor.

Ablativo.

Ablativo. (coram.

Sextum quinque regunt; [1] procul, abſque [2] palam, ſine,

[1] Procul patriâ Cic. [2] palam populo Hor.

Ablativo vel Accuſativo.

Clam poſcit ſextum, quartum nec habere recuſat.

Clam viro. clam uxorem. Plaut.

Ablativo vel Genitivo.

Vult tenus & ſextos, vult pluralemque ſecundum.
Stant tenus & versùs proprii poſt nomina casûs.

Umbilico tenus Liv. pectoribus tenus Ovid. aurium tenus Quint. Brunduſium versùs Cic.

Variis Caſibus.

[1] Heus, [2] ohe, [3] O vocat in quinto: [4] O ſed in ordine recto
Aut quarto exclamat; quibus [5] ecce vel [6] en demonſtrat:
Quartum duntaxat poſcunt [7] apage & [8] cedò: quartum
Vel quintum hæc [9] ah, [10] vah, [11] hem, [12] proh: [13] hei, [14] væ-
(que Dativum.
[15] Heu rectum regit & quartum pariterque Dativum.
Exerit his plures abruptos Paſſio caſus.

[1] Heus Syre Ter. [2] ohe libelle Hor. [3] ô bone Jupiter Perſ. [4] ô vir fortis atque amicus Ter. ô præclarum cuſtodem ovium, lupum Cic. [5] ecce autem Antonius Cic. ecce alterum Ter. [6] en Priamus. en quatuor aras Virg. [7] apage te. [8] cedò quemvis arbitrum Ter. [9] ah me miſerum Ter. ah virgo infelix Virg. [10] vah conſilium callidum. vah mea Antiphila Ter. [11] hem mea lux. hem aſtutias Ter. [12] proh Sancte Jupiter. proh Deûm atque hominum fidem. Cic. [13] hei mihi. [14] væ mihi Ter. [15] heu pietas Virg. heu miſero mihi Plaut. heu ſtirpem inviſam Virg.

Genitivo.

Multa regunt Genitivum Adverbia; qualia cauſæ,
Temporis, & numeri, & loci; in ordine LITERA *monſtrat.*

[1] Ἀμφὶς, [2] ἄνευ, [3] ἄτερ, [4] ἆσσον, [5] ἅπαξ, [6] ἅλις, [7] αὐτίκα, [8] ἄνωθεν.

[9] Δὶς, [10] δίχα. [11] Ἔσω, [12] ἔξω, [13] ἐπέκεινα, [14] ἑτέρωθεν, [15] ἕκητι, [15] Ἔνθεν, [17] ἕως, [18] ἑκὰς, [19] ἐκτὸς, [20] ἔναγχος, [21] ἐνώπιον, [22] ἔνδον, [23] Ἐντὸς, [24] ἐκεῖσε, [25] ἐνταῦθα, [26] ἔμπλην, [27] ἕνεκα, [28] εὐθὺς, [29] ἐναντί.

[30] Ἴκ[λ]αρ, [31] ἰθὺς. [32] Κρύφα, [33] κρύβδα, [34] κάτω. [35] Λάθρα. [36] Μεσσόθι, [37] μακρὰν.

[38] Μεσσηγύςque [39] μεταξύque. [40] Νέρθεν, [41] νειόθι, [42] νόσφιν.

[43] Οἶπερ, [44] ὅπου, [45] ὅποι, [46] οἷ, [47] οὗ, [48] ὀψὲ, [49] ὀπίσω & [50] ὄπισθεν.

[51] Πρόσθε, [52] πέλας, [53] προτέρω, [54] προτέρωσε, [55] πέραν, [56] πόθε, [57] πῦ, [58] πλὴν,

[59] Πηνίκα, [60] πρωῒ, [61] πάρος, [62] πότε, [63] πόῤῥω, [64] πολλάκι, [65] πρόσω,

[66] Πάντη. [67] Τηλόθι. [68] Ὕπερθεν, & [69] ὑψόθι. [70] Χωρὶς, & [71] Ὧδε.

Pauca reperta alio cum casu ; ut [72] πρόσθεν & [73] εἴσω.
Macte, puer ; facilis labor ampliat Alphabetum.

[1] ἅρματος ἀμφὶς Ἰλ. β. 384. [2] ἄνευ τοῦ πατρὸς Mat. x. 29. [3] ἄτερ αἰχμῆς Anthol. [4] τείχεος ἄσσον Ἰλ. χ. 4. [5] ἅπαξ ἐνιαυτοῦ Heb. ix. 7. [6] ἅλις δρυὸς Adag. αὐτίκα νυκτὸς Steph. [8] ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου Herod. [9] δὶς τοῦ σαββάτου Luc. xviii. 12. [10] δίχα ἐκείνων Soph. [11] ἔσω τῆς αὐλῆς Marc. xv. 16. [12] ἔξω βέλους Lucian. [13] ἐπέκεινα Βαβυλῶνος Act. vii. 43. [14] ἑτέρωθεν ἑταίρου Ὀδ. λ. 83. [15] Ἑρμείαο ἕκητι Ὀδ. ο. 315. [16] ἔνθεν τῆς ἀκάνθης Aristot. [17] ἕως τῆς τελευτῆς Mat. ii 15. [18] ἑκὰς Ἄργεος Ἰλ. ι. 246. [19] ἐκτὸς τοῦ σώματος 1 Cor. vi. 18. [20] ἐναντίον τοῦ χρόνου Dion. Hal. [21] ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Act. x. 4. [22] ἔνδοθεν στέγης Soph. [23] ἐντὸς τοῦ ποτηρίου Mat. xxiii. 26. [24] ἐκεῖσε τοῦ λόγου Herod. [25] ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας Plat. [26] Βοιωτῶν ἔμπλην Ἰλ. β. κατάλ. 34. [27] ἕνεκά σου Rom. viii. 36. [28] εὐθὺς τοῦ δράματος Aristoph. [29] ἔναντι τοῦ Θεοῦ Luc. i. 18. [30] ἴκταρ Διὸς Æschyl. [31] ἰθὺς μνηστῆρος Ὀδ. ο. 510. [32] κρύφα τῶν θεραπαινίδων Parthen. [33] κρύβδα Διὸς Ἰλ. σ. 168. [34] ὑποκάτω τῆς συκῆς Joh. i. 51. [35] λάθρῃ ἐμοῦ Ὀδ. ρ. 43. [36] μεσσόθι νηὸς Apollon. [37] μακρὰν ἀνθρώπων Lucian. [38] ὤμων μεσσηγὺς Ἰλ. ε. 41. [39] μεταξὺ τοῦ ναοῦ Mat. xxiii. 35. [40] νέρθεν γῆς Ὀδ. λ. 301. [41] νειόθι λίμνης Ἰλ. φ. 317. [42] νόσφι ποδῶν Anthol. [43] οἶπερ ὁδοῦ Soph. [44] ὅπου γῆς Synes. [45] ὅποι γῆς Suid. [46] οἷ ἀσελγείας Dem. [47] οὗ γῆς Eurip. [48] ὀψὲ σαββάτων Mat. xxviii. 1. [49] ὀπίσω μου Luc. iv. 8. [50] ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ Luc. xxiii. 26 [51] πρόσθε στέρνοιο Ἰλ. η. 224. [52] Τηλεμάχου πέλας Ὀδ. ο. 257. [53] προτέρω καιροῦ Steph. [54] προτέρωσε κελεύθου Apollon. [55] πέραν τοῦ Ἰορδάνου Mat. iv. 15. [56] πόθεν εἶς ἀνδρῶν Ὀδ. ο. 264. [57] ποῦ τύχης Soph. [58] πλὴν τῶν Ἀποστόλων Act. viii. 1. [59] πηνίκα τῆς ἡμέρας Arist. [60] πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων Marc. xvi. 2. [61] δωμάτων πάρος Soph. [62] ὁπότε τοῦ ἔτους Lucian. [63] πόῤῥω τοῦ παρόντος Dem. [64] πολλάκις τοῦ μηνὸς [65] πρόσω τῆς νυκτὸς Xen. [66] πάντη τοῦ σώματος Galen. [67] τηλόθι πάτρης Ἰλ. α. 30. [68] ὕπερθεν αὐτῆς Aristot. [69] ὑψόθι θώκων Nonn. [70] χωρὶς γυναικῶν Mat. xiv. 21. [71] ὧδε τοῦ λόγου Sym. Paraphr. [72] πρόσθε δὲ οἱ δόρυ ἔσχε Ἰλ. ρ. 7. [73] Ἴλιον εἴσω Ἰλ. α. 71.

Dativo.

Dativo.

Poscunt hæc,[1] ἅμα,[2] ὁμοῦ,[3] μίγδα,[4] ἐμπελαδὸν; *Dativum.*

[1] ἅμα τῇ ἡμέρᾳ Demosth. [2] θεοῖς ὁμοῦ Sophocl. [3] μίγδα θυγατέρεσσιν Orph. [4] ἐστὶν ἐμπελαδὸν Hesiod.

Accusativo.

[1] Ὡς *ad;* [2] μὰ, [3] ναὶ, νὴ *jurandi vocula, quartum.*

[1] Ὡς τὸν θεὸν Plut. 1. 1. [2] μὰ Δία Lucian. [3] ναὶ τὸν Δία. Xenoph. [4] νὴ τὸν Πλάτωνα Lucian.

Variis Casibus.

Plura regunt varios casus; [1] σχεδὸν, [2] ἔμπαλιν, [3] ἑξῆς, [4] Ἐγγὺς, [5] πλησίον, [6] ἄγχι *Dativum, aliquando Secundum.*

[1] Οἳ σχεδὸν ἤλυθε Hesiod. σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος Ἰλ. ν. 402 [2] ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις Herodot. ἔμπαλιν ἑαυτοῦ Herodian. [3] ἑξῆς τῷ Καικίᾳ Βορέας Philo. ἑξῆς τοῦ Πλάτωνος Aristoph. [4] ἐγγὺς τῇ Ἰόππῃ Act. ix. 38. ἐγγὺς τῆς πόλεως Joh. xix. 20. [5] τῷ τεκόντι πλησίον Euripid. πλησίον τοῦ χωρίου Joh. iv. 5. [6] σφίσιν ἄγχι Ἰλ. ψ. 447. Ἕκτορος ἄγχι Ἰλ. θ. 117.

Omnes ὦ, αἶ, ἰώ; *tres* φεῦ, οἴ, μέχρις, *&* εὖγε;

Ὦ *dolet Oxytonum, vocat* ὦ *sed Circumflexum.*

[1] Ὤ μοι ἐγώ! [2] ὦ Ζεῦ, τοῦ κάλλους! [3] ὢ ἐμὲ δειλόν!

[4] Οἴ μοι ἀγρῶν! [5] οἴ μοι πάτερ! [6] οἴ μοι *item* κακοδαίμων.

[1] Οδ. ε. 299. [2] Lucian. [3] Callim. [4] [5] [6] Lucian.

Nomina utì fiunt Adverbia; sic vice versâ,
Nominis, unde profecta, regunt Adverbia casum.

Vivere naturæ convenienter oportet Hor.

Plus, minus, innuitur si quàm, variabile casu est.

plus justo Mart. plus quingentos colaphos infregit mihi Ter. Romanorum minus quadringenti Liv. vulnerantur amplius sexcenti. Cæsar

PRÆPOSITIO.

Reg. 2ª.

Cum Accusativo.

Præposita hæc quartum casum bis quinque gubernant,
Præter, trans, circum, contra, inter, ad, ante, per, ob, post.

Ablativo.

Abs, ab, a, & ex, e, de, præ, pro, cum; ter tria, sextum.
Cum subit Articulum, & Pronomen Substantivum.

Dignus est quicum in tenebris mices Adag. mecum contendit Ulysses Ovid.

Accuſativo vel Ablativo.

[1] Sub, [2] ſubter, [3] ſuper, [4] in, regit ambos, diſpare ſenſu.

[1] Juvat ire ſub umbras Virg. ſub haſtâ vœnire Liv. [2] ſubter humum. ſubter densâ teſtudine Virg. [3] ſuper æthera. arbore Virg. [4] in laqueos lupus Adag. omnis res eſt jam in vado Ter.

Poſtulat ἀντὶ, ἀπὸ, *&* ἐκ, πρὸ *Secundum: Tertium &* ἐν, σὺν:
Εἰς *Quartum;* Διὰ, ὑπὲρ *Quartum regit, atque Secundum.*
Quartum ἀνὰ *caſum vult adſciſcere, vultque Dativum.*
Tres Præpoſitio caſus octona gubernat;
Non uno ſenſu. Varium intermixta nitorem
Sermoni inducit præ ſeptem hæc vocibus una.

Ἀντὶ. pro; ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ Mat. v. 38. contrà ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω Ἰλ. υ. ἀπὸ à; Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. ex; ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα Adag. πρὸ præ; πρὸ θυρῶν Act. v. 23. ante; πρὸ νίκης ἐγκώμιον. ἐν in; ἐν λιμένι πλεῖν. σὺν cum; σὺν Θεῷ Adag. εἰς ad; ὗς εἰς κύλισμα 2 Pet. ii. 22.

Διὰ. G. per; διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος Rom. v. 12. in jurando; διὰ πυρὸς ὀμνύειν Demoſth. pro; δι' οὐδενὸς ποιεῖν Sophoc. Ac. propter; τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον Marc. ii. 27.

Ὑπὲρ. G. pro; εἰ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν Rom. viii. 31. de; ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς Demoſth. per, in obteſtando; ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου 2 Theſſ. ii. 1. G. Ac. ſuper; γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς. τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς Adag.

Ἀνὰ. D. cum; χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ Ἰλ. α. 15. Ac. per; ἀνὰ στρατὸν Ἰλ. α. 10. circiter; ἀνὰ μετρητὰς δύο Joh. ii. 6. ſigillatim; ἀνὰ δηνάριον Mat. xx. 9.

Ἀμφὶ. G. de; ἀμφὶ ἀστέρων γραφὴ Lucian. D. pro; ἀμφ' Ἑλένῃ μάχεσθαι Ἰλ. γ. 70. Ac. circa; Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα Ἰλ. η. 135.

Ἐπὶ G. in; βοῦς ἐπὶ γλώττης Adag. D. propter; κτισθέντες ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς Epheſ. ii. 10. contra; τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ Luc. xii. 52. Ac. ad; ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων 2 Pet. ii. 22. G. D. Ac. ſuper; ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς Rom. ix. 5. διακόσιοι ἐπὶ χιλίοις Plut. ἐπὶ τὸν ὄνον Mat. xxi. 5.

Κατὰ. G. contra; συνήχθησαν κατὰ Χριστοῦ Pſal. ii. 2. de; ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ 1 Cor. xv. 15. per in jurando; καθ' ἑαυτοῦ ὤμοσε Heb. vi. 13. D. intra; κατὰ σφετέροισιν ἔεργνυ Ὀδ. κ. 238. Ac. ſecundùm; κατὰ Ματθαῖον. ſigillatim; κατὰ μίαν σαββάτων 1 Cor. xvi. 2. adverbialiter deinde; εἷς καθ' εἷς Marc. xiv. 19.

Μετὰ. G. cum; μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς Mat. i. 23. in, ſuper; ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν Ap. i. 7. inter; τί ζητεῖτε ζῶντα μετὰ νεκρῶν; Luc. xxiv. 5. D. in; μετὰ χερσὶν ἔχων τὴν λύραν Lucian. inter; μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι Ἰλ. ε. 536. Ac. poſt; μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι Mat. xxvii. 63.

Παρὰ. G. à, ab; ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς. Joh. xvi. 28. D. apud; παρὰ τῷ Κυρίῳ ἱλεός Pſal. cxxx. 7. propè; παρὰ κακῷ ἐσθλὸν Ὀδ. α. 487. Ac. contra;

contra; παρὰ τὸν νόμον Act. xviii. 13. supra; ἄρατος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων Psal. xiv. 3. juxta; κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει Arist. post, infra; ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους Psal. viii. 5. à, ab, nota derivationis apud Grammaticos ὁ χόλος παρὰ τὴν χολὴν Eustath.

Περὶ. G. de; περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν Adag. propter; περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε Joh. x. 33. præ; περὶ πάντων ἔμμεναι Ἰλ. α. 287. D. propter. χωόμενος περὶ βουσὶ Hymn. Merc. 236. ex; περὶ κῆρι φιλεῖν Ὀδ. ο. 245. G. D. Ac. circa, circum; τάνυστο περὶ σπείους Ὀδ. ε. 68. περὶ βωμοῖς χορεύειν Herodian. lib. 5. περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία Aristot. περὶ μεσημβρίαν Act. xxii. 6. cum, notans societatem οἱ περὶ τὸν Παῦλον Act. xxi. 8. vid. p. 192.

Πρὸς. G. ab; πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες Ὀδ. ξ. 57. per, in obtestando; πρὸς τοῦ Διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς Demosth. pro, in, commodum vel incommodum; πρὸς τῆς σωτηρίας Act. xxii. 34. πρὸς κακοῦ γίνεται Aristot. officium; οὐ πρὸς ῥήτορος Lucian. D. ad; πρὸς κεφαλῇ Joh. xx. 12. Ac. ad; ὄνος πρὸς λύραν Adag. penes; πρὸς ἡμᾶς ἐστι τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν Plut. contra; πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Eurip. Act. ix. 5. apud; ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν Joh. i. 1. per, in jurando; πολλοὶ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι Suid.

Ὑπὸ. G. a, ab; μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ Rom. xii. 21. D. a, ab; ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι Ἰλ. ν. 668. Ac. ad; ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε Ἰλ. β. 216. G. D. Ac. sub; ὑπὸ χθονὸς Hesiod. Theogon. ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, Lucian. ὑπὸ μόδιον Mat. v. 15.

Ἐν *ferè Præpositi sensum complectitur omnis.*
Εἰς *&* ἐν *alternis sua significatio servit.*

Videt me esse in tantum honorem Ter. utinam oculos in pectora posses inserere Ovid.

Εἰς ad; ὗς εἰς κύλισμα 2 Pet. ii. 22. in; ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλὸν Joh. xxi. 4.

Ἐν in; ἐν λιμένι πλεῖν Adag. ad; κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ Joh. v. 4. κάππεσον ἐν Λήμνῳ Ἰλ. α. 593.

Εἰς & ἐν; per, in jurando; μὴ ὀμόσαι ὅλως. μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα Mat. v. 35.

Compositi Præpositio scit munere Verbi
Fungier; ut *vult Paulus* ἔνι, & Maro vult super uti.

οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Gal. iii. 28. O mihi sola mei super Astyanactis imago. Virg.

Præposita interdum in Genitivo clausa latescunt.

Patris Pudor i. e. in patrem Ter. πίστις Ἰησοῦ i. e. εἰς Ἰησοῦν Gal. iii. 22. στίγματα Ἰησοῦ i. e. ὑπὲρ Ἰησοῦ Gal. vi. 17.

Inter Rectricem vocem casumque regendum
Sæpe venit Præpositio, regimenque recudit.

Vide Reg. 2. pag. 194. Intueri in summos homines Cic. δέρκομαι ἐς ἥλιον Plut. Ab amico argentum rogo Plaut. αἰτεῖσθαι ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν Xenoph.

noph. de rebus Cæsarem docent Cæs. παιδεύειν πρὸς ἀρετὴν Isocrat. de insidiis celare te voluit Cic. λόγους ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ 1 Reg. iii. 18.

Reg. 3. pag. 195. Avidior ad rem Ter. φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ Plato. me in se negligentem putat Cic. ἀμελὴς περὶ αὐτὸν Isocr. parcus in victu Plin. φειδωλὸς ἐν δαπάναις Plat. ad opem impotens Cic. ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονὰς Aristot. Primus ante omnes Virg. μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Ἰλ. α. 516. Pauci ex multis Cic. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν Thuc. ex amicis certissimus Plaut. ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς φρονιμώτεροι Luc. xvi. 8. pag. 196. Ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγὰς Psal xlii. 1. παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς Psal. xxxvii. 8.

Reg. 4. p. 197. Scit me erga se benevolum Plaut. χρηστὸς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς ὁ Θεὸς Luc. vi. 35. in liberos lenis Ter. πρᾶος πρὸς τοὺς οἰκείους Plato. homo ad nullam rem utilis Cic. χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν Aristot. Epicurus in Democritum fuit ingratus Cic. ἀχάριστος πρὸς τοὺς γονεῖς Xen. maledicus in omnes Quint. κακὸς εἰς δῆμον Æschin. eventus ad spem non respondet Liv. πρὸς ἐκείνους ἀποκρίνεσθαι Heliod.

Reg. 5. p. 198 Laborat è dolore Ter. ἐκ πονηρίας ἴσχυσε Φίλιππος Demosth. cum curâ legere Plaut. κατὰ ζῆλον διώκων Phil. iii. 6.

Reg. 6. p. 199. Communia cum supradictis Plin. κοινὸν μετὰ πάντων ζώων Aristot. de beneficiis accusare Cic. τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; Joh. viii. 46 de vi, de majestate damnari Cic. περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε Rom.viii. 3. de prævaricatione absolvi Cic. ἀπαλλάττω σε περὶ τούτου Isocrat. Inops à verbis, ab amicis Cic. ἄπορος ἐπὶ τὸ φρόνημα Euripid. ἁγνὴ ἀπὸ ἀνδρὸς Demosth. p. 200 de nugis refertus liber. locus à frumento copiosus Cic. πλούσιος ἐν ἐλέει Ephes. ii. 4. implere loculos de monetâ Mart. γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων Luc. xv. 16. precari ad Deos Liv. εὔχομαι πρὸς Θεὸν 2 Cor. xiii. 7. in opus mens vacavit Ovid. σχολάζω πρός σε Phalar.

Reg. 7. p. 202. Totidem durare per annos Virg. ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακεῖσθαι Act. ix. 33. Laborat ex pedibus Cic. Ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων ἐμέτρησε τὴν πόλιν Apoc. xiv. 20. Navis in Cajetâ est parata & Brundusii. ab Epheso in Syriam profectus Cic.

Ad, vel in, adsciscit [1] pronus, [2] proclivis, & [3] aptus ;
[4] Spectat, [5] pertinet, [6] attinet ; & [7] quot porrò moventur.
[8] Motio sed Verbi interdum est constructa dativo.

[1] Pronus ad omne nefas Lucan. in bellum Idem. [2] ingenium à labore proclive ad libidinem Ter. [3] aptus ad amicitiam Cic. in pugnam Liv. τίς πρὸς ταῦτα ἱκανός; 2 Cor. ii. 16. ἐπιτήδειος εἰς μάχην Herodian. [4] res ad seditionem spectat Liv. in unum exitum spectant Cic. [5] illa res ad meum officium pertinet. non cognitis rebus, quæ in prudentiam pertinent Cic. [6] nihil ad me attinet Ter. [7] festinare ad eventum Hor. in provinciam Cic. vox venit ad aures Virg. hera in crimen veniet, ego in magnum malum Ter. [8] it cœlo clamor Virg.

[1] Exulo, [2] vapulo, [3] vœneo, [4] fio ; [5] passio sic cui
Inclusa est ; junctam cum casu ab poscit Agentis.
Termini item [6] à quo, par regimen post verba Movendi.

[1] A patriâ exulat. Ter. [2] ab reo vapulare Quint. [2] ab hoſte vœnire Id. [4] abs te factum eſt turpiter Ter. [5] non ſum ſuperatus ab illo Ovid. [6] venire à Roſcio Cic.

Juncta regit Præpoſitio, quem ſola regebat;
Crebrò vox, cui juncta, ſuum; proprium utraque caſum.

Italiâ regem avertere Virg.

[1] Neutra regunt cum præpoſitis compôſta Dativum;
Ad, præ, poſt, contra, ſuper, ante, ſub, inter, in, ob; con:
[2] Cum proprio Activum caſu, quandoque Dativum,
[3] Quem nec Præpoſitum, nec vult admittere Verbum:
[4] Imò etiam varios, ſenſu nec diſpare, caſus.

[1] Spei acquieſcere Sen. imperio præſidet Cic. prælio ſuperſedere Cæſ. antecellere beſtiis Cic. ſuccurrere miſeris Virg. homo homini quid intereſt? Ter. innaſcitur homini probitas Cic. obniti adverſis Tac. concurrere Teucris Virg. [2] manus operi admovere Ovid. ultima primis præponere Hor. poſthabui ſeria ludo Virg. amicitiam rebus omnibus antepono Cic. mihi res, non me rebus ſubmittere conor Hor. ſuum conſilium meo interponit Cic. faſtigium operi imponere Cic. nubem objecit oculis Ovid. ſulcis committere ſemina Virg. [3] excludito mihi oculum Plaut. [4] Præſtolor tibi Cic. te Ter. præcurrit votis. rationem Cic. anteire cæteris virtute Cic. nives candore Virg. natura hominis antecedit beſtiis Cic. ſcientiâ cæteras antecedere Cæſ. illabitur urbi Virg. animos Cic. malum impendet nobis Cic. te Ter. inſiſtere viis Cic. viam Virg. inſtant operi Virg. me Plaut. obequitare ſtationibus Liv. agmen Curt. occumbere morti Virg. mortem Liv. ingredi Conſulatum Quint. patris veſtigiis Cic. invado urbem Virg. improbis Cic. metus patres inceſſerat. cura patribus inceſſit Liv. ſubire limina. tectis Virg.

Græca in Compoſitis regimen Præpôſta novabunt;
Ab, de, præ, ſi ſignificent, [1] *Genitivus in uſu eſt.*
Cum, vel ad, in, ſi ſignificent, appone [2] *Dativo.*
Præter, per, quæ ſignificant, pone omnia [3] *Quarto.*

[1] Ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας Luc. xiii. 12. καθήσομαι δίφρῳ Ariſtoph. προτρέχει γλῶσσα διανοίας Iſocr. [2] συζήσομεν αὐτῷ Rom. vi. 18. προσκυλίζειν λίθον τῇ θύρᾳ Mat. xxvii. 60. ἐμμένειν τῇ πίστει Act. xiv. 21. [3] παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν Mat. xv. 3. διαπορεύομαι τὴν πόλιν Plut.

Compoſitum ſibi Præpoſitum conforme reduplat.

Aberrare à propoſito Cic. adeſſe ad exercitum Plaut. congredi cum hoſte Plaut. decedere de ſuo jure Cic. in te onus impone Plaut.

CON-

CONJUNCTIO.

Reg. 3ª.

Jungere vult ſimiles vel vult disjungere Caſus;
Sæpe Modos ſimiles, eadem nec Tempora rarò;
[1] Et,[2] nec, [3] vel, [4] niſi, [5] ceu, [6] quàm, [7] an, [8] Plura ſimillima ſenſu

[1] Pulvis & umbra ſumus. multa tulit fecitque puer, ſudavit, & alſit Hor. [2] nec melior vir Africano fuit, nec clarior Cic. [3] vel duo, vel nemo Perſ. [4] hanc niſi mors mihi adimet nemo Ter. [5] animalia quæ ſemper defoſſa vivunt, ceu talpæ Plin. [6] tam ingenii ſterilis fuit, quàm animi Sen. [7] vide, utrùm vis argentum accipere, an cauſam meditari tuam Ter. [8] aut Cæſar, aut nullus Adag. in pejus ruere atque retro referri Virg.

2°. Regimen Modorum.

Vox [1] Indefinita Modum optat Subjunctivum:
Vox omnis [2] Dubitandi: vox omnis [3] Simulandi.
Cauſalis vox; [4] ut, [5] quòd, [6] qui, [7] quin, [8] ne: Adverſalis
Vox, [9] licèt; & [10] quamvìs: Optandi vox; [11] utinam, [12] ô ſi.
[13] At ſua cuique Modi Monſtrantis libera lex eſt.
Haud paucis; quales ſunt, [14] ſi, [15] ſiquidem, [16] niſi, [17] donec,
[18] Sin, [19] ſimulatque [20] utcunque, & vox quæ deſinit in ([21] -quam;
Jungitur Indi-*ve*-cativus vel Subjunctivus.
[22] Ne, ſi prohibeat, vel Mandat vel Subjungit.

[1] Quemcumque forte videris, miſerum neges Sen. neſcio, neque unde eam, neque quorſum eam Ter. [2] multùm intereſt, utrùm laus imminuatur, an ſalus deſeratur Cic. [3] quaſi hoc me impetrare oporteat Ter. [4] cura, ut valeas Cic. [5] mihi, quòd defendiſſem, leviter ſuccenſuit Cic. [6] uno ore omnes laudare fortunas meas, qui haberem filium. [7] nunquam tam manè egredior, quin te in fundo conſpicer Ter. [8] dico tibi, ne facias temere Id. [9] janitor licèt terreat umbras. [10] quamvìs increpitent ſocii Virg. [11] utinam Dii ita faxint! Ter. [12] ô ſi ſub raſtro crepet argentum! Perſ. [13] quiſquis fuit ille Deorum Ovid. [14] ſi me obſecret. ſi Diis placet Ter. [15] ſiquidem hoc ſit Ter. ſiquidem Homerus fuit, & Heſiodus ante Romam conditam Cic. [16] niſi apertum pectus videas Cic. niſi caves, aliquid conficies mali. [17] haud deſinam, donec perfecero hoc Ter. donec eris felix, multos numerabis amicos Ovid. [18] ſin tale aliquid evenerit Cic. ſin aliter

aliter animus vester est Ter. [19] omne animal, simulatque natum sit, appetit voluptatem, simul ac primùm ei occasio visa est Cic. [20] utcunque opus sit Ter. utcunque animo collubitum est meo Plaut. [21] quanquam ita rem se habere arbitrarentur Cic. quanquam animus meminisse horret Virg. priusquam incipias, consulto opus est Sallust. priusquam pereo Ter. [22] tu ne cede malis Virg. ne conferas culpam in me Ter.

Græcæ Possibilem Subjunctivumve gubernant,
Queis sensûs par convenientia penè Latinis
Particulæ; [1] ἂν, [2] κὲν, [3] ἵνα, [4] ὡς, [5] ὅτε, [6] ὅπως, [7] ὅταν, [8] εἰσόκεν (9 ὄφρα,
[10] Μέχρις, [11] ἕως, [12] πλὴν, [13] πρὶν, [14] ἢν; [15] εἰ *cum compositivis,*
[16] Εἴθε, & [17] ἐπεὶ, & [18] ἐπείκε, & [19] ἐπείπερ, [20] ἐπειδὰν, [21] ἐπειδή.
Pauca quibus licet addere, [22] ἐὰν, [23] κἂν, [24] εὖτε*que*; [25] Μὴ *ne*;
[26] Οἶ *vel* [27] ὅποι *quò.* [28] *Nec pauca ex his Infinito*
Juncta modo, ferè semper [29] ὅσον, [30] πάρος, [31] ὤφελον, [32] ὥστε.
[33] *Major in his legitur libertas Græca Modorum.*

[1] Ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν Plut. ἂν Θεὸς θέλῃ Dem. [2] καί τε τὰ βουλοίμην Ἰλ. γ. 41. ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται Ἰλ. α. 218. [3] ἵνα μοι δοθείη Eph. vi. 19. ἵνα πέσωσι Rom. xi. 11. ὡς συγγράψαιμι Lucian. ὡς μὴ ἐκπέσῃ Idem. [5] ὅτε ὕπνος ἱκάνοι Ἰλ. α. 613. ὅτε εἴπητε Luc. xiii. 35. [6] ὅπως μὴ δοῦλος μέλλοι γενήσεσθαι Xen. ὅπως πληρωθῇ Mat. ii. 23. [7] ὅταν βούλοιτο Xen. ὅταν ὀνειδίσωσι Mat. v. 11. [8] εἰσόκεν ἀνθρώποισι μιγείης Ὀδ. ε. 378. εἰσόκεν εὕρωμεν Ἰλ. ι. 48. [9] ὄφρα εἴη Ἰλ. π. 568. ὄφρα τίσωσι Ἰλ. α. 510. [10] μέχρι καταντήσωμεν Eph. iv. 13. [11] ἕως ἀφίκοιτο Dem. ἕως προσεύξωμαι Marc. xiv. 32. [12] πλὴν ὅτι δεύτερος εἴη Plut. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴπῃ Dem. [13] πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη Plaut. πρὶν ἅπαντα εἴπω Dem. [14] ἢν γνοίης Lucian. ἢν ἐμὲ ἀποκτείνητε Idem. [15] εἰ δύναιντο Act. xxvii. 39. εἰ καταλάβω Phil. iii. 12. εἰ καὶ μηδέν τις εἰδηκὼς εἴη. εἰ καὶ τυγχάνητε Dem. εἴτε σκέψαιο Lucian. εἴτε καθεύδωμεν 1 Thess. v. 10. [16] εἴθε γαμήσειας αὐτὸν Lucian. [17] ἐπεὶ σφᾶς ἴδοιεν Xen. [18] ἐπείκε λίπῃ λεῦκ' ὀστέα θυμὸς Ὀδ. λ 220. [19] ἐπείπερ ἡγήσαιντο Dem. [20] ἐπειδὰν δεδογμένον ᾖ Dem. [21] ἐπειδὴ προσβάλλοιεν Thuc. [22] τοῦτο ἐὰν γίγνοιτο Dem. ἐὰν εἴπῃ ὁ δοῦλος Luc. xii. 42. [23] κἂν μηδὲν ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθοι Plut. κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε Dem. [24] εὖτε θέλοι Hom. Hymn. in Ven. v. 38. εὖθ' ἔρδωμεν Ὀδ. η. 202. [25] μὴ γένοιτο Rom. vi. 15. σιώπα μὴ κακὸν ἀπολαύσῃς Lucian. [26] ἔφερεν ἄνεμος οἷ ἐθέλοι κυβερνήτης Lucian. [27] ὅποι πεμφθείην Dem. [28] ὡς ἔτι καλὸν οὐδ' ὅσιον εἶναι Plut. πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι Marc. xiv. 72. [29] ὅσσον ἐπισπεῖσαι Epigr. [30] πάρος γαῖαν ἱκέσθαι Apollon. [31] ὤφελόν με ὀλέσθαι Idem. [32] ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι Mat. xv. 31. [33] πάλαι ἂν μετενόησαν Mat. xi. 21. ἵνα εἴδομεν ἄμφω Ἰλ. α. 363. &c.

[1] Una negat, [2] dupla plus, [3] tripla plusq; negatio crescit;
At Subjunctivo quævis repetita cohæret.

1 οὐ

[1] ὀ κλέψεις Mat. xix. 18. [2] ἐπιθυμίαν σαρκὸς ὀ μὴ τελέσητε Gal. v. 16. [3] οὐκέτι ὀ μὴ πίω Marc. xiv. 25. ſed dico tibi, ne temerè facias, neque tu haud dicas tibi non prædictum. Ter.

Diverſo duo viſa capi monoſyllaba ſenſu;
Ne magis affirmat, negat ut, poſt verba timendi.

Id paves, ne ducas tu illum; i. e. quòd duceres. tu autem, ut ducas i. e. quòd non duceres Ter.

Methodus exponendæ Sententiæ.

Conſtruit in primis Caſum ſententia Rectum,
Quicquid & hinc pendet; dein Verbum, quæq; ſequuntur.
Proximus Activo ferè Verbo quartus adhæret,
Paſſivo rectus; ſuo in ordine cætera perſtant.
Pertinet ad rectum ſæpe altera & altera caſum
Clauſula, & ad quartum, donec ſententia plena eſt.
Non ſibi præſtituunt Imperſonalia Rectum:
Pro Recto Caſu ſed adhærens clauſula ſervit,
Nempe Modus reliquis cum vocibus Infinitus.
Hæ voces, qui, quis, qualis, quantus, quotus, omnes,
Quamvìs obliquæ, Rectum præcedere gaudent.
Quæ rogat, & vocat, & vetat, & demonſtrat, & optat,
Subjungitve, hanc exponat ſententia primam.

SCHEMATOLOGIUM.

Figura.

Vocum Schema novum, & ſpeciale Idioma, Figura eſt;
Communi variegatum ſermonis ab uſu.
Grammaticuſque, Poetaque habet, Rhetorque, Figuras.
Prima nova eſt in vocum elementis forma, ſecunda
Forma nova in pedibus; nova ſenſu Tertia forma eſt.

GRAM-

GRAMMATICA.

Grammaticæ triplex tantùm eſt genus omne Figuræ;
Deficit Elleipſis, contrà Pleonaſmus abundat,
Literulis vel Vocibus; has & Enallage mutat.

Elleipſis Pleonaſmus.

Demit [1] Aphæreſis initio, quod [2] Protheſis addit.
[3] Syncope de medio tollit, quod [4] Epentheſis infert.
Detrahit [5] Apocope fini, quod dat [6] Paragoge.
Copulam [7] Aſyndeton aufert, quam [8] Polyſyndeton auget.
Sæpius & [9] Defectus & [10] Excreſcentia dicti eſt.
[11] Nominis in Genitivo Elleipſis crebra relati eſt.
[12] Unius eſt vocis per plura Periphraſis index.
[13] Præpoſiti Elleipſis, novus ut Syntaxeos ordo,
Conturbat canones; bilem & Tyronibus excit.

[1] 'ſt Plaut. [2] tetuli Ter. [3] dixti produxe Ter. diviſſe Hor. [4] Induperator Juv. alituum Virg. [5] men' Perſ. [6] claudier Ter. [7] Grammaticus, Rhetor, Geometres, Pictor, Aliptes, Juv. [8] Alcandrumque Haliumque Noemonaque Prytanimque Ovid. neque privati quicquam, neque publici, neque profani, neque ſacri reliquiſſe Cic. [9] paucis te volo Ter. [10] hiſce oculis egomet vidi Virg. [11] Hectoris Andromache Virg. ubi ad Dianæ veneris Ter. [12] vis Priami Virg. res voluptatum Plaut. [13] cætera lætus Hor. quid me fit Ter. nefas viſu Virg.

Enallage.

Vocem ad conceptam, Adjectivum [1] Syntheſis aptat,
Aut Verbum; & ſpecies generis ſub nomine multas.
Singula Subſtantiva ligat ſi copula; verbum
Ad plurale refert [2] Syllepſis, & Adjectivum;
Cum genere, & perſonâ quæ ſit dignior uſu:
Dignior eſt perſona, genuſve quod ordine primum eſt.
Senſu ſi careant, neutrum genus aptius uſu eſt.
Sed numerum atque genus cum proximiore remotum,
[3] Zeugma, quod eſt difformius, ad conforme reducit.

Literu-

Literulam [4] Antithesis mutare, [5] Metathesis optat
Transferre, & Tmesis vocem in duo scindere membra.
Alternos in se submutat [7] Hypallage casus,
Transformat [8] Metaplasmus, abutitur [9] Antiptosis.
Præponit postponendam [10] Hysterologia vocem.
Priscâ [11] Archaïsmus, Græcâ utitur [12] Hellenismus
Syntaxi. Malè turbatur per [13] Synchysin ordo.
Dein Vocemque, Modumque, & Tempus, Enallage mutat;
[14] Passivum Activo innuitur, sine voce reflexâ:
[15] Nec, quod præcedit, conservat copula tempus:
[16] Sæpe Modus vice finiti venit infinitus.

[1] Tardi subeunt Tegeæa juventus Stat. i. e. juvenes. uterque luduntur dolis Plaut. i. e. ambo. quisque cœpere sese extollere Sall. i. e. singuli. viz. hic & ille. aperite aliquis ostium Ter. i. e. tu vel ille. alter in alterius jactantes lumina vultus quærebant taciti Ovid. i. e. alter & alter. Turba ruunt Ovid. i. e. turba hominum, sive homines. absente nobis Ter. i. e. me. [2] non bene conveniunt majestas & amor Ovid. Grammatice quondam ac Musice junctæ fuerunt Quint. pater & mater mortui Ter. si Tu & Tullia valetis, ego & Cicero valemus Cic. Remus cum fratre Quirino jura dabant Ovid. labor & voluptas dissimilia Liv. [3] utinam aut hic surdus, aut hæc muta facta sit Ter. hîc illius arma, hîc currus fuit Virg. [4] olli Virg. volt Ter. [5] Evandre Virg. [6] cum quibus erat cunque unà Ter. per mihi gratum feceris Cic. [7] in nova fert animus mutatas dicere formas corpora Ovid. [8] cum servili schemâ Plaut. pro schemate. cum Calchâ Id. pro Calchante. [9] ipsum ut vivat, optant Ter. [10] moriamur, & in media arma ruamus Virg. [11] vivimus ævum vitalem Plaut. [12] abstineto irarum Hor. [13] pilâ lippis inimicum & ludere crudis Id. [14] prora avertit Virg. [15] animus meminisse horret, luctuque refugit Id. [16] omnes fortunas meas laudare Ter.

POETICA.

Porro Poesis habet proprio de jure Figuras.
Tempus [1] Systole corripit, & [2] Diastole tendit.
Mensuras æqui variat pedis [3] Antipodia.
Vocalem [4] Synalœpha solet truncare, sequatur
Si socia, aut h. Vult Ecthlipsis demere m, si
Non correpta manet; pariter s sustulit olim.
[5] Vocalis neque longa, brevis nec proxima puncto,
Usque elisa perit; nunquam heu monosyllabon, aut O.
Voce

Voce [6] Synizesis mediâ collidere binas
Vocales solet, & neutram depellere sede.
Producit [7] Cæsura brevem; si Syllaba vocis,
Quæ præit, extrema est, pedis initiumque sequentis.
Sæpe brevem liquida insequitur, vel spiritus asper,
Vel monosyllabon; hæc Cæsuræ vim tria præbent.
[8] Quod Crasis tendit, breviat quoque Syncope membrum.
[9] *Syllaba si fuerit decisa vel addita voci*
Per Dialectum, perque Figuram, à fine retrorsum
Fert tonum: [10] *abit cum fine tonus, si vox sine flexu est.*
Ante [11] -μεν *Infiniti accentum ponit Ionis.*
[12] *Subjunctivam adhibere Licentia Præpositivæ,*
Et contrà solet: [13] *Hæc,* ὃς, ὁ *pro se mutua, transfert;*
[14] *Duplat vel tollit medias pro carminis usu;*
[15] *Tollendam servat vocalem vocis hiulcæ.*
[15] *P medium vult vocalem alternare propinquam.*
[17] *Sæpe B antè locat melior sonus ordine quovis.*
[18] *Consona Præpositi vocali orbata sequenti*
Fit similis. [19] παρὰ *trunca tonum de fine retorquet.*
Initio ante [20] ε *vel* [21] ει *servile frequenter* ε *præsit.*
Addita [22]-φιν -φι *novat finem: Neutrum* -ος *facit* [23] -εσφι
[24]-Ος *sed* -όφι *obliquis;* [25]-ον [26]α *sic versum;* [27]αυς *fit &* -αυφι.

[1] Stetĕrunt comæ Virg. [2] exercet Dīana choros Id. [3] Fluviorum rex Eridanus Idem. [4] semper ego auditor Juv. monstrum horrendum informe Virg. cocto num adest honor idem Hor. lustratu' nitore Cic. [5] Actæo Aracyntho. Virg. Et bis io Arethusa, io Arethusa Ovid. Stant & juniperi & castaneæ hirsutæ. Et vera incessu patuit dea. ille ubi matrem. Heu ubi pacta fides! Virg. O utinam Ovid. [6] alvearia vimine texta Virg. [7] pectoribus inhians Virg. cantare credas Pegaseïum nēlos Pers. molli fultus hyacintho Virg. ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην Ἰλ. α. 45. [8] manĭbus, arcŭbus, γέρα. [9] μυσάων Ἰλ. α. 604. φθίμενος Ἰλ. α. 359. [10] ἀλλ' ἐκ Ἰλ. α. 24. [11] ἐλκέμεν Ἰλ. β. 181. [12] εἰλήλουθας Ἰλ. α. 202. [13] διὰ μαντοσύνην τήν οἱ πόρε Φοῖβος, Ἰλ. α. 72. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει 1 Cor. xi. 21. [14] ἔδδεισε Ἰλ. α. 33. ἔρριψε Hym. Merc. 79. [15] ἀπόειπε Ἰλ. α. 515. [16] ἔπραθον Ἰλ. α. 125. Ἰλ. σ. 454. [17] μέμβλωκε Ἰλ. δ. 11. μέμβλεται Ἰλ. τ. 343. [18] ὑββάλλειν Ἰλ. τ. 80. ἐκάμμυσαν Act. xxviii. 27. [19] πὰρ Ζηνὶ Ἰλ. δ. 1. [20] ἐέλδωρ Ἰλ. α. 41. ἐείκοσι Ἰλ. α. 309. [21] ἔειπε Ἰλ. β. 194. [22] στρατόφιν Ἰλ. κ. 347. [23] στήθεσφιν Ἰλ. λ. 347.

λ. 347. [24] μελεδωνόφι. [25] ὀστεόφιν Ὀδ. μ. 45. [26] ἐσχαρόφιν Ὀδ. ε. 59. [27] ναῦφι Ἰλ. θ. 474.

Confundit miro pro jure Poeta Figuras.

Cucūlus Hor. Smarăgdus. ōhĕ, ŏhē Mart. Διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος Ἰλ. δ. 135. ἀλλὰ βούλεσθε Ὀδ. π. 387. Ἄρες, Ἀρὲς Ἰλ. ε. 31.

RHETORICA.

Rhetoricas etiam breviter memorare figuras
Reſtat adhuc; Tropus eſt vocis nova forma, ſed omnem
Forma in ſermonem nova fuſa nitore Figura eſt.

Tropus 4[ex]

A proprio in ſenſum improprium eſt converſio vocis.
Apponit ſimili pro voce [1] Metaphora vocem.
Affini variat Metonymia nomine nomen;
[2] Pro causâ, effectum; [3] pro ſubjecto, quod adhæret;
Et [4] tempus pro re geſtâ; pro reque locatâ
Stat [5] locus: & pro ſignatâ [6] ſignum; & vice versâ.
[7] Abſtractum vice concreti: & [8] pretium vice mercis.
Pro ſpecie [9] genus; & pro parte Synecdoche [10] totum; &
[11] Pluralem ob numerum primum: contráque reponit.
Ironia tegit ſenſum ſub voce jocantem,
Ut [12] Charientiſmus; ſenſum & [13] Sarcaſmus amarum.

[1] Ridet ager. ætas aurea Ovid. [2] Pœnas dedit illud opus Id. Bacchus in auro ponitur Virg. [3] ternos, Amarylli, colores necte Id. hircus habet cor Mart. [4] ſecula miteſcent Virg. expectate cicadas Id. [5] effudiſtis in me carcerem Cic. vina coronare Virg. [6] cedant arma togæ Cic. crepat ingens Sejanus Juven. [7] ubi illic ſcelus eſt? Ter. [8] hîc ſunt tres minæ Id. [9] perniciosum animal, hominem perdidimus Cic. ſint Mecænates, non deerunt Flacce, Marones Mart. [10] fontem ferebant Virg. O lepidum caput! Ter. [11] obtulimus quia nos ad prima pericula. otia miles agit Ovid. [12] ſalve bone vir, curâſti probè Ter. [13] Heſperiam metire jacens Virg.

Confectaria.

Quadrupla ſæpe Tropo comes eſt affectio cuivis.
Plùs minùs auſa ſupra fidem [1] Hyperbole cudere voces.

 Depravat

Depravat vocem [2] Catachresis. Claudere multos
Unâ in voce Tropos [3] Metalepsis; nectere in uno
Multos rite Tropos vult [4] Allegoria dicto.

[1] Rura facit nemus Dianæ. magna nimis loquimur, cochleam cùm mittere possis, denique cum possis mittere, Paule, nihil Mart. [2] vir gregis Virg. [3] post aliquot aristas Id. [4] O navis, referent in mare te novi fluctus, &c. Hor. Od. 14. lib. 1.

Rhetorica 2ex

Aut repetit vocem, aut dictum confirmat Elencho.

1°. Repetitionis.

Principium & finis dicto [1] Epanalepsis in uno est.
Ingeminat sibi vocem [2] Epizeuxis. [3] Anaphora vocem
Principio bis ponit; [4] Epistrophe fine bis addit.
[5] Symploce & incipit & finit; sed clausula bina est.
Finit & incipit [6] Anadiplosis: & hæc dupla; prorsum,
[7] Climax dicitur; inversim, [8] Epanodosque vocatur.

[1] Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa Virg. [2] O Corydon, Corydon Virg. [3] pascere crudelis nostro, Latona, cruore; pascere, ait. Ovid. [4] quis legem tulit? Rullus. quis populum suffragiis privavit? Rullus. quis tribus, quas voluit, vocavit? Rullus. quis decemviros, quos voluit, nunciavit? Rullus. Cic. quàm bene, Caune, tuo poteram nurus esse parenti! quàm bene, Caune, meo poteras gener esse parenti! Ovid. [6] hic tamen vivit, vivit? imo in senatum venit Cic. [7] si illis, quod libet, licet; & quod licet, possunt; & quod possunt, audent; & quod audent, faciunt; & quod faciunt, nobis non molestum est Cic. [8] Demophoon, ventis & verba & vela dedisti; vela queror reditu, verba carere fide Ovid.

2°. Confirmationis.

Schemata vim verbis addunt. [1] Vocat Ecphonema;
[2] Pusma rogat; simili illustratque [3] Parabola sensum;
Rem positam ante oculos digito notat [4] Hypotyposis;
Quâque [5] Prosopopœia Personam efficit ex Re;
[6] Aposiopesis silet; hæret [7] Diaporesis;
[8] Epimone ingeminans auget; [9] Paralipsis omittit;
Arguit anticipans [10] Prolepsis, [11] Epitrope cedit.
Scitè [21] Oxymoron secum pugnantia dicit.

[1] O terra! O maria Neptuni! Ter. [2] quousque tandem, Catilina, abutere patientiâ noſtrâ? Cic. [3] Ego, apis Matinæ More modoque Grata carpentis thyma per laborem Plurimum, circa nemus uvidique Tiburis ripas operoſa parvus Carmina fingo Hor. [4] Hîc Dolopum manus, hîc ſævus tendebat Achilles; claſſibus hîc locus, hîc acies certare ſolebant Virg. [5] Tecum, Catilina, Patria ſic agit, & quodammodo tacita loquitur; Nullum jam tot annos facinus extitit; niſi per te, &c. Cic. [6] Quos ego Virg. [7] equidem quo me vertam, neſcio. negem fuiſſe illam infamiam judicii corrupti? negem, &c. non eſt noſtri ingenii; veſtri auxilii eſt, Judices, hujus innocentiæ ſubvenire Cic. [8] Facinus eſt vincire civem Romanum; ſcelus, verberare; parricidium, necare; quid dicam, in crucem tollere? Cic. [9] non queror diminutionem vectigalium, flagitium hujus damni; prætermitto illa, prætermitto omnem orationem, &c. Cic. [10] an hoc dicent mihi? invitus fecit, lex coegit; audio, fateor; verùm ſcientem, tacitum, cauſam tradere adverſariis, etiamne id lex coegit? Ter. [11] habes, Tubero, quod eſt accuſatori maximè optandum, confitentem reum; ſed tamen hoc ita confitentem, ſe in eâ parte fuiſſe, quâ Te, Tubero; quâ virum omni laude dignum, patrem tuum: Itaque priùs de veſtro delicto confiteamini neceſſe eſt, quàm Ligarii ullam culpam reprehendatis Cic. [12] Tu pol ſi ſapis, quod ſcis neſcis Ter. Vis dicam, malè cur ſit tibi, Tucca, bene eſt Mart.

Tolle, puer Generoſe, duo breviaria Muſæ
Ludicra Grammaticæ, tetricas fallentia curas.
Non opus ad vigilem ſtudio pallere lucernam,
Nec linguæ pretio patier diſpendia mentis.
Siſte domi, à ſumptu tutus damnoque viarum:
Ad te Roma venit, venit ad te Græcia; & ambæ
Præceptum primæ lallant cunale loquelæ.

F I N I S.

GRÆCÆ

GRAMMATICÆ

COMPENDIUM.

LONDINI:

Proſtant apud B. & B. Barker.

MDCCXLII.

Literæ GRÆCORUM *ſunt viginti quatuor.*

Figura	Nomen		Poteſtas.
Α α	ἄλφα	alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	beta	b
Γ γ ϒ	γάμμα	gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	delta	d
Ε ε	ἐψιλὸν	epſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	zeta	z
Η η	ἦτα	eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	theta	th
Ι ι	ἰῶτα	iota	i
Κ κ	κάππα	kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	lambda	l
Μ μ	μῦ	mu	m
Ν ν	νῦ	nu	n
Ξ ξ	ξῖ	xi	x cs
Ο ο	ὀμικρὸν	omicron	o parvum
Π ϖ π	πῖ	pi	p
Ρ ϱ ρ	ῥῶ	rho	r
Σ Ϲ σ ς	σῖγμα	ſigma	ſ
Τ τ ꞇ	ταῦ	tau	t
Υ υ	ὖψιλὸν	upſilon	u
Φ φ	φῖ	phi	ph
Χ χ	χῖ	chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	pſi	pſ
Ω ω	ὠμέγα	omega	o magnum

Ex Literis ſeptem ſunt vocales α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonæ.

Vocales

Duæ longæ η, ω. Duæ breves ε, ο. Tres ancipites α, ι, υ.

Longæ {η, ω} analoga eſt {α & ε, ο}

Ex vocalibus fiunt diphthongi; ſex propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ȣ; ut αἰθὴρ, αὐχλὼ, εἰκὼν, εὐχὴ, μοῖρα, μȣ͂σα. Ubi nota, α, ε, ο ſunt præpoſitivæ, ι, υ, ſubjunctivæ.

Sex impropriæ, ηυ, ωυ, υι; ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo ſive iota ſubſcripto; ut ηὐχόμλω, ὠυτὸς, υἱὸς, ςιγματίᾳ, μȣ́σῃ, λόγῳ.

N. B. Iota eliſum ubique ſubnotatur, ut κέρᾳϊ, κέρᾳ; literis verò majuſculis quietum ponitur ad latus, ut Ὤιχετο.

Conſonæ

Mutæ novem { Tres Tenues, π, κ, τ. Tres Mediæ, β, γ, δ. Tres Aſpiratæ, φ, χ, θ. }

Triplex harum ἀντιςοιχία { π, β, φ. κ, γ, χ. τ, δ, θ. }

Cæteræ octo ſunt ſemivocales, λ, μ, ν, ρ, σ, ζ, ξ, ψ.

Quarum quatuor liquidæ, λ, μ, ν, ρ. Tres duplices, ζ, ξ, ψ, (i. e.) δσ, κσ, πσ.

Tenuis conſona, eliſâ ſuâ vocali, ante aliam aſpiratam in aſpiratam mutatur, ut ἐφ' ᾧ pro ἐπὶ ᾧ;

ῷ; & binæ πτ, κτ, in ſuas aſpiratas φθ, χθ, ut τίφθ' οὕτως, νύχθ' ὅλην, pro τίπτε οὕτως, νύκτα ὅλην. Item οὐκ ante vocalem aſpiratam fit οὐχ.

Aſpiratio literæ vix unquam perit.

Duæ aſpiratæ malè inchoant contiguas ſyllabas.

Litera γ ante γ, κ, ξ, χ ſonum obtinet quaſi ex ν & γ compoſitum, ut ἄγγελος, ὄγκος, λάρυγξ, ἔγχος.

Litera ν mutatur in
- γ ante γ, κ, ξ, χ.
- μ ante β, μ, π, φ, ψ.
- λ, & plerumque ρ, σ, ante ſimilem.

Litera Sigma, ſuæ poteſtatis unica, in fine vocis figuram habet Latinæ *s* ſimilem.

Literarum Ligaturæ è tabulâ diſcantur, *p.* 11.

Spiritus

Super initialem vocalem ſcriptus, duplex eſt: Lenis ad ſiniſtram (᾿), Aſper ad dextram (῾) cornuta lunula, ut ὄρος, ὅρος.

Vocales initiales plerumque levigantur; υ verò & ſemivocalis ρ aſpiratur, ut ὕλη, ῥίς: quòd ſi ρ in medio geminatur, prior levigatur, altera aſpiratur, ut μύῤῥα.

H Nota priſca Aſpirationis fuit, ut Ηεκατὸν pro ἑκατόν.

Notæ Dictionis & Sententiæ.

Hypodiaſtole quaſi comma mediæ dictioni intervenit, ut ὅ,τι.

Semicolon eſt punctum ſuperlineare (·).

 Nota

Nota interrogationis (;) eſt Semicolon Latinum.

Reliquæ conſentiunt in utrâque linguâ.

Accentus

Acutus lineola recta ad ſiniſtram (´), Gravis ad dextram cadit (`). Circumflexus linea eſt incurva (˜).

Acutus afficit ultimam, penultimam, vel antepenultimam, longam vel brevem; Circumflexus ultimam, vel penultimam, duntaxat longam.

Gravis tantùm in ultimâ ſignatur; ſed in omni ſyllabâ tono vacuâ intelligitur, ideoque dicitur Syllabicus tonus.

Si tonus ſyllabam antepenultimam acuat, vox dicitur antepenacuta, ut Ἄγγελος; ſi penultimam acuat, penacuta, ut κόσμος; ſi ultimam gravet vel acuat, acutitona, ut χεὶρ, τίς.

Tonus ſi circumflectat penultimam, vox dicitur Antecircumflexa, ut σῦκον; ſi ultimam, Circumflexa, ut συκῆ.

Vox in fine nuda accentu dicitur Gravitona, ut ἄγγελος, κόσμος, σῦκον.

Accentus afficit priorem ſyllabam, ſed nullus omnino à fine quartam; neque quidem vel Acutus tertiam, vel Circumflexus ſecundam, quando ultima longa eſt, ut Ἀλέξανδρος, ταμίας, μούσης.

Penultima longa ante finalem brevem, ſi tonum habuerit, circumflectitur, ut μοῦσα, πρᾶξις, φᾶρος, δῖνος, σῦκον.

Οι & αι, in fine vocis, ratione accentûs ſaltem, pro

pro brevibus habentur, ut ἄνθρωποι, μοῦσαι; nisi contractæ, ut εὔνοοι, εὖνοι, aut in modo potentiali, ut λελέχοι, τιμήσαι.

Accentus possidet eandem syllabam vocis rectæ & obliquæ, φροντὶς, φροντίδος.

Nomina primæ declinationis circumflectunt genitivum pluralem, ut μοῦσα, μουσῶν.

Nomina Acutitona primæ & secundæ declinationis circumflectunt Genitivum & Dativum per omnes numeros, ut τιμὴ, τιμῆς, τιμῇ; τιμαῖν; τιμῶν, τιμαῖς.

Vox Monosyllaba incontracta acuitur, ut χεὶρ; sed verbum circumflectitur ut ἦν, δῶ.

Nomina Monosyllaba imparisyllabicè flexa acuunt genitivum & dativum singularem, & dativum pluralem, ut χεὶρ, χειρὸς, χειρὶ; χερσί; circumflectunt verò genitivum dualem & pluralem, ut χεροῖν, χειρῶν.

Vocativus circumflectit -εῦ, & -οῖ, ut βασιλεῦ, λεχοῖ; & retrahit accentum, quando exit in -ερ, ut πατὴρ, πάτερ.

Contractio ex acuto & gravi parit circumflexum, ut τειχέων τειχῶν.

-Ω Futuri primi post liquidam, & omnis Futuri secundi circumflectitur, ut σπερῶ, λεγῶ; item -ω vocis passivæ, & verbi in -μι, ut λεχθῶ, τιθῶ.

Infinitivus tonum gerit ante -ναι, ut τιθέναι, λελεγέναι, λεχθῆναι; ante -αι in indefinito primo vocis Activæ, secundo Mediæ, & perfecto Passivæ, ut τιμῆσαι, λεγέσθαι, λελέχθαι.

Indefinitum secundum circumflectit -εῖν infinitivi, -οῦ imperativi, ut λεγεῖν, λεγοῦ.

Articulorum & Pronominum Spiritus atque Accentus ex Paradigmate patent.

Cætera de Accentibus suo loco; Hæc flectendis Nominibus Verbisque inserviant.

Etymologia

Cum Latinâ convenit; nisi quòd Græci addant numerum Dualem, & Ablativum semper Dativo similem habeant.

Articulus

Est duplex; Demonstrativus, qui dicitur etiam Præpositivus, ὁ, ἡ, τό; Relativus, qui dicitur etiam Subjunctivus, ὃς, ἣ, ὃ. p. 14.

Declinationes Substantivorum

Sunt quinque; tres Simplicium, duæ Contractorum; Genitivus Primæ exit in -ου vel -ης; secundæ in -ου; Tertiæ in -ος; Quartæ in -υος aut -οος; Quintæ in -εος.

Prima declinatio quatuor habet terminationes -ας -ης masculini generis, -α -η fœminini. p. 22.

Nomina finita in -α puro, vel in -ρα, cum nonnullis aliis, servant -α in Genitivo & Dativo; ut, φιλία, φιλίας, φιλίᾳ; ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ.

In Vocativo terminationes -ας -ης rejiciunt ς; -πης, & -της, item -ης vocis vel Gentilis vel ex μετρῶ, πωλῶ, τρίβω compositæ, vertunt -ης in -α; ut στερέπτης -α, κλέπτης -α, Σκύθης -α, γεωμέτρης -α, βιβλιοπώλης -α, παιδοτρίβης -α; -στης parit -στη & -στα, ut ληστὴς, ληστὴ & ληστά.

Secunda declinatio duas habet terminationes, -ος masculini generis, ut κύριος; -ον neutrius, ut σκῆπτρον. p. 23.

N. B. Iota distinctivum subscribitur dativis in -ᾳ, -ῃ, -ῳ.

Tertia declinatio omnia habet genera, & fere omnes terminationes, quæ his versiculis continentur.

Masculea -αν, -ην, -ων, -ιν, -ηρ, -ωρ, -υρ, -ας, -ης, -ως, -εις, -ους, -ξ, -ψ. Fœminea -ειρ, -ιν, -της, -ις, -υς, -ηδων, Sic -ὰς -άδος: Sunt neutra -ας -ατος; Vocalis; -αρ, aut -ορ. p. 23.

Quædam nomina in -ηρ -ερος sæpe excludunt ε, ut μήτηρ, πατὴρ, γαστὴρ, ex genitivo & dativo singulari; θυγάτηρ per omnes casus; ἀνὴρ accipit δ loco ε; κύων omittit -ο, nisi in vocativo singulari.

Quarta declinatio, sive prima Contractorum, duas habet terminationes; -υς vocis gravitonæ, masculini generis, ut βότρυς; acutitonæ fœminini, ut ἰχθὺς; -ω fœminini, ut λεχώ. p. 24.

Nomen in -υς contrahit tres casus plurales N. Ac. V. Nomen in -ω contrahit tres casus singulares G. D. Ac. effert vocativum per -οῖ, & per reliquos numeros flectitur more secundæ declinationis.

Quinta declinatio, sive secunda Contractorum, septem habet terminationes -ης -ευς -υς masculini generis; -ις fœminini; -ος, item (usu rariores) -ι & -υ neutrius. p. 24.

Nomen in -ης & -ος contrahit omnes casus imparisyllabicos præter Dativum pluralem. Cætera contrahunt Dativum singularem, N. Ac. V. pluralem.

Formatio

Formatio caſuum in declinatione Impariſyllabicâ.

Accuſativus

Nominum Gravitonorum in -ις & -υς impurè flexorum formatur per -α & -ν, ut ἔρις, ἔριδος, ἔριδα & ἔριν; κόρυς, κόρυθος, κόρυθα & κόρυν: purè flexorum per -ν tantum, ut τέρψις, τέρψεος, τέρψιν.

Vocativus

Sæpe corripit longam, vel abjicit -ς nominativi.

Nomina in -ης -εος, -ωρ -ορος, -ων -ονος; pleraque in -ὴρ -έρος; & Adjectiva in -ην -ενος, corripiunt longam; ut Σωκράτης, Σωκράτεος, Σώκρατες; Ἕκτωρ, Ἕκτορος, Ἕκτορ; Ἀγαμέμνων, Ἀγαμέμνονος, Ἀγάμεμνον; πατὴρ, πατέρος, πάτερ; τέρην, τέρενος, τέρεν. Item σωτὴρ, σωτῆρος, σῶτερ.

Flexa per -ντος, exceptis Participiis, amittunt -τος; ut λέων, λέοντος, λέον; -εις -εντος amittit ς & -τος, ut πλακόεις, πλακόεντος, πλακόει & πλάκοεν; -ας -ανος parit -αν, ut μέλας, μέλανος, μέλαν.

Nomina gravitona in -ις & -υς, & Adjectiva etiam acutitona amittunt ς, ut τέρψις, τέρψι; βότρυς, βότρυ; ὀξὺς, ὀξύ.

Diphthongus perdit ς, ut βασιλεὺς, βασιλεῦ; niſi in his πȣ̃ς, ὀδȣ̀ς, κλείς.

Non-

Nonnunquam ξ abjicitur, ut ἄναξ, ἄνα.

Dativus Pluralis

Fit à dativo ſingulari per injectum σ ante ι, ut ῥήτορι, ῥήτορσι; rejectis δ, θ, ν, τ, ut σώματι, σώμασι.

Diphthongus in recto ante -σ ſervatur, ut βοῦς βουσί; niſi in his, ποῦς ποσὶ, οὖς ὠσὶ, κλεὶς κλεισί.

-Εντι fit -εισι, -οντι -ουσι; ut πλακόεις πλακόεντι πλακόεισι, λέων λέοντι λέουσι.

-ρι fit -ρασι in nominibus ſyncopen paſſis, ut πατρὶ -άσι: γαστὴρ verò γαστῆρσι.

-ι Poeticè fit -εσι vel -εσσι, ut ἔπεϊ ἐπέεσι vel ἐπέεσσι.

-ι in dativo plurali poſtulat ν ante vocalem, ut χερσὶν ἀνίπτοις. Εἴκοσι capit ν per omnes caſus.

Adjectiva

Flectuntur juxta formas Subſtantivorum.

Tres ſunt Declinationes.

Prima continet τρικατάληκτα in -ος, -ας, -εις, -ων, -υς; ut καλὸς, πᾶς, χαρίεις, ἑκὼν, ὀξύς. p. 25, 26.

Adjectiva in -ος puro, vel -ρος formant fœmininum per -α; ut ἅγιος ἁγία, καθαρὸς καθαρὰ; ſed vox in -εος, vel οος, vel compoſita in πλοος per -η, ut χρύσεος χρυσέη, ὄγδοος ὀγδόη, ἁπλόος ἁπλόη.

Ἄλλος format neutrum per ο.

Secunda declinatio continet Δικατάληκτα, in -ν, -ρ vel -ς puro.

1mo Simplicia pariter & composita, in -ης, -ὴν, -ις, ἀληθὴς, ἄῤῥην, τίς. p. 26.

2do Composita sola, in -ος -υς -ων, ut ἔνδοξος, ἄδακρυς, εὐδαίμων. p. 27.

Eleganter Adjectiva trium terminationum flectuntur per duas, ut αἰώνιος αἰώνιον; duarum per tres, ἀθάνατος, ἀθανάτη, ἀθάνατον.

Tertia Declinatio continet μονοκατάληκτα, in -ς impuro, vel Substantivo, ut Ἧλιξ, θρασύχειρ, τριγλώχιν. p. 27.

Comparatio Adjectivorum.

Adjectiva comparantur verso -ς in -τερος & -τατος; ut σεμνὸς, σεμνότερος, σεμνότατος. Post brevem ο fit ω, ut σοφὸς σοφώτερος σοφώτατος. -υς præterea facit -ίων & -ιστος, ut εὐρὺς εὐρύτερος & εὐρίων, εὐρύτατος & εὔριστος: interdum -ίων cum præeunte consonâ fit σσων, ut παχὺς παχίων πάσσων, ταχὺς ταχίων θάσσων.

Adjectiva in -ας per -αν; in -εις vel -ης per -ες; in -ὴν vel -ων pluraliter capiunt -τερος & -τατος; ut μέλας μελάντερος μελάντατος, χαρίεις χαριέστερος χαριέστατος, εὐσεβὴς εὐσεβέστερος εὐσεβέστατος, τέρην τερενέστερος τερενέστατος, σώφρων σωφρονέστερος σωφρονέστατος.

Nonnulla vertunt -ος in -έστερος -ίστερος -αίτερος, ut αἰδοῖος αἰδοιέστερος, λάλος λαλίστερος, μέσος μεσαίτερος.

Pauca patiuntur Syncopen, ut φιλὸς φίλτερος φίλτατος; γεραιὸς γεραίτερος γεραίτατος; δεξιὸς δεξίτερος δεξίτατος.

Flexio

Flexio Comparativi in -ων.

Comparativum in -ων tollit -ν ex Ac. singulari, & ex N. Ac. V. plurali; & præterea contrahit -οες -οας in -ες, -οα in -ω. p. 29.

Comparatio Irregularium. p. 29, 30.

Adjectivum Numerale

Primo Cardinale εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες. Cætera ad Centum sunt Aptota, πέντε, ἕξ, &c. p. 30, 31, 32.

Secundo Ordinale πρῶτος, δεύτερος, &c. p. 32.

Adverbia Numeralia. p. 174.

Literæ exprimunt Numeros; Novem priores Unitate, octo sequentes Denario, postremæ Centenario crescunt, p. 31.

Inseruntur triplici ordini tres notulæ, ἐπίσημον βαῦ, vel ϛαῦ, ϛ 6. κόππα vel lamed ϟ 90. σάνπι, ϡ, 900.

Literæ punctulis subnotatæ millenarios significant, ut ͵α 1000, ͵β 2000, &c.

Majusculæ Ι 1, Π 5, Δ 10, Η 100, Χ 1000, Μ 10000: geminatæ geminant numerum, ΙΙ 2, ΠΠ 10.

Majuscula Π includens aliam majusculam quintupla est inclusæ |Δ| 50.

Apud Homerum literæ, exclusis notulis, numerum Ordine designant, ι nonus, κ decimus, ρ decimus septimus, ω vicesimus quartus.

Pronomina

Pronomina

Sunt ſedecim; quorum tria Subſtantiva primitiva, Ἐγὼ, Σὺ, οὗ. p. 35.

Cætera ſunt Adjectiva, trium terminationum in -ος, & eodem more flectuntur: Primitiva tria, quæ faciunt neutrum per -ο, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτός: Poſſeſſiva octo, ἐμὸς, meus; σὸς, tuus; ὃς, σφέτερος, ſuus; ἡμέτερος, νωΐτερος, noſter; ὑμέτερος, σφωΐτερος, veſter; Duo Gentilia, ἡμεδαπὸς noſtras, ὑμεδαπὸς veſtras. p. 36.

Compoſita triptota ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ ſingularem tantùm numerum habent; ἑαυτοῦ ſingularem & pluralem. Αὐτὸς & ἑαυτοῦ, τριπρόσωπα ſunt; οὗ, σφέτερος, ἑαυτοῦ Reciproca. p. 36.

Heterogenia, p. 39.

Typus Nominum, quæ à communi formâ flexum variant; Ζεὺς, γυνὴ, χεὶρ, γάλα, δόρυ, γόνυ, Ἡρακλέης, χρύσεος, ἁπλόος, μελιτόεις, τιμήεις, ἥμισυς, σάος, ἀλλήλων, δεῖνα, πολὺς, μέγας, τάλας. p. 48, &c.

Spiritus nominum p. 51. Quantitas p. 56. Accentus 58. Dialectus 66. Declinationes Atticorum & Ionum p. 69, 70.

Verbum

Eſt triplex; in

- -μι Subſtantivum Εἰμί.
- -ω
  - Gravitonum Activum, ut λέγω; Neutrum, ut ὑγιαίνω; Contractum, ut τιμῶ.
- -ομαι
  - Gravitonum Paſſivum, ut λέγομαι; Medium, ut rurſus λέγομαι; Deponens, ut ἕπομαι; Contractum, ut τιμῶμαι.

Tempora & Modi eadem ſunt ac apud Latinos; ſed addunt Græci Modis Subjunctivum, Temporibus Paulo-poſt-Futurum (quod merè Paſſivum eſt) & duo Indefinita.

N. B. Indefinitum ita dicitur propter variam temporis ſignificationem: notat enim in Indicativo perfectum, in Imperativo præſens, in Potentiali aut Subjunctivo futurum.

E temporibus quatuor ſunt Principalia; Præſens, duo Futura, Perfectum.

Reliqua ſunt Cognata, à Principalibus oriunda; Imperfectum à Præſenti, Indefinita à Futuris, Pluſquam-perfectum, & Paulo-poſt-Futurum à Perfecto.

Verbum εἰμί. p. 78.

Verbum in -ω

Quatuor habet Conjugationes per literam Characteriſticam facilè notas.

Litera Characteriſtica præcedit -ω vel -ομαι Thematis; extra præſens litera vicaria eſt.

Literæ Characteriſticæ conjugationis primæ ϖ, β, φ, πτ. Secundæ κ, γ, χ, σσ, vel ττ. Tertiæ τ, δ, θ, ζ, ω purum. Quartæ λ, μ, ν, ρ, μν.

Duarum prima litera Characteriſtica eſt; ſecunda in Futuro & Perfecto excidit.

Verbum primæ Conjugationis format futurum primum in -ψω, Perfectum in -φα, ut γράφω γράψω γέγραφα. Secundæ in -ξω & -χα, ut λέγω λέξω λέλεχα. Tertiæ in -σω & -κα, ut θύω θύσω τέθυκα.

Futurum primum quartæ, & futurum ſecundum omnium Conjugationum circumflectit -ω præſentis. Perfectum quartæ vertit -ω in -κα, ut ψάλλω ψαλῶ ἔψαλκα. Sed -μω & -μνω fiunt -μηκα, ut νέμω νεμῶ νενέμηκα, τέμνω τεμῶ τέτμηκα.

Formatio Temporum.

Perfectum, & omnia Cognata in initio augmentum capiunt.

Augmentum eſt duplex; Temporale, mutabiles α ε in η, ο in ω; ut ἄγω ἦχα, ἐλπίζω ἤλπικα, ὀρύττω ὤρυχα: Syllabicum, ε præpoſitum conſonæ, ut ψάλλω ἔψαλκα.

Si conſona ſimplex, vel muta ſequente liquidâ

dâ, inchoat verbum, Perfectum repetit primam consonam cum ε; ut λέγω λέλεχα, γράφω γέγραφα.

Fines quoque Principalium Cognata sic variant; Imperfectum & Indefinitum secundum mutant -ω in -ον; ut λεγω λεγῶ ἔλεγον. Indefinitum primum mutat -ω in -α; ut λέξω ἔλεξα; Plusquamperf. -α in -ειν; ut λέλεχα ἐλελέχειν.

Quædam verba ab ε incipientia adsciscunt ι loco Augmenti; ut ἕλκω εἷλκον.

Augmentum non ultra Indicativum progreditur, nisi in Perfecto, & Paulo-post-Futuro: Sed pauca admodum verba retinent augmentum per omnes modos; ut ab ἕπω Ind. 2. εἶπον, εἰπὲ, εἴποιμι, εἴπω, εἰπεῖν, εἰπών.

Paradigmata temporum & modorum. p.91.

N. B.

Futura carent Imperativo & Subjunctivo, Imperfectum & Plusquamperfectum omnibus modis præterquam Indicativo.

Quando ω circumflectitur, retinetur tonus cum longâ; ε capit ι, ο caput υ, per omnes voces, modos, & personas.

Verbum in -ομαι Passivum & Medium.

Formatio Temporum.

Tempora Passiva & Media formantur à similibus Activis.

	Act.		Pass.		Med.
Præs.	-ω	vertit … in	-ομαι		-ομαι
Imperf.	-ον		-όμην		-όμην
Fut. I.	-ω		-θήσομαι	ψ, ξ verſ. in φ, χ	-ομαι, -ῦμαι (ex ώ
Indef. 1.	-α		-θην		-άμην
Fut. 2.	-ῶ		-ήσομαι		-ῦμαι
Indef. 2.	-ον		-ην		-όμην
Perfect.	-α		-μαι	φ, χ, κ verſ. in μ, γ, σ; κ 4tæ abjectâ	
Pluſq. p.	-ειν		-μην		

Paulo-poſt-Futurum fit ex ſecundâ perſonâ perfecti paſſivi, verſo -αι in -ομαι, ut λέλεξαι λελέξομαι.

Perfectum & Pluſquamperf. Medium ſervant terminationem Activam, aſſumptâ characteriſticâ futuri ſecundi; ut τυπῶ τέτυπα ἐτετύπειν. Sed thematis penultima αι fit η, ut φαίνω, πέφηνα; ει fit οι, ut πείθω πέποιθα; ε, item ει quartæ, thematis biſyllabici, fit ο, ut λέγω λέλογα, σπείρω ἔσπορα.

Tempora Media, Perfectum, Futurum ſecundum, & ipſorum Cognata, Paſſivo ſæpius, Reliqua Activo ſenſu accipiuntur.

Regulæ Perſonarum per omnes voces.

Tempora in -μαι & -μην habent primam perſonam Dualem, quâ cætera carent.

Cognata tempora Indicativi, & omnia tempora modi Potentialis, flectunt tertiam Dualem in -ην, Pluralem in -ν: Tempora in -μην per -ντο; ut ἔλεγον, ἐλεγέτην, ἔλεγον; ἐλεγόμην, ἐλεγέσθην, ἐλέγοντο.

Personæ singulares secundæ & tertiæ Subjunctivi Modi, secundæ etiam temporum omnium in -μαι subjiciunt ι Indicativi elisum finalibus ᾳ, ῃ, ῳ, ut λέγω, λέγῃς, λέγῃ; λέγομαι, λέγῃ.

Similiter omnes personæ Potentialis Perfecti in -μην puro subnotant ι characteristicam penultimis η & ω, ut βεβοήμην, βεβοῇο, βεβοῇτο; κεχρυσώμην, κεχρυσῷο, κέχρυσῷτο.

Tertiis personis in ι vel ε desinentibus ν additur.

Perfecta in -μαι impuro, ut Modum Potentialem & Subjunctivum, ita & tertiam pluralem Indicativi, supplent de participio & verbo εἰμί.

Paradigma personarum. p. 79, 92, 98, 101.

Verbum Deponens in -ομαι

Format tempora Futurum secundum & Indefinitum secundum sicut Media, ut πυθοῦμαι, ἐπυθόμην; Futurum primum & Indefinitum primum velut Media pariter & Passiva, ut δέξομαι ἐδεξάμην, δεχθήσομαι ἐδέχθην: cætera tantùm ut Passiva.

Tempora formæ Passivæ Passivè, cætera Activè frequentiùs significant.

Verbum vix unum omnia habet tempora.

Paradigma temporum. p. 103.

Flectionem per modos & personas terminatio edocet.

Verbum Contractum sive Circumflexum.

Verba in -άω,-έω,-όω, contrahunt omnes personas Præsentis & Imperfecti; per cætera tempora flectio Barytona est.

Futurum Primum & Perfectum penultimam producunt, α ε in η, ο in ω; ut τιμάω τιμήσω τετίμηκα, φιλέω φιλήσω πεφίληκα, χρυσόω χρυσώσω κεχρύσωκα.

Perfectum Passivum abjicit κ, more quartæ.

Forma Contractionis.

Ω, ut in Nominibus, ita in verbis absorbet præcedentem vocalem.

Verba in -άω contrahuntur per α; sed αο, αοι, αου per ω.

Verba in -έω tollunt ε; sed εε in ει, εο in ου contrahitur.

Verba in -όω contrahuntur per οι; sed ο & η vocalis per ω; οε, οο, οου, per ου; -όειν infinitivi per -οῦν.

Paradigmata vid. p. 92, 93, 98, 99.

Verba in -μι

Fiunt ex Contractis; -ημι ex -άω, -έω; -ωμι ex -όω. Reduplicatio ι præponitur Themati, ut ε Perfecto Barytono, scilicet ι nudum ante duas consonas, vel duplicem, vel etiam ante vocalem, ut ἵστημι à στάω, ἵημι ab ἕω; alibi cum

repetitione primæ consonæ, ut τίθημι à θέω, δίδωμι a δόω.

Formatio Temporum.

Imperfectum format -μι in ν, ut prius εἰμὶ ἦν, ita τίθημι ἐτίθην, ἵστημι ἵστην.

Indefinitum secundum tollit reduplicationem Imperfecti; ut ἐτίθην ἔθην, ἵστην ἔστην.

Reliqua tempora formantur à themate Contracto, ut ἵστημι στήσω, &c. sed nullum est omnino Futurum secundum, nec (quæ ipsius characteristicam sequuntur) Indefinitum secundum Passivum aut Perfectum Medium.

Communi usu veniunt θὲς ἐς & δὸς pro θῆτι ἧθι δῶθι; θεῖναι εἶναι δοῦναι, pro θῆναι ἧναι δῶναι; item in Perfecto τέθεικα pro τέθηκα.

Hæc tria Indefinita, ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα, habent κ pro σ; & extra Indicativum vix occurrunt, nisi in Compositis.

Thematis vocales α, ε, ο, extra Indicativum redeunt.

Personæ

Variantur ferè juxta typum verbi εἰμί.

Præsens & Imperfectum Indicativi vocalem primæ personæ longam singulariter retinent; breves autem α, ε, ο, suo verbo proprias, extra singularem revocant. Eodem modo flectuntur Indefinita ἔθην, ἔδων, ἧν; cætera servant longam.

 Pluralis

Pluralis tertia Præſentis vel capit ſubjunctivam vocalem, ut τιθεισι, vel extendit ancipitem, ut ἱςᾶσι.

Paradigmata vid. p. 107, &c.

Vox Paſſiva & Media.

Formatio Temporum.

Penultima Activorum corripitur, ut τίθημι τίθεμαι: præter ει, ut τέθεικα, τέθειμαι.

Imperfectum utriuſque vocis, & Indefinitum ſecundum Medium, vertit -ν in -μην, brevi redeunte; ut ἐτίθην ἐτιθέμην, ἔθην ἐθέμην. Futurum primum & Indefinitum primum Paſſivum abjiciunt σ vel κ, mutatâ longâ in brevem; ut ςήσω ςαθήσομαι ἐςάθην, θήσω τεθήσομαι ἐτέθην.

Paradigmata vid. p. 109. &c.

Verbum in -υμι

Fit vel à verbo in -ύω, verſo -ω in -μι, ut ζεύγνυμι a ζευγνύω; vel à contracto, verſo -ω in -ννυμι, ut κεράννυμι à κεράω, κορέννυμι à κορέω.

Imperfectum, ut ſuprà, format μι in -ν, ut ζεύγνυμι ἐζεύγνυν: cætera tempora deſiderantur, niſi quæ ſumuntur à Themate remoto, ad quod pervenitur, remigrante -νυμι vel -ννυμι in -ω; ut ζεύγνυμι ζεύξω ἔζευξα ἔζυγον à ζεύγω; κεράννυμι κεράσω, &c. à κεράω.

Deſunt Potentiales & Subjunctivi.

Diſſyllabicum Thema habet Indefinitum ſecundum; ut Ἔδυν, δῦθι, δῦναι, δὺς; à δῦμι.

Paradigmata vid. p. 117, &c.

Verbum in -σκω

Derivatur à verbis in -άω, -έω, -ύω vel -όω, injecto σκ ante ω, ut γηράσκω à γηράω; ſæpius præpoſitâ reduplicatione, ut διδράσκω à δράω, & penultimâ productâ, ut γιγνώσκω à γνόω.

Interdum ι pro ε vel ο inſeritur; ut εὑρίσκω ab εὑρέω, ἁλίσκω ab ἁλόω.

Ultra Imperfectum tempora formantur à Themate Contracto; ſed ἀλύσκω, βρώσκω, διδάσκω, θνήσκω formant futurum per -ξω.

Indefinitum ſecundum, ſiquod occurrat, formatur veluti à verbo in -μι, ut γιγνώσκω ἔγνων, ἁλίσκω ἥλων. Cætera à Barytonis noſcuntur.

Paradigmata vid. p. 119.

Participium

Uſu flexuque non multùm ab Adjectivo differt. p. 123.

Verbum Compoſitum

Obſervat formas Simplicium, ut ὁδοποιέω -ήσω ὡδοποίηκα. Sed verbum à præpoſitione compoſitum retinet Augmentum ſimplicis, ut περιποιέω περιπεποίηκα; vocalem autem præpoſitionis ante propriam elidit, ut παράγω παρῆγον, ἀπογράφω ἀπέγραφον; exceptis περὶ & πρὸ, ut περιάγω περιῆγον, προάγω προῆγον.

Quædam hujus generis anteponunt præpoſitioni augmentum; ut καθεύδω ἐκάθευδον, ἀντιβολέω ἠντιβόλουν, ἀφίημι ἤφιον.

Quædam in initio & medio augentur, ut ἐνοχλέω ἠνώχλουν: Paucula triplicant augmentum, ut ἀνοίγω ἠνεῴχθην.

Δὺς & εὖ augent mutabilem; ut δυσαρεστέω δυσηρέστεον, εὐεργετέω εὐηργέτεον.

P tam in composito, quàm propter augmentum, post vocalem geminatur; ut ῥέω ἀποῤῥέω, ῥίπτω ἔῤῥιπτον.

Heterostoichia Temporum.

Futurum primum Activum

Ex penultimis αι & ει quartæ abjicit ι; ut φαίνω φανῶ, σπείρω σπερῶ.

Ex καίω & κλαίω vertit ι in υ; ut καύσω, κλαύσω.

Ex θέω, νέω, πλέω, πνέω, ῥέω, χέω format -εύσω; ut θεύσω, &c.

A -ζω sæpe format -ξω, ut κράζω κράξω; rariùs -γξω, ut κλάζω κλάγξω; interdum -σω & -ξω, ut ἁρπάζω ἁρπάσω & ἁρπάξω.

A paucis in σσω format -σω; ut πλάσσω πλάσω.

In verbis quibusdam contractis servat vocalem præsentis, ut δικάω δικάσω, τελέω τελέσω, ἀρόω ἀρόσω; & servat α ab omnibus in -άω post λ vel ρ purum, item post ε vel ι, ut γελάω γελάσω, ὁράω ὁράσω, ἐάω ἐάσω, κοπιάω κοπιάσω.

N. B. Brevis in Futuro retinetur etiam in Perfecto; sed duo verba variant vocalem, καλέω

λέω καλέσω κέκληκα, δέω δήσω δέδεκα; & huic redit brevis, illi longa in Futuro Paſſivo, ut δεθήσομαι, κληθήσομαι.

Indefinitum primum Activum quartæ

Reſumit ει Præſentis, ut σπείρω σπερῶ ἔσπειρα; etiam ε Præſentis in ει mutat, ut νέμω νεμῶ ἔνειμα; Producit α Futuri in η, ut ψάλλω ψαλῶ ἔψηλα, φαίνω φανῶ ἔφηνα. N. B. In paſſivis redit brevis, ut ἔφηνα, ἐφάνθην.

Futurum ſecundum Activum

Vertit penultimas ε, η, ω, αι, αυ, in α, ut τρέπω τραπῶ, λήθω λαθῶ, τρώγω τραγῶ, καίω καῶ, παύω παῶ; ſed excipe λέγω λεγῶ, &c.

Ex penultimâ ου rejicit υ, ut ἀκούω ἀκοῶ; ex ευ & ει ε, ut φεύγω φυγῶ, λείπω λιπῶ: ει verò quartæ, ut priùs, in triſyllabis deponit ι, ut ἐγείρω ἐγερῶ; fit α in diſſyllabis, ut σπείρω σπαρῶ.

Ex verbis in -ζω vel -σσω, ſi faciunt Futurum primum in -σω, formatur per -δῶ; ſi in -ξω, per -γῶ; ut φράζω φράσω φραδῶ, ὀρύσσω ὀρύξω ὀρυγῶ.

Pro π ſumit β in his tribus, βλάπτω βλαβῶ, καλύπτω καλυβῶ, κρύπτω κρυβῶ: φ in his octo, ἅπτω ἁφῶ, βάπτω βαφῶ, δρύπτω δρυφῶ, θάπτω ταφῶ, θρύπτω τρυφῶ, ῥάπτω ῥαφῶ, ῥίπτω ῥιφῶ, σκάπτω σκαφῶ.

Perfectum

Perfectum Activum

Variat Penultimam ει, αι, & interdum ε, veluti Futurum secundum, ut σπείρω ἔσπαρκα, ἐγείρω ἤγερκα, στέλλω ἔσταλκα, φαίνω πέφαγκα.

A verbis in -ίνω aut -είνω dissyllabis tollit ν, ut κρίνω κέκρικα, τείνω τέτακα; -ηκα sæpe abjicit primam Thematis vocalem, ut τέμνω τέτμηκα.

Futurum primum & Indefinitum primum Passivum

Variant penultimam ει quartæ, veluti Futurum secundum; ut σπαρθήσομαι ἐσπάρθην, ἐγερθήσομαι ἠγέρθην. Item abjiciunt ν, more Perfecti; ut τείνω ταθήσομαι ἐτάθην, κρίνω κριθήσομαι ἐκρίθην: sed apud Poetas ν servatur, ut ἐκρίνθην.

Sæpe perdunt σ, præcipuè cùm penultima longa; est, ut σώσω σωθήσομαι ἐσώθην, τιμήσω τιμηθήσομαι ἐτιμήθην: & Indefinitum vertit η in ε, ut εὑρέθην; interdum verò formatur per η & ε, ut ἐῤῥήθην ἐῤῥέθην.

A verbis, quæ amittunt primam Thematis vocalem ex Perfecto in -ηκα, similiter eandem vocalem tollunt; ut τμηθήσομαι, κληθήσομαι. Formant -μῶ per -ηθήσομαι -ήθην, ut νεμῶ νεμηθήσομαι ἐνεμήθην.

Perfectum

Perfectum Paſſivum

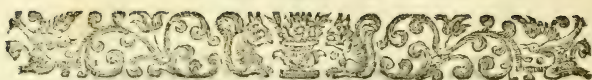
Ex penultimâ ώ, more Futuri ſecundi, tollit ε; ut Φεύγω πέφυγμαι: Ex verbis in -αίνω -ύνω capit σ pro ν, ut Φαίνω πέφασμαι, μολύνω μεμόλυσμαι.

A τρέπω, τρέφω, στρέφω, mutat ε in α; ut τέτραμμαι, τέθραμμαι, ἔστραμμαι.

Ab -ω puro, cùm penultima longa eſt, rariùs capit σ, ut ἀκούω ἤκουσμαι; cùm brevis eſt, rariùs recuſat, ut δέω δέδεμαι; aliquando vel capit vel recuſat, ut κλείω κέκλεισμαι & κέκλειμαι.

PRÆ-

PRÆPOSITIONES

SUNT octodecim; quarum ſeptem unicum regunt caſum, Ἀντὶ, Ἀπὸ, Ἐκ, Εἰς, Ἐν, Πρὸ, Σὺν; cæteræ plures.

Ἀμφὶ *de* Gen. Dat. *circa* Gen. Acc.

Ἀνὰ *cum* Dat. *per* vel *inter* Acc.

Ἀντὶ *pro* Gen.

Ἀπὸ *ab* Gen. *contra* vel *procul ab* Gen.

Διὰ *per* Gen. Acc. *propter* Acc.

Εἰς *ad* vel *in* Acc.

Ἐκ ante conſonam, ἐξ ante vocalem, *ex* vel *à* Gen.

Ἐν *in* Dat.

Ἐπὶ *ſuper* vel *in* Gen. Dat. Acc. *ad* Dat. Acc.

Κατὰ *adverſus* Gen. *ſecundum* Acc. *de* Gen. *ſub* Gen. *per* Gen. Acc.

Μετὰ *cum* vel *inter* Gen. Dat. Acc. *ad* Acc. *per* Acc. *poſt* Acc.

Παρὰ *apud* vel *juxta* Gen. Dat. Acc. *ab* Gen. *præter* vel *contra* Acc. *ſupra* vel *ultra* Acc.

Περὶ *circa* Dat. Acc. *de* Gen. Dat. *præ* Gen.

Πρὸ *pro* Gen. *ante* Gen.

Πρὸς *ad* Acc. *ab* Gen. *per* in jurando Gen.

Σὺν *cum* Dat.

Ὑπὲρ *pro* Gen. *ſuper* Gen. Acc.

Ὑπὸ *ſub* Gen. Dat. Acc. *ab* idem valet ac *ſub* Agentis.

Πίδακος

Πίδακος ἈΜΦΙ` μάχονται, Ἑλένη τ' ἀμφ'. ἀμφὶ ῥέεθρα,
Ἀμφ' ἴον εἰδώλου. ἈΝΑ` σκήπτρῳ εἰσ'. ἀνὰ πύργον.
ἈΝΤΙ` γάμοιο τάφος. ποταμοῦ ἈΠΟ`, καὶ ἀπὸ θυμοῦ.
ΔΙΑ` μὲν ἀσπίδος ἦλθε, δι' ἔντεα, καὶ διὰ βουλάς.
ἘΚ Διός. ἘΙΣ μισταγκείαν. ἘΝ χερσίν. ἘΠ' ὤμων,
Ὧι ἐπὶ, καὶ ἐπὶ στῆθος· ἐπὶ κλισίας, ἐπ' Ἀτρείδη.
Ἠ ΚΑΤ' ἐμοῦ. κατὰ μοῖραν ἔειπεν· βῆ κατ' Ὀλύμπου.
Δῦ κατὰ γῆς. Φοίτησε κατ' οὖρεος, ἢ καθ' ὅμιλον.
Τῶν ΜΕΤΑ` μὲν, μετὰ δὲ σφισὶ, καὶ μεθ' ὁμήλικας εἶναι·
Βῆ μετὰ δαῖτα· μετὰ πλήθυν· μετὰ πότμον ἑταίρων.
Οἱ ΠΑΡ' ἐμοῦ, παρ' ἔμοιγε, παρὰ κλισίας· παρὰ νηῶν
Ὥστε παρὰ γνώμην λέγε· πὰρ δύναμιν πολέμιζε.
Αἷμα ῥέει ΠΕΡΙ` δουρὶ, περὶ χρόα, καὶ περὶ σεῖο,
Καὶ περὶ βουσὶ μάχονται· εὔζυρος περὶ πάντων.
Ἶφι μαχησάμενος. ΠΡΟ' τε παίδων· καὶ πρὸ πυλάων.
ΠΡΟ`Σ λέχος εἶσιν· πρὸς Διὸς ἔσμεν· πρὸς Διὸς ὤμνυ,
ΣΥ`Ν νηυσὶν φεύγει. Δαναῶν ὙΠΕΡ ἱερὰ ῥέξε.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς· ὑπὲρ ὦμον ἐλήλυθ' ἀκωκή.
Ἦλθεν ὙΠΟ` γαίης· ὑπὸ δὲ δρυῒ καὶ σπέος ἦλθε·
Κεῖτο δαμεὶς ὑπό τε Τρώων, ὑπὸ χερσί τε Τρώων.

Vocum Examinatio Grammatica.

QUÆ pars Orationis?

Articulus Demonstrativus

Cujus Numeri? Casûs? Generis? quîcum concordat?

Articulus Relativus

Cujus Generis? Numeri? Personæ? quîcum concordat? Cujus Casûs? quare?

Nomen Substantivum

Quale? Cujus Declinationis? Generis? Numeri? Casûs? quare?

Nomen Adjectivum

Quot Terminationum? Cujus Gradûs? Numeri? Casûs? Generis? quîcum concordat?

Pronomen Substantivum

Cujus Personæ? Numeri? Casûs? quare?

Pronomen Adjectivum

Quale? Cujus Numeri? Casûs? Generis? quîcum concordat?

Verbum

Quale? Cujus Vocis? Temporis? Modi? Numeri? Personæ? quîcum concordat?

Participium

Cujus Verbi? Vocis? Temporis? Numeri? Casûs? Generis? quîcum concordat?

Adverbium Quale?

Præpositio Qualis?

Conjunctio Qualis?

Per omnia responsa adhibendæ sunt regulæ Grammaticæ, inflectendæ voces declinabiles, donec perventum est ad vocem propositam; & dicenda demum Prosodia.

BOOKS Printed for and Sold by B. *and* B. BARKER, *in the* Bowling-Alley, *near the King's School at* Weſtminſter.

HEBRAICÆ Grammatices Rudimenta.

Grammatica Buſbeiana, auctior & emendatior, i. e. Rudimentum Grammaticæ Græco-Latinæ Metricum.

Græcæ Grammatices Rudimenta.

Epigrammatum Græcorum ex Ἀνθολογίᾳ editâ, MS. Bodleianâ, aliiſque Autoribus Delectus.

Poematum Græcorum minorum Delectus.

An Engliſh Introduction to the Latin Tongue.

A ſhort Introduction to Grammar.

Xenophontis de Cyri Inſtitutione Libri Octo, per Thomam Hutchinſon, A. M.

M. Val. Martialis Epigrammata, emendatiora, & Notis illuſtrata, per Thomam Fitz-Gerald, A. M.

Conciones & Orationes ex Hiſtoricis Latinis excerptæ. Argumenta ſingulis præfixa ſunt,

quæ

quæ Causam cujusque & Summam ex rei gestæ occasione explicant.

Hederici Lexicon Manuale Græcum, &c.

Littleton's Dictionary.

Cole's Dictionary, Latin and English 8vo.

Greek Testament.

Homer's Iliad, Greek and Latin.

Sophocles, Greek and Latin. 2 Vols.

Virgil.

Horace.

Ovid's Works.

Lucretius.

Lucan.

Terence.

Livy. 6 Vols.

Tully.

Cæsar.

Martial.

Juvenal, &c.

Justin.

Quintus Curtius.

Vel. Paterculus.

Sallust.

Phædrus.

Corn. Nepos.

Luc. Florus,